

Mukəddəs Kitab

Təwrat 38-ķisim

«Zəkəriya»

© Mukəddəs Kitab 2012

CC BY-SA 4.0

www.mukeddeskalam.com

«Uyğurqə Kalam Tərjimisi»

Təwrat 38-ķisim

«Zəkəriya»

(Zəkəriya pəyəqəmbərning kitabı)

Xərhłər

Kirix söz

Zəkəriya pəyəqəmbər əz kitabida ezi toopruluk anqə kəp tohtalmaydu. Uning nəsəbnamisidin bowisining «İddo» iğənlilikini bilimiz; «Nəh.,» 12:16diki kaḥinlar tizimlikidə kərsitilgən Zəkəriya «İddoning oqlı Zəkəriya» boluxi mümkün idi.

Pars imperatori Ərəb Babil imperiyəsini aqdroqanda, u Yəhudiylardin Pələstingə kaytimiz degüqilərning həmmisiga ruhsət bərdi; halbuki, Yəhudiylarning kəpinqisi allikaqan ezlirini Babilliklarning küllükidin hər kılıp, Babilda rahət turmux kəqürütənən bolup, kaytkusı yok idi; pəkətlə Hudanıng jür'ətlik wə ihlasmən bir «kəldi»si kaytip, Pələstində jəpalık həyatni kəqürüp, turmuxini kaytidin baxlıdi («Yəx.» 10:20-22ni kerüng).

Ular kaytkanda ətrapidiki həlkələrning қarxılıkçıja karımay baturluk bilən mukəddəs ibadəthanini kaytidin küruxni baxlıdı; əmma ular bu küruluxni püttürüp bolmastınla, tezla bəl կոյսաւէп əzlirinən eysaxnı birinqi orunoja kəydi; hətta ibadəthanıqə beqixlanən əxyalarının bəzilirini əz eysirigə ixlitixkə baxlıdı. Həgəy pəyəqəmbər ularoja ibadəthanını birinqi orunoja koyuxungular kerək, xundak kilsanglar yoluṅgalar onguxluq bolidu, dəp bexarət bərdi. Bu bexarətlər «Həgəy» deyən kitabta hatırılängən. Zəkəriyamu xu wakitta ularoja ohxax məzmunda bexarət bərdi («Əzra» 5:1). Xuning bilən bir wakitta, Huda uningoja yənə kəng dairidə bexarətlərni berip, «kəldi»larning kengligə: — birinqidin, Hudanıng xu zamandıki dunyadıki ix-wəkələrni qandaq idarə kılıdıcıqlıq; ikkinqidin, Hudanıng yekin kəlgüsidiə wə yırək kəlgüsidiə, hətta ahirki zamanlar oqıqə Israil üçün nemə kilməkçi bolənənlərini ayan kılıdu. «Kəldi»laroja nisbətən rahət turmuxni taxlap, Hudanıng ibadəthanisini kürux hizmitigə kirixix ular üçün intayın yahxi baxlinix idi. Hudaşa tayanmaslıktın ibarət bu ixning hətiri astida turuwtənən ularoja nisbətən (1:3ni kerüng), Zəkəriyanıng bexarətləri ularni Hudaşa tayinixkə, xundakla ularni əz-ezığə tayinixtin qongkur wə toluk towa kiliqka riqbətləndürdü. AHIRKI zamandıki ixlar toopruluk bexarətlər Hudanıng Məsihni padixaq həm «padiqi» süpitidə əwətidioqanlıq bilən baxlinidu (Təwrat-Injil boyiqə, «ahirki zamanlar» Məsihning birinqi kətimkə dunyaşa qelixi bilən baxlinidu). Əmma bexarətlər boyiqə, Israillar Məsihni rət kılıdu. Zamanning əng ahirida Israillar bu ixtin towa kılıp, Məsihni etirap kılıdu; xundakla, Məsih, Israilni düxmənliridin kütküzup, Əz padixahlığını yər yüzidə bərpa kılıdu.

Mana bu Zəkəriya pəyəqəmbərning əz kitabida hatırılığən uluq temildurdur. AHIRIDA yənə bir ixni təkitləyimzki, Zəkəriya Təwrat dəwəridiki əng kezgə kerüngən pəyəqəmbərlərdin biri idi; uningoja tapxurulən bexarətlərdə «ilgiriki pəyəqəmbərlər»ning sözləri uningoja tapxurulən bexarətlər bilən ajayıb birləxtürülüp yəkünlinidu (1:4-6). Uning bexarətliridə Təwrattiki baxqa tekistlərdin nəkəl kəltürülgən birnəqqə yüz yərlər bardur.

«Zəkəriya»

«Zəkəriya» degən səzning mənisi «Pərvərdigar əsləydu» yaki «Pərvərdigar esiga kəltüridü» degənlik bolup, bu isim uning «ilgiriki pəyoğəmbərlərning səzlərini əslitix hizmiti»gə tolimu mas kəlgən. Okurmənlər Təwratni əgəngənsəri «Zəkəriya»ning muxu ajayib alahidilikini baykaydu. Bundak pəwkul'addiyilik nemixkə bolidu? Buning səwəbi Zəkəriyaning yax wakətidin tartipla əz oy-pikrini Israillarə tapxuruləşən barlıq mukəddəs yazmilar bilən sujarojanlığında dəp ixinimiz. Xundakolojaqka, Zəkəriya Muqəddəs Rohning ixitixigə hazır bolup, Təwrat dəwrining ahirlirida Təwrat pəyoğəmbərlərinin bexarətləri wə ularning tüp temilirining ajayib «birləxtürülüxi»ni ada kılıxka toluq təyyarlanan koralolojanidi. Bu «birləxtürülüx» nuktəsidin qarıqanda, «Zəkəriya» degən kitab pütkül Muqəddəs Kitabning (Təwrat-Injilning) ahirki əhəmiyyətli bolanı, yəni barlıq kitablarning əhəmiyyətini bir-birigə baoqlıqan «Wəhiy» degən kitabka ohxax rolda bolalaydu (Təwratka nisbatən).

Məzkur kitabta «ilgiriki pəyoğəmbərlər»ning bexarətlirigə baoqlanən jaylar helila kəp salmağın igilgəqkə, xundakla bundak baoqlının yərlərini baykax Təwratni tunji okujojanlarə nisbatən birkədər kiyinolojaqka, muxu baoqlinixlərni enik kərsitix üçün «köxumqə səz»imizdə okurmənlərgə uzunraq qızılardırıbüxni sunduk. Tərjimə jəryanıda həm «köxumqə səz»imizni yazuqimizdə Yəhudi Məsihiy uluq alım Dawut Baronning «Zəkəriya pəyoğəmbər kərgən kerünüxlər wə uningoja berilgən bexarətlər» (1918) degən əsiridin kəp paydilanduk. Muxu munasibət bilən uningoja kəp təxəkkürlirimizni bildürimiz.

Məzmun: —

Birinqi əhəmiyyətli —

- (1) Towa kılıxka qakirik (1:1-6)
- (2) Səkkiz kərənük (1:7-6:8)
 - (a) Atlar — hadas dərəhlili arisidiki pərixtə (1:7-17)
 - (ə) Münggüzlər wə hünərwənlər (1:18-21)
 - (b) Əlqəx tanısını tutkən yigit (2:1-13)
 - (p) Bax kahin Yəxuaning Pərvərdigarning Pərixtisi aldida turuxi (3:1-10)
 - (t) Altun qiraqdan (4:1-14)
 - (j) Uqar oram yazma (5:1-4)
 - (q) Sewəttə olturojan ayal — «rəzillilik» (5:5-11)
 - (h) Jəng hərwiliri (6:1-8)
- (3) Bexarətlilik hərikət — bax kahin Yəxuaqa taj kiydürüx (6:9-15)
- (4) Roza toqrisidiki məsililər — inkar jawab wə ümidlik jawab (7-8-bab)

İkkinqi əhəmiyyətli —

- (5) Pərvərdigarning yüksəklikdən birinqi səz-kalami — («bütüyük İskəndər» toqrluluk bexarət, həqiqiy wə sahta padığalar) (9-11-bab)
- (6) Pərvərdigarning yüksəklikdən ikkinqi səz-kalami — ahirki zamanlar (12-14-bab)

Zəkəriya

Ata-bowiliringlardək bolmanglar!

1 ¹Darius padixahning ikkinqi yili səkkizinqi ayda, Pərvərdigarning səzi İddoning nəvrisi, Bərəkiyaning oqlı Zəkəriya pəyoqəmbərgə kelip mundak deyildi: —

2 — «Pərvərdigar ata-bowiliringlardın intayin kattik oqəzəpləndi. ³Xunga sən ularoja: «Samawi қoxunlarning Sərdari bolojan Pərvərdigar: — «Mening yenimoja käytip kelinglar, Mən silərninq yeninglaroja käytip kelimən» dəydu», — degin.

4 — Ata-bowiliringlardək bolmanglar; qünki ilgiriki pəyoqəmbərlər ularoja: «Samawi қoxunlarning Sərdari bolojan Pərvərdigar: — Rəzil yolliringlardın, rəzil қilmixliringlardın yenip towa kilinglar, degən», — dəp jakarlıqan. Birək ular Manga կulak salmiojan, boy sunmiojan, — dəydu Pərvərdigar.

5 — Silərninq ata-bowiliringlar hazır kəni? Pəyoqəmbərlər bolsa, mənggü yaxamdu? ⁶Lekin Mening pəyoqəmbərlərgə buyruqan səzlirim wə bəlgilimilirim, ata-bowiliringlarning bexiqimu qüxkən əməsmidi?».

Xuning bilen ular yolidin yenip: — Samawi қoxunlarning Sərdari bolojan Pərvərdigar yollirimi wə қilmixlirimiz boyiqə bizni kəndak kılımən desə, xundak kıldı, — degen.

Səkkiz alamət kərünüx

Birinci alamət kərünüx — Atlıq adəm wə üq hil rənglik atlar

7 Darius padixahning ikkinqi yili, on birinqi ay, yəni «Xebat eyi»ning yigirmə tətinqi künü, Pərvərdigarning kalami İddoning nəvrisi, Bərəkiyaning oqlı Zəkəriya pəyoqəmbərgə kəldi. U mundak bexarətni kərdi: —

8 Mən keçidə alamət kərünüxlərni kərdüm; mana, toruk atka mingən bir adəmni kərdüm; u qongkur oymanlıqtıki hadas dərəhliri arisida turatti; uning kəynidə toruk, ala-taojıl wə ak atlar bar idi. ⁹Mən uningdin: «Təksir, bular nemə?» — dəp soridim. Mən bilən səzlxiwatkan pərixtə manga: «Mən sanga bularning nema ikənlikini kersitiman» — dedi.

1:1 «Darius padixahning ikkinqi yili səkkizinqi ayda...» — «Darius padixah» yəni «Darius Hispastes» (miladiyədin ilgiriki 521-485-yili). «səkkizinqi ayda...» — kitabta eytılıqan aylar Yəhudiylarning kona kalendari boyiqə idi. Bu ay miladiyədin ilgiriki 520-yili Əktəbrgo toqra kəlidi.

1:3 «Xunga sən ularoja: «Samawi қoxunlarning Sərdari bolojan Pərvərdigar: —» dəydu», — degin — əslı xəkli: «Xunga sən ularoja: «Samawi қoxunlarning Sərdari bolojan Pərvərdigar mundak dəydu: — «Mening yenimoja käytip kelinglar» — dəydu samawi қoxunlarning Sərdari bolojan Pərvərdigar — «Mən silərninq yeninglaroja yenip kelimən» — səydu samawi қoxunlarning Sərdari bolojan Pərvərdigar!».

1:4 Yəx. 31:6; Yər. 3:12; 18:11; Əz. 18:30; Hox. 14:2

1:5 «Payoqəmbərlər bolsa, mənggü yaxamdu?» — məzkrə retorik soal bəlkim həlkinqing dikkitini pəyoqəmbərlərgə mərkəzləxtürük üçün əməs, bəlkı ularning yətküzən həvarılıq mərkəzləxtürük üçün eytılıqan. Hətta payoqəmbərlərinə dunyadın ketidü, birək ularning səzləri, yəni Hudanıng səzləri yənilə inawətlilik, xundakla əməlgə axurulmakta (6-ayətni köründə).

-Bəzəli alimlər: «Payoqəmbərlər mənggü yaxamdu?» degen soalni həlkinqing Zəkəriya pəyoqəmbərning səziga rəddiyə bərməkqəli bolup imansızlıq bilən bərgən jawabıdır, dəp karayıd.

1:6 «Xuning bilən ular yolidin yenip: — ... Pərvərdigar yollarımız wə қilmixlirimiz boyiqə bizni kəndak kılımən desə, xundak kıldı, — degen» — «ular» bəlkim nağ məydanda Zəkəriyaqə kulaq selip towa kılıqan həlk.

1:6 Yio. 1:18

1:7 «Darius padixahning ikkinqi yili, on birinqi ay, yəni «xebat eyi»ning yigirmə tətinqi künü...» — miladiyədin ilgiriki 519-yili, 15-Fewral.

1:8 «qongkur oymanlıqtıki hadas dərəhliri arisida » — «hadas dərihi» pakar esidiqan, hux puraklıq, dargindək bir dərəh. «ala-taojıl» — yəki «jədə rənglik», «qongur rənglik».

1:9 «Mən bilən səzlxiwatkan pərixtə» — izahat: «hadas dərəhliri arisida turojan adəm» (8-, 10-ayəttə) bolsa «Pərvərdigarning Pərixtisi». «mən bilən səzlxiwatkan pərixtə» bolsa «Pərvərdigarning Pərixtisi» əməs. Təwrattiki baxka

«Zəkəriya»

¹⁰ Hadas dərəhliri arısida turoğan zat jawabən: «Bular Pərvərdigarning yər yüzini uyan-buyan kezixkə əwətkənlirli» — dedi.

¹¹ Bu atlar hadas dərəhliri arısida turoğan Pərvərdigarning Pərixtisigə jawab kılıp: «Biz yər yüzidə uyan-buyan kezip kəldük; mana, pütkül yər yüzü tiptinq, aramlıqta turuwatidu» — dedi.

¹² Pərvərdigarning Pərixtisi jawabən: «I samawi қoxunlarning Sərdari bolovan Pərvərdigar, қaqqanojıqə sən bu yətmix yıldın beri aqqiklinip keliwatkan Yerusalem wə Yəhūdaning xəhərlirigə rəhim kilməysən?» — dedi.

¹³ Pərvərdigar mən bilən sezlixiwatkan pərixtiga yekimlik səzlər, təsəlli bərgüqi səzlər bilən jawab bərdi.

¹⁴ Xuning bilən mən bilən sezlixiwatkan pərixtə manga mundağ dedi: «Sən mundak jakarliojin: — Samawi қoxunlarning Sərdari bolovan Pərvərdigar: «Yerusalem wə Ziona boloğan otluk muhəbbətibitimdin yürükim lawildap kəyidu! ¹⁵ Xuning bilən Mən ərkin-azadılıktə yaxawatkan əllərgə kəttik օqəzəplinimən; qunki Mən həlkimə səlla օqəzəplinip koyiwidim, ular həddidin exip həlkimə zor azar kıldı», dəydu. ¹⁶ Xunga Pərvərdigar mundağ dəydu: «Mən Yerusalemə rəhim-xəpkətlər bilən kəytip kəldim; Menin eyüm uning iqidə kərulidu» — dəydu samawi қoxunlarning Sərdari bolovan Pərvərdigar, — «wə Yerusalem üstigə «əlgəm tanisi» yənə tartılıdu».

¹⁷ — Yənə mundağ jakarliojin: «Samawi қoxunlarning Sərdari bolovan Pərvərdigar mundak dəydu: Menin xəhərlirim yənə awatlixidu, Pərvərdigar yənə Ziona təsəlli beridu wə Yerusalemni yənə tallıwalidu».

Ikkinqi alamat kərünüx — «tet münggüz» wə «tet hünərwən»

¹⁸ Andin mən beximni kətürdüm, mana tət münggüzni kərdüm. ¹⁹ Mən bilən sezlixiwatkan pərixtidin: «Bular nemə?» dəp soridim. U manga: «Bu Yəhuda, Israil wə Yerusalemni tarkitiwətkən münggüzlərdür» — dedi.

²⁰ Wə Pərvərdigar manga tet hünərwənni kərsətti. ²¹ Mən: «Bu hünərwənlər nemə ix kələqli kəldi?» dəp soridim. U: «Mana bular bolsa Yəhūdadikilərni həqkim kəddini rusliyalmıqədək dərijidə tarkitiwətkən münggüzlər; birək bu hünərwənlər münggüzlərni dəkkə-dükkigə qüxürgili, yəni əllərning Yəhūdaning zeminini tarkitiwetix üçün kətürgən münggüzlərini yərgə taxliwətkili kəldi!» — dedi.

kişimlardın bilimizki, «Pərvərdigarning Pərixtisi» Hudanıng wəkili bolupla kalmayı, yənə Hudanıng təbiitidə bolovan bir Xəhs; iixinimizki, Məsih-Kutkuzojuqı bolup, insanlar dunyasında tuquluxtin ilgiri, «adam» kiyapıtında dunyada kerüngən. Keyinkı tekistlətdin karioğanda, «man bilən sezlixiwatkan pərixtə» bolsa «addiy bir pərixtə» idi (u 2-bab, 3-4-ayəttə baxxə pərixtə taripidin ixka buyrulmuşan). U bəlkim Zəkəriyəqə alamat kərünüxtə yolbaşqı həm qırxandürgüqி rolida bolovan.

1:12 «...sən bu yətmix yıldın beri aqqiklinip keliwatkan Yerusalem wə Yəhūdaning xəhərlirli...» — okurmənlərinin esidə bar boluxı kerəkki, Israil Hudanıng jazası bilən Babil imperiyəsida 70 yil sürgün bolovan («Yər.» 25:11-12, «Dan.» 9:2ni kerüng).

1:15 «Xuning bilən mən ərkin-azadılıktə yaxawatkan əllərgə kəttik օqəzəplinimən» — Təwrat həm Zəburdiki «əllər» degən sez adətə Israildin baxxə barlıq halklərni, yəni «Yəhūdiy əməslər»ni kersitidu. Xunga bəzidə «yat əllər» dəp tarjima kilişimiz. Təwratta «əllər», «taipilər», «yat əllər» yəki «həlk-millətlər» deyilsə, hərdaim muxu mənini bildiridü. «qunki man həlkimə səlla օqəzəplinip koyiwidim, ular həddidin exip həlkimə zor azar kıldı» — Huda Israildin (butpəraslıkı tüpəylidin) օqəzəplinip ularoja «yat əllər» arkılıqlı azar bərgüziş jazalap, Babil imperiyəsigə 70 yil sürgün kildiroğan. Birək «yat əllər» bu ixtə Hudanıng jazasının daifrisidin qıkip tolimu rəhimsizlik kılıqan.

1:16 «əlgəm tanisi tartılıtlı» — demək, əlgəm tanisında xəhərnı əlgəx Yerusalem xəhirinining kəytidin toluk kurulidioşanlığından dərkə beridu.

1:16 Əz. 11:23

1:21 «Mən: «bu hünərwənlər nemə ix kələqli kəldi?» dəp soridim...» — əmdi bu «tet münggüz» wə «tet hünərwən» nemini kersitidioşanlıkı üstidə «kökumqə sez»imizdə azrak pikirləximiz.

Üqinqi alamət kərünüx – əlqəx tanisini tutkan yigit

2¹ Andin mən beximni kətürüp, mana qolida əlqəm tanisini tutkan bir adəmni kerdüm² wə uningdin: «Nəgə barisən?» dəp sordim. U manga: «Mən Yerusalemni əlqigili, uning kənglikli wə uzunlukını əlqəp bilgili barımən» — dedi.

3 Mana, mən bilən səzlixiwatkan pərixtə qıktı; yənə bir pərixtə uning bilən kərübüxkə qıktı⁴ wə uningoja mundak dedi: — Yügür, bu yax yigitkə səz kıl, uningoja mundak degin: — «Yerusalem əzidə turuwatkan adəmlərning wə mallarning keplükidin sepilsiz xəhərlərdək bolidu.⁵ — wə Mən Pərvərdigar uning ətrapıqə ot-yalkun sepili, uning iqidiki xan-xəripi bolimən.⁶ — Həy! Həy! Ximaliy zemindin keqinglar, — dəydu Pərvərdigar, — qünki Mən silərni asmandiki tət tərəptin qıkqan xamaldək tarkitiwatkən, dəydu Pərvərdigar»..

7 «— Həy! I Babil kizi bilən turoquji Zion, kaqqın!⁸ Qünki samawi қoxunlarning Sərdari bolən Pərvərdigar mundak dəydu: — Əz xan-xəripini dəp U Meni silərni bulang-talang kılıqan əllərgə əwətti; qünki kim silərgə qekilsə, xu Əzining kəz қariqokjə qekilojan bolidu..⁹ Qünki mana, Mən Əz қolumni ularning üstigə silkiymən, ular əzlirigə kül қılınoquqilaroja olja bolidu; xuning bilən silər samawi қoxunlarning Sərdari bolən Pərvərdigarning Meni əwətkənlilikini bilisilər.

10 Nahxilarnı yangritip xadlan, i Zion kizi; qünki mana, keliyatımən, arangda makanliximən, dəydu Pərvərdigar,¹¹ — wə xu künidə kep əllər Pərvərdigar oqa baqlinidu, Manga bir həlk bolidu; arangda makanliximən wə silər samawi қoxunlarning Sərdari bolən Pərvərdigarning Meni əwətkənlilikini bilisilər;¹² xuningdək Pərvərdigar Yəhəhudani Əzining «mukəddəs zemini»da nesiwisi boluxka miras kılıdu wə yənə Yerusalemni tallıwalidu.

13 Barlıq et igiliri Pərvərdigar aldida süküt kilsən! Qünki U Əzining mukəddəs makanidin əkozqaldıl!»

Tetinqi alamət kərünüx – Yəxua bax kahınnı kiyndürük

3¹ Andin u manga Pərvərdigarning Pərixtisi aldida turuwatkan bax kahın Yəxuanı, xuningdək Yəxuanıng ong təripidə uning bilən düxmənlıxixkə turoqan Xəytanni kərsətti.

2 Pərvərdigar Xəytanoja: «Pərvərdigar seni əyiblisun, i Xaytan! Bərlək, Yerusalemni

2:4 «Yügür, bu yax yigitkə səz kıl, uningoja mundak degin: — «Yerusalem əzidə turuwatkan adəmlərning wə mallarning keplükidin sepilsiz xəhərlərdək bolidu» — demək, kəlgüsü Yerusalem nəhayiti qong bir xəhər boləqə, uning ahalisi bəribir hərkəndək sepiñin iqiqə patmaydu; demək, muxu yığitñin uning «kənglikini, uzunlukını» əlqixi bikar ix bolmamdu!?

2:6 «Men silərni asmandiki tət tərəptin qıkqan xamaldək tarkitiwatkən» — «tət tərəptin qıkqan xamal» ibranıy tilida: «asmandiki tət xamal» deyilidu — xərk, ojərb, ximal, jənub tərəplərdin qıkqidiojan xamallar.

2:7 «— Həy! I Babil kizi bilən turoquji Zion, kaqqın!» — Babil imperiyası Zakariyaning bəxaritidin 20 yil ilgiri wəyrən kılınojanidi. Xunga bix muxu sezlər wə keyinkı alta ayətni ahiirkı zamannı kərsətidü, dəp қarayımız. Bırak xu qaoqıdi Yəhəuda wə Yerusalem bəxarətlərindən həli ümид alaydu, qünki bəxarətlər Hudanıng ularoja bolən mənggülüük məksətlərinin heqkənan eəzgərtilməgənlilikini təstikləydi.

2:8 «Əz xan-xəripini dəp U Meni silərni bulang-talang kılıqan əllərgə əwətti» — baxka tərjimilir: «Xan-xərəp ayan kılınojanın keyin, U Meni silərni bulang-talang kılıqan əllərgə əwətti», yəki «Xərəp-həmrətkə erixtürlügündən keyin, U... Meni əwətti». Kəysi tərjimisi toqra boluxidin kətiñyazər, okurmənlər dikötək kılındı, Pərvərdigar Əzi «Samawi қoxunlarning Sərdarı bolən Pərvərdigar»nı əwətidi (9-ayət, 6-bab, 15-ayət, 10-bab, 12-ayətlərdən) ohxax ixni kəralayımız! Biz amdi İnjidən qüxinimizki, Huda dunyoşa əwətkən Kütküzəquqi-Məsihning əzi Hudalıq təbítididur, u Hudanıng əzəldin boluquqı menggülliük «Kalamı»dur. Xübhisizki, muxu ayettiki «Samawi қoxunlarning Sərdarı bolən Pərvərdigar» bolsa, «Hudanıng Kalamı», Məsihədər (Təwrat, «Yəx.» 48:16-inimu kerüng).

2:8 Zək. 2:9; 6:15; 10:12; Yəx. 48:16; Yəh. 11:42; 17:21

2:10 Law. 26:12; Əz. 37:27; 2Kor. 6:16

3:1 «Andin u manga ... bax kahın Yəxuanı, xuningdək Yəxuanıng ong təripidə uning bilən düxmənlıxixkə turoqan Xəytanni kərsətti» — okurmənlər bəlkim bildi, «Yəxua» (yaki «Yəhəxua») Yəhədiylər arısında kep kərülidiojan isim bolup, mənisi: «Pərvərdigar Kütküzəquqi» deyənləktir. «Əysə» degen isim «Yəxua»ning ərab tilidiki ipadilinixidur.

—«Xəytan» degenñin mənisi: «düxmən, kükəndə».

—Bu ayət ibranıy tilida: «Andin u manga Pərvərdigarning Pərixtisi aldida turuwatkan bax kahın Yəxuanı, xuningdək Yəxuanıng ong təripidə Xəytanning uningoja «xəytan bolux»ka turojanlığını kərsətti» — deyilidu.

«Zəkəriya»

talliwaloqan Pərvərdigar seni əyiblisun! Bu kixi ottin tartiwelinoqan bir quqla otun əməsmu?» — dedi..

³ Yəxua bolsa paskina kiyimlərni kiygən haldə Pərixtining aldida turatti.

⁴ U Uning aldida turuwatkanlarqa: «Bu paskina kiyimni uningdin salduruwetinglər» — dedi wə uningoşa: «Kara, Mən kəbihlikingni səndin elip kəttim, sanga həytlik kiyim kiygüzdüm» — dedi..

⁵ Mən: «Ular bexioqa pakiz bir səllini orisun!» — dedim. Xuning bilən ular pakiz bir səllini uning bexioqa orap, uningoşa kiyim kiydürü; Pərvərdigarning Pərixtisi bir yanda turatti.

⁶ Wə Pərvərdigarning Pərixtisi Yəxuaqa mundak jekili: — ⁷ «Samawi қoxunlarning Sərdarı boloqan Pərvərdigar mundak dəydu: — Əgər yollırımda mangsang, tapilioqinimni qing tutsang, Mening əyümni baxkurusən, həylilirimoqa қaraydiqan bolisən; sanga yenimda turuwatkanlarning arısında turux həqükini berimən.

⁸ — I bax kahin Yəxua, sən wə sening aldingda olturoqan həmrəhliring anglanglar (qünki ular bekarətlik adamlar): — Mana, Mən «Xah» dəp atalojan կulumni məydanqa qıkırıbmən. ⁹ Mana, Mən Yəxuaning aldioja қoyojan taxka қaral! — Bu bir taxning üstidə yəttə kez bar; mana, Mən uning nəkixlirini Өzüm oyımən, — dəydu samawi қoxunlarning Sərdarı boloqan Pərvərdigar, — wə Mən bu zeminning kəbihlikini bir kün iqidila elip taxlaymən.

¹⁰ Xu kuni, — dəydu samawi қoxunlarning Sərdarı boloqan Pərvərdigar, — hərbiringlar eəz yekinqinglarni üzüm teli wə ənjür dərihi astioqa oltruxka təklip kılısilər».

Bəxinqi alamət kərünüx — altun qiraqdan

⁴ ¹ Andin mən bilən sezlixiwatkan pərixtə kaytip kelip meni oyoqitiwətti. Mən huddi uyqusidin ² oyoqitiwetilgən adəmdək bolup қaldım; ² U məndin: «Nemini kerdüng?» dəp soridi. Mən: «Mana, mən pütünləy altundin yasaloqan bir qiraqdannı kerdüm; uning üstü təripidə bir қaqa, yəttə qirioji wə yəttə qiraqka tutixidioqan yəttə nəyqə bar ikən; ³ uning yenida ikki zəytun dərihi bar, birsti ong tərapta, birsti sol tərapta», dedim. ⁴ Andin jawabən mən bilən sezlixiwatkan pərixtidin: «I təksir, bular nemə?» — dəp soridim.

⁵ Mən bilən sezlixiwatkan parixtə manga jawabən: «Bularning nemə ikənləkini bilməmsən?» — dedi. Mən: «Yak, təksir» — dedim.

^{3:2} «Bərəkət, Yerusalemni talliwaloqan Pərvərdigar seni əyiblisun! Bu kixi ottin tartiwelinoqan bir quqla otun əməsmu?» — bu səz Yəxuanı kersitidu, əlwəttə; wə bəlkim Yəxuaning Babiloja sürgün boluxtiki sinak-azduruxliridin kütküzuləşənlilikini kersitidu. Bu tooprukluq «köxumqa sez»imizdə kərsətkinimizdək, bu ixtə Yəxua Israiloqa wəkil kılınidu.

^{3:2} Yəh. 9

^{3:4} «Uning aldida turuwatkanlar» — bizningqa Pərvərdigarning Pərixtisining aldidiki pərixtilərni kersitidu.

^{3:4} Mik. 7:18

^{3:5} «Mən: «Ular bexioqa pakiz bir səllini orisun!» — dedim...» — bu sez bəlkim Zəkəriyaning duasi — demək, «Yəxuaning kəhniqlik kiyimləri toluk bolsun!». «səllə» — yaki «bax qəmbiriki». «Yəx.» 62:3ni kerüng.

^{3:5} Yax. 62:3

^{3:8} «Mana, Mən «Xah» dəp atalojan կulum...» — «mana» degen sez muxu yərdə ibraniy tilida «qünki, mana» deyili. «qünki» degen sez ixlitilgəndə, əslidə uning kaynıcı bir sawəb bar boluxi kerək. Bu sawəb yüksərik 1-7-ayaqtə tepilixi mümkün, bırak bizgə hazırlıq naməlum. «Mening «Xah» degen կulum» — 6-bab, 12-13-ayəttimə tilə şəhərinin. ««Xah» degen կulum» Məsihni kersitidu. «Xah», «Yəxua», «uning aldioja olturoqan adamlar» wə təwəndiki ayəttiki «yəttə kezlük tax» üstidə «köxumqa sez»imizdə tohtilimiz.

^{3:8} Yəx. 4:2; 11:1; Yər. 23:5; 33:15; Zek. 6:12

^{3:9} «Bu bir taxning üstidə yəttə kez bar; mana, Mən uning nəkixlirini Өzüm oyımən» — «kez» ibraniy tilida «bulak» degen maninimə kersitidu. Bəzi alimlər xu mənidə qüixinip mundak tərijimə kılıdu: «Bu bir taxning üstidə yəttə bulak bar; Mən bularning aqzılınlarını aqıman...». 3-bab, -10-ayaqtə yəttə kez tilə şəhərinin. «kez» degen mənidə boluxi kerək, dəp kararmız. Mumkinlikləmək barkı, «kez» degen sez muxu yərdə ikki məninə eç iqigə alıdu.

^{3:9} Zek. 4:10; Wəh. 5:6; Zəb. 11:8; Yəx. 8:14; 28:16; Mat. 21:42; 1 Pet. 2:4; Yəx. 49:16; Yəh. 20:20, 25-27; Zek. 13:1

^{4:2} «yəttə qirioji wə yəttə qiraqka tutixidioqan yəttə nəyqə bar ikən» — yaki «yəttə qiraqning hərbirinинг yəttə piliki bar ikən».

^{4:5} Zek. 4:14; Əzra 5:1; 6:14; Wəh. 11:3-4

«Zəkəriya»

⁶ Andin u manga jawabən mundak dedi: «Mana samawi қoxunlarning Sərdari boləjan Pərvərdigarning Zərubbabəlgə kılçan səzi: «Ix küq-kudrat bilən əməs, iqtidar bilən əməs, bəki Mening Rohim arkılık pütidü! — dəydu samawi қoxunlarning Sərdari boləjan Pərvərdigar. ⁷ — I büyük taoj, sən zadi kim? Zərubbabəl aldida sən tüzlənglik bolisən; u ibadəthanining əng üstigə jipsima taxni koyidu, xuning bilən uningoja: «İltipatlık bolsun! İltipat uningoja!» degən tow laxlar yangrap anglinidu.».

⁸ Andin Pərvərdigarning səzi manga kelip mundak deyildi: —⁹ «Zərubbabəlning қoli muxu eyning ulini saldı wə uning kolliri uni püttiridü; xuning bilən silər samawi қoxunlarning Sərdari boləjan Pərvərdigarning Meni əswatənlikini bilisilər. ¹⁰ Kim əmdi muxu «kiqik ixilar boləjan kün»ni kezgə ilmisün? Qunki bular xadlinidu, — bərhək, bu «yəttə» xadlinidu, — Zərubbabəlning қoli tutkən tik elqəm texini kergəndə xadlinidu; bu «yəttə» bolsa Pərvərdigarning pütükül yər yüzigə səpselip қarawatkan kezlidir.».

¹¹ Mən jawabən pərixtidin: «Qiraqdanning ong wə sol təripidə turojan ikki zəytun dərihi nemə?» dəp soridim, ¹² wə ikkinçi ketim soalni қoyup uningdin: «Ularning yenidiki ikki altun nəyqə arkılık əzlikidin «altun» կuyuwatkan xu ikki zəytun xehi nemə?» dəp soridim.

¹³ U məndin: «Bularning nemə ikənlilikini bilməmsən?» dəp soridi. Mən: «Yak, təksir! — dedim.

¹⁴ U manga: «Bular pütükül yər-zeminning Igisi aldida turuwatkan «zəytun meyida məsih kiliqoşan» ikki oqul balidur» — dedi.».

Altinqı alamət kərünüx — «uqar oram yazma»

5 ¹ Andin mən yənə beximni kətürüp, mana bir uqar oram yazmini kərdüm. ² U məndin: «Nemini kərdüng?» dəp soridi. Mən: «Bir uqar oram yazmini kərdüm; uzunluğunu yigirmə gəz, kənglikli on gəz ikən» — dedim.

³ U manga: «Bu bolsa pütün zemin üstigə qıkırloğan lənəttür; qunki hərbir oqrılık kılıqları bu təripigə yeziloqını boyiqə üzüüp taxlinidu; wə kəsəm iqtığınlarning hərbiri u təripigə yezilojni

4:7 «u ibadəthanining əng üstigə jipsima taxni koyidu» — «jipsima tax» seliniwatkan eyning (muxu ayəttə ibadəthanining) əng ahirkı қoyulğan texitura. «xuning bilən uningoja: «İltipatlık bolsun! İltipat uningoja!» degən tow laxlar yangrap anglinidu.» — «İltipatlık bolsun! İltipat uningoja!» degən səzər bəlkim ibadəthanişa, yaki «əng üstidiki jipsima tax», yaki pütün kurulux ixişa eytildi.

4:7 Yəx. 40:4

4:9 Yəh. 2:19-21

4:10 «bərhək, bu «yəttə» xadlinidu...» — bəzi alımlar bu «yəttə»ni qiraqdanning yəttə xehini kərsitudu, dəp қaraydu. Bırak qiraqdandan Hudadin may kəbul kiliwati, xunga bizningqə «bu «yəttə»» yukirikı taxning «yəttə kezəni kərsitudu. Ibadəthanining küruluxu adəmlərning kez-karaxlırida «kiqik ixilar» boləjini bilən, Pərvərdigarning həmmə ixni təng kerdiqoşan kezliridə intəyin ahmiyyətlik, xadlinarlıq bir ixtur. Hətta kürulux jaryanında, Zərubbabəlning «tik elqəm texini» tutkənlərini kergəndə, «Pərvərdigarning kezliyi» xadlinidu. «Koxumqə səz»imiznimü kərung.

4:10 2Tər. 16:9; Wəh. 5:6

4:12 «..əzlikidin «altun» կuyuwatkan xu ikki zəytun xehi...» — muxu «altun» bəlkim «altun rənglik» zəytun meyi — hər tərəplik rohiy riqbət-tasəllini kərsətsə kərsək.

4:14 «..zəytun meyidi məsih kiliqoşan» ikki oqul balidur» — ibraniy tilida: «zəytun mayılık ikki oqul bala» deyiliidu.

-Bu ayattivitàtik «ikki zəytun dərihi» tooprisida ikki kezkarax bar.

-(1) Ikki zəytun dərihi Zərubbabəl wə Yəxua, yəni Dawutning əwlədi boləjan padixahning orniда turoquji Zərubbabəl wə bax kahin Yəxua. Okurmənlərning esidə boluxi kerəkki, Israilning padixahlıri wə kahinləri alahidə bir purakılık zəytun meyi bilən «məsih kiliqoşan», bu may Hudanıng Rohinjing mödətinini bildürətti. Xuningdək padixaḥ, wə kahin (baxla tərəplərdin) Hudaşa wəkalətçi bolatti. Bu birinci kezkarax boyiqə bu ikki adəmning Hudanıng Rohi arkılık yetəkqılık kiliyi wə ilham berixinə, halk Hudanıng nurini dunyaya qağıdıcıyan «qiraqdandan» boludu.

-(2) Bu «məsih kiliqoşan ikki oqul bala» dəl Zəkəriya wə Həqay pəyəqəmbarlarning ezi; ularning riqbətləndürülxarı bilən pütün həlk, jümlidin Zərubbabəl wə Yəxua mukəddəs ibadəthanını kürükə ilhəmləndürülmək; xuning bilən yənə «Hudanıng nurini dunyaya qağıdıcıyan «qiraqdandan» boludu». Bizningqə bu kezkarax orunluk.

4:14 Zək. 4:3; Əzra 5:1; 6:14; Wəh. 11:3-4

5:2 «uzunluğunu yigirmə gəz, kənglikli on gəz ikən» — ibraniylar ixlətkən «gəz» bəlkim yerim metr idi. Oram yazmining uzunluğunu, kənglikli Musa pəyəqəmbərgə kərsitilən «mukəddəs qədir»ning uzunluğunu wə kənglikli bilən munasiibatlıq («Mis.» 29-babının kərung).

«Zəkəriya»

boyıqə üzüp taxlinidu» dedi.

⁴ — «Mən bu yazmini qıkırımən» — dəydu samawi қoxunlarning Sərdari bolğan Pərvərdigar, «wə u oqrining өyigə həmdə namim bilən yaloqandin қəsəm iqliküqining өyigə kiridu wə xu өydə konup uni yaqqaq-taxliri bilən қoxupla yəwetidu»..

Yəttinqi alamat kərünüx — sewättə olturojan ayal — «Rəzillik»

⁵ Andin mən bilən səzlixiwatçan pərixtə qıkip manga: «Əmdi bexingni kətürjin, nemining qılıqiatçınıni kərüp bağ» — dedi.

⁶ Mən: «U nemə?» — dəp soridim. U manga: «Bu qılıqiatçan «əfaḥ» sewitidur», wə: «Bu bolsa xu rəzillərning pütün zemindiki kiyapitidur» — dedi.

⁷ Əfaḥ sewitining aqzidin dumilək bir қooqxun kətürüldi, mana, əfaḥ sewiti iqida bir ayal ol-turatti.

⁸ U: «Bu bolsa, rəzillik»tur» — dəp, uni əfaḥ sewiti iqigə kayturup taxlap, əfaḥning aqzioja eojir қooqxunni taxlap koydi.

⁹ Beximni kətürüp, mana ikki ayalning qıkkənlilikini kərdüm; xamal ularning қanatlırını yəlpütüp turattı (ularning ləyləkninqidək қanatlıri bar idi); ular əfaḥni asman bilən zeminning otturisoja kətirdi. ¹⁰ Mən bilən səzlixiwatçan pərixtidin: «Ular əfaḥni nəğə ketürüp mangidu?» — dəp soridim.

¹¹ U manga: Ular əfaḥ üqün «Xinar zemini»da bir ey selixkə kətti; ey bərpa қılınoqandin keyin, əfaḥ sewiti xu yerdə eż turaloqusioja қoyulidu, — dəp jawab bərdi.

Səkkizinqi alamat kərünüx — atlik jəng hərwiliri

⁶ ¹ Andin mana, mən yənə beximni kətürüp, ikki taoq otturisidin tət jəng hərwisinining qıkkənlilikini kərdüm. Taoqlar bolsa mis taoqlar idı. ² Birinqi jəng hərwisidiki kızıl atlar idı; ikkinqi jəng hərwisidiki kara atlar idı; ³ üçüncü jəng hərwisidiki ak atlar, tətinqi jəng hərwisidiki küqlük qipar atlar idı. ⁴ Mən jawabən mən bilən səzlixiwatçan pərixtidin: «Təksir, bular nemə?» — dəp soridim.

⁵ Pərixtə manga jawabən: «Bular pütkülü yər-zemining Igisining həzuridin qıkkən asmanlarning tət rohi. ⁶ Kara atlar kətiloqan hərwa ximaliy zeminlər tərəpkə kiridu; aklar ularning kəynnidin mangidu; qiparlar bolsa jənubiy zeminlər tərəpkə mangidu. ⁷ Andin muxu küqlük atlar qıkip yər yüzidə uyaq-buyaq kezixkə aldiraydu» — dedi.

U ularoja: «Menginglar, yər yüzidə uyaq-buyaq menginglar» — dedi; ular yər yüzidə uyaq-buyaq mangdi. ⁸ Wə U manga ünlük awazda: «Kara, ximaliy yər-zemini tərəpkə mangoranlar Mening Rohimdiki aqqıqını ximaliy zemin tərəptə besikturdı» — dedi.

^{5:4} «Mən bu yazmini qıkırımən... wə u oqrining өyigə həmdə namim bilən yaloqandin қəsəm iqliküqining өyigə kiridu wə xu өydə konup uni yaqqaq-taxliri bilən қoxupla yəwetidu» — «uqar oram yazma» tooprısında «köxumqə səz»mizdə tohilimiz.

^{5:6} «Bu qılıqiatçan «əfaḥ» sewitidur» — «əfaḥ» bolsa həjim elqimi, təhminin 40 litr kelidu. Muxu yerdə həm elqəm həm elqəydiqan sewatninq özünü kərsitidu. «Bu bolsa xu rəzillərning pütün zemindiki kiyapitidur» — «rəzillər» ibranıy tilida «ular». Yukırıda eytılıqan oqrı wə yaloqanını kərsitixi mümkün. Ibranıy tilida «kiyapət» «kəz» değən səz bilən ipadilinidu. Manisi bəlkim: Huda Əz həlkiga kezi bilən yetəkçilik kiloqinidək («Zəb.» 32:8) Xəytanmu ezığa təwə bolğanları «əfaḥ» (soda-setikning simwoli) arçılık baxkurdyu. «Köxumqə səz»imizni kerüng.

^{5:11} «Xinar zemini» — «Xinar» Babililyanıng baxkə bir ismi. «əfaḥ» sewiti xu yerdə eż turaloqusioja қoyulidu» — «əfaḥda olturojan ayal» («rəzillik») tooprısında «köxumqə səz»mizdə tohilimiz.

^{6:8} «ximaliy yər-zemini tərəpkə mangoranlar Mening Rohimdiki aqqıqını ximaliy zemin tərəptə besikturdı» — səkkizinqi kərünüx üstidə «köxumqı səz»mizdə tohilimiz.

«Zəkəriya»

Bax kahin Yəxuaşa taj kiydürüx

⁹ Pərvərdigarning səzi manga kelip mundaq deyildi: —

¹⁰ Sürgün bolup kəlgənlərdin, yəni Həlday, Tobiya wə Yədayadin sowojatlarnı қobul kılɔjin; xu künü ular Babildin kelip qüxkən əygə, yəni Zəfaniyaning oɔlı Yosiyaning əyigə kirgin; ¹¹ xundak, kümük wə altunni қobul kılɔjin, bulardin qəmbərsiman bir tajni tokup wə tajni Yəhəzadakning oɔlı bax kahin Yəxuaning bexioqa kiygüzgin; ¹² wə Yəxuaşa: «Samawi қoxunlarning Sərdari bolovan Pərvərdigar mundaq dəydu: Kəranglar, «Xah» dəp atalojan insan! U eż tüwidin ornidə xahlinip, Pərvərdigarning ibadəthanisini küridü» — degin.

¹³ «Bərhək, Pərvərdigarning ibadəthanisini kuroquqi dəl xu bolidu; u xu xahana xan-xərəpni zimmisiğə elip, eż tahtığə olturup həküm süridü; u təhtkə olturidiqan kahin bolidu; hatırjəmlik-aramlıknı elip kelidiqan həmkarlık ular ikkisi arısida bolidu...»

¹⁴ Muxu qəmbərsiman taj Pərvərdigarning ibadəthanisida Hələm, Tobiya, Yədayalaroja wə Zəfaniyaning oɔqlining mehribanlıkoja bir əslətmə üçün koyulidu. ¹⁵ Wə yırakta turuwatqanlar kelip Pərvərdigarning ibadəthanisini kürux hizmitidə bolidu; xuning bilən silər samawi қoxunlarning Sərdari bolovan Pərvərdigarning Meni əwətkənlikini bilisilər; ağər Pərvərdigarning awazini kengül koyup anglisanglar bu ix əməlgə axurulidu».

Roza tutux tooqruluk koyulojan soal wə rəddiyilik jawab

⁷ Darius padixalıqning tətinqi yili tokkuzinqi ay, yəni «Hisləw»ning tətinqi künü, Pərvərdigarning səzi Zəkəriyaşa kəldi. ² Xu qaođda Bəyt-Əl xəhəridikilər Xerəzər wə Rəğəm-Mələklərni Pərvərdigardin iltipat soraxka əwətkənidi. ³ Bəyt-Əldikilər: «Samawi қoxunlarning Sərdari bolovan Pərvərdigarning əyidiki kahinlardin, xuningdək pəyojəmbərlərdin: «Hərbirimiz kəp yillardın beri kılɔjinimizdək, bəxinqi ayda hərbirimiz yənilə əzimizni baxkılardın ayrip, yioqa-zaroja olturuximiz kerəkmu?» — dəp soranglar» dəp tapiliojanidi.

⁴ Pərvərdigarning səzi manga kelip mundaq deyildi: —

⁵ «Zemindiki barlıq turuwatkan həlkə həm kahinlaraşa söz kılıp mundaq soriqin: — «Silə muxu yətmix yıldın beri bəxinqi ay wə yəttinqi aylarda roza tutup yioqa-zar kılɔjininglarda, silər manga, həkikətən manga roza tuttunglarmu? ⁶ Yegininglar, iqlikininlar, bu pəkət

6:12 Zək. 3:8; Yəx. 4:2; 11:1; Yər. 23:5; 33:15

^{6:13} «u xu xahana xan-xərəpni zimmisiğə elip, ... u təhtkə olturidiqan kahin bolidu» — Israilda «Lawiy» қəbilisidin bolovan «kahin»lar padixah boluxka kətiy bolmayıttı. Muxu yərda Yəxua (Əysə) xübhisizki, kəlgüsü zamanda kelidiqan KütKuzojuçı-Masılıññı kərsitudu. «Masiñ» həm kahin həm padixah bolup, Yəxua wa Zərubbabəl kuruwatqan ibadəthanidin tehimu uluoj ibadəthanini, yəni Mukaddəs Rohtin tuqulmuş kixılərdin tərkib tapşan ibadəthanini küridü. «Koxumqə söz»ümüz wa «Hayag pəyojəmbar» kışmisdiki «koxumqə söz»imizni kərung. ⁷ «hatırjəmlik-aramlıknı elip kelidiqan həmkarlık...» — yaki «hatırjəmlik-aramlıknı elip kelidiqan pilan ...». ⁸ «hatırjəmlik-aramlıknı elip kelidiqan həmkarlık ular ikkisi arısida bolidu» — bazi alımlar «ikkisi» degen söz «ikki həkük» degen monida, u bəlkim KütKuzojuçı-Masılıññıng «kahin» həm «təhtta olturomoju padixah» degen ikki salahiyitini kərsitudu, dəp karaydu. Bizningqə «ular ikkisi» bolsa Pərvərdigar həm uning Masiñidur. Dunyaning gunahlılarını yuyidiqan kurbanlıq bolsa Hudanıng pilani bolup, Əz Masiñi xu pilanını əməlgə axurup kurbanlıq bolovan; xunga «hatırjəmlik-aramlıknı elip kelidiqan həmkarlik» ⁹ «Ular ikkisi» arisididur.

6:13 Zək. 110:1, 4; 85:10; Yəx. 9:6; 22:24; Yħ. 2:19-22

^{6:14} «Hələm, Tobiya, Yədayalar...» — «Haləm» 10-ayatda «Həlday» dəp atıldı. «Zəfaniyaning oɔqlining mehribanlıkoja bir əslətmə üçün koyulidu» — baxkə birhil tarjimi: «Zəfaniyaning oɔlı «Hənəqə bir əslətmə üçün koyulidu». Birək «hənəqə» mənisi «iltipat, mehribanlıq» bolup, Mukaddəs Kitabtiki baxkə yərlərdə isim ornidə ixlətkenlikli körülməydi.

6:15 Zək. 2:8, 9, 10, 12; Yəx. 48:16; Yħ. 11:42; 17:21

^{7:3} «bəxinqi ayda hərbirimiz yənilə əzimizni baxkılardın ayrip, yioqa-zaroja olturuximiz kerəkmu?» — «bəxinqi ay»diki roza tutux bolsa əslidiki ibadəthanining wayran kılınojanlıkoja həsrat bildirүү üçün idi. Babil imperiyasının қoxunlari ibadəthanini bəxinqi aynıng 9-künidə wayran kılınojanidi, andin həlkən 70 yil sürgün kılıp baxkuroat. Muxu kixılə: «ibadəthanha hazır kayıttdin kuruwatqan bolojaqkə, bu rozini tututweiximiz kerəkmu?» — dəp cyliniwatqanidi.

^{7:5} «Silər muxu yətmix yıldın beri bəxinqi ay wə yəttinqi aylarda roza tutup yioqa-zar kılɔjininglarda...» — «yəttinqi ay»diki roza, waliy Gadəliyaning kaza kılınojanlıknı aslx məksiditə tutulowan roza bolup, uning wapatiqə həsrat bildirүү üçün idi (Təwrat, «Yərəmiya», 40-41-bablar). Bu Babil imperiyası Paləstinni ixçəl kılıqan məzgildiki əng ahirki pajajalıq

«Zəkəriya»

ezünglar üçünla yəp-iqkininglardın ibarət boldi əməsmu?⁷ Bular Yerusalem wə uning ətrapidiki xəhərliri ahalilikolojan, taza awatlaxkan qaoqlarda, jənubiy Yəhuda wə təwən tülzənglik ahalilikolojan qaoqlarda, Pərvərdigar burunki pəyoqəmbərlər arkılıq jakarlıqan səzlər əməsmu?

⁸ Pərvərdigarning səzi Zəkəriyaqə kelip mundak deyildi: —

⁹ «Samawi қoxunlarning Sərdariolojan Pərvərdigar mundak dəydu: — «Həqiqiy adalətni yürgütünglər, bir-biringləroja mehîr-muhəbbət wə rəhim-xəpkət kərsitinglər,¹⁰ tul hotun wə yetim-yesirlərni, yat adəmlər wə namratlarnı bozək kilmanglar; həqkim ez kərindixioqa könglidə yamanlıq oylimisun.¹¹ Birək ata-bowliringlər anglaxni rət kiliqan, ular jahıllik bilən boyını toloqap, anglimaska կulaklırini eojir kiliqan;¹² ular Təwrat ənununu wə samawi қoxunlarning Sərdariolojan Pərvərdigarning Əz Rohi bilan burunki pəyoqəmbərlər arkılık əwətkən səzlərini anglimaslıq üçün könglini almastək kəttik kiliqanidi; xunga samawi қoxunlarning Sərdariolojan Pərvərdigardin intayin kəttik oğazəp qüxkən;¹³ xundak boldiki, Mən ularni qakiroqanda ular anglaxni rət kiliqandək, ular qakiroqanda Mənmu anglaxni rət kildim» — dəydu samawi қoxunlarning Sərdariolojan Pərvərdigar,¹⁴ — «wə Mən ularni ular tonumaydiojan barlıq əllər arisioqa kara kuyun bilən tarkitiwəttim; ularning ketixi bilən zemin wəyrənolojan, andin uningdin etkənlərə, kəytikanlarmuolojan əməs; qünki ularning səwəbidin illik zemin wəyrənə kılınoqan».

Rozatutux toqıruluk қoyulojan soal wə ümid bərgüqi jawab

8¹ Wə samawi қoxunlarning Sərdariolojan Pərvərdigarning səzi manga kelip mundak deyildi: —

² «Samawi қoxunlarning Sərdariolojan Pərvərdigar mundak dəydu: «Mening Zİonoja baoqliqan otluk muhəbbətim kaynap taxti; Mening uningoja baoqliqan otluk muhəbbətim tüpəylidin uning düxmənlirigə oqəzipim kaynap taxti.

³ Pərvərdigar mundak dəydu: «Mən Zİonoja kəytip kəldim, YerusaleminOTTURISIDA makanliximən; Yerusalem «Həqiqət xəhiri» dəp atılıdu, samawi қoxunlarning Sərdariolojan Pərvərdigarning teozi «Mukəddəs Taəq» dəp atılıdu.⁴ Samawi қoxunlarning Sərdariolojan Pərvərdigar mundak dəydu: «Keri boway-momaylar yənə Yerusaleminning koqilirida olturidiojan bolidu; künlii uzun bolup, hərbiri həsisini kolida tutup olturidu;⁵ xəhərning koqiliri oynawatkan oouş-kız balilar bilən liş tolidu.⁶ Samawi қoxunlarning Sərdariolojan Pərvərdigar mundak dəydu: — «Bu ix xu künlərdə bu həlkinqinqaldısining kezığə ajayıb karamət kərinidiojini bilən, u Mening kezümgə karamət kərinəmdü?» — dəydu samawi қoxunlarning Sərdariolojan Pərvərdigar.

⁷ Samawi қoxunlarning Sərdariolojan Pərvərdigar mundak dəydu: — «Mana, Mən Əz həlkimni xərkij zeminlardin, qərbəyi zeminlardin kutkuzimən;⁸ Mən ularni elip kelimən, ular

wəkə idi.

7:6 «Yegininglər, iqkininglər, bu pəkət ezunglar üçünla yəp-iqkininglardın ibarət boldi əməsmu?» — demək, silərnin roza tutuxunglar yəp-iqxiniləroja ohxax, pəkət ezlirinqələq iñindür. Roza tutuxning məksəti Hudani izdəx əməs, bəlkı «eş-ezığ iñini aqırıtx»tin ibarət boluxi mumkin. Yənə bir imkaniyyiti, bu ayəttiki «yemək» wə «iqmək» bəlkim həyt-bayramları kərsitidü. Huda ulardın: «mumxu həyt-bayramları ezunglar üçün təbriklidinglərə, yaki mən üçün təbriklidinglərə» — dəp sorawatidü.

7:10 Mis. 22:22

7:11 «ular jahıllik bilən boyını toloqap» — ibraniy tilida «ular mürisini jahil kiliq...».

7:13 Pand. 1:28; Yəx. 1:15; Yər. 11:17; 14:12

7:14 «ularni... kara kuyun bilən tarkitiwəttim» — yaki «ularni ... kara kuyun bilən tarkitiwəttim».

8:2 Zək. 1:14

8:6 «Bu ix xu künlərdə bu həlkinqinqaldısining kezığə ajayıb karamət kərinidiojini bilən, u Mening kezümgə karamət kərinəmdü?» — demək, adəmlər üçün ajayıb karamətolojan ixlar Huda üçün adəttiki ixlar.

«Zəkəriya»

Yerusalemdə makanlıxidu; ular Mening həlkim, Mən həkikət wə həkкəniylikta ularning Hudasi bolımən».

⁹ Samawi қoxunlarning Sərdari bołożan Pərvərdigar mundak dəydu: — «Samawi қoxunlarning Sərdari bołożan Pərvərdigarning eyining uli selinojan künidə hazır bołożan pəyojəmbərlərning aqzidin muxu künlərdə bayan қılıniwatkan munu səzlərni ixitiwatisilər, mukəddəs ibadəthanining қuruluxıqa қolungalar küqlük kılınsun! ¹⁰ Qünki xu künlərdin ilgiri insan üçün ix həkkə yok, at-ulaq üçünmu ix həkkə yok idi; jəbir-zulum tüpəylidin qikquqi yaki kirgüqi üçün aman-esənlik yok idi; qünki Mən hərbir adəmni ez yekinoja düxmanləxtürdüm; ¹¹ biraq Mən bu həlkəning kəldisiçə burunkı künlərdikidək bolmayımən, dəydu samawi қoxunlarning Sərdari bołożan Pərvərdigar; ¹² qünki uruk hosulluk bolidu, üzüm teli mewiləydu, turşaq ündürmilini beridu, asmanlar xəbnamlırını beridu; xuning bilən mən bu həlkəning kəldisiçə muxularning həmmisini igə kıldurımən. ¹³ Xundak əməlgə axuruliduki, silər əllər arısida lənət bolup қalqınninglarning əksiqə, i Yəhuda jəməti wə Israil jəməti, Mən silərnı қutkuzımən, silər ularoja bəht-bərikət bolisilər; қorkmanglar, kolliringlar küqlük kılınsun!.

¹⁴ Qünki samawi қoxunlarning Sərdari bołożan Pərvərdigar mundak dəydu: — Silərning atabowiliringlar Mening oqəzipimni қozojiqanda Mening silərgə yamanlık yətküzük oyida bolqinim wə xu jaza yoldıñ yanmıcıqinimdək — dəydu samawi қoxunlarning Sərdari bołożan Pərvərdigar — ¹⁵ Mən hazır, muxu künlərdə yənə Yerusalem wə Yəhuda jəmətigə yahxilik yətküzük oyida boldum; қorkmanglar. ¹⁶ Muxu ixlaroja əməl kılınqlar: — Hərbirinqərə eż yekininglaroja həkikətni səzləngər; dərwaziliringlarda həkikətkə, aman-tinqlikə uyoğun həkümərni yürgütüngər; ¹⁷ heqkim kənglidə eż yekinoja yamanlık oylimisun; heqkəndək yalojan kəsəmgə xerik bolmanglar; qünki Mən dəl bularning həmmisigə nəprətlinimən, dəydu Pərvərdigar.

¹⁸ Wə samawi қoxunlarning Sərdari bołożan Pərvərdigarning səzi manga kelip mundaq deyildi:

¹⁹ Samawi қoxunlarning Sərdari bołożan Pərvərdigar mundak dəydu: — «Tetinqi aydiki roza, bəxinqı aydiki roza, yəttinqi aydiki roza wə oninqi aydiki roza Yəhuda jəmətigə huxallık wə xad-huramlik, bəhtlik ibadət sorunları bolidu; xunga həkikət wə hatırjəmlik-tinqlikni səyüngər.

²⁰ Samawi қoxunlarning Sərdari bołożan Pərvərdigar mundak dəydu: — «Nuroqun қowmlar wə kep xəhərlərning ahalisi yənə muxu yərgə kelidu; ²¹ bir xəhərdə turuwatkanlar baxkə bir xəhərgə berip ularoja: «Pərvərdigardin iltipat tiləxkə, samawi қoxunlarning Sərdari bołożan Pərvərdigarnı izdəxkə tez barayı; mənəmu barımən!» — dəydiojan bolidu. ²² Kəp қowmlar wə küqlük əllər Pərvərdigardin iltipat tiləxkə, samawi қoxunlarning Sərdari bołożan Pərvərdigarnı izdəxkə Yerusalemoja kelidu.

²³ Samawi қoxunlarning Sərdari bołożan Pərvərdigar mundak dəydu: — «Xu künlərdə hərhil

8:9 «Pərvərdigarning eyining uli selinojan künidə sezligən pəyojəmbərlər» — Həgay wə Zəkəriya. Bu ayəttə kezdə tutulajan «Pərvərdigarning eyining ulinrin selinix» ikki yıl burun («Əzəra» 5:1-2) bołożan bolsa kerək.

8:12 «uruk hosulluk bolidu» — yaki «urukka hatırjəmlik-amənlək bolidu».

8:13 «silər əllər arısida lənət bolup қalqınninglər» — bu sezning bəlkim üç təripi bar. (1) sürgün bołożan Yəhudiylər ezləri lənətəkə kəldurulmuş; (2) ular baxxılaroja lənət bolup ularoja bala-kaza kəltürgən; (3) ularning nami (Israil, Yəhudiy) lənətni bildürən. Huda muxu üç awalning hərbirin dəl ularning əksiga aylanduridu. «silər ularoja əllərgə bəht-bərikət bolisilər» — Huda əslidə İbrahim pəyojəmbərgə: «Sən wə əwladıng hərbir əl-milletkə bəht-bərikət bolisən» dəp wada kılınan, Israil itaatsizliktin muxu bərkətni lənətkə aylandırıjan.

8:16 «dərwaziliringlarda həkikətkə, aman-tinqlikə uyoğun həkümərni yürgütüngər» — akşakallar xəhər dərwazilirirdə olurur, sət wə həküm kılلاتı.

8:16 əf. 4:25

8:17 Zək. 5:3, 4: 7:10,

8:19 «Tetinqi aydiki roza, bəxinqı aydiki roza, yəttinqi aydiki roza wə oninqi aydiki roza Yəhuda jəmətigə huxallık wə xad-huramlik, bəhtlik ibadət sorunları bolidu» — bu «rozilar» tooqluluk əkəxumqəsəz»ni körüng.

8:20 Yəx. 2:2; Yər. 16:19; Mik. 4:1; Zək. 8:2.

«Zəkəriya»

tilda səzləydiqan əllərdin on nəpər adəm qıkıp Yəhudi bir adəmning tonining etikini tutuwelip uningoja: «Biz sən bilən barayı; qünki Hudani sən bilən billidur, dəp anglidük» — dəydu..

«Büyük İskəndər»ning tajawuzi toqrluluk bexarətlər

9¹ Pərvərdigarning sezin yükləngən bexarət — Hadrak zemini wə Dəməxk tüstigə konidu (qünki Pərvərdigarning nəziri adəmlər wə Israilning barlıq kəbililəri təstidi);² U bularoja qegriddax bolqan Hamatka, Tur wə Zidon üstigimu konidu. Tur tolimu «dana» bolraqqə,³ ezi üçün koroqan koroqan, kümüxni topidak, sap altunni koqillardiki patqaktək dəwiləp koyojan.⁴ Mana, Rab uni mal-dunyasidin ayriwetidu, uning küqini dengizda yok kılıdu; u ot təripidin yəp ketiliş.

5 Axkelon buni kərüp korkıdu; Gazamu kərüp azablinip tolojinip ketidu; Əkronmu xundak, qünki uning arzu-ümidi tozup ketidu; padixah Gazadin yokap ketidu, Axkelon adəmzatsız kəlidü.⁶ Xuning bilən Axdodta haramdin bolqan birsı turidu; Mən Filistiyələrning məəqrurluğu wə pəhrinini yokitmən.⁷ Mən aozzidin kanlarnı, uning haram yegan yirginqlik nərsilərni qıxları arisidin elip ketimən; andin kəlip kalojanlar bolsa, ular Hudayimizoja təwə bolup, Yəhudada yolbboxqi bolidu; Əkronning orni Yəbus kəbilisidikilərgə oxhax bolidu.⁸ Mən koxun tüpəylidin, yəni etüp kətküqi wə kaytip kəlgüqi tüpəylidin Əz eyüm ətrapida qedirimmi tiktürimən; əzgüqi kaytidin uningdin etməydi; qünki Əz kəzüm bilən kəzitimən.

Zionning padixahı Məsih kəlidü!

9 Zor xadlan, i Zion kizi!

Təntənəlik nida kıl, i Yerusalem kizi!
Kərangler, padixahıng yeningoja kelidü;
U həkəkənli wə nijatlık bolidu;
Kəmtər-məmin bolup,

8:23 «Xu künlərdə ... əllərdin on nəpər adəm qıkıp Yəhudi bir adəmning tonining etikini tutuwelip uningoja: «Biz sən bilən barayı; qünki Hudani sən bilən billidur, dəp anglidük» — dəydu» — bu ix Hudani izdəngən «yat əllər»ning hərikatlırigə bir misal bolidu.

9:1 «Hadrak zemini» — kona tarhnamilər boyiqə, «Hadrak» degen rayon Dəməxk xəhrigə yekin bolqan, biraq dəl kaysı jay ikanlığını hazır bilməymiz. «qünki Pərvərdigarning nəziri adəmlər wə Israilning barlıq kəbililəri təstidi» — baxka birhil tərjimi: «qünki insanlarlağın wə Israilning barlıq kəbililərinin kezi Pərvərdigar oğra yaradı».

9:2 «U , yəni Pərvərdigarning bexaritı bularoja qegriddax bolqan Hamatka, Tur wə Zidon üstigimu konidu» — «büyük İskəndər» miladiyədin ilgirici 332-yili janub tərəpka yürüx kılıp muxu yərlərni bir-birlər igiliwalojan.

9:4 «Mana, Rab uni mal-dunyasidin ayriwetidu, uning küqini dengizda yok kılıdu; u ot təripidin yəp ketiliş» — bu ayəni «büyük İskəndər» əməlgək axurojan. Miladiyədin ilgiri 332-yili u Turni bulang-talang kılıp pütünləy wəyran kılıwətkən «köxumqa söz»imizni kərüng).

—uning küqini dengizda yok kılıdu» deyənlilikning baxka birhil tərjimi: «U (yəni Rab) ularning dengizdiki küqini yok kılıdu»

9:6 «Xuning bilən Axdodta haramdin bolqan birsı turidu; Mən Filistiyələrning məəqrurluğu wə pəhrinini yokitmən» — İskəndər Turni igiliwalojandın keyin Filistiyəgə karap yürüx kılıdu. 5- wə 6-ayəttə tiləqə elinojan (Axkelon, Gaza, Əkron, Axdod) xəhərlər Filistiyədiki bəx qong xəhrinən teti. Bu jönglarning təpsilatları üçün «köxumqa söz»imizni kərüng.

9:7 «Mən aozzidin kanlarnı, uning haram yegan yirginqlik nərsilərni qıxları arisidin elip ketimən; andin kəlip kalojanlar bolsa, ular Hudayimizoja təwə bolup...» — «Hudayimizoja» degen sezzə karıqanda muxu ayətlərdiki sezlığıgi Masihiyyəng ezi boluxi kerək. «...Əkronning orni Yəbus kəbilisidikilərgə oxhax bolidu» — toluk ayətninq mənisi: (1) Filistiyələr əmədi butlaroja atalojan kurbanlıklärinə kənimim, gəxinimə yeməydiqan bolidu. (2) Filistiyələr Hudaqə təwə bolup Yəhudə arisida (Yəbus kəbilisidikilərdək) hərəmatlık martıwigə iğə bolidu (hazırkı «Pələsitinliklər» Filistiyələrning əwlədləri boluxi mümkün). «Köxumqa söz»imiznimü kərüng.

9:8 «Mən koxun tüpəylidin, yəni etüp kətküqi wə kaytip kəlgüqi tüpəylidin Əz eyüm ətrapida qedirimmi tiktürimən; əzgüqi kaytidin uningdin etməydi; qünki Əz kəzüm bilən kəzitimən» — «büyük İskəndər» zəlim bolqonu bilən, Misirə qəhərumanlıqanda («etüp kətkəndə») yaki Misirni ixjal kılıp «kaytip kəlgəndə» (gərqə Yerusaleməmdik mukəddəs ibadəthanada nuroqunluqan baylıklar bolsımı), Yerusalemə qəhərumanlıqanda. Bu tarihninq əng qong sirliridin biridur. «Köxumqa söz»imiznimü kərüng.

Mada exəkkə, yəni exək təhiyiga minip kelidu;..

¹⁰ Xuning bilən Mən jəng hərwilirini Əfraimdin,

Atlarnı Yerusalemın məhrum kiliwetimən;

Jəng okyasimu elip taxlinidu.

U bolsa əllərgə hatırjəmlik-tinqlikni jakarlap yətküzidu;

Uning həkümranlıkı dengizdin dengizojiqə,

Əfrat dəryasının yer yüzining qətlirigiqə bolidu.

¹¹ Əmdı seni bolsa, sanga qüxürülən əhdə kəni tüpəylidin, Mən arangdiki məhbuslarnı susiz orəktin azadlıqka qikirimən.

¹² Mustəhkəm jayoqa kayıtip kelinglar, i arzu-ümidning məhbusliri! Bugün Mən jakarlap eytimənki, tartkan jazaliringning əksini ikki həssiləp sanga kəyturimən. ¹³ Qünki Əzüm üçün Yəhudani okyadək egildürdüm, Əfraimni ok kılıp oyoqa saldım; Mən oçul baliliringni ornidin turoquzimən, i Zion — ular sening oçul baliliringoja ərəxi jəng kılıdu, i Gretsiya! I Zion, Mən seni palwanning əolidiki kiliqtək kılımən. ¹⁴ Pərvərdigar ularning üstidə kərənidü; Uning oki qakmaktek etilip uçıdu. Rəb Pərvərdigar kanayni qalidu; U jənubtılık dəhxətlik kara kuyunları billə elip yürüx kılıdu. ¹⁵ Samawi əoxunlarning Sərdarı boləjan Pərvərdigar ular üçün mudapiə bolidu; ular salaşa taxlirini kukum kılıp, dəssəp qəyləydu; ular iqiqi elip, xarab kəypini sürgənlərdək kiyəs-sürən ketüridü; ular əcanqa miləngən kurbangahning bürjəkliridək, əcanqa tolduruləjan əqəllərdək bolidu. ¹⁶ Xu küni Pərvərdigar boləjan ularning Hudasi ularını Əzüm bəkəkən padam boləjan həlkim dəp bilip kütəyidü; qünki ular taj gəhərliridək Uning zemini üstidə ketürəlidü. ¹⁷ Xunqə zordur Uning məhrəbanlığı, xunqə kəltistur Uning güzəllikli! Ziraətlər yığıtlərni, yengi xarab kızınları yaxnidit!

Ahirki zamanlardiki wəkələr — dawami

10 ¹Pərvərdigardin «keyinkı yamoğur» pəslidə yamoğurnı tələp kilinglar; Pərvərdigar qakmaklıları qakturup, ularqa mol yamoqlarını, xuningdək hərbirigə etizda ot-

9:9 «U həkkəni wə nijatlı bolidu» — baxka tərjimiləri: «U nijatlı elip kelidu», «U kütəyuləjan bolidu» yaki «U əqəlibilik bolidu». «Karanglar, padixahıng yeningoja kəlidü... mada exəkkə, yəni exək təhiyigo minip kəlidü» — bu toluk bəxarət Əysə Məsihni enik kərsitudu. Injil, «Matta» 21-bab, «Markus» 11-bab, «Luka» 19-bab, «Yuhanna» 12-babları kərəng.

9:9 Zek. 2:10; Mat. 21:4-5; Yh. 12:12-16

9:10 «Xuning bilən Mən jəng hərwilirini Əfraimdin, ...məhrum kiliwetimən; ... U , yəni Israılning padixaḥ Məsih bolsa əllərgə hatırjəmlik-tinqlikni jakarlap yətküzidü; uning həkümranlıkı dengizdin dengizojiqə, əfrat dəryasının yer yüzining qətlirigiqə bolidu» — demisəkmu, bəxarət Əysə Məsihning dunyoja tunqı kəlixidin (9-ayət) uning kayıtip kəlixigə atlap etidü. Bəxarətning əhalisinin ahirki zamanları kərsitudu. «Koxumqə sez» imizni kərəng.

9:11 «Əmdı seni bolsa, sanga qüxürülən əhdə kəni tüpəylidin, Mən arangdiki məhbuslarnı susiz orəktin azadlıqka qikirimən» — bu sirlük bəxarətning həm rohı həm işsəmanı həyatlıları boluxi kerək. İxinimizki, Əysə Məsihning kəni bilən tüzən «yengi əhdə» Yəhudiyalarını, əllərinə hərəhil «gunah oriki»dən kütəyulaydu həm kəlgüsidiimu buning səwəbidin Huda Yəhudiyalarını hərəhil işsəmanı kiyinqılıqlardınmu kütəyidü.

9:11 Mat. 26:28; Luka 22:20; Rim. 9:3, 4; Rim. 11:25, 26, 27; 1 Kor. 11:25; Ibr. 9:19, 20, 21.

9:12 «Mustəhkəm jəng kayıtip kelinglər, i arzu-ümidning məhbusliri!» — «arzu-ümidning məhbusliri» bəlkim bu tolumu kiskartılıqla gap boluxi mümkün, mənisi: ««Hudanıng kəldisi» Hudanıng nuroğun wədilərli aliddə ümidwər boluxi kerək idi. Lakin ularning uningoja ixənməsliki, xundakla ümidsizlinixi tüpəylidin gunahning məhbusliri bolup əqəlləjan. Ələr birləşdirib «mustəhkəm jəy» Hudanıng Əzizi, əlwətə.

9:14 Nah. 2:6

9:15 «...ular əcanqa miləngən kurbangahning bürjəkliridək, əcanqa tolduruləjan əqəllərdək bolidu» — bu oxhitix Israılning jənggə bolidəjan zok-kəypinən xarab iğkan adəmningkidək bolidəjanlığını yaki düxmənlərdən təkulgən kənning keçətiğini bildiridü. Kurbangah üstidiki kurbanlıklärin ərəxlərini elixə birnəqə əqəllərini təyyar lax kerək idi, ular əlwətə kən bilən lik toldurulatlı wa kurbangahning burjəkləri əcanqa milinip ketətti.

-Toluk bu bəxarət bəlkim (1) Israılning Gretsiya zalimləri üstidin (miladıyadın ilgiriki 3- wə 2-əsirdə) boləjan ajayib əqəlibilirini wə (2) ahirki zamandakı dəjjalın şoxunluları bilən bolidəjan uruxları kərsitudu. «Koxumqə sez» imiznimiz kərəng.

9:17 «Xunqə zordur Uning məhrəbanlığı, xunqə kəltistur Uning güzəllikli» — yaki, «Nemideğən əziz! Nemideğən güzəl!».

«Zəkəriya»

qəoplərni beridu.² Qünki «ey butliri» bımənə gəplərni eytikan, palqlar yaloğan «alamət»lərni kərgən, tuturuksız qızılərni sezlibən; ular kuruğ təsəlli beridu. Xunga həlk köy padisidək tenəp kətti; ular padıqisi bolmiolaşqə, azar yeməktə.

³ Mening oqızıpm padiqlarqa kozqaldı; Mən muxu «tekə» yetakqılerni jazalaymən; qünki samawi koxunlarning Sərdarı bolqan Pərvərdigar Əz padisidin, yəni Yəhüda jəmətidin həwər elixkə kəldi; U jəngdə ularını Əzining həywətlik etidək kılıdu. ⁴ Uningdin yəni Yəhūdadın «Burjək Texi», uningdin «Kozuk», uningdin «Jəng Okyasi», uningdin «Həmmigə həkimranlıq Kilojuqi» qıkıldı.

⁵ Xuning bilən ular jəngdə, düxmanlerni koqılardıki patkaqnı dəssigəndək qeyləydiqan palwanlardək bolidu; ular jəng kılıdu, qünkü Pərvərdigar ular bilən billidur; ular atlıq əskərlərinə yərgə karitip koyidu. ⁶ Mən Yəhuda jəmətinini küqəytimən, Yüsüpninq jəmətinini kutkuzimən; Mən ularni kıyatidin olturaklıxixqa kıyatırıımən; qünkü Mən ularqa rəhİM-xəpkətni kərsitimən. Ular Mən həqqaqan taxliwətmigəndək bolidu; qünkü Mən ularning Hudasi Pərvərdigarmən; Mən ularqa jawab berimən. ⁷ Əfraimdikilər palwandək bolidu, kəngülliri xarab kəypini sürgənlərdək huxallinidu; ularning balılırları buni kərüp huxallinidu; ularning kəngli Pərvərdigardin xadlinidu.

⁸ Mən üxkürtip, ularni yiojmən; qünki Mən ularni bədəl tələp hərlükə qıkırmən; ular ilgiri kəpiyip kətkəndək kəpiyidi. ⁹ Mən ularni əllər arısida uruktək qaçırmən; andin ular Meni yırak jaylarda əsləydi; xuning bilən ular balılırlı bilən həyat kelip, kaytip kelidi. ¹⁰ Mən ularni kaytidin Misir zeminidin elip kelimən, Asuriyədinmə qıkırıp yiojmən; ularni Gilead wə Liwan zeminoja elip kirgüzimən; yər-zemir ularni patkuzalmay kalidi.

¹¹ Xundak kılıp, Ü jəbir-japa dengizidin etüp, dengizdiki dolğunlarnı urudu; Nil dəryasining təgliri kırup ketidü; Asuriyəning məqrurlukı wə pəhri pəs kılınıdu, Misirdiki xahənə həsimü yokıldı..

¹² Mən ularnı Pərwərdigar arkılık küqəytimən; ular Uning namida mangidu, dəydu Pərwərdigar.

Hudaning padisi yahxi padiqisini, yəni Pərvərdigarning Əzini rət ķilid;
ular zulmətkə kalidu

11¹ Iliwan, ot sening kедir dərəhliringni yəp ketixi üçün, dərwaziliringni aq!² Waysanglar, i qarıqayalar, qünkü kедir yikıldı, esil dərəhlər wəyran kılındı; waysanglar, i Baxandiki dub dərəhliri, qünkü baraksan orman yikitildi! ³Padiqlararning waysıqan awazını angla! Qünkü ularning xəripi bolğan qımən-yayläk wəyran kılındı; arslanlarning hərkirigən awazını angla! Qünkü İordan dəryasining pəhri bolğan bük-baraksanlığı wəyran kılındı.

10:1 «Pərvərdigardin «keyinki yamoqır» pəslidə yamoqurnı tələp kılıngılar» – bu dua yüksərki bəxarət bilən baqlınixlı; ziraatlı və üzümlərgə yamoqır kerak, əlvətə. «Keyinki yamoqır» bolsa Pələstində 3- yaxşı 4-ayda yaoçıdu, ətiyazlı ziraatlıerni pixurux həlkilijk rolini oynadı. Bu yamoqlar bolmisa heç həsul bolmayıd.

10:2 «ey butliri» – (ibraniy tilida «tərafim») pal bilən «yol kərsitidioqan» birhil butlar idi.

10:2 Top. 5:6

¹⁰⁴ «Uningdin, ýəni Yəhudadın «burjək texi», uningdin «közük»...» — «şəni Yəhudadın» degen sözlərini tərjima yolda koxup kırıldı, İbraniy tilida pəkət «uningdin» deyildi. 9-ayəttə «Yəhüda jəməti» kəzəd tutulmuş bolşaqlıq, 10-ayətni xundak tərjima kıldı. Masis, «Yəhudadın» qızıldı, elwattı.

-Baxkä birhil tärjimisi «yeni Hudadin». «uningdin ... «burjak taxi» .. «kozuk» .. «jäng ökyası» .. «ħəmmigə həkümranlıq kılıquçı» qıkidı» – bu tət namning həmmisi «Məsih-Kutkuçoquçı»ning unwanlıri bolidu. Barlıq pəyələmbərlərinə bexarətləri boyiąq «Məsih» qoşum Yəhüdanıng əwlədi boluxi kerak idi. «Koxumqa sez» imiznimü körün.

—«Uningdin» degənni bəzi alimlar «Hudadin» degən mənidə, dəp қарaydu.

^{10:9} «Mən ularnı əllər arısında uruktək qaqımən; ...» — yəki «Mən ularnı əllər arısında uruktək qaqidioğan bolsam, ...».

11:1 «Li Liwan ot sening kediş dərəhlirinğı yap ketixi üçün, dərəwazilirinqni aq!» — bu 1-3-ayət bəlkim bir ohxix; Yəhûdaning yetəkqılıri Hudanıng həlkə wi Huda bərgən zeminiñ ez mənpəti üçün ixlətkən, hazır bu mənpəttin ayrıldı. 1-ayət yengidin kurulğan ibadəthanıñ yənə wəyran kılınışını kersitxi mumkin. U Liwandiki kepligən kediş dərəhlirini wa həykəsil dərəhlarını ixtiyarlı selinğan (Tawrat, Əzra, 3-7-ayət).

Wə baxqa esli dərəmərini ixiltip seimlojan (Fəwrat, «Əzra»; -«Koxumqə sez») imizdə biz bu həbni təpsiliy xərhlaymız.

«Zəkəriya»

⁴ Pərvərdigar Hudayim mundaq dəydu: — Boozlaxka bəkitilgən padini bakkin! ⁵ Ularnı setiwalqanlar ularnı boozlizlətkəndə həq gunahkar dəp ƙaralmayıdu; ularnı setiwtəkənlər: «Pərvərdigaroşa xükri! Qünki beyip kəttim!» — dəydu; ularning əz padiqiliri ularoşa iqini həq aqritmaydu. ⁶ Qünki Mən zəminda turuwatqanlaroşa yənə iqmni həq aqritmaymən, dəydu Pərvərdigar; — wə mana, Mən adəmlərni, hərbirini əz yekinining ƙolioja wə əz padixahining ƙolioja tapxurımən; mana, bular zeminni harab ƙılıdu, Mən ularnı bularning ƙolidin həq kutkuzmaymən.

⁷ Xunga mən «boozlaxka bəkitilgən pada»ni bekip turdum, bolupmu padining arisidiki miskin məminlərni baktım. Mən əzümgə ikki tayaqnı aldim; birinqisini «xapaət», ikkinqisini «rixtə» dap atidim; xuning bilən man padini baktım..

⁸ Xuningdək Mən bir ay iqidə üq padiqini һalak ƙildim; Mening jenim bu həlkətinizar boldi wə ularning jeni Meni əq kərdi.

⁹ Mən: «Mən sılerni bəkməymən; ələy dəp ƙalojanlırları əlüp kətsun; һalak bolay dəp ƙalojanlırları һalak bolsun; tirk ƙalojanlarning həmmisi bir-birinə gəxini yesun» — dedim.

¹⁰ Mən «xapaət» degən tayikimni elip sunduruwəttim, xuningdək Mening barlıq əllər bilən bozqan əhdəmni sunduruwəttim. ¹¹ Əhədə xu küni bikar kiliwetildi; xunga pada arisidiki manga dikkət kiloşa miskin məminlər buning Pərvərdigarning səzi ikənlilikini bilip yətti. ¹² Wə mən ularoşa: «Muwəpiq kəsənglər, mening ix həkkimni beringlər; bolmisa boldi ƙilinglər» — dedim. Xunga ular mening ix həkkimətə ottuz kümüx tənggini tarazişa saldı.

¹³ Wə Pərvərdigar manga: «Mana bu ular Manga bəkitkən qəltis baha! Uni sapalqining aldioja taxlap bər!» dedi. Xuning bilən mən ottuz kümüx tənggini elip bularni Pərvərdigarning əyidə, sapalqining aldioja qəriwəttim. ¹⁴ Andin mən Yəhuda bilən Israilning kərindaxılığını üzük üqün, ikkinqi tayikimni, yəni «rixtə»ni sunduruwəttim.

¹⁵ Andin Pərvərdigar manga mundaq dedi: «Sən əmdi yənə ərziməs padiqining korallırını al..

¹⁶ Qünki mana, Mən zəminda bir padiqini ornidin turozumənki, u һalak bolay degenlərdin

11:6 «Mən... hərbirini əz yekinining ƙolioja wə əz padixahining ƙolioja tapxurımən» — «əz padixahı» alahidə ibarə bolup, bəlkim Huda xu padixañrı tallimiqanlığını, bəlkı Yəhudadikilər ezləri talliwalqanlığını kərsitidü. Zəkəriyaning dəvrində Yəhudanıng həq padixañrı yoki idi (Yəhudə Pars imperiyəsi astida boloşan).

11:7 «Xunga mən «boozlaxka bəkitilgən pada»ni bekip turdum, bolupmu padining arisidiki miskin məminlərni baktım» — «pada» Israil həlkəni kərsitidü. Padining «arisidiki miskin məminlər», Hudaqə sadık «kaldı»lar idi (11-ayətni kərung). Zəkəriya padiqılıqları wəzipsinə ularınlı dəp zimmisiga ali. Lekin Hudanıng jazası padining keç kışmining bexiqə qüfür alıldı turidü (5-ayət); Hudanıng nəzir bəribir «pada arisidiki «miskin məminlər»» («kaldılar») üstidə bolidü. Ular padining arisidiki az bir kışmidür. «Mən əzümgə ikki tayaqnı aldim; birinqisini «xapaət», ikkinqisini «rixtə» dəp atidim; xuning bilən mən padini baktım...» — Zəkəriya bəlkim məzkur ixni, xundakla 8-14-ayəttiki baxqə bəzi ixləri qüxiðə yaki alamat kerünüxtə kərgən boluxi mumkin; bu ixlarning məlum bir kışmini u həlkə alıda «rol elip» kərsətən bolsa kerək. «Koxumqa sez» imizdən kərung.

11:8 «Xuningdək Mən bir ay iqidə üq padiqini һalak ƙildim...» — «üq padiqı» toorçuluq bizningqə ikki imkanıyet bar. (1) «üq padiqı» məlum adəmlərni əməs, bəlkı Huda Israil üçün bəkitkən üq hil padiqini, yəni «pəyoqəmbər», «kahin» wə «padixahı»nı bildiridü. Miladiyadın keyinkı 70-yilli Rim imperiyasının Yerusalemı wayran ƙilixi bilən, Israilda bu üq hil «padiqı» kalmışdır. (2) miladiyadın keyinkı 70-yilli Rim imperiyasının Yerusalemı muhasırıqə aloğanda, Israillinin bir-birigə əq bolovan üq yetakqısı (Yuhanna, Simon wə ələzər) bar idi. Ularning bir-biri bilən soxşuxlari tüpəylidin Yerusalem ahiр berip ixqəl kılımınan, bu üq «padiqı» xu һaman «padiqılıktın» ƙolioşan. Biz 2-imkanıyatka mayilmiz. «Koxumqa sez» imizdə biz yənə buning üstidə muzakirilixiz.

11:9 «Həlak bolay dəp ƙalojanları һalak bolsun; tirk ƙalojanlarning həmmisi bir-birinə gəxini yesun» — dedim» — dərəwəkə, Rim imperiyası Yerusalemı muhasırıqə aloğanda keç adam aqarlıqlıñtın baxqılları əltürüp gəxini yegan.

11:10 ... «miskin məminlər buning Pərvərdigarning səzi ikənlilikini bilip yətti» — bu «miskinlarning bilip yetixi»ning ozumu bəlkim «alamət kerünüx»ning bir kışmidür. Demək, həmmisi pəyoqəmbərning dəvrindin keyin yüz beridü.

11:12 Mat. 26:15; 27:9

11:13 «Pərvərdigar manga: «Mana bu ular Manga bəkitkən qəltis baha! Uni sapalqining aldioja taxlap bər!» dedi» — «qəltis baha!» — kinayilik, həqiyiv gəp, əlwatta.

11:13 Mat. 27:3-10

11:15 «Pərvərdigar manga mundaq dedi: «Sən əmdi yənə ərziməs padiqining korallırını al...» — yahxi padiqining korallırını bozqan ikki tayaqnı sunduruwətkəndin keyin, «ərzimas padiqining korallırını al» dəp buyrułojan.

«Zəkəriya»

həwər almaydu, tenəp kətkənlərni izdiməydu, yarilanqlanlarnı sakaytmayıdu, saqlamlarnımu bəkəyodu; u bəlkı səmrigənlərning gəxini yəyodu, hətta tuyaklarını yirip yəyodu. ¹⁷ Padını taxliwətən ərziməs padığının halıqə way! Kılıq uning biliki wə ong kəziga qüxitdu; uning biliki pütünləy yigiləydu, uning ong kezi pütünləy karangoçulixip ketidu...¹⁸

Yerusalemning ahirkı ketim muhəsirigə qübüxi – Israillar əzi əltürgən Kütközəquqisini kəridü

12¹ Pərvərdigarning Israil toorluk səzidin yüksəlgən bəxərət: — Asmlarları yayoqı, yərning ulini saloqı, adəmning rohını uning iqidə Yasoqı Pərvərdigar mundak daydu: —

² Mana, Mən Yerusalemni ətrapidiki barlıq əllərgə kixilərni dəkkə-dükkigə salidiojan apkur kılımən; Yerusalemoja qüxiciojan muhəsirə Yəhəudaqımı qüxitdu.

³ Xu künı əməlgə axuruliduki, Mən Yerusalemni barlıq əllərgə eojir yük bolovan tax kılımən; kim uni əzığə yüksələ yarılanmaya kalmayıdu; yər yüzidiki barlıq əllər uningoja jəng kılıxka yiojiliđu.

⁴ Xu künı Mən həmmə atlarnı sarasımığə selip, atlıkları sarang kılıp urımən; birək Yəhəuda jəmətini kezüməd tutımən; əllərdiki hərbir atni bolsa korluk bilən uruwetimən. ⁵ Xuning bilən Yəhudanıñ yolbaxqılırı kənglidə: «Yerusalemdə turuwatkanlar samavi қoxunlarning Sərdarı bolovan Pərvərdigar, ularning Hudasi arkılık manga küq bolidu» dəydu.

⁶ Xu künı Mən Yəhudanıñ yolbaxqılırını otunlar arisidiki otdandək, ənqılər arisidiki məx'əldək kılımən; ular ətrapidiki barlıq əllərni, yəni ong wə sol təripidikilərni yəwetidu; Yerusalemdikilər yənə eż jayida, yəni Yerusalem xəhiriđə turidiojan bolidu. ⁷ Pərvərdigar awwal Yəhudanıñ qedirlirini kütközidü; səwəbi — Dawut jəmətining xan-xəripi həm Yerusalemdə turuwatkanlarning xan-xəripi Yəhudanıñ kidin uluqlanmaslığı üçündür. ⁸ Xu künı Pərvərdigar Yerusalemdə turuwatkanları қooqdaydu; ularning arisidiki ələngxip қalqanlarmu xu künı Dawuttək palwan bolidu; Dawut jəməti bolsa Hudadək, yəni ularning al-didiki Pərvərdigarning Pərixtisidək küqlük bolidu.

⁹ Xu künı əməlgə axuruliduki, Yerusalemoja jəng kılıxka kəlgən barlıq əllərni halak kılıxka kiriximən. ¹⁰ Wə Mən Dawut jəməti wə Yerusalemdə turuwatkanlar üstigə xapaət yətküzgüi wə xapaət tiligüqi Rohni kuyimən; xuning bilən ular ezləri sanıp əltürgən Manga yənə қaraydu; birsining tunji oölli üçün matəm tutup yioja-zar kətürgəndək ular Uning üçün yioja-zar kətürədi; yəkkə-yeganə oölidin juda bolouqinining dərd-ələm tartkınıdək ular uning üçün dərd-ələm tartıdu. ¹¹ Xu künı Yerusalemdə ojayız zor yioja-zar kətürəlidü, u Məgiddo

^{11:17} «Padını taxliwətən ərziməs padığının halıqə way! Kılıq uning biliki wə ong keziga qüxitdu uning biliki pütünləy yigiləydu, uning ong kezi pütünləy karangoçulixip ketidu» — bu sırlı babının həwirini yioinqaklisə: (1) Israil əzinin manpətpərəs «padığılır» taripidin kez abaz tərtək. (2) birək bu ixlarda ularınng ez mas'uliyiti bar. Huda muxu padığılırı arkılık ularını jazalıqan həm jazalaydu. Israil həlkı yahxi padığını, yəni Hudanıñ Əzini kəmsitidü. Ular uni «30 kümüx tənggə»ning bahasıda keridü. (3) bu pul ibadəthanıda taxliwetiliđ; (4) ular həkikiy padığınını bekixini rət kılıdu, xungu Huda ularını nəhayit razıl bir padığınını kolıqə tapxuridu; (5) Huda muxu rəzil padığını wə barlıq mənpətpərəs padığınını kattıq, jazalaydu.

-Okurğanlırga ayanı, «Əzim yahxi Padığidurmən» degən Əysə Masih Yəhudanıñ 30 kümüx tənggə üçün satkunluk kılıxi bilən əltürülən; keyin Yəhudiy həlkə rəzil mənpətpərəs yetəkqılerning kasapitidin yənə bir ketim (Rim imperiyəsi taripidin) dunyanıng qət-qətlirigə tərkətiwetilən. Bu ixlar təstidə «Koxumqa sez»imizdə tohtılımiz.

^{11:17} Yer. 23:1; Əz. 34:2; Yh. 10:12

^{12:6} «Mən Yəhudanıñ yolbaxqılıri... ənqılər arisidiki məx'əldək kılımən» — «ənqılər» — bu odaya yaki arpa baqlamları. ^{12:10} «ular əzləri sanıp əltürgən Manga yənə қaraydu» — yaki «ular əzləri sanıp əltürgən Manga təlmürüp қaraydu». «Birsining tunji oölli üçün matəm tutup yioja-zar kətürgəndək ular Uning üçün yioja-zar kətürədi; yəkkə-yeganə oölidin juda bolouqinining dərd-ələm tartkınıdək ular uning üçün dərd-ələm tartıdu» — demisəkmu bu bəxərət Israilinə Kütközəquqı-Hudasını sanğıydiqənlərini yaki sanğıydiqənlərini kərsitidü, pütün həlk ahirkı zamanda Hudanıñ Rohı arkılık buni bilip yetip, kattık matəm tutidü. Huda xu qəođda ularnı kütközidü, ularning gunahını yuyux yolinı aqıdu (13-bab). «Koxumqa sez»imizdə bu toqıruluk yənə tohtılımiz.

^{12:10} Əz. 39:29; Yo. 2:12, 13; Yh. 19:36-37; Wəh. 1:7

«Zəkəriya»

jilqisidiki «Hadad-Rimmon»da kətürülgən yioqa-zardək bolidu...¹² Zemin yioqa-zar kətüridi; hərbir ailə ayrim əldə yioqa-zar kətüridi. Dawut jəməti ayrim əldə, ularning ayalları ayrim əldə, Natan jəməti ayrim əldə, ularning ayalları ayrim əldə;¹³ Lawiy jəməti ayrim əldə, ularning ayalları ayrim əldə; Ximəy jəməti ayrim əldə, ularning ayalları ayrim əldə;¹⁴ barlıq tırıq қalojan aililər, yəni hərbir ailə ayrim-ayrim əldə wə ularning ayalları ayrim əldə yioqa-zar kətüridi.

13¹ Xu küni Dawut jəməti həm Yerusalemdə turuwatkanlar üçün gunahını wə paskinilikni yuyidiojan bir bulak eqilidu.

²Xu küni xundak boliduki, — dəydu samawi қoxunlarning Sərdari boローン Pərvərdigar, — Mən məbudlarning namılırini zemindin yokitımənki, ular yənə həq əslənməydi; wə Mən pəyoqbərlərninə wə paskina rohнимi zemindin qıkırıp yətkiwetimən.³ Xundak əməlgə axuruliduki, birəylən yənilə pəyoqbərqlik kılıp bexarət berəy desə, uning əzini tuşqan atanisi uningçə: «Sən hayat kalmaysən; qünki Pərvərdigarning namida yalojan gəp kiliwatisən» dəydu; andin əzini tuşqan atanisi uni bexarət beriwaterinidila sanjip əltüridi.⁴ Xu küni xundak boliduki, pəyoqbərlərning hərbiri ezliri bexarət beriwaterkanda kərgən kerünüxtin hijil bolidu; ular həkni aldax üçün ikkinçi qupurluk qapanni kiyməydi; ⁵ U: «Mən pəyoqbər eməs, mən pəkət terikqimən; qünki yaxlıkimdən tartip tıprak bilən tırıqqlik kiliwati mən» — dəydu.⁶ Əmdi birsi uningdin: «Həy, əmdi sening məydəngdiki bu zəhmətlər nemə?» — desə, u: «Dostlirimning eyidə yarilinip қaldım» — dəp jawab beridu.

Həkikiy padıqırınıñ azab-okübatlırı wə nətijiləri toopruluk yənə bir bexarət

⁷Oyojan, i kılıq, Mening padıqimoja, yəni Mening xerikim boローン adəmgə karxi qık, — dəydu samawi қoxunlarning Sərdari boローン Pərvərdigar; — Padıqini uruwat, қoylar patiparak bolup tarkitiwetilidu; Mən kolumni kiqik peillarning üstigə qüxürüp turoquzımən.⁸ Zeminda xundak əməlgə axuruliduki, — dəydu Pərvərdigar, — üqtin ikki kismi kırılıp olidu; biraq üqtin bir kismi

12:11 «... zor yioqa-zar... Məgiddo jilqisidiki «Hadad-Rimmon»da kətürülgən yioqa-zardək bolidu» — «Hadad-Rimmon» bəlkim «Megiddo yilqisidiki bir jay boluxi mumkin. Xu yerdə kətürülgən yioqa-zar (matəm tutuxi)» bəlkim ilgiriki intayın iħlasmən padixaħ Yosianing pajuilek olümü tūpliyidin boローン («2Pad.» 9-bab, «2Tar.» 35:20-27).

12:11 2Pad. 23:29; 2Tar. 35:22, 24

13:1 Law. 16; 23:26-32; Zək.12:10-14; Rim. 11:26

13:2 «Mən pəyoqbərlərinə wə paskina rohнимi zemindin qıkırıp yətkiwetimən» — bu pəyoqbərlər sahə pəyoqbərlər, əlwətta. Əməliyyətə bolsa Məsih-Kutkuzuqi dunyaoja kātip kəlgəndin keyin pəyoqbərlərning həq hajiti yok bolidu.

13:3 «uning əzini tuşqan atanisi uningçə: «Sən hayat kalmaysən; qünki Pərvərdigarning namida yalojan gəp kiliwatisən» dəydu; andin əzini tuşqan atanisi uni bexarət beriwaterinidila sanjip əltüridi» — Musa pəyoqbərə qüxürülgən kanun boyiqə sahə pəyoqbərlərni əltürük kerək. Muxu adəmning atanisi Hudadin xunqə əymindiduki, əz oqlını nək maydanda əltüridi.

13:3 Kən. 13:6-11, 18:20

13:4 «ular həkni aldax üçün ikkinçi qupurluk qapanni kiyməydi» — Ilyas, Elixa wə Yəhya pəyoqbərlər muxundak intayın addiy kiyim kiyogen.

13:5 «qünki yaxlıkimdən tartip tıprak bilən tırıqqlik kiliwati mən» — baxka birhil tərjimi: «qünki yaxlıkimdən tartip man adamning mədikari bolup kəldim».

13:6 «Əmdi birsi uningdin: «Həy, əmdi sening məydəngdiki bu zəhmətlər nemə?» — desə, u: «Dostlirimning eyidə yarilinip қaldım» — dəp jawab beridu» — «məydəngdiki zəhmətlər» iðranı tili boyiqə sezmusez alsak «ikki kolung otturisidiki zəhmətlər» bolidu. «Butpəras pəyoqbərlər» jin-xäytanlarning dikkətinə tartix üçün pat-pat əz tenini kesivalatı wə ahirkı zamandımı xundak kılıxi mumkin («1Pad.», 18:28-ayəttə misal körülüd). Xuning bilən həlk muxundak zəhmətlərdin gümanlinidu, sahə pəyoqbər zəhmətlərin hijil bolup roxən bir yalojan bahanını kərsitidu.

13:7 «Man kolumni kiqik peillarning üstigə qüxürüp turoquzımən» — baxka birhil tərjimi: «Man kolumni kiqik peillar üstigimə karxi qüxürümən». Bırak bizning tərjimiz 8-ayətkə maslixidu; omumiy mənisi Huda Əzige təwə kiqik peilliklərni kəşfədaydu.

13:7 Kən. 37:42; Yəh. 26:20; Zəf. 2:3; Mat. 26:31; Mar. 14:27; Luča 22:35-38; Yh. 18:8

«Zəkəriya»

uningda tirik қalidu.⁹ Andin Mən üqinqi kışmini otka kirgüzimən, ularni kümük tawlıqandək tawlaymən, altun sinaloşandək ularni sinaymən; ular Mening namimni qakırıp nida қılıdu wə Mən ularoja jawab berimən; Mən: «Bu Mening həlkim» dəymən; ular: «Pərvərdigar mening Hudayim» — dəydu..

Pərvərdigarning künü, Pərvərdigarning padixahlığı

14¹ Mana, Pərvərdigaroja has kün kelidu; u künü arangdin mal-mülküng bulang-talang kılınip bələxüwelinidu.² Mən barlıq əllərni Yerusalemqa jəng kılıxka yioqımən; xəhər ixojal kılınidu, eylər bulang-talang kılınip, kız-ayallar ayoq-astı kılınidu; xəhərning yerimi əsirgə qüxüp sürgün kılınidu; tirik қalojan həlk xəhərdin elip ketilməydu..

³ Andin Pərvərdigar qıkıp xu əllər bilən uruxidu; U Nining jəng kilojan künidikidək uruxidu..

⁴ Uning putliri xu künü Yerusalemning xərkij təripining əng aldiolojan Zəytun teojudə turidu; xuning bilən Zəytun teoju otturidin xərk wə oqərb tərəpkə yerilidu; zor yoqan bir jiloja pəyda bolidu; taqning yerimi ximal tərəpkə, yerimi janub tərəpkə yetkilidiu.⁵ Wə silər Mening təqlirimning dəl muxu jilojisi bilən қaqsılər; qunki taqlarning jilojisi Azəlgiqə baridu; silər Yəhuda padixahı Uzziyamning künləridə bolojan yər təwrəxtə қaqqininglardək қaqsılər. Andin Pərvərdigar Hudayim kelidu; həmdə Sən bilən barlıq «mukəddəs bolouqular»mu kelidu!⁶ Xu künü xundak boliduki, nur tohtap қalidu; parlak yultuzlarmu karangoçuluxip ketidu;⁷ Bırak u Pərvərdigaroja məlum bolojan alahidə bir kün, ya keqə ya kündüz bolmaydu; xundak əməlgə axuruliduki, kəq kirgəndə, aləm yorutulidu..

⁸ Xu künü xundak boliduki, həyatlıq suliri Yerusalemın ekip qıkıldı; ularning yerimi xərkij dengizə, yerimi oqərbiy dengizə qarap akıldı; yazda wə kixta xundak bolidu..

⁹ Pərvərdigar pütküylər yər yəzidi padixah bolidu; xu künü pəkət bir «Pərvərdigar» bolidu, yər yəzidə birdinbir Uningla nami bolidu.¹⁰ Gebadin Yerusalemning jənubidiki Rimmonojıqə

^{13:9} Zəb. 50:3-5, 15; 9:15; 14:15; Mal. 3:1-4; Yh. 20:28; 1Pet. 1:6.

^{14:1} Yo. 2:10, 31; 3:15; Yəx. 2:12-22; 13:6-13; 24:23; Am. 8:9; Mat. 24:29; Ros. 2:20; Wəh. 6:12-13.

^{14:2} Yəx. 13:16

^{14:3} ... Pərvərdigar qıkıp xu əllər bilən uruxidu; U Nining jəng kilojan künidikidək uruxidu — «jəng kilojan künidikidək» bəlkim Pərvərdigar Israılını Misirdin kütkuçojan künini («Mis.» 14-15-bab) yaki Yəxua payəmbərnəng dəwəridə uning Amoriylar bilən kilojan jengini korsitudu («Yəxua» 10-bab).

^{14:3} Yəx. 42:13

^{14:4} «Uning putliri xu künü Yerusalemning xərkij təripining əng aldi bolojan Zəytun teojudə turidu» — okurmənlər Injildin xuni bilidik, əysa Məsih dünəyadın ayrılip kətkəndə u dəl muxu taqdın ketürülən, wə xu qoqda pərixtılər rosullirioqa: «Əysa asmanqa qıkıp kətti. Bırak u kəndək ketürülən bolsa, kəlgüsəsədə yənə dəl silər kərgən peti kəytiplər kəlidü» — dedi. «Xuning bilən Zəytun teoju otturidin xərk wə oqərb tərəpkə yerilidu; zor yoqan bir jiloja pəyda bolidu; taqning yerimi ximal tarapka, yerimi janub tarapka yetkilidiu» — geologlar Zəytun teojuining otturisidiki xərkfin-oqrəbkə sozuləşən bir «yər posti üzülmisəni» tapşan. U «Pərvərdigarning künü»də yerilixni kütəmkətə.

^{14:4} Dan. 7:13; Əz. 11:23; Mat. 24:30; Mar. 13:26; Luk. 21:27; 1Təs. 1:10; 2Təs. 1:10; Wəh. 1:7.

^{14:5} «silər Mening təqlirimning dəl muxu jilojisi bilən қaqsılər; qunki taqlarning jilojisi Azəlgiqə baridu» — «Azəl»ning kəyərdiliyi, hazırqa bizgə naməlum. Həzirki əhwalda, Yerusalemın xərkə kəqiz mümkün əməs; «Kidon jilojisə», xundaklə intayıntik tək bolojan Zəytun teojuining ezi xundakda «keqix yolu»ni tosuvalidu. «Andin Pərvərdigar Hudayim kəlidü; həmdə Sən bilən barlıq «mukəddəs bolouqular»mu kəlidü» — «mukəddəs bolouqular» barlıq kerub-pərixtılər wə bəlkim elümdin tırlıq Hudanıng mukəddəs bəndlərinini korsitudu («1Təs.» 4:13-17-ni kerüng).

^{14:5} Am. 1:1

^{14:7} «birak u Pərvərdigaroja məlum bolojan alahidə bir kün, ya keqə ya kündüz bolmaydu; xundak əməlgə axuruliduki, kəq kirgəndə, aləm yorutulidu» — bəzi alımlar bu nur Məsihning ming yillik hökümranlığının ahiriojə yetidi, dəp karayadı. Demək, xu künlerdə keqida kündüzgə oxhax yorulkük bolidu. Hudaqə nisbatən bu «ming yıl» pakət «bir kün»dək bolidu («2Pet.», 3:8; «Wəh.» 20-babını kerüng). Biz bu pikirgə xoşumiz. «Xoxumqə səz»də uning üstidimə tohilimiz.

^{14:7} Wəh. 21:25

^{14:8} «ulərning, yəni sularning yerimi xərkij dengizə, yerimi oqərbiy dengizə qarap akıldı...» — «xərkij dengiz» yəni «Əlük dengiz», «Oqərbij dengiz» yəni «Ottura Dengiz».

^{14:8} Əz. 47:1-12; Yo. 3:18; Wəh. 22:1

^{14:9} «Pərvərdigar pütküylər yər yəzidi padixah bolidu; xu künü pəkət bir «Pərvərdigar» bolidu...» — demək, nə İsaillar nə əllər heqkəndək butni (burunkidək halıqanqə) «Pərvərdigar» dəwalmaydu.

«Zəkəriya»

bolojan pütün zemin «Arabah»dək tüzlənglikkə aylanduruldu; Yerusalem bolsa «Binyamin dərwazisi»din «Birinqi dərwaza»oçıq wə yənə «Burjək dərwazisi»oçıq, «Hananiyəlning munari»din padixahning xarab kəlqəklirigiqə yukarı kətürüldü, lekin xəhər yanila eż jayida xu peti turidu;¹¹ Adəmlər yənə uningda turidu. «Halak pərmanı» yənə həq qüxürülməydi; Yerusalem hatırjamlikə turidu.

¹² Wə Pərvərdigar Yerusalemoja jəng kilojan barlık əllərni uruxka ixlətkən waba xundak boliduki, ular əra bolsila gəxliri qırıp ketidu; kezliri qanaklırida qırıp ketidu; tilliri aqzida qırıp ketidu.¹³ Xu küni xundak boliduki, ularning arisioja Pərvərdigardin zor bir alakzadılıq qüxitdu; ular hərbiri eż yekinining kolini tutuxidu, hərbirining kolı yekinining kolioja karxi kətürüldü.¹⁴ Yəhudamu Yerusalemda jəng kılıdu; ətrapidiki barlık əllərning mal-mülüklliри jəm kılıp yiçilidu — san-sanaksız altun-kümütx wə kiyim-keqəklər bolidu.¹⁵ At, keşir, təgə, exək, xundakla ularning bargahlırida bolojan barlık mal-waranlar üstigə qüxkən waba yüksirik wabaoja ohxax bolidu.

¹⁶ Xundak əməlgə axuruliduki, Yerusalemoja jəng kılıxka kəlgən həmmə əllərdin barlık tirik kalojanlar hər yili Yerusalemoja, padixahka, yəni samawi қoxunlarning Sərdari bolojan Pərvərdigaroja ibadət kılıxka wə «kəpilər heyti»ni təbrikləxkə qıkıldı.¹⁷ Xundak boliduki, yər yüzdidiq қowm-jəmətlərdin padixahka, yəni samawi қoxunlarning Sərdari bolojan Pərvərdigaroja ibadətkə qıkçıqları bolsa, əmdi ularning üstigə yamoqur yaqmymayıdu.

¹⁸ Misir jəmati qıkıp hazır bolmisa, ularqımı yamoqur bolmayıdu; birək Pərvərdigar «kəpilər heyti»ni təbrikləxkə qıkmayıdışan barlık əllər üstigə qüxürüdişan waba ularqımı qüxürüldü..

¹⁹ Bu Misirning jazası, xundakla «kəpilər heyti»ni təbrikləxkə qıkmayıdışan barlık əllərning jazası bolidu.

²⁰ Xu küni atlarning kəngərəkləri üstigə «Pərvərdigaroja atılıp pak-mukəddəs bolsun!» dəp yezilidu; Pərvərdigarning əyidiki barlık qaqa-kuqıllarmu kurbangah alındığı kaçıqları oħxax hesablinidu;²¹ Yerusalemndiki wə Yəhudadiki barlık qaqa-kuqıllarmu Pərvərdigaroja atılıp pak-mukəddəs bolidu; kurbanlıq kılıquqlar kelip ularnı elip kurbanlıq gəxlərini pixuridu; xu küni samawi қoxunlarning Sərdari bolojan Pərvərdigarning eyidə «kəanaanlıq-sodigər» ikkinqi bolmaydu..

14:10 «Yerusalem bolsa «Binyamin dərwazisi»din «Birinqi dərwaza»oçıq wə yənə «Burjək dərwazisi»oçıq, «Hananiyəlning munari»din padixahning xarab kəlqəklirigiqə yukarı kətürüldü» — «Binyamin dərwazisi»din «Birinqi dərwaza»oçıq wə yənə «Burjək dərwazisi»oçıq» — deyən arılıq Yerusalemning xərkidin oqərbiyiğə barlık, jaylarnı wə «Hananiyəlning munari»din «padixahning xarab kəlqəklirigiqə» — deyən arılıq uning ximalidin jənubiyoja bolojan barlık, jaylarnı kərsitudu. Demək, pütün xəhərnı bildürdü, pütün xəhər kətürüldü. «Lekin xəhər yanila eż jayida xu peti turidu» — bu ayat boyiąq Yerusalemning ətrapidiki taçlıq rayonları (60 kilometrə üzunluk wə kənglik) tüzlənglikkə aylanduruldu. Xundak degini bilən «xəhər yanila eż jayida xu peti turidu».

14:11 ««Halak pərmanı» yənə həq qüxürülməydi; Yerusalem hatırjamlikə turidu» — «halak pərmani» — etkəndə Huda (eqiir gunah tüpliyidin) malum bir nərsə, adəm, ailə, xəhər yaki hətta pütün bir həlk tooruluk «halak pərmani» qüxürən bolsa, ularning həmmisini yokşitx kerək idi. Demək, Israilda hazır «halak pərmani» qüxürülgidək gunahlar həq teplimaydu.

14:12 «Kezli qanaklırida qırıp ketidu» — ibraniy tilida «kezi qanaklırida qırıp ketidu». «Tilliri aqzida qırıp ketidu» — ibraniy tilida «tili aqzida qırıp ketidu».

14:16 Yəx. 66:23
14:18 «Misir jəmati qıkıp hazır bolmisa, ularqımı yamoqur bolmayıdu; birək Pərvərdigar «kəpilər heyti»ni təbrikləxkə qıkmayıdışan barlık əllər üstigə qüxürüdişan waba ularqımı qüxürüldü» — Misirning terikqiliyi yamoquroşa anqə tayanmadı, bəlkı Nil daryasında tayinidu; xunga ularqa əskartılıdu, koxumqə bir «waba» ularqa qüxitdu. Bu ənəndə waba deyilmidi.

14:21 «... Pərvərdigaroja atılıp pak-mukəddəs bolidu» — ibraniy tilida «Pərvərdigaroja karita pak-mukəddəslik» deyildi. Bu sezlər bax kahınınng bexişa takalojan altun otuoqatka nəkixləngən («Mis.» 28:36ni kərung). «Pərvərdigarning əyidə «kəanaanlıq-sodigər» ikkinqi bolmayıdu» — «kəanaanlıq-sodigər» ibraniy tilida «kəanaanlıq», Pələstindəki qədimki butpərəs millətlərni həm «sodigər» deyən ikki mənini kərsitudu. Hudanıng mukəddəs ibadəthanisida heqkəndək butpərəs birinqi orunuşa koymıqan) kixi yaki «ibadətni sodoşa aylandurüdişan» mənpəətpərəs boluquqi teplimaydu.

14:21 Yəx. 35:8; Yo. 3:17; Wəh. 21:27; 22:15

Қoxumqə səz

«Zəkəriyə pəyojəmbər» degən kitapka berilgən «köxumqə səz» bir kədər uzunrağ boldı. Bundak boluxidiki səwəb xuki, birlinqidin, O okurmənlərgə «mukəddəs yazmilarnı həkikijy qüxəndürgüqi mukəddəs yazmilardur» degən muhüm prinsipka konkret misal təminləx üçün; ikkinqidin, Təwrattiki 39 kitabning arylmas bir pütün gəwdə ikenlikini wə xundakla Injildiki 27 kitabning Təwrat bilən ayrılmış bir gəwdə ikenlikini kərsitix üçün. Mukəddəs Kitabning əng yahxi qüxəndürgüqisi Muqəddəs Kitabning əzidur. Xuning üçün muxu «köxumqə səz»ning üqtin bir hissəsi «Zəkəriya»din baxka mukəddəs yazmilardin nəkil kəltürən ayətlərdür.

Zəkəriya kitabining «kirix səz»i (1:1-6)

Biz «kirix səz»imizdə eytkinimizdək, Zəkəriya pəyojəmbərninə Israeloja boローン tüp qəkiriş ularını towa kılıxkə ündəydişən bir hitab idi. Uning aldinkı səzinən biz mundak üq agahlanduruxni baykaymız: —

**«Darius padixaħning ikkinqi yili səkkizinqi ayda, Pərwərdigarning səzi İddoning nəvrisi, Bərəkiyaning oqlı Zəkəriya pəyojəmbərgə kelip mundak deyildi: —
Pərwərdigar ata-bowiliringlardın intayın kattik oqəzəpləndi» (1:1-2).**

Mana bu birinqi agahlanduruxtur. Israel həlkə yər yüzidiki barlıq baxka həlk-millətlərgə ohxax bolmaslığı, əz «uluq ata-bowilirining uluq əməlliri»din mahtinip, əz-əzini aldad yürməsləki həm əzini bihodlaxturmaslığı, əksiqə reallikə yüzlinip, ularning sürgün boluxioja səwəbqı boローン ata-bowilirining gunahlarını etirap kılıxi lazımdır.

**«Xunga sən ularoja: «Samawi köxonlarning Sərdarı boローン Pərwərdigar mundak dəydu:
— «Mening yenimoja kätip kelinglar, Mən silərning yeninglaroja kätip kelimən» — dəydu»
— degin.**

«—Ata-bowiliringlardak bolmanglar; qunki ilgiriki pəyojəmbərlər ularoja: «Samawi köxonlarning Sərdarı boローン Pərwərdigar: — Rəzil yolliringlardın, rəzil kılmixliringlardın yenip towa kilinglar, degən», — dəp jakarlıqan. Bırak ular Manga կulaq salmiojan, boy sunmiojan, — dəydu Pərwərdigar» (1:3-4).

Mana bu ikkinqi agahlanduruxtur; «İlgiriki pəyojəmbərlər»ning bu temida boローン nuroğun səzliridin, okurmənlər «Yəx.» 55:6-7, «Əz.» 18:31, «Yoel» 2:12-13, «Amos» 5:4-6, «Zəf.» 2:2-3din birnəqqə misallarnı kərəleydi. Israelning əməliyyətə bu nuroğun hitablar ola qulikini gas kiliwaloqanlıq muxu yerdə: «bırak ular mangə կulaq salmiojan, boy sunmiojan, dəydu Pərwərdigar» dəp yəkünlinidü. Israeloja towa kılıxkə boローン qəkiriş «Təwrat dəwridiki əng ahirki pəyojəmbər, xundakla Təwrat dəwridiki pəyojəmbərlər arisidiki əng ahirkisi wə uluqı» dəp həsanlanoqan qümüldürgüqi Yəhəya («Mat.» 11:11-13) təripidin («Mat.» 3:2-12) wə Rəbbimizning Əzi təripidin dawam kılindi («Mat.» 4:17). Keyin, Rəbbimiz əwətkən rosullar jakarlıqan həwərdə towa kılıx tüp asas kılinojan («Luka» 24:46-49, «Ros.» 3:19, 17:30ni körüng).

Əzakiyal pəyojəmbər Hudanıñ xan-xəripininə Israelning gunahları tüpəylidin ulardın ayri lojiniqə kaçqınlıq bir guvahqı boローンı — «Əz.» 11:23ni körüng. Huda Zəkəriyaning

«Zəkəriya»

dəwirdə Israiloja: «**Mening yenimoja kätip kelinglar, Mən silərnin yeninglaroja kätip kelimən**» dəp jakarlaydu. Ilgiri mukəddəs ibadəthanıda ayan qılınoğan xan-xərəp («1Pad.» 8:11) hazır körünməydi; xundak bolsimu, Pərvərdigar Əz huzurunu sürgünlüktn kätip kəlgən, Yerusalem wə Yəhəudada turuwatlıqlar arısida turoquzuxkə wədə qılıdu. Ular bularni kəzlini arkılık əməs, bəlki iman-etikad arkılık köbul qılıxı kerak idi.

Bu qaqirik bizlər üçünmu ohxaxla muhimdur. Bizmə qoşum **«Pərvərdigarning yenoşa»** kaytip keliximiz kerak; andin U **«yeningləroja kaytip kelimən»** dəp wədə kılqojinidək qoşum bizning yenimizoja kelidü — biz eż gunaqlırimizni kötürüp Uning yenoşa kəlginiñizdə, Umu Θ xapaiti wə məoppiritil bilən yenimizoja kelidü; biz namratlıq həm hajitimizi kötürüp Uning yenoşa kelimiz, U mol mehîr-xəpkitti wə qaksız dəsmayısi bilən yenimizoja kelidü! Nemadəgen ajayib almaxturux-hə! Hətta əgər əzlükimizdin Uning yenoşa berixka iqki dərmanımız bolmısımı, biz kalgüsi bir dəwrdiki Israilning ahirkı zamanda kılıdiqan duasıdır: **«Bizni yeningoja kayturoqaysən, i Pərvərdigar; xundak bolqanda biz kaytalaymız»** wə **«I Huda, bizni Θ yeningoja kayturoqaysən! Jamalingning nurini qaqqaysən, xunda biz kütkuzulımız!»** dəp ettinəyli! («Yiqi,» 5:21; «Zəb,» 80:3).

««Silərninq ata-bowiliringlar hazır kəni? Pəyojəmbarlər bolsa, mənggü yaxamdu? Lekin Mening pəyojəmbərlərgə buyruqan sözərim wə bəlgilimilirim, ata-bowiliringlarning bəxiojumu qüxkən əməsmidi?».

Xuning bilən ular yolidin yenip: — samawi қoxunlarning Sərdarı bolqan Pərvərdigar vollarımız wə kilmixlirimiz bovíqə bizni kandak kilişən desə, xundak kildi. — degən». (1:5-6).

Mana bu üçinQi agahlanduruxtur. Huda ularoqa addiy halda: Ata-bowiliringlaroqa agahlanduroqinimdek eldi, dəp ularoqa əslitipla kalmay, bəlkı ularning esigə pəyəqəmbərlərning elqanlikinimu salidu.

(Bəzi alimlar «Pəyojəmbərlər mənggü yaxamdu?» degən soalni həlkning Zəkəriya pəyojəmbərnin səzигə rəddiyə bərməkqı bolup eytikan imansız yaki məshirilik jawabi, dəp karavdu. Əmma biz əvni tekisttin bundak karaxning hedkandak asasını kərəlməyəmiz).

«Рәyօյəмбərlər мənggү yaxamdu?» degən bu səzni yənilə Zəkəriya eytikan, dəp kərəymiz; u muxu yərdə birinqidin, həlkning ezlirining Hudanıng həlkı bolqanlığı üçün baxka əl-millətlərning aldida məqrurlanmaslıkı kerəklikini agahlandıridu (halayık əyni qəođda «bizdə Huda əwətənən payojeməbərlər bar (wa silərdə yok!)» degəndək səzlərni kılqan boluxi mümkün); ikkinqidin, hətta ular arisida pəyojeməbərlər bolmioqan əhwaldimu (xu qəođda ularda Həgəy wə Zəkəriya pəyojeməbərlər bar idi, əlwətə) ular: «Həzir bizning pəyojeməbərlərimiz yok, xunga Hudanıng bizgə nema deməkqi bolqinini bilməymiz» degəndək bahani'lər bilən itaətsizlik kılmaslıkı kerək; qünki pəyojeməbərlərning səzliyi mənggү inawətlik bolup, əməlgə axurulmay kalmaydu. Ularning mənggülük səzliyi Israil həlkidə mukəddəs yazmilarda saklanıjanıdi.

Muxu ayetlörning ahırkı seziridin sürgünlükten käytkan hälkning omumən (Hagay pəyənəməbər ispatlıqandək) Hudanıng seziga dili yumxak, itaətmən boloğanlıki ayan kilinidü.

Zəkəriya kərgən «səkkiz əqayibanə kərünüxlər»

Zəkəriyaning halıkə kiloqan birinqi səzidin təhminən üq aydın keyin, pəyoqəmbər bir keqisi səkkiz qayıibanə kərənűxni keridü. Təwəndə biz ular toorisida təpsiliyrap tohilimiz.

«Zəkəriya»

Okurmənlər bularning qüx əməs, bəlki pəyoqəmbərgə keqidə tapxurulojan əqayibanə kərünük ikenlikini esidə tutsun. Muzu əqayibanə kərünükxlərning omumiy alahidilik xuki, awwal simwol harakterlik birhil kərünük ayan əlinidü, andin pəyoqəmbər əzi bir soal əyidi yaki uningoja bir soal əyidi bilən jawab berilip, simwollar qüxəndürülidü.

Birinqi əqayibanə kərünük — Hadas dərəhliri arisida atlıklar aldida turojan Pərixtə (1:7-17)

«Darius padixaḥning ikkinqi yili, on birinqi ay, yəni «xebat eyi»ning yigirmə tətinqi künü, Pərvərdigarning kalami İddoning nəvrisi, Bərəkiyaning oqlı Zəkəriya pəyoqəmbərgə kəldi. U mundak bexarətni kərdi: —

Mən keqidə alamət kərünükni kərdüm; mana, toruk atka mingən bir adəmni kərdüm; u qongkur oymanlıktiki hadas dərəhliri arisida turattı; uning kəynidə toruk, ala-taojıl wə ak atlar bar idi» (7-8).

Biz xu soallarnı əyimiz: —

Birinqi soal: Zəkəriya kərgən «toruk atka mingən adəm» kim?

Ikkinqi soal: «hadas dərəhliri» wə «qongkur oymanlıq» nemini bildüridü?

Üçüncü soal: Atlarning rənggining əhməyiiti nemə?

Birinqi soaloja berildiğojan jawab xuki, 11-ayəttə bizgə ukturulojandək «**toruk atka mingən adəm**» «Pərvərdigarning Pərixtisi»dur («Əz əhdisining pərixtisi» dəpmu atılıdu). Təwrattiki baxxa kisimlardın bilimizki, «Pərvərdigarning Pərixtisi» Hudanıñ wəkili bolupla ələmət, yənə Hudanıñ təbiitidə bolovan bir xəhstur; baxxa yərlərdə eytkinimizdək, «Pərvərdigarning Pərixtisi»ni Məsihning tuquluxtin ilgiri Əzini insanlaroja ayan əlinən xəkli, dəp ixinimiz. 10-ayəttə u zat təkitlinip, «xu adəm» deyildi.

Xərhqilərning bəziləri «**toruk atka mingən adəm**» bilən «Pərvərdigarning Pərixtisi»ni baxxa-baxxa xəhslər, dəp əyaydu; əmma ularning adəmni ixəndürgüdək yetərlik pakitliri yok.

(Ularning pikri boyiqə, hərbib kəidə boyiqə doklat kılıdiqanlar Pərvərdigarning Pərixtisinə aldi ulul təripiqə kelip doklat kılıx kerək idi; əyni tekistə atlıklärning kəysi orunda turup doklat əlinən kərsitilməgən. Ular: Atlıklärning kəynidə turup uningoja «doklat kılıx» orun jəhəttin muwapiq əməs, əydy. Bu pikirgə jawabən addiy xu soalni əyimizki, atlıklärning həwirini tapxuruwelik üçün Sərdarı wə Yetəkqisi bolovan «Pərvərdigarning Pərixtisi» kəynigə burulsa bolmamdu?

Uning üstigə, əgər ikki kərünərlik zat «dərəhlər arisida» turuwatkan bolsa, Zəkəriyaning diküktü dərhal əng uluqioja, yəni «Pərvərdigarning Pərixtisi»gə tartılmamti? Demək, «**toruk atka mingən adəm**» qoşum «Pərvərdigarning Pərixtisi» boluxi kerək.

Ikkinqi soalda, kəp xərhqilər «hadas dərəhliri» Israile kərsitidü, dəp əyaydu. Bizmu xundak pikirdimiz. Israile wəkil boluxka bu hil dərəhlərning tallinxini intayın əhməyiətlilik, dəp əyaymiz. Hudanıñ əhdisigə baqlanojan həlkigə uluoq kədr yaki kəng yeyiliđiojan dub dərihi əməs, bəlki egiz əsməydiđiojan, təskəy jaylarda insanning nəziridin yoxurun əsidiđiojan huxpuraklıq hadas dərihi muwapiq simwol bolalaydu. Qünki «**Nami «mukəddəs», Yukiri həm Aliy Bolouqi, yəni əbədil əbədgiqə həyat Bolouqi ... rohı sunuk həm kiqik peil adəm bilən billə turidu**» («Yəx.» 57:15, 66:2).

«Zəkəriya»

Sürgünlükten kaytip kəlgəndin keyin «Hədassah» yaki «Hadassah» («hadas dərihi») İsaillar arisida kız-ayallar yahxi kəridioğan bir isim bolup qaldı. «Əstər» degən uluq ayalning ibraniy tilidiki ismi «Hədassah» idi.

Pərwərdigarning Pərixtisining ətrapidiki «hadas dərhliri» «**qongkur oymanlıq**»ta əsidi. Ibraniy tilida «**qongkur oymanlıq**» degən söz «mətsulah» bolup, «tsul» degən peil yiltizidin yasaloğan. «Tsul» degənning mənisi «suşa qərk bolux»tur (məsilən, «Mis.» 15:10). Xunga «mətsulah» degənni «qongkur dengiz» dəp tərjimə əlılxımu bolidu. «Zəb.» 88:7-8də «**Sən meni həngning əng tegigə, zulmətlilik jaylarqa, dengizning qongkur yərlirig qümdürdündə; sən barlıq dolğunliring bilən meni kiyinidin**» deyildi.

«Zəb.» 107:23-24də «**Kemilərdə dengizə qüxüp katnioquqlar,**
Büyük sularda tirikqılık kılouqılarbular Pərwərdigarning ixlirioqa guwahqıdudur,
Qongkur okyanda kərsətkən karamətlərni kərgüqidur» deyildi.

Təwrat wə Injilda «dengiz» daim əlaməti qanqlikə wə zulumoja toloğan dunyadiki əllərgə simvol əlinidü (məsilən, «Yəx.» 57:10; «Dan.» 7:1-3-ayəttə dunyadiki birnəqqə imperiyələrgə wəkil əlinidioğan yawayi məhluklar «dengizdin qılıqu»; Babil imperiyəsi Yəxaya təripidin «dengizning qel-bayawını» dəp təswirlinidü (21:1). Yənə «Wəh.» 13:1nimü körüng).

«**Qongkur oymanlıq**» yaki «qongkur dengiz»ni «yat əllər arisida» turup «zulum wə kiyinqılık dolğunları» basidioğan Israilning biqarə əhalitini kərsətkən muwapik simvol deyixkə bolidu. Zəkəriya pəyoqbərning dəwrində Israil alliqəqan mustəkkiliq wə əz-əzini baxkurus həkükidin məhərumoloğan bolup, Əysə Məsih eytikan «**yat əllərning wəkti**»da turatti. Məsih eytikan xu «**yat əllərning wəkti**» Babillik Nebokadnəsarning padixaqliğinin Israilojaoloğan yətmix yillik zulumi bilən baxlanıjanidi («Luka» 21:24 wə «Luka»diki «köxumqə söz»imiznimü körüng). Lekin bu, Huda ulardin waz keqip taxliwətkən degənlik əməs. Əksiqə ədimdin tartıp ularning əhwaliqə iqini aqırıqtan, käyta-käyta kütküzəqan, ularni ketürüp kəlgən «Pərwərdigarning Pərixtisi» ularning otturısında turatti. U daim ular üçün Əzinin uluq sözünü əməlgə axuruxka təyyar turup kəlgənidi: –

«**Sən sulardin ətkiningdə, Mən sən bilən billə bolımən;**
Dəryalardin ətkiningdə, ular seni qərk kilmaydu» («Yəx.» 43:2)

Bu kəzgə ilinmaydiqan kiqik həlk əzining gunahlıları tüpəylidin Hudanıg tərbiyəlik jazası astida turoraqka, düxmənlirininq əqliqə tapxuruloğanidi; lekin U yənilə ularning arisididur.

Bu kərünüx Zəkəriya pəyoqbərə yətküzülgən nemidegən qong təsəlli-hə! Zəburda eytiləndək: «**Pərwərdigarning Pərixtisi uningdin əymnidioğanlarıni köşdəp ətrapiqə qedirini tikidu**» (məzkur ayəttə eytiləndək, hətta sanaksız bir əxunni baxlap), **ularni kütküzidü**» (34:7).

Bəzi xərhqilər: «Huda Israileni hazırlıq mutlak taxliwətkən» dəp əqliqən bolsimu, xundakla wə hətta Yəhudiylar əzliyi toopluluk: «**«Pərwərdigar məndin waz kəqtı, Rəb meni untup kəttil»**» degini bilən Pərwərdigarning ularqə nisbətən yənilə əz pilani bardur: «**Qünki Mən seni kütküzəx üçün sən bilən billidurmən, — dəydi Pərwərdigar; — Mən seni tərkitiwətkən əllərning həmmisini tükəxtürsəmmə, lekin seni pütünləy tükəxtürməyəm; pəkət üstüngdin**

«Zəkəriya»

həküm qıçırip tərbiyə-sawaq berimən; seni jazalimay koymaymən», «Halbuki, xundak bolsimu, ular eż düxmənlirining zeminida turoqınıda Mən ularni taxlimaymən yaki ularqa eqlük kilmaymən, xuningdək ular bilən baqlılojan əhdəmni buzmaymən, ularnı yoğatmaymən; qünki Mən Əzüm ularning Hudasi Pərvərdigardurmən» («Yər.» 30:11, «Law.» 26:44) Pərvərdigarning bu məksiti ahırkı zamanda qoşum əməlgə axurulidu!

Üqinqi soaloja nisbətən, yəni atlarning rəngliri toopruluk birnəqqə eoiz səzliximizgə toopra kelidü. Rənglər xübhisizki, atlarning hərkəyasisiməng wəzipisigə wəkillik kılıdu.

Kızıl yaki turuk rənglər bolsa jaza, urux, kan, intikam oja wakil bolidu. «Wəh.» 6:4də yər yüzidiliklərdin aman-tinqqlikni məhərum kılıx üçün, Huda wə uning Məsihiqə düxmən bolоjan insanları bir-biriga sokuxturux üçün kızıl atka mingən bir pərixtığa qong bir xəmxər tapxurulidu; «Yəxaya» 63-babta, Məsihning kızıl boyalojan kiyim-keqəknı kiyip Hudanıng intikamını yətküzüx üçün qıkıldiojanlılı kərənidü. Muxu yərdimü, xübhisizki, «kızıl»ning ohxax simwolluk mənisi bar — demək, «Pərvərdigarning Pərixtisi»ning pərixtə köxunlınızı baxlap, Israilni əzgüqilərning üstigə Hudanıng jazalarını yətküzüxkə təyyarlananlılı kərsitlidü.

«Ala-taoqıl» (ibraniy tilida «sərukkim»): — buning zadi kəysi rəng ikənlikigə birnemə deyix təs. Bu rəng wə uning əhəmiyyəti üstidə koypulojan pərəzlər kəptür. Dawut Baronning pikriqə, «sərukkim» əbjəx kılınojan birhil rəngni kərsitidü; wəzipisi bəlkim jazalax həm rəhİM kılıxını eż iqiqə alojan boluxi mumkım.

«Ak rəng» mukəddəs yazmilarda «nusrət kazinix»ka simvol kılınidü (məsilən, «Wəh.» 19:11də, Məsih dəjjalning pütkül köxunları bilən jəng kılıqanda ap'ak kiyim kiyidü).

Əz sərdarining əmrini bəjanidlilik bilən bejirixkə təyyar turuwatkan bu pərixtilər köxunining Zəkəriya pəyoqbərbərgə kərsitilixinin məksiti, xübhisizki, Zəkəriyanıng keyin həlkəni riqəbətləndürüxi üçün idi. «Zəbur»da eytiloqandək **«Hudanıng jəng hərwiliri tüməntüman, milyon-milyondur; Rəb ular arisididur»** — Hudanıng Əz həlkəni kutkuzux wə koçdax üçün ziyadə kəp tədbirləri wə küqləri bardur; birək ular Əzığə yekin alakıdə yaximisa Unıng muxundak yardımı kərənməydi.

9-ayətni kərəyi: —**«Mən uningdin: «Təksir, bular nema?» — dəp soridim. Mən bilən səzlixiwatkan pərixtə manga: «Mən sanga bularning nemə ikənlikini kərsitimən»** — dedi.

Birnəqqə səwəblər tüپaylidin bu pərixtini (ibraniy tilida «malak hədəbər bi») — «Mən bilən səzlixiwatkan pərixtə» yaki sezmusəz «iqimdə səzlixiwatkan pərixtə») «Pərvərdigarning Pərixtisi» əməs, dəp kərəyimiz. U pəkət kərənүüxlərgə xərə beridiojan addiy bir pərixtidur.

Gərqə Zəkəriya uni «təksir» dəp qakırojan bolisimu (ibraniy tilida «Adoni»), bu «Rəbbim» degən səz əməs. «Rəbbim» bolsa, ibraniy tilida «Adonay» deyilidü. Məsilən, «Adonay» degən bu səz «Yar.» 18:3də kərəlidü, xu yərdə «Pərvərdigarning Pərixtisi»ni kərsitidü. «Adoni» degən səzni bolsa hərkəndək adəm yaki yaritilojan məhlukla karita ixlixtixkə bolidu. 8-ayəttiki «pərixtə» pəyoqbərbərgə alamət kərənүüxning mənisi qüxəndürməkqi bolidu; 9-ayəttə bolsa, «Pərvərdigarning Pərixtisi» qüxəndürüx beridü. Muxuningə karap bəzi alımlar bu ikki pərixtini bir xəhs, dəp kərəyidü. Lekin **«Mən sanga kərsitimən»** degən səzlərni səmusüz tərjimə kilsək, «seni kergüqi kılımən», — demək «kerənүüxlərni wə ularqa has qüxəndürüxlərni

«Zəkəriya»

qüxinixikə sanga bir kəlbni berimən» degənlik bolidu. 4:1dimu bu pərixtining xundak hizmiti ayan bolidu.

Qong ispat 2:1-4də kərünüdu. Xu yerdə dəl məzkur pərixtigə «**Yügür, bu yax yigitkə söz kıl**» dəp buyrulidu. Xu yerdə «**mən bilən sezlixiwatkan pərixtə**» Pərvərdigarning Pərixtisi bolən bolsa, uningoşa undak buyruk berix uning salahiyitigə kət'iy muwapık bolmayıttı.

Uningdin baxka yənə ispatlar bar, hazırlaq muxunqılık tohtilimiz.

Xunga «**Mən** (Zəkəriya) **bilən sezlixiwatkan pərixtə**»ni Hudalıq tabiididə bolən «Pərvərdigarning Pərixtisi» əməs, bəlkı pəyoğəmbərgə yardımçı bir pərixtidur, dəp bilimiz.

«**Təksir, bular nemə?**» deyən soalqa 10-ayəttə «hadas dərəhlili arisida turoqan zat» ezi jawab beridu: «**Bular Pərvərdigarning yər yüzini uyan-buyan kezixka əwətkənləri**».

Bu səzlər bizgə Ayup pəyoğəmbərnı əyibləxkə Hudaning aldiqə kəlgən Xəytanning səzlinini əslitidü; xu yerdə u: «**Yər yüzini kezip paylap, uyaq-buyaklarnı aylinip yürüp kəldim**» dəydi. Xəytanning bu tohtawsız hərikitingin məksətini rosul Petrus bizgə əstayidil aghaşandurup kərsitudu: «**Əzünglarnı hoxyar wə səgək tutunglar. Qünki düxmininglər bolən İblis huddi hərkirəwatkan xirdək, yutkudək birsini izdəp katrap yürməktə**» («1Pet.» 5:8).

Əgər bir kürlə Iblisning türlük -tümən qıltaklıri wə tədbirliriga təkəbil turuxka yaloquz koyulsak, undakta biz կandaq bolup ketərmiz-hə?! Lekin Hudaqə ming xükri, «**Pərvərdigarning Pərixtisi uningdin əymindiqoqanlarnı қooqdap ətrapıqə qədirini tikidü, ularını կutkuzidü**» («Zəbur» 34-küy). Kərginimizdək, Pərvərdigarning Pərixtisining yər üstidə sanaqsız koxunları hərhil pərixtiliri bardur. Gərqə Xəytan wə uning jinləri hər türlük yaman niyətləri bilən «**yər yüzini kezip paylap, uyaq-buyaklarnı aylinip yürgən**» bolsimu, Hudaningu Əzinin Əz ümmətlərinini қooqdap muxu yaman niyətlərgə təkəbil turuwatkan nuroqunlıqan əlqılıri bardur. «İbraniylarəqə»da eytiloqandək: «**Pərixtılərning əhəmmisi pəkət nijatlıkə miraslık əlqidirənər üçün hizmət kılıxka Huda təripidin əwətilgən hizmətqi rohlar əməsmə?**».

Halbuki, Zəkəriya kərgən kərünüxtə xu qakqan əlqılər awwal pəkət yər yüzidiki əllərning əhəwalını (bolupmu, Israil üçün) paylaxkila əwətilganidi. Qünki Hudaningu insanlarqa bolən barlıq məksət-pilanlırı Israiloşa baoqlanıqandur.

Bu pərixtilər Pərvərdigarning Pərixtisigə həwər yətküzüp: «**Biz yər yüzidə uyan-buyan kezip kəldük; mana, pütkül yər yəzi tiptinq, aramlıqta turuwatidü**» dəydi (11-ayat). İbraniy tilida «**tiptinq, aramlıqta turuwatidü**» daim məlum bir jay wə uning ahalisinininq-amanlıq haliti, həqkandaq yawlarning malimanlıqliki bolmioqanlığını kərsitudu. Misallar «Hək.» 3:11, 30, 5:31, 8:28, 18:7, 27də kərünüdu; bu söz «**Yexua**» 11:23də («**zemin jəngdin aramapti**») wə xuningdək birnəqqə baxka yərlərdimə tepilidü, əhəmmisi qongkur tinq-amanlığının kərsitudu.

Birinqidin, bu əhəwal «Hudaningu kəldiliri» oja ibadəthanini kayta կurux hizmitidə riqbət berix üçün kərsitlidü; yekin kəlgüsiddə həqkandak jəng-urux ibadəthanining yaki zemindiki xəhərlərning կuruluxini tosiyalmayıdu. Halbuki, ikkinqidin, bu bayan «yat əllər»ning tinq-amanlıq əhəwalining Israillning haliti bilən qong pərkəlinidioqanlığının kərsitix üçün berilidü. Қarioqanda, baxka əl-millətlər heli rəhət-bayaxattaya yaxaytti; kışkisi, Yəhədiy həlkidin baxka əhəmmisi tinq-aman idi. Gərqə Israilliardın bir top «**kaldılar**» eż zeminiqə kaytqan bolsimu, ular tehiqə əllərning boyunturukı astida turup sepilsiz, harablaxkən xəhərlərdə olturup, düxmənlirinin horluk-häkarətlirigə oquq turatti. Hətta Zəkəriyadın keyinki dəwrdikilər

«Zəkəriya»

buningdin azablinip: — «**Mana, biz bugün küllarmız! Sən mewisi bilən nazu-nemətliridin yeyixkə ata-bowilirimizə təkdim kılıp bərgən zemində tursakmu, biz mana uningda kul bolup қaldıklı!**» dəp ah-zar kətürəgən («Nəh.,» 9:36).

Əllər Hudanıng həlkini tarkitiwətkəndin keyin, zeminini igiliqənidi, wə hətta xu qaoqkiqə uningdin tohtawsız paydilinip kəlgənidi. Kərimakka, həqkim Zion tartkan azab-okubətlərgə kengül bəlgəndək kilmaytti. Həlbüki: —«**Pərvərdigarning Pərixtisi jawabən: «I samawi қoxunlarning Sərdarı bolğan Pərvərdigar, қaçanoqıqə sən bu yətmix yıldın beri aqqiklinip keliwatkan Yerusalem wə Yəhudanıng xəhərliri üstigə rəhim kilməysən?» — dedi**» (12-ayət).

Həlkəkə nisbətən, ilgiri ezlirini nuroğun qətim kütküzəjan wə yetəkligən Pərvərdigarning Pərixtisinə eż arısında boluxı ularoja təsəlli bolğan yerdə, Pərvərdigarning Pərixtisinə ular üçün dua-tilawət kilixi ularoja қandaqmu təsəlli bolmisun?

Dərwəkə, Israil uning dua-tilawətlirinə obyekti əməsmu? Qünki Pərvərdigarning Pərixtisi Məsihənin baxka həqkim əməs. Təwəndikilər Yəxaya pəyojəmbər təripidin hatiriləngən Məsihning duasıdır: —

«**Taki uning həkkaniyilik julalınıp qaknap qıkkuqə,
Uning nijati lawuldawatkan məx'əldək qıkkuqə,
Zion üçün Mən həq aram almayımən,
Yerusalem üçün hərgiz süküt kilməymən**» («Yəx.,» 62:1).

Biz baxka yərlərdə yüksərik «70 yil» toqrisida tohtılıp etkən (məsilən, «Yərəmiya»diki «köxumqə sez»imizdə), muxu yerdə uni käytılımımız. Muxu yerdə adəmni həyranuňəs kılıdiqən ix Pərvərdigarning Pərixtisinə dua-tilawətidur. Israil tehi toluk əsligə kəltürülməgənidi. «Yerusalem wə Yəhudanıng xəhərliri» tehi harab haləttə turatti. Israilning bu biqarə əhwali Pərvərdigarning Pərixtisinə ular üçün dua kilixtiki səwəbidur.

Hudanıng dua-tilawitigə karita jawabi «Zəkəriya bilən sezliyatkan pərixtə»ning bu səzlərni Zəkəriya pəyojəmbərning kəngligə qongkur singdürüxi üçün berilidü (13-14-ayət): —«**Pərvərdigar mən bilən səzliyatkan pərixtigə yekimlik səzlər, təsəlli bərgüqi səzlər bilən jawab bərdi. Xuning bilən mən bilən səzliyatkan pərixtə manga mundak dedi: «Sən mundak jakarlıqın: — Samawi қoxunlarning Sərdarı bolğan Pərvərdigar: «Yerusalem wə Zionqa otluk muhəbbitimdən yurikim lawildap kəyidul» dəydu.**»

Bu «**yekimlik səzlər, təsəlli bərgüqi səzlər**»ning nemə ikənlikini biz ahirki 14-17-ayətlərdə kərimiz: —

(1) Pərvərdigar: «**Yerusalem wə Zionqa bolğan otluk muhəbbitimdən yurikim lawildap kəyidu**» dəydu, andin «**Xuning bilən Mən ərkin-azadılıktə yaxawtkan əllərgə kəttik əqəzəplinimən; qünki Mən həlkimə səlla əqəzəplinip köyiwidim, ular həddidin exip həlkimə zor azar kıldı**» (ibraniy tilida «ular xu yamanlıqka yardəm bərdi») dəydu (15-ayət).

Huda Israiloja (butpərəsliki tüpeylidin) əqəzəplinip ularni «yat əllər» arkılık jazalap azablaxka, Babil imperiyəsigə 70 yil sürgün kilduroğan. Birək «ərkin-azadılıktə yaxawtkan əllər», yəni Babilidikilər, keyin Parslıklar bu ixta Hudanıng əqəzipining jazasını qəktin axurup, «həddidin exip» tolimu rəhimsizlik kılɔğan. Bu ix goya bir ata əzinin itaətsiz əmma seyümlük

«Zəkəriya»

balisini tayaq bilən jazalıqlanda, yat bir kixi otturioqa qıkıp balini təmür kaltək bilən uroqanoqa ohxax ix bolidu. Bundak əhwaldə kəysi bir ata oğzəplənməy turalaydu dəysiz? U qoşum kələ saloquqi yat adəmgə ərəxi qıkıdu. Hudanining Israiloja (xundakla barlıq etikadqılarqa) zulum saloquqlarıraqa bolоjan pozitsiyəsi daim xundak bolidu.

Bu əhwalni tehimu qüixinix üçün: «Yər.» 30:11, 31:10, «Yəx.» 52:2, «Yər.» 5:10, 12:7, «Yəx.» 47:6 əhədarlıq, ayətlərni körüng.

Həzirki zamanlarda Yəhudiylər muxundak əhwallarnı bexidin etküzüp, tehimu azab-okubətlik ixlərə qırıp, kiynilip kəldi. Ularəqə atalmix əzini «Hristianlar» dəp atiwalıqlarıqlar (həqiqiy Məsih, etikadqılırlı əmas) kəp azab-okubətlərni saloqan. Əmma kəp əllərning tarixi xuni enik ispatlayduki, Hudanining İbrahimə: «**Kimlər** (məlum xəhx yaki məlum bir əl bolsun) **seni bərikətlisə mən ularni bərikətləymən, kimki** (məlum xəhx yaki məlum əl bolsun) **seni horlisa, mən qoşum uni lənətkə qaldurimən**» degən wədisi tehiqə inawəltiktur.

(2) İkkinqi təsəlli Hudanining xapaətlik məksitudur: «**Mən Yerusaleməqə rəhİM-xəpkətlər bilən kaytip kəldim**» dəydi (16-ayət).

Tewəndə bu «rəhİM-xəpkətlər»dən ikki-üq alamət-bəlgini kərsitimiz: —

(a) «**Mening əyüm uning iqidə** (Yerusalem iqidə) **kurulidu**» — İbadəthana Huda Əzining wə həlkinqin arisidiki yekin alaklısına bəlgisi bolidu.

(ə) «**wə Yerusalem üstigə «əlqəm tanisi» yənə tartilidu**» — demək, Yerusalem əyti dəydi (16-ayət).

(b) Pəyərəmbərgə yənə mundak deyildi: «**Yənə mundak jakarliojin: «Samawi қoxunlarning Sərdari boləjan Pərvərdigar mundak dəydi: Mening xəhərlirim yənə awatlixidu**» — Pərvərdigar yənilə Israılning xəhərlərini «Mening xəhərlirim» dəydi (17-ayət).

(p) «**wə Pərvərdigar yənə Zionqa təsəlli beridu wə Yerusalemni yənə tallıwalidu**» — Zəkəriya pəyərəmbər «Yəx.» 14:1din elinəqan munu sezlərni üq kətim əyti dəydi: —

«**Qünki Pərvərdigar Yakupka rəhimdilliK kersitidu, yənə Israelni tallaydu,**

U ularni ez yurt-zeminida makanlaxturidu.

Xuning bilən yat adəmlər ular bilən birlifixip,

Yakup jəmətigə қoxulidu».

Zəkəriya dəwrinining aldırıki məzgildə yukirikə wadılər kışmən əməlgə axuruləjan birnəqqə ixlar barlıqla kəldi. «Hudanining əyi» tət yıldın keyin pütti («Əzra» 6:15). Yənə bir məzgildin keyin Nəhəmiya Yerusalemning sepilini əyti dəydi.

Keyin Məsihning Israılda tuquluxi bexarətlərning qong bir əməlgə axuruluxi boldı; ahirki zamanda Yəhudiylər həlkigə nisbətən ularning towa kılıp Əysə əzimizning Məsihəmiz dəp tonup etirap kılıxi bilən tehimu qong əməlgə axuruluxi wujudka qıkıdu: —

Rosul Yakup Rəbbimiz Əysə Məsihning əyti kelixi toopruluk səzliginidə: — «**Muxu ixlardin keyin, mən kaytip kelip, Dawutning yikiloqan qədirini yengibaxtin kurup tikləyimən, uning harabiliklərini kaya bina kılıp, əsligə kəltürimən. Xundak kılıp, insaniyəttiki baxlaşa insanlarımı, yəni Mening namim bilən atalojan barlıq əllər Meni izdəp tapıdu, dəydi bu ixlarning həmmisini əməlgə axuradiojan wə xundakla ularını əzəldin ayan kılıp kəlgən Pərvərdigar!**» («Ros.» 15:16-18, «Amos» 9:11-12).

«Zəkəriya»

«Qünki Pərvərdigar Zionoja təsəlli bərməy köymaydu;
Uning barlıq harabə yərlirigə qoşum təsəlli beridu;
U qoşum uning janggallırını Erəm baqlıqisidək,
Uning qəl-bayawanlırını Pərvərdigarning beşidək kılıdu;
Uningdin huxallık həm xad-huramlik,
Rəhmətlər həm nahxa awazlıri tepilidu» («Yəx.» 51:3)

İkkinqi oqayıbanə kərünüx – münggüzlər wə hünərwənlər (1:18-21)

«Andin mən beximni kətürdüm, mana tət münggüzni kerdüm. Mən bilən səzlixiwatkan pərixtidin: «bular nema?» dəp soridim. U manga: «Bu Yəhuda, Israil wə Yerusalemni tarkitiwətkən münggüzlərdür» – dedi.

Wə Pərvərdigar manga tət hünərwənni kərsətti. Mən: «Bu hünərwənlər nemə ix kıləli kəldi?» dəp soridim. U: «Mana bular bolsa Yəhudadikilərni həqkim kəddini rusliyalıqquşdək dərijidə tarkitiwətkən münggüzlər; birak bu hünərwənlər münggüzlərni dəkkə-dükkigə qübürgili, yəni əllərnin Yəhudanıng zeminini tarkitiwetix üçün kətürgən münggüzlərni taxliwətkili kəldi!» – dedi.

«Münggüzlər» mukəddəs yazmilarda kəp waktılarda xan-xərəp, oqurur-izzət yaki məlum xəhsning yaki dələtninq küq-kudritininq simwoli kılınidu (məsilən, «1Sam.» 2:1, «2Sam.» 22:3, «Zəb.» 75:4, 5, 92:10ni kərüng). Bəzidə münggüzlər dunyadiki əng küqlük imperiyələrni kərsitidu («Dan.» 8-bab, «Wəh.» 17:3, 12).

«Tət» degən san Muqəddəs Kitabta «tət xamal» yaki «dunyaning tət bulungi»ni kərsətkəqkə, xərhqilərning bəziliri «tət münggüz» pəkət Israilning «tət ətrapidin» zulumoja uqrəp, tərkilip kətkənlikini bildüridu, dəp կարայdu. Həlbuki, yukarıda bayqıqinimizdək, Zəkəriyaqa tapxuruloğan bəxarətlər tüp jəhəttin «ilgiriki pəyoqəmbərlər»ning səzlini təstiklax wə hulasıləx süpitidə berilgən, dəp կարaymiz. Xu səwəbtin bizdə xək yokki, Zəkəriya pəyoqəmbər kərgən xu «tət münggüz» Daniyal pəyoqəmbərgə allığaşan tapxuruloğan wəhəyining 2-babtiki «qong həykal»ning «tət metal»i wə 7-babtiki «tət mahluk» kərsətkən tət imperiyənimə kərsitidu. Muxu tət imperiyə əz nəwiti boyiqə Israilni zalimlik bilən «tərkətəkəqilər» idi.

Daniyal pəyoqəmbərning bu bəxarətliri toojruluk «Daniyal»diki koxumqə sezimizdə allığaşan tohtaldıq. Axu yərdə eytkinimizni hulasıləp, biz xu tət münggüzni təwəndiki tət imperiyəgə simwol kılınidu, dəp ixinimiz: –

- (a) birinqi münggüz – Babil imperiyəsi
- (ə) ikkinqi müngküz – Pars imperiyəsi (Zəkəriyaning künliridə tehi həküm sürüwatkanidi)
- (b) üçinqi müngküz – Grek imperiyəsi (Zəkəriyaning künliridə tehi barlıqka kəlmigən)
- (p) tətinqi müngküz – Rim imperiyəsi wə ahirki zamanlarda xuning harabiliridin kekləp qılıqdoğan dəjjalning imperiyəsi

Israil əmdi muxu kərünüxtin қandak təsəlli taparkin? Berilgən təsəlli dəl xu idiki, gərqə muxu imperiyələr wəqtinəq hojılık kılısimu, Huda bəribir həmmidin üstün turup, ularni һalak kılıxla tət «hünərwən»ni allığaşan təyyarlıqandur. Ibraniy tilida «dəkkə-dükkigə qübürx» degən söz yəni «xilip yokitix» yaki «yonup yokitix» degən mənini ez iqigə alidu. Undakta, tət

«Zəkəriya»

münggüzni yokitidiojan tət hünərwən kimlər?

Daniyal pəyəqəmbərninq bexarətlirigə asasən hünərwənlərning salahiyiti təwəndikidək boluxi kerək, dəp ixinimiz: —

- (a) birinqi hünərwən — Pars imperiyəsi (Babil imperiyəsini aqdurojan)
- (ə) ikkinqi hünərwən — Grek imperiyəsi (Pars imperiyəsini aqdurojan. Zəkəriyaning dəwrində bu ix tehi yüz bərmigənidi).
- (b) üçüncü hünərwən — Rim imperiyəsi (grek imperiyəsini aqdurojan)
- (p) tətinqi hünərwən — bu toopruluk ikki hil pilir bar: —
- (1) tətinqi hünərwən Rim imperiyəsini aqdurojan «Gotlar» wə «Wizigotlar» oqa wəkillik kildi;
- (2) tətinqi hünərwən Məsihning əziga wəkillik kildi; qünkü Rim imperiyəsininə harabiliridin qıçıdiojan dəjjalning imperiyəsini ahdida aqduroquqı Məsihning Əzidur. Biz ikkinçi pikirgə mayilmiz: —

«**Keqidiki əqayibana kerünüxlərdə mən goya** Insan oqliqa ohxax bir zatning ərxtiki bulutlar bilən kəlginini kerdüm. U «**Əzəldin bar Boloquqı**»ning yenioja berip, Uning aldioja **həzir kılındı** (bu ixni Məsihning dunyani sorakqa tartixqa kätip qübüxi aldida yüz beridu, dəp karayımız). **Hər əl-yurt, hər taipa, hər hil tilda səzlixidiojanlar** Uning hizmitidə bolsun dəp, səltənət, xəlqət wə padixahlıq hökükü Uning oqa berildi. Uning səltənəti mənggü solaxmas səltənəttür, Uning padixahlıq mənggü həlak əlinmas» wə «**Təhtta olturoqan məzgildə, ərxtiki Huda yimirilməs bir padixahlıq bərpa kılıdu.** Bu padixahlıq hərgiz baxka bir həlkərlərə etməydi; əksiqə u bu baxka padixahlıqları üzül-kesil gumran kılıp, ezi məngkü məzmut turidu» («Dan.» 7:13, 14, 2:44-45nimu kerüng).

Üçüncü əqayibana kerünüx — əlqəx tanisini tutkan yigit (2:1-13)

«Andin mən beximni ketürüp, mana əkolida əlqəm tanisini tutkan bir adəmni kerdüm wə uningdin: «Nəgə barisən?» dəp sordim. U manga: «Mən Yerusalemni əlqigili, uning kəngliki wə uzunlukını əlqəp kərgili barımən» — dedi.

Mana, mən bilən sezlixiatkən pərixta qıktı; yəna bir pərixtə uning bilən kerübüxkə qıktı wə uningoja mundaq dedi: — Yügür, bu yax yigitkə söz kıl, uningoja mundaq degin: — «Yerusalem əzidə turuwtəkən adəmlərning wə mallarning kəplükidin sepilsiz xəhərlərdək bolidu. — Wə Mən Pərvərdigar uning ətrapıja ot-yalkun sepili, uning iqidiki xan-xəripi bolimən.

— Hoy! Hoy! Ximaliy zemindin keqinglər, — dəydu Pərvərdigar, — Qünkü Mən silərni asmandiki tət tərəptin qıckan xamaldək tarķitiwətkən, dəydu Pərvərdigar».

— «— Hoy! I Babil kizi bilən turoquqi Zion, қaqşın! Qünkü samawi қoxunlarning Sərdari boloğan Pərvərdigar mundaq dəydu: —

Əz xan-xəripiini dəp U Meni silərni bulang-talang kiloğan əllərgə əwətti; qünkü kim silərgə qekilsə, xu Əzining kez қarıqoqıja qekiləğan bolidu. Qünkü mana, Mən Əz қolumni ularning üstigə silkiymən, ular əzdirigə kül kılınoquqılar ola olja bolidu; xuning bilən silər samawi қoxunlarning Sərdari boloğan Pərvərdigarning Meni əwətkənlikini bilisilər.

Nahxılları yangritip xadlan, i Zion kizi; qünkü mana, keliwatimən, arangda makanliximən, dəydu Pərvərdigar, — wə xu künidə kəp əller Pərvərdigaroja baqlınidu, Manga bir həlk bolidu; arangda makanliximən wə silər samawi қoxunlarning Sərdari boloğan Pərvərdigarning Meni əwətkənlikini bilisilər; xuningdək Pərvərdigar Yəhudani əzinin «mukəddəs zemini»da nesiwisi boluxkə miras kılıdu wə yənə Yerusalemni tallıwalidu.

«Zəkəriya»

Barlıq ət igiliri Pərvərdigar aldida süküt kilsun! Qünki U Əzining mukəddəs makanidin kəzənaldılı!»

İkkinqi wə üçinqi kərünüxlər birinqi kərünüx bilən ziq munasiwəttə turidu. Üçinqi kərünüxtə kərsitilgən əng mühim ix bolsa, Yerusalem (yəni «Hudanıng xəhiri», «Zion»)ning kəlgüsidi ki awat-bayaxatlıkı wə xan-xəripidin ibarət bolidu.

Bu kərünüxtiki nuroqun jəhətlər okurməngə okuojan һaman eniç boluxi kerak. Təwrat wə Injilni okuoqanseri kərünüxning təpsilatlısı tehimu xundak bolidu. Biz muxu yerdə təpsiliy tohtalmaymiz, pəkət birnəqqə baykiqoşanlırimizni bayan kılımımız: –

(a) **«Əlqəm tanisini tutğan bir adəm»**gə: «Yügüür, bu yax yigitkə sez kıl, uningoja: «Yerusalem əzidə turuwatkan adəmlərning wə mallarning kəplükidin sepsilsiz xəhərlərdək bolidu» dəp eytiloqan səzlər bizningqə uningoja «əlqəx ixining kəlgüsidi hajiti yok, qünki Yerusalemning kəlgüsü «sepsilsiz», qəksiz qong bir xəhər bolidu» degənni bildüridu. Gərqə yekin kəlgüsidi Hudanıng xapaiti bilən Yerusalemning bir sepili bolidiojan bolsimu («Nəhəmiya» deyən kitabnı kerüng), xundak bir kün keliduki (uni tehi kütməktimiz), ahalisi xunqə kəpiyiduki, xəhər hərkəndək sepildin halkıp kengiyidu. Dərwəkə 5-ayəttə: «**Wə mən Pərvərdigar uning ətrapioqa ot-yalqun sepiли, uning iqidiki xan-xəripi bolimən**» deyilidu. Huda pütünləy baxpanah bolsila hərkəndək sepilning həq hajiti կalmayıdu. Yerusalem əgar Əysani əz Məsihimiz dəp կobul kilojan bolsa bu ayəttə təswirləngən əhalət Yerusalemning xu qaoqdiki əhaliti bolovan bolattı; kəlgüsidi Yerusalemdekilər ahirida Uni կobul kilsə əhaliti jəzmən muxu ayəttə deyilgəndək bolidu («Yəx.» 4:5-6, 26:1, 60:19 wə «Wəh.» 21:23nimu kerüng).

Bügünkü künlüktümü hərbir etikadqı yaman rohlar uning rohioja hujum kilojan qaoqlarda, Hudanıng əziqə baxpanah boluwatkinini («Zəb.» 27:2-3, 34:7), xundakla Hudanıng xərəplik yoruklukining uning roh-kəlbidə nur qeqiwatchinini bilidu («Yh.» 8:12, «2Kor.» 4:6).

(ə) Uning Zionqa baxpanah boluxka bolovan wədisigə asasən, Huda sürgün bolovan jay Babildin tehi kaytmıqanları Zİonqa əqip kelixkə qakırıdu («ximaliy zemin» Pələstingə nisbətən Babil hesablinidu). Xu qaoqdiki Babil allıkaqan Pars imperiyəsi təripidin aqduruluojan bolsimu, uning bexioja qüxicidiojan yəna birnəqqə balayı'apətlər bar idi. Ottura xərkning ədimki tarifi buningioja ispat beridu. Xübhisizki, Hudanıng bu qakırıkdı yənə kəlgüsidi ki bir zaman, yəni ibraniy palandılıri pütkül dunyoioja tarkitiloqandan keyin, Huda ularni sürgün bolovan yərlərdin əytiqə qakırıdiojan bir kün kəzdə tutulidu («Yəx.» 48:20, 52:11, «Yər.» 2:6, 45ni kerüng).

Zəkəriya pəyoqəmbərning künliridə sürgün bolovanlarning kəpinqisi Babilda azrak rəhətlik turmuxni kərüpla, Pələstingə əytiqə qaytsam xübhisizki japa tartımən dəp əytiqə halimojanidi. Həlbuki, kəlgüsü bir kündə Huda Əzi koy bakquqidək ularni dunyadiki hərbir jaydin degüdək əz zeminoja yetəkləp baxlaydu («Yər.» 16:14-15, 23:7-8). Xuning bilən bir wakitta U ularni tarkitiwətkən əl-dələtlərni jazalaydu («**Əz xan-xəripini dəp U Meni silərni bulang-talang kilojan əllərgə əwətti**» 8-ayət). «**Xan-xərəpkə erixtürük**» deyən ibarə xübhisizki, Məsihning Hudanıng gunah üstigə qıçarojan həkümərini yürgüxi wə xuning bilən bir wakitta towa kılıp uning nijatını կobul kilojanlaroja mehîr-xərpkitini kərsitixi arkılık Huda oja xan-xərəp kəltürüxtin ibarət bolidu. «Yəx.» 14:1-3ni kerüng. Xu qaoqda Huda «**Əz kolumni ularning üstigə silkiymən**» dəydi — demək, ularning üstigə halakət kəltürüdu (muxu ibarə kerüngən «Yəx.» 11:15 wə 19:16ni kerüng).

«Zəkəriya»

(b) Kızık yeri xuki, 8-ayəttə sez kılənqı «Samawi қoxunlarning Sərdari bolən Yaḥwəh, (Pərvərdigar)ning Əzi; lekin U «**Pərvərdigar təripidin**» əwətilgən. Səzligüqi yənə 9-ayəttə: «**Silər samawi қoxunlarning Sərdari bolən Pərvərdigarning Meni əwətkənlilikini bilisilər**» dəydu. Bu tolimu sirlək gəptür! Əmma Injilni okuqanlar xuni bilişkisi, muxu yərdə səzligüqi (muxu səzlərni baxka həqkəndək qüxəndürək yoli yoktur) Əz Atisi tərəptin əwətilgən Rəb Əysə Məsihənin baxka birsi əməs. Məsilən «Luğa» 4:14, 43, 9:48, «Yəh.» 3:34, 6:38, 7:28-29, 17:21, 20:21ni, xundakla «Yəx.», 48:16ni kərüng.

(p) 10-14-ayətlərning məzmuni jəzmən Rəb Əysə Məsihəning pütkül Israil həlkə towa kılənqandin keyin dunyaçqa kaya kelixi bilən munasiyatlı: «**Qünki mana, keliwatimən, arangda makanliximən**». Muxu yərdimə səzligüqining «Yaḥwəh» (Parvərdigar) ikənlilikini, «Samawi қoxunlarning Sərdari bolən Pərvərdigar» təripidin əwətilgənlilikini baykaymiz (11-ayətni kərüng).

Muxu ayətlərning iqidə mukəddəs yazmilardin yioinqaqklärəjan kep ayətlər kərəlidü. Ularning bəziliri təwəndikli ayətlərdə təpildi: «Yəx.» 12:6, «Zəf.» 3:14-15, «Zəb.» 102:15-22, «Yəx.» 56:1-6, «Yər.» 50:5, wə yənə «Zəb.» 14-bab, «Ros.» 15:13-18, «Yəx.» 19:25.

(t) «Mukəddəs zemin» degən ibarə dikkitimizni Hudanıñ Kanaan (Pələstin) zeminini «Meningki» degənlilikgə tartıdu; qünki «mukəddəs» degən səzning tüp mənisi: «Hudaçılıq təwə» degənlilik bolidü.

(j) 13-ayəttə «közəjaldı» yaki «turdi», «köpti» degən sez «Zəb.» 44:23də təpildi: «**Oyojan, i Pərvərdigar! Nemixə uhlap yatisən?**

Ornungdin tur, bizni mənggüğə taxlawətmigəysənl!». Yənə «Hab.» 2:20, «Zəf.» 1:7nimü kərüng.

Tetinqi qayibanə kərünük — bax kahin Yəxuaning Pərvərdigarning Pərixtisi aldida turuxi (3-bab)

«Andin u manga Pərvərdigarning Pərixtisi aldida turuwatkan bax kahin Yəxuanı, xuningdək Yəxuanı ong təripidə uning bilən düxmənlilik xərojan Xəytanni kərsətti.

Pərvərdigar Xəytanqa: «Pərvərdigar seni əyiblisin, i Xaytan! Bərhək, Yerusalemni tallıyalan Pərvərdigar seni əyiblisin! Bu kixi ottin tartiwinəjan bir quqla otun əməsmü?» — dedi. Yəxua bolsa paskina kiyimlərni kiyğan həldə Pərixtining aldida turatti. U uning aldida turuwatkanlarqa: «Bu paskina kiyimni uningdin salduruwetinglər» — dedi wə uningoja: «Çara, Mən əbəhlikinqni səndin elip kəttim, sanga həytiylik kiyim kiygüzdüm» — dedi. Mən: «Ular bəxiqə pakız bir səllini orisun!» — dedim. Xuning bilən ular pakız bir səllini uning bəxiqə oridi; Pərvərdigarning Pərixtisi bir yanda turatti wə Pərvərdigarning Pərixtisi Yəxuaçqa mundak jekiliidi:

«Samawi қoxunlarning Sərdari bolən Pərvərdigar mundak dəydu: — Əgər yollırımda mangsang, tapiliojinimi qing tutşang, Mening əyümni baxkurusən, höylilirriməqə əraydiqən bolisən; sanga yenimda turuwatkanlarning arısında turux hökükini berimən.

I bax kahin Yəxua, sən wə sening aldingda olturojan həmrəhliiring anglangalar (qünki ular bəxarətlik adəmlər): — Mana, Mən «Xah» degən kulumni məydanqa qıçırimən. Mana, Mən Yəxuanıñ aldioja kəyojan taxka kəral — Bu bir taxning üstidə yəttə kəz bar; mana, Mən uning nəkixilirini ezüm oyiman, — dəydu samawi қoxunlarning Sərdari bolən Pərvərdigar, — wə Mən bu zeminning əbəhlikini bir kün iqidila elip taxlaymən.

«Zəkəriya»

Xu küni, — dəydu samawi қoxunlarning Sərdari bołożan Pərvərdigar, hərbiringlar eż yekininqlarnı üzüm teli wə ənjür dərihi astioja olтурuxka təklip kılısilər».

Awwalkı üç kərünüx tooqluluq qongkur bir soal pəyojəmbərning kənglidə pəyda boluxı mumkin: «Huda қandağmu Israilni əsligə kəltürsun? Israilning eojir gunahlırı wə əhlakta bołożan buzukqılığı üçün uni Pərvərdigarning eyi selinidiojan jay boluxka, xundakla barlık əllərgə Hudanıng bəht-bərikitini yatküzgүqi hizmətkar boluxka mənggү nalayıq kiliwətkən əməsmu?».

Tətinqi kərünüx yukirikı soaloja jawab tərikisidə həmdə pəyojəmbərning ezinin təwəndiki həwərni əginixi üçün, xundakla uni həlkə yütküzüxi üçün berilgən, dəp ixinimiz: —

(1) Israilning bəht-bərikiti (xundakla, barlık ixəngüqilərning bəht-bərikiti) Israilning uningə layık bolossenidin yaki қandaqtur birnəqqə atalmix «sawaplık ixliri»din bołożan əməs, bəlkı Pərvərdigarning mutlək mehri-xəpkitidin, «Yerusalemni tallıqan» Kadir-Mutləkninq əzgərməs muddia-məksətləri asasida bołożandur;

(2) Napak, gunahkar wə əhlakta bolossenjan bir həlk қandaq paklinip «**Hudanıng hizmətkarları»qa əzgərtildi? Hudanıng Israiloja: «Silər Manga kahinlardin tərkib tapkan has bir padixahlıq, wə muqəddəs bir kowm bolisilər» degən qakırkı wə ularını tallewlixining səwəbi bar idi. Israilni «Pərvərdigarning eyi»gə məs'ul boluxkılı əməs, bəlkı barlık baxka əllərgə «Pərvərdigarning kahinliri» wə «Hidayimizning hizmətkarları» boluxımı kandaq layık kılınix yoli bizgə bu kərünüxtə ayan kılınıdu (Hudanıng xu qakırkı «Mis.» 19:6də, «Yəx.» 61:6dimu hatirilinidu).**

Ohxax soal «Yər.» 3:19də қoyulidu.

Kiskiqə kılıp eytkanda, birinci, ikkinçi wə üçüncü kərünüxtə Israilning sürgünlüktilətin wə əzlirni zulum kəloquqlardın azad kılınip ronak tapidiojanlıkı kərsitlidü; tətinqi kərünüxtə xu jismaniyy jəhəttiki azadlıkkə mas haldə, Israilning rohiy jəhəttin gunahka əsir bolossenlikidin azad kılınidiojanlıkı kərsitlidü. «İqliki, rohiy hər kılınix» bolmisa «sirtki, jismaniyy hər kılınix»ning nema paydisi? Əmdi kərünüxning bəzi tapsılatlılarını kərəyli: —

«Andin u manga Pərvərdigarning Pərixtisi aldida turuwatkan bax kahin Yəxuanı, xuningdək Yəxuanıng ong təripidə uning bilən düxmənlilikxə turojan Xəytanni kərsətti» (1-ayət).

Muxu «Yəxua» bolsa əslidə on altə yil ilgiri Babilning sürgünlükidin tunji kaytkan 49697 kixigə Zərubbabəl bilən birgə yetəkqi bolossen «bax kahin» idi, əlwəttə. «Pərvərdigarning Pərixtisi»ning salahiyiti tooruluk, yukirida azrak tohtaldı.

«Aldida turuwatkan» degən söz Hudanıng yaki insanning «hizmitidə bolux»ni ipadıləydi. Məsilən, «Yar.» 41:46də (Yüsüp Pirəwnning aldida), «Qan.» 1:38də (Yəxua Musanıng aldida), «1Sam.» 16:21də (Dawut Saulning aldida), «1Pad.» 1:2-4də (Abixag Dawutning aldida turidu). Bundaq misallar baxka keş jaylarda uqrayıdy. Hudanıng aldida turux (Uning hizmitidə bolux) tiki birnəqqə misalnı «Qan.» 10:8din, «Hək.» 20:28din, «1Pad.» 17:1din, «2Pad.» 3:14-16din kerüng. Bu səzlər yənə Hudanıng aldida dua kılıx üçün hazır boluxnimu bildürdü (məsilən, «Yar.» 18:22, «Yər.» 7:10).

«Zəkəriya»

Əmma tətinqi kərünüxtə Yəxuaning Pərvərdigarning Pərixtisinin aldida turuxi pəkət əzığa wakalıtən əməs, bəlkı bax kahinlik salahiyitidə pütkül Israil həlkigə wakalıtən bolidu.

Yəxuaning bu wəkillik roli təwəndikilərdin kərünidu: —

(1) Yəxuaning «bax kahin» degən unwanining təkitləngininidin kərünidu;

(2) Pərvərdigarning Pərixtisinin ətünüxi wə Xəytanning Yəxuaning üstidin qıçaroğan xikayətlirigə қayturoğan jawabi Yəxua üçün əməs, bəlkı Yerusalem üçün kılınidu. Bu yerdə Yerusalem baxka kəp yərlərdikidək xəhərni əməs, bəlkı pütkül həlkəni bildürudu.

(3) 4-ayat bilən 9-ayətni selixturqanda, roxənki, Yəxuaqa «**Kara, Mən əkbəhlikingni səndin elip kəttim!**» dəp eytiloqan səzlərning kərsətkini Hudanıng (9-ayəttə) «**Mən bu zemining əkbəhlikini bir kün iqidila elip taxlaymən!**» degən səzlirdə kərsitilən ix bilən ohxax ixtur.

Yəxua həlkə wəkil həm ular üçün dua kılələri bax kahin süpitidə Hudanıng aldida mundak turuxi əməliyəttə Israil həlkining əzining Huda aldida sorakka tartılıdıcıyanlıqıja ohxax ixtur.

Məzkur ayatibraniy tilida: «Yəxuaning ong təripidə uningoja Xəytan boluxka turoğan Xəytannı kərsətti» degən təriptə kelidi — qünki «Xəytan» degənnəng əslî mənisi: «düxmən, küxəndə».

Xəytanning xikayət səzləri bizə eytilmiqən, birak ularning temisi 3-ayəttin enik kərünidu: «**Yəxua bolsa paskina kiyimlərni kiyən haldə pərixtining aldida turattı!**»

Muxu yerdə «paskina» degən sezibraniy tilida «əng yirginqlik, əng nijis» degən mənini bildürudu. Demək, Yəxuaning bu kiyimləri həlkəning Huda aldidiki gunahlırinin qəndək ikənlikini kərsitidu. Dərwəkə, uning Xəytan xikayət kılələdək dərijidə gunahı bar idi!

Əmma Xəytan xikayət kıləjini bilən uning gunah bekitix hökükü yoktur. Əməliyəttə adam həyran əkərlik ix xuki, Yəxuaning, xundakla Israilning gunahını bekitixkə birləmbər hökükü bar Boluquqi, yəni Pərvərdigarning Pərixtisi Əzzi Yəxuanı pakizlaxkə təxəbbusqı bolidu (biz 2-ayəttə «Pərvərdigarning Pərixtisi»ning yənə bir ketim «Pərvərdigar» dəp atalojinini baykaymır).

Hudanıng Israilni bundak aklixi Yəxaya pəyəqəmbərning Israiloja wəkil bolup eytən munu sezikdək bolqan: —

«**Meni akliquqi yenimdidur; kim manga ərz-xikayət kılalisun? Bar bolsa birliktə dəwalihaylı; kim menin üstümdin əyibləmköqi bolsa, aldiməqə kəlsun! Manga yardımədə boluquqi Pərvərdigardur; əmdi meni ərz kılalaydioğan kimkən? Ularning həmmisi bir tal kiyimdek əskirəp ketidü; pərwaniş ularni yutuwetidü!**» («Yəx.» 50:8, 9). Injilda Hudanıng nijatidin nesip bolqanlarning bəhtlik əhəwali toqrukulxmu xundak deyilidü: «**Kimmu Hudanıng tallıqanlıri üstidin xikayət kılalisun?! Huda həkəkəniy kıləjan yerdə, kimmu bizni gunahka məhkum kılalisun? Olğan, həm tirilgən wə Hudanıng ong yenida turuwatkan, biz üçün Hudanıng aldida turup dua-tilawət kiliwatkan Məsih xundaq kılarmu?!**» («Rim.» 8:33-34; «1Yh.» 2:1-2nimü kerüng, xu ayətlərdə Rəbbimiz «Yardəmqi Wəkilimiz» dəp atılıdu).

Uluq «Yardəmqi Wəkil» Israil üçün bolqan akłax səzlirdə birinqidin Pərvərdigarning əzgərməs tallıwalojinini asas kılıdu: «**Pərvərdigar seni əyiblisun!**». «Əyiblisun» degən peilibraniy tilda «gaar» degən söz bilən ipadilinidü. «Gaar» «tənbəh berix» wə (Huda təripidin ixlitilgən bolsa) «besiktürük, basturux» degən mənilərni ez iqigə alidü; xuning üçün muxu yərda «iblisni basturup, xikayətlərini qətkə kekiwetix» degən məninimə kərsitidü. Səwəbi — «**Bərhək, Yerusalemni tallıwalqan Pərvərdigar seni əyiblisun!**». Injilda deyilgəndək «**Huda aldin bilgən Əz həlkidin waz kəqkini yok!**» («Rim.» 11:2).

«Zəkəriya»

Hudanıng Israilni Əzigə has həlk kılıp tallixida ularning sadıqlıqıja asaslanıjan bolsa, undakta ular heli burunla taxliwetilgən bolatti. Huda nemixə Israilni tallıqandı? Ularning həkkənaniylikü üzünmu? Baxka əllərdin yekimlikolojanlıq tüpəylidinmu? Yak! — U Musa arkılık ularoja: «**Pərvərdigarning silərgə mehri qüxüp silərni tallıwalıqını silərning baxka həlkələrdin kəpolojanlıqları üzün əməs — əməliyətə, silər barlıq, həlkələr arısida əng az idinglər — bəlki Pərvərdigarning silərni seyğini tüpəylidin wə ata-bowiliringlaroja iğkən kəsəməgə sadıqolojanlıq üzün Pərvərdigar silərni küqlük kəl bilən kutkuzup, hərlük bədili tələp «Kulluk makani»din, yəni Misir padixağı Pirəwnnning əolidin qıkarəjan» dəydu («Qan.» 7:7-8).**

Huda Əzining İbrahim bilən «**Sən arkılık yər yüzidiki barlıq ailə-kəbililər bəht-bərikət tapidul**» deyən əhdisigə asasən Israil arkılık Əz mukəddəs harakterinə barlıq tərəpliri, jümlidin mutlək adillik həm qəksiz mehri-xəpkətini bayan qılıxqa xundak bekitkəndin keyin, gərqə ularning kəp gunahlıları wə asılıklılarıolojan bolsimu, U hərgiz ulardın waz kəqməydi.

Bu nuktini kərsətkən ayətlər heli keptur — məsilən, «Yar.» 31:37, «Law.» 26:44.

İkkinqidin, Pərvərdigarning Pərixtisining Xəytanning xikayətlirigəolojan jawabi Israilning allığaşan tartkan azab-okubətlirini eż iqiğə alıdu: «**Bu kixi ottin tartiwelinojan bir ququla otun əməsmu?**». Bu səzlər «Amos» 4:11dimu ixtililgən bolup, xu yərdə Hudanıng rəhimi-xəpkəti bilən insanning naħayiti qong bir apəttin kutuluxini kərsitudu. Yukarıda eytkinimizdək bu səzlər pəkət Yəxuanıng əzinila əməs, bəlki u wəkilolojan pütkül Israilning əhwalını kərsitudu.

Muxu yərdiki «ot» birinqidin Babil imperiyəsidiki sürgünlükni kərsitudu. Muxu «ot»tin kəytən qaldurulmuş kəsəmə «tartiwelinojan ququla»qə ohxaydu. Uning üstigə, bu səzlər bizgə Yəhudiylarning tarixi tooprısında tehimu qongkur bir omumiy həkikətni əslitidu. Israil daim degündək «ot iqidə» bolidu, lekin Huda ularning pütünləy yokitilixiqa hərgiz yol koymaydu. Bu jəhəttin Israil Musa pəyoqəmbər kərgən xu «**kəyūwatkan azoqanlık**»ka ohxaydu. Huda ular otturısında ottək turoqaqka ularning iqidiki daxkılı kəydürülməktə; lekin ular uningda kəydürüp yawetilməydi.

Israilning «ot iqidə»olojanlıq toopruluk yənə «Yar.» 15:17, «Qan.» 4:20, «Zeb.» 66:12, «Yəx.» 43:2ni kərüng. Misir Israiloja «humdan»olojan, Babil mu həm xundak; gərəqə bugünkü kündə Yəhudiylar kəytidin Kanaan zeminini igañığın bolsimu, ularni sinaydiqan «azab-okubət otłırı» tehi tüğimidi; «**yat əllərning waktı**» toxkuqə, Israil zeminində turuwtən həm pütkül dunyaoşa tarkıtılən barlıq, Yəhudiylarning tartkan azab-okubətləri ahirki «dəhəxətlik azab-okubət» waktida əwjigə qılıdı. Xu qəođda «**Rəb adalət yürgüzüqi Roh həm kəydürgüqi Roh bilən bilən,**

Zion kızlirining pasıklığını yuyup,

Yerusalemning kan daqlırını tazilaydu» («Yəx.» 4:4); U xu qəođda ularni kəytidin «**ottin tartiwalojan ququla**»dək kutkuzidu, ularni kəpəytip pütkül dunyaoşa bəht-bərikət ata əlididu.

Barlıq etikadqılarımı «**ququlidək ottin tartiwelinojan**» əməsmu? «Ot» adəttə gunahning əzinə əməs, bəlki Hudanıng jazalarını kərsitudu; biraq gunah paniy dunyadımu daim degündək gunah etküzgüqining bexiqə ot qüxüridü; «**rəzillik ottək keyidü**» («Yəx.» 9:18). Bu nuktini həs kılıqan yaki həs kilmioğan bolaylı, dərhəkikət həmmimizning əhwalımız xundak bolidu. Həmmimiz əzimizdiki gunahlıq təbiyitimizning gunahı yotı iqidə yaxap kəldük, (məsilən,

«Zəkəriya»

tilimiz toopruluq «Yak.» 3:6ni körüng). Hudaning rəhİM-xəpkİti bolmisa, alliburun gunahlıq oti bilən keyüp ketettük.

Ikkinqidin, «**ottin tartiwelinojan quqlidək**» degən səzlər bizgə Kütközəuqimizning mehîr-muhabbiti wə rəhimdillikini əslitidü; qünki həqkim bizgə iq aqritmiojan waqtida, U qəksiz azab-okubətlərni tartixliri bilən «ottin tartiwelinojan quqlilardək» bizni gunahning kəlgüsü jazaliridinla əməs, bəlkı gunahning hazırlıq küqlük əsirlikidinmu kütközəjan.

Yəxua kiyən «paskina kiyimlər» toopruluq yənə tohilaylı. Bular deginimizdək Israilning xu qəqdiki gunahını kərsətkən; Huda ularni tehi yat əllərning həkümranlığının azad kilmiojanlığining Əzi ularning xu eçir gunahining məwjutliklə toluk ispat bərməktə idi.

«Paskina kiyimlər» əhlakiy buzuklukka simwol bolidiojanlığı yənə «Yəx.» 64:6dimu tilənə elinidü: —

«Əmdi biz napak birnərsigə ohxax bolduk,
Kılıwatlıqan barlıq, «həkəkaniyətliriz» bolsa bir əwrət latisiqila ohxaydu, halas;
Həmmimiz yopurmaktək hazan bolup kəttük,
Kəbihliklirimiz xamaldək bizni uqurup taxliwətti».

Bu səzlər Israilning həkikiy əhlakiy əhalitini kərsətti.

Hudaning «**Zion kızılirining pasıklığını yuyux**», xundakla barlıq buloqinxiliridin pak lax toqrisidiki wədisi kəp pəyəqəmbərlər təripidin hatırıləngən — məsilən, «Yəx.» 4:3-4, «Əz.» 36:16-32. Israil kiyidiojan yengi kiyim, yəni Məsihning Əzinin mukəmməl həkəkaniyılık bolən kiyimlər «Yəx.» 61:6, 10də kərinidü: — «**Mən Pərwərdigarnı zor xad-huramlıq dəp bilip xadlinimən,**

Jenim Hudayim tüpəylidin huxallinidü;
Qünki toy kılıdiojan yigit əzığə «kahinlik səllə» kiyiwaloqandək,
Toy kılıdiojan kız lələl-yakutlar bilən əzini pərdəzlioqandək,
U nijatlıqning kiyim-keqikini manga kiydürdi,
Həkəkaniyılık toni bilən Meni pürkəndürdi».

Bu rohiy kiyimlər bilən həmmə ixəngüqilər bugün kiyindi; pütkül Israilmu kalgüsida ular bilən kiyinidü.

4-ayətkə ətəyli: — «**«Bu paskina kiyimlərni uningdin salduruwetinglar» — dedi wə uningə: «Kara, Mən kəbihlikingni səndin elip kəttim, sanga həytlik kiyim kiygüzdüm**». Bu nemidegen ajayib eżgirix-hə! Pərwərdigarning Pərixtisi muxu buyrukni aldidiki hizmatkar pərixtığə qüxürgəndin keyin dərhal bu simwoqla təbir berip: «**Kara, mən kəbihlikingni səndin elip kəttim**» dəydu (9-ayəttiki «**Mən bu zeminning kəbihlikini bir kün iqidila elip taxlayman**» degən xərəplik wədə xuningəpa ohxax mənidə bolən); andin «**Mən sanga həytlik kiyim kiygüzdüm**» dəydu. «Həytlik kiyim» yüksəridə deginimizdək, Məsihning mukəmməl həkəkaniyılığını kərsətkəqkə, bu səzlər biwasitə bexarət bolmısımı, pütkül Israil həlkining kahin boluxka կayıtidin qakıritılıp kelinidiojanlığını puritidü («Mis.» 19:6). Bu ix pəyəqəmbərgə 5-ayəttimü kərinidü. Pəyəqəmbər stihiyilik haldə tuyuksız: «**Ular bexiqə pakiz bir səllini orisun!**» — dəp salidu. Uning duasi dərhal ijabət kilinidü: «**ular pakiz bir səllini uning bexiqə oridi**». Bu «pakiz səllə» degən səz bax kahinning məhsus kiyimining «taj»ı bolən «səllə» degən sez bilən mənidaxtur («Mis.» 28:36-38). Xu səllə bilən Yəxua (Israiloqa wakalıtən) kahinlik hizmitidə boluxka toluk təyyarlanıqan bolidu.

«Zəkəriya»

Xuning bilən Israil ahirida «**«Pərvərdigarning kahınları» dəp atılıdu; ... ular «Hudayimizning hizmətkarları» deyildi».**

Hərbir etikadqining kəqürmixi Israilning bu kəqürmixini eks attürüdu. Adəm'atımız wə Həwa'animiz gunahını yepix üçün əzlirigə ənjür yopurpmakliridin kiyimlərni yaslıqan. Lekin Huda ularning xu əzləri tikkən kiyimlərni salduruwetip, Əzi «haywanning terisi»dən kılıçan kiyimni ularoja kiygüzdi (bu kiyimni kılıx üçün gunahsız bir həywan əlüxi kerək idi, xuning bilən u namsız həywanni «birinqi kurbanlık» desək, hata bolmaydu — «Yar.» 3:6-7, 21). Bizmu ohsax yolda Hudanıñ əzimizning barlıq bahanihimizni wə «**əwrət latisioqla ohxaydioqan**» atalmix «**həkkaniyətlirimiz**»ni («Yəx.» 64:6) üstimizdən salduruxini köbul kılıxımız kerək. Pəkət xundak kılıçanda andin etikad arkılıqla köbul kılınidioqan Məsihning xərəplik həkkaniyiliyi bilən kiydürüllükə salahiyitimiz bar bolidu («Əf.» 4:22-24). Bu ix bizning atalmix «sawablık ixlirimiz» arkılık əməs, bəlkı pəkət Uning mehîr-xəpkitti arkılık bolidu («Əf.» 2:5)!

«Mat.» 22:1-14, «Wəh.» 19:6-18nimu kərüng.

6-7-ayatlarda salmaq bir aqah wə xərəplik wədə toopruluk okuyumiz: —

«**Wə Pərvərdigarning Pərixtisi Yəxuaqa mundak jekilidi: — Samawi қoxunlarning Sərdarı bolqan Pərvərdigar mundaq dəydu: — Əgər yollırımda mangsang, tapilioqinimni qing tutşang, sən Mening əyümni baxkurusən, höyliliriməq ətaraydioqan bolisən; sanga yenimda turuwatkanläarning arısında turux hökükini berimen».**

Muxu yerdə «jekilidi» degən sezibraniy tilida «guwahlıq berix», «agahlandurux» yaki Huda bilən munasiwbılık ixtililgəndə «Huda guwahqı bolsun» degən mənilərni eziqigə alıdu. Bu səzni Sulayman Ximəyni agahlandurup: «**Seni mən Pərvərdigar bilən əsəm kıldırup: Xuni sanga.. dəp agahlandurup eytmioqanmidim?**» degəndimu ixtililgən («1Pad.» 2:41). Xu ibarə keyinki səzlarning mühimlikini təktitləydi.

Hudanıñ əyidiyi ixlarda durus həküm qıkırıxta səzgür boluxning addiy xərti Yəxua, Israil, xundakla bizlər üqünmu itaətmən boluxtin ibarəttur.

«**Yenimda turuwatkanlar**» bizningqə pərixtılerni kərsitudu.

8-10-ayatlarda tehimu uluq wədilər tepilidu. Yəxua bax kahın süpitidə xularni anglaxka alahıda oyqitilidu: —

«**Əmdi angla, bax kahın Yəxua, sən wə sening aldingda olturoqan həmrəhəliring anglanglar (qünki ular bexarətlik adəmlər)**»

«**Həmrəhəliring**» muxu yerdə Yəxuaqa yardımçı bolqan baxka kahınlarnı kərsitudu. «Məlum birsiniň «**aldida olturux**»» degən sezlər xu kixidin eginix, bilim elixni bildürudu. Bəzi misallarnı «2Pad.» 4:38, 6:1, «Əz.» 8:1, 14:1, 20:1din kərüng. Israilning keyinki dəvrleridə «rabbi» (ustaz)larning muhlisliri ularning «aldida olturoqan» yaki «ayioqi aldida olturoqan» deyilidu («Luk.» 10:39, «Ros.» 22:3).

Xunga «**sən wə sening aldingda olturoqan həmrəhəliring**» Yəxua wə uning xagırtılıri «**bexarətlik adəmlər**» deyildi. Ohxaxla Yəxaya wə uning ooqullırımı «**bexarətlik adəmlər**» idi («Yəx.» 8:18; «Yəx.» 20:3, «Əz.» 12:6-11nimu kərüng). Əmdi Yəxua wə həmrəhəliri nemigə bexarət beridu? Jawab keyinki jümlidə tepilidu: —

«**Qünki, mana, Mən «Xah» dəp ataloqan əkulumni məydanqa qıkırımmən**».

Muxu yerdə Huda əwətməkqi bolqan Kütközöjuqi-Məsihning ikki unwani: — «Mening əkulum» wə «Xah» degənlər birləxtürulgən. Məsih «Mening əkulum» degən unwani bilən, Yəxaya pəyoğəmbərning wasitisi bilən nuroqun bexarətlər arkılık kəlgüsidi Hudanıñ iradisiga mukəmməl əməl kılıquqi, Uning nijatini pütkül insayətkə elip barquqi Kütközöjuqi süpitidə

«Zəkəriya»

bizgə tonuxturulidu. Xuning bilən «Yəxua wə uning adəmliri» Məsihning Əzi wə Uningoğa əgixidioqlanlar ola bexarət bolidu. Ular dərvəkə Hudanıng Israiloğa bolovan qakırıkoja əməl kılıdu: «**Silər manga kahjılardın tərkib tapkan has bir padixaḥlıq wə muğaddəs bir կօմ
bolisilər!**».

Məsihning «Xah» degən unwanını biz «ilgiriki pəyojəmbərlər»ning kitablıridin tapımız.

Birinqidin, Yəxaya pəyojəmbərning kitabidiki 4-babta «Xah»ning wasitisi bilən «Zion kızılirining pasiklikı yuyuludu»: —

— «**Rəb adalət yürgüzgüqi Roh həm kəydürgüqi Roh bilən,**

Zion kızılirining pasiklikını yuyup,

Yerusalemning kan daqlırını tazilaydu».

Xuning bilən: —«**Zionda қalojanlar wə Yerusalemda tohtitojanlar,**

Yəni Yerusalemda kaldurulojan,

Həyat dəp tizimlanojanlarning həmmisi pak-muğaddəs dəp atılıdu».

İkkinqidin, «Pərwərdigarning Xehi» bolovan Məsih «Yərəmiya» kitabida, 23-bab wə 33-babta kərsitlidu. Xu yərlərdə u Huda «**Dawut üçün əstürüp tikligən Həkkaniy Xah**», andin «**Dawut nəslidin əstürüp qikiridioqan Həkkaniy Xah**» degən süpettə bizgə tonuxturulup, andin: «**Uning... xu künliridə Yəhuda kütkuzulidu, Yerusalem arambəxtə turidu; xu qaçıda Yerusalem: «Pərwərdigar Həkkaniylikimizdər»** degən nam bilən atılıdu» dəp bexarət berilidu.

Zəkəriya pəyojəmbər «Xah» töçrülük bərgən ikki bexarətni yukiriklər ola qoxsak, Təwratta «Xah» degən zatning harakteri təwəndiki tət jəhəttə bizgə tonuxturlidu: —

(1) həkkaniylik bilən həküm sürgüqi mukəmməl padixaḥ — «**Dawutning nəslidin bolovan Xah**», Hudanıng Dawut padixaḥka bərgən barlık wədilirini əməlgə axuroquqi («Yər.» 23:5, 6, 33:15, 16)

(2) «Xah» dəp atalojan «mening կulum» («Zək.» 3:8)

(3) «Xah» dəp atalojan insan («Zək.» 6:12).

(4) «Pərwərdigarning Xehi» — «...**güzəl həm xərəplik bolup,...**

Keqip kütulajan Israildikilərgə xəhrət wə güzəllik kəltürüridü» («Yəx.» 4:2)

«Xah»ning bu tət təripi Məsihning əməllirini bizgə təswirligən Injildiki «tət bayan»dimu, Məsihning dəl muxu tət təripi eniķ kərünüdu.

Bu tət təripi töqrisidə «Injildiki kirix söz»imizdə wə «Əzakiyal»diki «köxumqə söz»imizdə tohtaldık. Muxu yərdə xu xərhlirrimizni addiy iqhamlayımız: —

(1) Rosul Mattanıng təkitligini — «**Dawutning nəslidin bolovan Xah**»tur. «**Mana, sening Padixaḥing!**» («Zək.» 9:9) — buni «Matta»diki qong tema deyixkə bolidu.

(2) Markusning təkitligini — «**Mana Mening կulum**»dur.

(3) Luqanıng təkitligini «**«Xah» dəp atalojan insan**» (Zək.» 6:12). Luča bizgə Əysa Məsihning «Insan-oçlı» degən süpitini, yəni uning toluk insan, xundakla mukəmməl insan bolovanlığı, barlık insanları kütkuzuxka kəlgənlilikini kərsitidu.

(4) Rosul Yuhananıng təkitligini «**Pərwərdigarning Xehi**»dur. Rosul Yuhananna əz bayanında «**Əslidila ərxət turoquqi, yəni ərxtin qüxküqi**»ni bizgə ayan kılıdu. U eytən xu zat Hudanıng toluk təbiitigə igə bolovan, xuningdək toluk insanı yəbiətkə igə bolovan Məsihtur («Yh.» 3:13).

Okurmənlər Injildiki «tət bayan»ni okuoqanseri «Xah»ning bu tət təripini baykışyalayıdu.

«Zəkəriya»

Məsih tooqluluk bu bəbtiki uluq bexarət 9-ayəttə yüksəri palliga kətürülidü: —

«**Mana, Mən Yəxuaning aldişa köyojan taxka qara!** — bu bir taxning üstidə yəttə kəz bar; **mana, Mən uning nəkixilirini əzüm oyimən** — dəydu samawi қoxunlarning Sərdarı bolojan Pərvərdigar — wə Mən bu zeminning əbəhlikini bir kün iqidila elip taxlaymən».

Zəkəriyaning baxka kəp bexarətlirigə ohxax, «ilgiriki pəyojəmbərlər»ning bexarətlirini esimizgə kəltürüximiz kerək, andin xularning yorukluk bilən bularni qüxinələymiz.

«**Mana Mən Yəxuaning aldişa köyojan tax!**» deyənlik adəmning esigə awwal xu qaoğda yengidin կuruluwatçan ibadəthanining ulidiki qong uyultax kelxi mumkin. Lekin xu taxning ezi կədimki ikki bexarətni kərsətsə kerək: —

«**Mana, Zionda ul bolux üçün bir tax,**

Sinaktin etküzülgən bir tax,

Kımmətlik bir bulung taxi,

Işənqlik mukim ul texini saloquqi mən bolimən.

Uningə iixinip tayanıjan kixi həq hodukşmaydu, aldirimaydu» («Yəx.» 28:16); wə: «**Tamqilar taxliwətkən tax bolsa,**

Burjək taxi bolup tikləndi!» («Zəb.» 118:22). Xək yokki, bu tax Məsihning Əzidur («1Pet.» 2:4-8, «Mat.» 21:42).

Əgər Məsih Əysa adəmning həyatining uli bolmaydiqan bolsa, adəmning həyatining həqkandak uli bolmaydu. U Hudanıng həkikiy wə mənggülük rohiy ibadəthanisining təwrənməs ulidur; barlıq etikadqılar xu ibadəthanining bir kəsmi kılınip kuruluxi bilən ibadəthana «Hudanıng bir mənggü turalıjusı boluxka Mükəddəs Rohıta birləxtürülüp kurulmacta» («Əf.» 2:19-22, «1Pet.» 2:4-8).

«**Bu bir taxning üstidə yəttə kəz bar**»

Bəzi xərhqilər bu sezlərni («Mat.» 3:16-17 katarlıq yazmilarını kezdə tutup) «Hudanıng kezli hərdaim Əz kılı bolojan Məsihning üstidə turidu» dəp qüxəndürdü. Həlbuki, bizningqə xu kərünüxtiki taxning ezi «yəttə kəz» oyulojan yaki nəkixləngən. Xundak boloqanda, Zəkəriya pəyojəmbərnin xu wakitta kergininin mənisi keyinkı «Wəhəy» deyən kitabta hatırılangən, rosul Yuhannaoja wəhəy kılinojan kərünüxtiki məzmunoqa op'ohxax bolidu. Qünki rosul Yuhanna «Wəhəy» deyən kitabni kəbul kılıqanda Məsihni mundak əhalətə kəridü: «**Andin karisam, ... bir Əzo ərə turatti. U yengila boquzlanojandək ələti; Uning yəttə münggüzi** (barlıq hökükkə igə bolojanlığını bildürdü) **wə yəttə kezi bolup** (həmmə ixni mukəmməl bilginini bildürdü), **bu kezələr Hudanıng pütkül yər yüzigə əwətkən yəttə Rohı idı**» («Wəh.» 5:6).

Demək, Məsih Hudanıng yəttə tərəplik iltipatining həmmisigə igə bolidu: —

«**Wə bir tal nota Yəssənenin dərihining kətikidin ünüp qıkışdı;**

Uning yiltizidin ünüp qıkışan bir xah kəp mewə beridu.

Wə Pərvərdigarning Rohı,

Yəni danalığning wə yorutuxning Rohı,

Nəsilət wə küç-kudrətning Rohı,

Bilim wə Pərvərdigardin əyminixning Rohı Uning üstigə qüxüp turidu;

Uning hursənlili bolsa Pərvərdigardin körkuxtın ibarət bolidu» («Yəx.» 11:1-3ni wə keyinkı ayətlərnimə kərung).

«Zəkəriya»

9-ayətning dawamida Hudanining: «**Mana, Mən uning nəkixlirini Əzüm oyimən**» degən səzlirini qoşum aldinkı səzlər bilən baxlinixliklə bar dəp kərəyimiz. Bu yerdə «taxka oyulojan» nərsinənən zədi nemə ikənlilik bayan kılınmayıdu. Bu ixtə kəp kiyaslarını kılıxka bolidu, əlwəttə. Əməma tax Məsihning Əzi bolidikən, undakta «Uning üstigə mənggülük oyulojanı»ning nemə ikənlilikdə xək yok. Qünki U bizning gunahlırimiz üçün bədəl teligəndə, Uning tenining bəx yeri yarilanojanidi. Yukarıda tiloja alojınımızdək rosul Yuhənna Məsih Əysani ərxta kərginidə uni **«yengila boquzlanoqandək»** kərdi. Rəbbimiz əlümdin yengila tırılıp, ərxta ayan bolqanda Əz tenidə xu bəx yarısining tatuklular tehiqə bar idi wə həzirmu xu tatuklular bardur! («Yəh.» 20:20, 25, 27, «Wəh.» 5:6, 12). Bu xərəplik yarilar bizning mənggülükimiz üçün oyulojan idi, biz dəl ular arkılık xipa taptuk! («Yəx.» 53:5, «Mat.» 8:17).

9-ayətning: «**Mən bu zeminning əkbəhiliyini bir kün iqidila elip taxlaymən**» degən ahirki jümlisi qoşum yüksəridə tiloja elinojan Məsihning tenidiki «nəkixliri»gə, xundakla Uning gunahlırimiz üçün azab-okubət tartışınlırioja ziq baqlinidu, əlwəttə. Qünki U pəkət «zeminning əkbəhiliyini elip taxlapla» kalmay, bəlkı krestkə mihilinip pütkül dunyaning gunahlırinin bədilini tələp, gunahlardın azad bolux yolinin **«bir kün iqidila»** aqtı («1Pet.» 2:24)!

Əməma bəxarəttə kezdə tutulajan «kün» əməliyyəttə Məsihning azablanojan xu künə əməs, bəlkı kəlgüsida Israilning (Məsih krestləngən axu kündə) allığa qan eqilojan nijatni əkəbul kılıdiojan künidin ibarət. «Lawiylar»diki «koxumqə səz»imizdə tohtalojinimizdək, Israilning «kafarət künü» həyti ularning kəlgüsida towa kılıp Məsihini əkəbul kılıdiojan künigə bəxarətlilik rəsim bolidu («Rim.» 11:26). Demək, Rəbbimizning allığa qan pütkül insaniyətning gunahlırını «bir kün iqidila» Əz üstigə alojan hizmiti kəlgüsida pütkül Israil həlkidə kezligən nixanəyi yetip, **«ularning əkbəhiliyi bir kün iqidila elip taxlinidu»**. («Yəx.» 66:8, «Zək.» 12:10-14, 13:1ni wə bu ayətlər tooprısidiki bayanlırimiznimə kərəng.

Bu ixni qüixinimizgə yardım bolsun üçün Həjərning kəqürmixini, uning Bəər-Xebadiki qel-bayawanda yoldın adixip yüyginidə bolovan wəkəni addiy bir misal kılıaylı. Uning tulumidiki süyi tükəp kətkəndə, oqlı Ismailni bir qatkalning tūwigə taxlap koyup, əlüməgə yüzlinip səl yırakça berip, dard-alam iqida pəryad ketürüp yioqlaydu. Huda uning wə oqlining yişa awazını anglap ularoja iq aqəritidu. **«Xuan Huda Həjərning kəzlərini aqtı, u bir əhudəkni kərdi»** («Yar.» 21:9). Əhudək, dərwəkə əslidilə xu yerdə bolsa kerək, lekin uning kəzləri azab wə yax bilən torlixip kətkəqkə, Həjər uni kərmigən; Həjər tulumni suoja toxkozozanda, uningoja nisbətən əhudüktili bulak pəkət hazırla eqilojanıdək bolovan. Israileşən kəlgüsida xu künidə xuningə oħħax bolidu. Gunah wə napaklıkni yuyidiojan bulak dərwəkə ikki ming yil ilgiri Məsihning yarılırları arkılık eqilojanidi; kəlgüsida «xu künü» (13:1) Muqəddəs Roh ularning pütkül həlkining üstigə təkülginidə **«korning kəzləri eqiliđu»** («Yəxaya» 35-bab) andin Roh ularoja Məsihning əslidə ular üçün əməlgə axurojinini ayan kılıdu: **«Yu künidə silərni pak laxxa silər üçün kafarət kəltürülidü; Pərwərdigarning aliddə silər həmmə gunahlıringlardın pak bolisilər»** («Law.» 16:30, «İbr.» 9:13, 14).

Ularning Huda bilən yaraxturuluxining bəht-bərikətlilik nəticisi 10-ayəttə kərəlidü: —

«Xu künü, — dəydu samawi қoxunlarning Sərdarı bolovan Pərwərdigar,

Hərbiringlər eż yekininglərini üzüm teli wə ənjür dərihi astioja oltruxxa təklip kılısilər».

Israil Hudanining rəhîm-xəpkiji wə xapaitidin huzurluinip, pütkül dunyanı əzli bilən billə təbrikləydiqan ziyanət kəqəridü. Bu ziyanət Məsihning yər yüzidə sürgən ming yillik səltənəti bolidu («Wəh.» 20:1-10).

«Zəkəriya»

Bəxininqi oqayıbanə kərünüx – altun qiraqdən (4:1-14)

«Andin mən bilən səzlixiwatkan pərixtə կaytip kelip meni oyoqitiwətti. Mən huiddi uyksidin oyoqitiwetilgən adəmdək bolup կaldim; u məndin: «Nemini kerdüng?» dəp soridi. Mən: «Mana, mən pütünləy altundin yasalojan bir qiraqdənni kerdüm; uning üsti təripidə bir կaqa, yəttə qirioji wə yəttə qiraqka tutixidiojan yəttə nəyqə bar ikən; uning yenida ikki zəytun dərihi bar, birsti ong tərəptə, birsti sol tərəptə», dedim. Andin jawabən mən bilən sezlixiwatkan pərixtidin: «I təksir, bular nemə?» — dəp soridim.

Mən bilən sezlixiwatkan pərixtə manga jawabən: «Bularning nemə ikənlilikini bilməmsən?» — dedi. Mən: «Yak, təksir» — dedim.

Andin u manga jawabən mundak, dedi: «Mana samawi қoxunlarning Sərdari boləjan Pərvərdigarning Zərubbabəlgə қılojan səzi: «Ix küq-ķudrat bilən əməs, iktidar bilən əməs, bəlkı Mening Rohim arkılık pütidul! — dəydu samawi қoxunlarning Sərdari boləjan Pərvərdigar.

— I büyük taoj, sən zadi kim? Zərubbabəl alddıda sən tüzlənglik bolisən; u ibadəthanining əng üstigə jipsima taxni koyidu, xuning bilən buningoja: «İltipatlıq bolsun! İltipat uningojal» degən towlaxlar yangrap anglinidu».

Andin Pərvərdigarning səzi manga kelip mundaq deyildi: —«Zərubbabəlning қoli muxu eyning ulini saldı wə uning қolliri uni püttüridu; xuning bilən silər samawi қoxunlarning Sərdari boləjan Pərvərdigarning Meni əwətkənlilikini bilişilər. Kim əmdi muxu «kiqik ixlar boləjan kün»ni kəzgə ilmisun? Qırkı bular xadlinidu, — Bərhək, bu «yəttə» xadlinidu, — Zərubbabəlning қoli tutkan tik əlqəm texini kərgəndə xadlinidu; bu «yəttə» bolsa Pərvərdigarning pütkül yər yüzügə səpselip қarawatkan kəzliridur».

Mən jawabən pərixtidin: «Qiraqdanning ong wə sol təripidə turojan ikki zəytun dərihi nemə?» dəp soridim; wə ikkinqi ketim soalni koyup uningdin: «Ularning yenidiki ikki altun nəyqə arkılık əzlikidin «altun» kuyuwatkan xu ikki zəytun xehi nemə?» dəp soridim.

U məndin: «Bularning nemə ikənlilikini bilməmsən?» dəp soridi. Mən: «Yak, təksir» — dedim.

U manga: «Bular pütkül yər-zeminning Igisi aldida turuwatkan «zəytun meyida məsih kılınojan» ikki oqul balidur» — dedi».

Bu kərünüx wə uning məksiti toopruluk biz bir-birləp ayətmə-ayət kərüp qıkımız. Bu toopruluk kəp təhəllillərni қılıxka bolidu, biz muxu yerdə pəkət asasiy mənisini, xundakla uningoja baqlanojan baxka bexarətlərni kıska xərhləp etimiz.

Kərünüxtə boləjan simwollar — (1-5-ayət)

1-ayət: «Andin mən bilən səzlixiwatkan pərixtə կaytip kelip meni oyoqitiwətti. Mən huiddi uyksidin oyoqitiwetilgən adəmdək bolup կaldim»

«Mən huiddi uyksidin oyoqitiwetilgən adəmdək bolup կaldim» degən səzler bizgə xuni ukturiduki, muxu qaçda Zəkəriya uhlap կalojan bolmastın, bəlkı uning rohğa oyoqitojan yüksək səzgürülüki uning adəttiki səzgüsini uhlawatkandək tuyuldurojan boluxi mümkün. Bizmu xundak boluxini halaymizki, Huda həmmimizini ətrapımızdiki rohiy əməliyətlərgə keprək səzgür kılısun!

Əmdi «qiraqdən» oja etəyli: —

«U məndin: «Nemini kerdüng?» dəp soridi. Mən: «Mana, mən pütünləy altundin yasalojan bir qiraqdənni kerdüm; uning üsti təripidə bir կaqa, yəttə qirioji wə yəttə qiraqka tutixidiojan yəttə nəyqə bar ikən; uning yenida ikki zəytun dərihi bar, birsti ong tərəptə, birsti sol tərəptə», dedim».

«Zəkəriya»

Bu qiraqdan xəkli jəhəttin Huda əslidə mukəddəs qedir üçün bekitkən «yəttə xahlik» qiraqdanoja, xundakla u Sulayman padixah կurojan mukəddəs ibadəthana üçün bekitkən qiraqdanlar ojaxı, əlwəttə («Mis.» 25:31-40, «1Pad.» 7:49). Xu qiraqdanlar toqrisida, ularning yoruki hərgiz eqrürəmləşlikerə kerək, dəp əmr kılınanı idi. Məzkur kərünüxti qiraqdanning ulardin mahiyətlik bir pərkə bardur; mukəddəs qədiridiki wə ibadəthanidiki qiraqdanlar ojaxı lazımlıq zəytun meyi hərküni kahinlər təripidin toluklinip қaqlınını kerək idi; lekin məzkur qiraqdanning uni tohtawsız zəytun meyi bilən təminləydiqan mənbəsi bar idi. Qünki **«Uning yenida, birsti ong tərəptə, birsti sol tərəptə»** ikki zəytun dərihi bar idi: — **«yenidiki ikki altun nəyqə arkılık əzlikidin «saltun»** (zəytun meyi) **«kuyuwatkan ikki zəytun xehi»** bar idi; xuning bilən qiraqlar tohtawsız keyüp nur qaqqati (3-ayət wə 11-12-ayət).

Undakta, qiraqdan nemigə wəkillik əlidid? Biz xundak jəzmləxtürüp eytalaymizki, qiraqdan Israilning dunyadiki կalojan əllərgə qeqixi kerək bolovan nuroja wəkillik əlidid («Mis.» 19:6, «Yəx.» 43:10-12, 21, 44:8).

Sürgünlükten kaytikan Israilning «kaldilar»i arkılık, yəni Zərubbabəl, Yəxua wə ular bilən birgə kaytkaqların etikadi arkılık ibadəthana կattik karxilikka wə eoşir kiyinqilikka ərimay, kaytidin kərulmakta idi; xübhisizki, xu kərünük ularoja əz etikadi arkılık nur qeqiwatkinini ayan əlix üçün, xundakla ularning xu kərulux ixida etikadını riqbətləndürük üçün berildi. Əpsuski, Israil əz tarihida kəp wakıtlarda Hudanı muddia-məqsətlərini izdimətti wə Uningoja կulağ salmaytti; ular nur boluxning orniqa, əllərning bərdinbir həkikiy Hudaçşa ixinixkə putlikaxang boldi; əzakiyal pəyojəmbər eytkandək: **«Mana, bu Yerusalem; Mən uni əllərning dəl otturisoja orunlaxturdu; baxka məmlikətlər uning əpqərisidə turidu»** (Israil xu əllərni nur bolup yorutsun, ular uning güzəl əməllirini kərüp Hudani uluqlisun dəp) — **«Bırak u Mening həkümlirimə karxilixip, rəzzilikə yat əllərdinmu axuruwətti, bəlgilimilirimə karxilixixa əpqərisidiki məmlikətlərdinmu axuruwətti; qünki Mening həkümlirimni ular rət kıldı, Mening bəlgilimilirim bolsa, ularda akmaydu»** («Əzakiyal» 5-babtin).

Təwrattiki ahirki kisi bolovan «Malaki» degən kitabta bayan kılınğandək, Zərubbabəl wə sürgünlükten kaytkaqların etikadi əllərgə xunqə yarğın yorukluk bərgən bolsimu, uzun etmay yukirik osal əhwal Israilda kaytidin bax kətürdi.

Təwrat dəwridə Huda xunqə kəp ketim pəyojəmbərləri arkılık «qiraqdenim bolux imtiyazını silərdin məhərum kılımən» dəp təhđit salovan bolsimu, əmma U ularoja bolovan səwrtaklığı bilən ularning Əzığə bolovan guvahçı salahiyitini hətta ular yat əllərning həkümi astida turoqandımu saklap turoqanıdı.

Həlbuki, Əzi toqrluluk **«Dunyaning nuri Əzümdurmən»** dəp jakarlıqası kəlgəndə («Yh.» 8:12, 9:5) Israilning Uni qətkə əkəkxi bilən Huda ulardin qiraqdanni həm padixahlıknı məhərum kıldı, qiraqdanni həm padixahlık **«uningça muwapiq mewilərni beridiojan baxka bir əlgə ata kılındı»** («Mat.» 21:43).

Qiraqdan Israildin elip ketilgəndə, uning ornida «yəttə altun qiraqdan»ni kərimiz («Wəh.» 1:12-13, 20, 2:1). Israilning Rəb aldida mukəddəs jayda nur bolup, xundakla nuri bilən dunyaning կarangojuluğunu yorutuxtin ibarət əslidiki mukəddəs wəzipisini əməlgə axuruxka bekitilgen yengi bir həlk məydanoja əlidid. U bolsimu etikadqlar jamaitidur. «Wəhij»diki bu yəttə qiraqdan jamaətni kərsitudu («Mat.» 5:14nimu kərung). «Wəhij»də kərsitilgən «yəttə jamaət» toqrluluk «Wəhij»diki «köxumqə səz»nimu kərung; «Wəhij»din xu ix enikki, jamaətlərning

«Zəkəriya»

İsrail oqxımaydiqan yeri, hazırkı etikadqı jamaətlerning (məyli Rim yaki Yerusalem bolsun) yər yüzidə həqkandaq «mərkizi» yoktur; ularning Huda üçün «guwahqı qiraqdan» salahiyitdə turuxi pütünləy ularning «otturisida turoqan» Rəb Əysə Məsihning Əziz bilən bolovan alakışığa baoqlıktur.

Qiraqdanlarning nur berixi tooprısidiki yarkın bir misalni Tesalonikadiki jamaəttin kerələymiz: «**Qünki Rəbning sez-həwiri silerdin pəkət Makedoniya wə Ahayaqıla yangrap kalmastın, bəlkı həmmə yargə Huda oqba qırıloqan etikadıngılar toopruluk həvar tarkaldı; natiyidə, bizning xu yərlərdə hux həvar toopruluk həqnemə deyiximizning hajiti kalmidi**» (demək, Pawlus wə himzətdaxlırıı kəysi yərlərgə barmisun, xu yərdiki kixılər allıqاقan Tesalonikalıklärıning Huda oqba bolovan etikadının həvar tapşan, xundakla əzlirimu hux həwərdin həwərdar bolovan — «1Tes.» 1:8).

Məsihning jamaətliri bügüngə կədər Hudanıng guwahqisi bolup kəlməktə; ahirkı zamanlarda Israildiki qiraqdan kəytidin ornişa koyulup jamaətlerning qiraqdanlırioja koxulidioqan bir kün kelidü. Xu qaoqda Israilning qiraqdeninenin yoruki ilgiriki yorukidin tehimu parlak wə xərəplik bolidü. Zəkəriya kərgən muxu bəxinqi kərünüx tüptin xu ahirkı xərəplik əhalətni kərsitudu. Huddi Yəxaya pəyoqəmbərmə kərgəndək: —

«Ornungdin tur, nur qaql Qünki nurung yetip kəldi,
Pərvərdigarning xan-xəripi üstüngdə kətürüldil
Qünki ərəngələk yər-zeminni, əpəkçara zulmət əl-yurtlarnı basıdu;
Bırak Pərvərdigar üstüngdə kətürülidü,
Uning xan-xəripi seningdə kərünüdu;
Həm əllər nurung bilən,
Padixaḥalar sening kətürülgən yoruklukung bilən mangidu» («Yəx.» 60:1-3)
Wə: «Taki Zionning həkkaniyılıkı julalinip qaknap qıkkıqə,
Uning nijati bolsa lawuldawatlıq məx'əldək qıkkıqə,
Zion üçün mən heq aram almayımən,
Yerusalem üçün hərgiz süküt kılmayımən;
Həm əllər sening həkkaniyılığını,
Barlıq padixaḥalar xan-xəripingni kəridü;
Həm sən Pərvərdigar Əz aqzı bilən sanga əyridioqan yengi bir isim bilən atılısan»
(<«Yəx.» 62:1-2>).

Məsihning yər yüzidə sürgən ming yillik padixaḥlılıkda Israilning kəytidin koyulovan qiraqdeni xundak parlak bərk uridu.

Kərünüxtiki «ikki zəytun dərhi» tooprısidiki ahirkı ayətlərgə ətsək, pəyoqəmbər dərəhlər toopruluk ikkinqi wə üçinqi ketim soriqanda, uningoşa: «**Bularning nəmə ikənlilikini bilməmsən?**» dəp jawab berilidü (4, 11-12-ayətni kərüng). Kızık yeri xuki, «təbir bərgüqı pərixtə» wə Pərvərdigarning Pərixtisi Əziz Zəkəriya oqba həqkandaq biwasitə jawab bərməydi. Xəwəbi, jawab intayın roxən bolsa kerək!

Biz xu ayətlərgə bərgən izahatqa eytkinimizdək, səwəbi dəl xuki, Zəkəriya pəyoqəmbər xu ikki dərəhkə karıojanda, əməliyəttə özini həm Həqay pəyoqəmbərnı kəridü!

Bəzilər ikki dərəhni «Zərubbabəl wə bax kahin Yəxua» dəp karaydu. Bizningqə Zərubbabəl wə Yəxua əzlirining Zəkəriya wə Həqay pəyoqəmbərlərning bəxarətlili arkılıq küqlük riçəbat wə rohiy təsəlli tapşaqqa, ikki dərəhni dəl xu ikki pəyoqəmbər deyix tehimu orunluk bolsa kerək. Uning üstigə, nemixə Zəkəriyanıng pəkət yaloquz bu soaliqila biwasitə jawab berilmidi?!

«Zəkəriya»

Pərixtə ikki dərəhni «**Bular pütkül yər-zemining igisi aldida turuwatqan «zəytun meyida məsih қılınoğan» ikki oqul balidur**» (ibraniy tilida: «zəytun maylıq ikki oqul bala») dəydu.

«**Yər-zemining Igisi**» degən ibarə pəkət Hudanıng Əz «mukəddəs zemini»da turoğan bir guwahqısı bar əhwaldə ixlitili (okurmənlər tətkik qılsun!). Xuning üçün xu yərdə xu ibarining ixlitili xərəvünxning məzmunini təktıləx üçün bolsa kerək. Israilning «rohij təminatlar» bolovan riçbat-təsəlli bilən təminlinixi dəl xu ikki pəyojəmbərnin ular üçün dua kılıp «**Yər-zemining Igisi**»ning aldida turuxi arkılık bolmakta (yənə bir misalni «Mis.» 17:12din kərüng). Baxka adəmlər üçün Hudanıng aldidiñ kətməy dua-tilawət kılqoqıllarmu muxuningdin riçbat alsun!

Xuning üçün bəxinqi kərənűx ikki pəyojəmbərnı wəzipisidə (ular eż hizmitining rohij əməliyyitini kergəqə) riçbatləx üçün wə xundakla Zərubbabəlni ibadəthanini kurux wəzipisidə riçbatləx üçün berildi, dəp կarayımız.

Ahirida biz xuni dəp etkimiz barkı, «Wəh.» 11:3-13də «dəhəxətlik azab-oğubat» waktida pəyda bolidoqan, «zəytun dərəh» dəp kərsitilgən ikki pəyojəmbər toqrisidiki kərənűxning muxu bəxinqi kərənűx bilən nuroğun ortak yaki ohxax yərliri bar.

Yətküzülgən həwər – (6-10-ayət)

Həzir Zərubbabəlning uluoq wəzipisigə etəyli. Kərənűxkə asasən, ikki «zəytun dərihi» Zərubbabəlning ibadəthana kurux japalıq wəzipisidə uni riçbatləndürməktə: –

«**Andin u manga jawabən mundak dedi: «Mana samawi қoxunlarning Sərdari bolovan Pərvərdigarning Zərubbabəlgə қılıqan səzi: «Ix küq-kudrat bilən əməs, iktidar bilən əməs, bəlkı Mening Rohim arkılık pütidu! – dəydu samawi қoxunlarning Sərdarı bolovan Pərvərdigar».**

«Küq-kudrat» degən səz (ibraniy tilida «ķayıl») adəttə қoxunning yaki kollektipning kudritini, «iktidar» degən səz (ibraniy tilida «koak») adəttə yaloquz bir xəhsning küqni bildüridü. Bu jekiləx sezi Zərubbabəlning ibadəthanini kurux wəzipisigila əməs, bəlkı Hudanıng hizmitiga baqlıq barlıq ixliriloq mutlak əhəkiliq, wə zerür əhəkikəttür. Yaloquz insaniy küq-kudrat yaki əməliyyat Hudanıng ixlirida heq nemini əməlgə axuralmayıdu; pəkət Hudanıng Əziga «**Mening Rohim arkılık**» tayinixla əbədiy nətijilərni qıkırıdu-də, «**ix pütidu**» («Yh.» 15:5, «1Kor.» 2:1-5, «Fil.» 3:3). Kəp adəmlər eż əməliyyiti wə mupəppikiyatlari toqrluluk mahtinip po atidioqan muxu kūnlərdə bu əhəkikətni təkitlisək axuruwətkənlik bolmayıdu.

Həgag pəyojəmbərmu əhəknə xundak riçbatləndürge: –

«**I Zərubbabəl, jasarətlik bol; wə zemindiki barlıq əhək, jasarətlik bolunglar... həm ixlənglər, qunki Mən silər bilən billidurmən» – dəydu samawi қoxunlarning Sərdarı bolovan Pərvərdigar, – Misirdin qıkkən waqtinqarda silərgə əhdə қılıqan səzüm wə Mening Rohim aranglarda turup kəldi; hərgiz qorkəmangler» («Hag.» 2:4-5).**

Bu səzning ezi Pərvərdigar «ilgiriki pəyojəmbərlər»ning biri, yəni Yəxaya arkılıq yətküzən uluoq bir bexarətkə asas qılınoğan: –

«**Mana, Mening ular bilən bolovan əhdəm xuki, – dəydu Pərvərdigar –**

«**Sening üstünggə konup turoğan Mening Rohim, xundakla Mən sening aqzingoja կuyoğan səz-kalamim bolsa,**

Buningdin baxlap əbədil əbədgıqə eż aqzingdin, nəslinqning aqzidin yaki nəslinqning nəslining aqzidin hərgiz qüxməydi – dəydu Pərvərdigar» («Yəx.» 59:21).

«Zəkəriya»

7-ayət: «— I büyük taoq, sən zadi kim? Zərubbabəl aldida sən tüzlənglik bolisən; u ibadəthanining əng üstigə jipsima taxni köyidü, xuning bilən uningoşa: «iltipatlıq bolsun! İltipat uningoşa!» degən towlavlar yangrap anglinidu».

Pəkət Hudanıng Rohiqılə tayinip, «büyük taoq», yəni küruluxni tosidiqən taoqdək ketürüləgən zor kiyinqılıqlar Zərubbabəl aldida «tüzlənglik»kə aylinidu («Yəx.» 40:4). Un bəx yil ilgiri həm təntənilik towlavlar həm yioqa-zarlar iqidə ibadəthanining ulini saloqan Zərubbabəl («Əzra» 3:8, 13) ibadəthanidiki ahirkı taxni, yəni «jipsima tax»ni təntənilik wə xad-huramlıq bilən apirin eytkən towlavları iqidə: «**İltipatlıq bolsun! İltipat uningoşa!**» dəp, ibadəthanını pütküüz qıkıldı. Bexarət boyiqə, gərqə xu tax intayın eqir bolsimu, u həq yardıməmsiz yalouz kətürələydi!

Bu ix tət yıldın keyin əməlgə axurului («Əzra» 6:14, 15).

8-10-ayətlərdə səzligüçini Pərvərdigar (Yahwəh)ning Əzi, dəp baykaymiz. Bırak 9-ayəttə səzligüçü **«Xuning bilən silər samawi қoxunlarning Sərdarı bolqan Pərvərdigarning Meni əwətkənlilikini bilişilər»** dəydu. Demək, 9-ayəttə səzligüçü «Pərvərdigarning Pərixtisi»dur; yukarıda 2-babni səzligimizdə, uning Pərvərdigar bilən bir ikənlilik toopruluk tohtaldıuk.

Ahirida Sulayman kuroqan həywətlək ibadəthanını kərgənlər rioqbətləndürülsün dəp, xundakla ularning oylioqanlarını tüütüx üçün təwəndiki sezlərmə eytilidü: —

«Kim əmdi muxu «kiqik ixlər bolqan kün»ni kezgə ilmisun? Qünki bular xadlinidu, — bərhək, bu «yəttə» xadlinidu, — Zərubbabəlning қoli tutkan tik əlqəm texini kərgəndə xadlinidu; bu «yəttə» bolsa Pərvərdigarning pütkül yər yüzigə səpselip karawatkan kezlidir» (10-ayət).

(«Hag.» 2:1-4 həkkiyədə tohtalojanımıznemu kərung).

Bu adəmni tolımı həyran կalduridioqan, pütün zehnimiz bilən қariximizoja intayın ərziyidioqan bir bayandur. Pütkül aləmning barlık ixlərini kezitip yürüdən «Pərvərdigarning kezli» (yəni «tax»ning üstigə oyuloqan «yəttə kəz») xu wakitta ibadəthanining barlık nərsililər rus tiklənsün dəp Zərubbabəlning kolidiki bir tal tana wə astidiki kiqikkina bir «elqəm texi»ga karitiloqandur. Bu sezlər bizgə Hudaqə nisbətən ibadəthanining rus selinxining xu qaçda dunya boyiqə əng mühüm ix ikənlikini, xundakla uning insaniyətkə karatkan uluoq nijatlıq pilanining mərkizi ikənlikini ukturidu. Biz «Hagay»diki «қoxumqə səz»imizdə xu toopruluk azraq səzlidük. Ibadəthanidiki bu barlık ixlər Hudanıng Məsihining dunyaqə kelixiga karitiloqan pilanining bir kismi idi, xunga u intayın mühimdir.

Zərubbabəl bolsa həm Məsihning ajdadi həm uni aldin'ala kərsitudioqan «bəxarətlik xəhs» idi. Zərubbabəl ibadəthanini kuruwatkinida, u Məsihning Hudanıng həzirki uluoq rohiy ibadəthanisini kuruwatkinini aldinala kərsitudu. Xu ix hazır Huda alidda pütkül dunya boyiqə əng mühüm wə uluoq ix, xundakla Hudanıng pütkül insaniyətkə karatkan uluoq pilanining mərkizidur. Ərxtiki barlık kezər Məsihning Əz jamaitidikilərgə yüksəkən ixlirioja tikilməktə. Zəkəriya «tik əlqəm texi»ni ixlitip ibadəthanining barlık nərsililərini rus tikligəndək, Məsihmu hazır Hudanıng rohiy eyi iqidiki barlık ixlərni durus kılıp tütütiwatmakta. «Hagay» wə «Əfəsusluqlarə»diki «қoxumqə səz»lərdə eytkinimizdək, Məsihning jamaitining küruluxi wə əsüxi pütkül aləmdə yüz beriwatkan hərkəndək ixlardınmu mühimidur. Məsihning jamaiti Hudanıng dunyani yaritixinin məksiti wə nixani bolup, Uning yaritixinin yukiri pəllisidur («Əf.» 1:3-10, 22-23, 2:10, 19-22, 3:1-11, 21). Məsihmu **«təntənilik wə xad-huramlıq towlavları arısida»**, **«iltipatlıq bolsun! İltipat uningoşa!»** dəp, aləmning barlık bina-imarətlirininq iqidin muxu əng uluoqını mukəmməl bir pütünlükkə kəltüridu.

«Zəkəriya»

Altinqi wə yəttinqi oqayıbanə kərünüxlər Arka kəzünüxi

Awwalkı bəx kərünüx Hudanıng Israiloja қaratkan xərəplik wə əzgərməs muddia-məksətlərini ayan kılıp, Əz həlkini toluk rıoqbət wə ümid bilən tolduruldu. Həlbuki, xu məksətlər əməlgə axurulmuşqə, Israıl zemini wə həlkə **«hərkəndək haram nərsə wə hərkəndək yirginqlik ixlarnı kılıquqi yaki yalqançılık kılıquqi»** amildin paklanduruluxi kerək («Wəh.» 21:27, 22:15). Həzir biz kərməkqi bolovan ikki agahlık kərünüxning əhəmiyyiti mana xudur.

Hudanıng gunahını bir tərəp kılıxta ikki yoli bar; ularning hər ikkisi Əzining mutlək mukəddəs wə həkkəniy harakteriga tolimu mas kelidu. Birinqisi Uning Əzi səyünidioqan yoli — Mehîr-xəpkət yolidur. Bu yolni biz 3-babta kərdük. Huda Bax kağın Yəxuanıng paskına kiyimlərini salozujuwetip, uningoşa kağınlıq xərəplik kiyimini kiygızıdu. Hudanıng bundak rəhîmdilliliyi wə məoppiriti pütünləy Əzining «Həkkənliy Külü» bolovan «Xah»ning mukəmməl həkkənliylik, xundakla Uning toluk «gunah kurbanlığı»ni asas kılıjan; xu kurbanlılıqka asasən **«bu zeminning kəbihliki bir kün iqidila elip taxlinidu»**.

Əmma əz rəzilliki iqidə jahillik bilən turiweridioqan, Hudanıng xapaitigə həq karımay **«yənilə həkkənliylikni egənməydiqan»**, bəlki hətta **«tooprılık turoqan zemindim»** (Məsihning zemini xu qaoğda xundak dəp atılıdu) **«yənilə adilsizlik kiliweridioqan, xundakla Pərvərdigarning xanu-xəwkitini kərməydiqan»**lar («Yəx.» 26:10) əndək bir tərəp kəlinidu? Hudanıng undak adəmlərgə tutkən yoli bolsa, həküm qıkırıp tazilax jazasidur. Nemila bolmisun gunah Hudanıng alıldıda kət'iy tazilinixi kerək, xundakla Hudanıng həlkə arisidin yokitilixi kerək. Gunahkar adəm əz gunahıqə ayrılmaydiqan dərijidə baqlanojan bolsa, Hudanıng lənitining obyekti bolup **«yər yüzidin tazilap taxlinixi»** kerək. Kıskısı, 5-babtiki ikki oqayıbanə kərünüx bizgə awwalkı kərünüxlərdə ayan kılınojan həkikətə toluklima bolovan bir həkikətni kərsitudu.

Bu ikki kərünüx bizgə nisbətən Hudadin kəqürüm-məoppirət bolsimu, insanlar gunahka yenilik bilən əriməslilik, əksiqə Hudadin qorkuxı lazım, dəp eğitidu («Zəb.» 130:4). Ular yənə xundak həvar yətküziduki, awwalkı bax kərünüxtiki xərəplik ixlər ahirida pütünləy barlıqka kəlgüçə, arılıcta ərəngəyələk, zulmətlik, buzukluk wə hətta dunyawı asiylikning bir məzgil kisilip kirixi mukərrər, dəp ayan kılıdu.

Altinqi oqayıbanə kərünüx — uqar oram yazma (5:1-4)

«Andin mən yənə beximni kətürüp, mana bir uqar oram yazmini kerdüm. U məndin: «Nemini kerdüng?» dəp soridi. Mən: «Bir uqar oram yazmini kerdüm; uzunluKİ yigirmə gəz, kənglikİ on gəz ikən» — dedim.

U manga: «Bu bolsa pütün zemin üstigə qıkırloqan lənəttür; qunki hərbir ooprılık kılıquqi bu təripigə yezilojını boyiqə üzüp taxlinidu; wə kəsəm iqtüqilərning hərbiri u təripigə yezilojını boyiqə üzüp taxlinidu».

— «Mən bu yazmini qıkırımən» — dəydi samawi қoxunlarning Sərdarı bolovan Pərvərdigar, «wə u ooprining əyigə həmdə namim bilən yalojandin kəsəm iqtüqining əyigə kiridu wə xu eydə konup uni yaqaq-taxlıri bilən қoxupla yəwetidu».

Pəyərəmbər awwalkı bəx ajayib kərünüx iqigə qeküp kətkən bolsa kerək; u məlum səwəbtin tuyuksız bexini kətürüp, «uzunluKİ yigirmə gəz, kənglikİ on gəz bolovan» həwada uquwatlaşan oram yazmini kəridu.

«Zəkəriya»

Bu oqəlitə kərünüx toopruluğ kənglidə qoşum bir soal pəyda bolovan bolsa kerək. Bu soaloja jawabən təbir bərgüqi pərixtə uningoja: «**Bu bolsa pütün zemin üstigə qıkırlojan lənəttur**», dəydu.

Mükəddəs yazmilarda «oram yazma» (ibraniy tilida «məgillaḥ») simvol kılinsa kəp yərlərdə Hudanıng insanoğa tapxurmakçı bolovan intayın muhim bir həwirigə wəkillik kılıdu. Məsilən «Əz.» 2:9-10də: —

«**Mən karisam, mana manga sozulojan bir kol turuptu; wə mana, uningda bir oram yazma turuptu. U kez aldimda uni eqip koydi; uning aldi-kaynining həmmə yerigə hət yeziloqanidi; uningoja yeziloqanlırı bolsa mərsiya, matəm səzləri wə dərd-ələmlərdin ibarət idi.**

Əzakiyal pəyojəmbər kərgən muxu «oram yazma»ning məzmunining Zəkəriyanıng kərgini bilən kəp ortak yarlılı bardur.

Zəkəriya kərgən «oram yazma»mu yeyilojan bolsa kerək, bolmisa uning uzunluk- kənglikini kərgili bolmayıttı; uningdimu ohxaxla «bu təripigə wə u təripigə yezilojan»; u xu tərəptin mükəddəs kənundiki «on pərman» hatiriləngən tax tahtaylarşa ohxax idi; qünki tahtaylarnı təswirləxkimu ohxax səzlər ixlitilgən («Mis.» 32:15).

Oram yazmioja nemə pütülgini «**Bu pütün zemin üstigə qıkırlojan lənəttur**» degən səzlərdin parəz kılıqlı bolidü. Bu Musa pəyojəmbər əslidə («Qan.» 28:15-68də) Israillarşa, itaətsizlik kilsanglar muxu pajuəlik ixlar bexinglarşa qüxitü, dəp aldin'ala kərsətkən lənətlər boluxi mumkin; muxu ixlar «Qan.» 30:1də «**birlə lənət**» dəp hesablinidü.

Əmma aldi-kayni səzlərgə կarioqanda muxu yərdiki «lənət» degən səz omumən mükəddəs kanunoja hilaplik kilixtin qıkkən lənətni kərsitixi tehimu mumkin. Bu lənət birlə jümlidə hulaslinidü: —

«**Kimki bu կանոնից սեզlirini tutmay, uningoja əməl kilixti rat kilsə lənətkə kalsun**» yaki baxka birhil xəkildə: «**Təwrat կանոնից uezilojan həmmə əmrlərgə üzlüksiz əməl kilmiojan hərbir kixi lənətkə կalidu**» «Qan.» 27:26, «Gal.» 3:10).

Muxu ayətlərdə nemixkə pəkət ikki hil gunah, yəni (1) yaloqandin kəsəm kiliç, Hudanıng namini orunsız ixlitix; (2) oqrılık kiliç tiləja elininidü? Xularni sadir kılıqlarılar lənət təripidin kooşlap üzüp taxlinidü. Bu ikki hil gunah Hudanıng «on pərmani»şa hilaplik ixlarşa wəkil bolsa kerək. Bir gunah bolsa (Hudanıng namini ixlitip yaloqan kəsəm kiliç) insanning Hudaoja bolovan burqioja hilaplik kiliç; ikkinçi gunah (oqrılık) insanning қoxnisioja bolovan burqioja hilaplik kiliç. Birinci gunah bolsa, «**Pərvərdigar Hudayingni pütün kəlbinq, pütün jeninq, pütün zehning bilən seygin**» degən «əng uluoq, birinci orunda turidiojan əmr»şa hilaplik kilixtür; ikkinçi gunah bolsa «**Koxnangni əzüngni seygəndək sey**» degən ikkinçi uluoq əmrgə hilaplik kilixtür. («Mat.» 22:35-40).

Huda əwətkən, Əz lənitini elip kelidiojan xu «oram yazma» tez sür'əttə «uqidu». Nemixkə xunqə tez mangidü? Bu həmmimizgə xuni ayan kiliiduki, Huda bekitkən wəkit-saiti kelip, gunahının üstigə jaza qüxürimən deginidila, xu qaoğda jazalar rəzillərning bəxioja intayın tez qüxitü.

Bəzi alimlər muxu yerdə «**zemin**»ni «(pütkül) yər yüzü» dəp tərjimə kılıdu; lekin altinqi kərənünxi toluklıqnu bolovan yəttinqi kərənünxtiki səzlərgə կarioqanda, «mükəddəs zemin», Pələstinni kərsitixi kerək.

«Zəkəriya»

Oram yazmining kəlimigə pəyəqəmbərning alahidə nəziri qüxicid. Ular xək-xübhisizki qong əhəmiyyətkə igə. Uqar yazmining uzunlukı yigirmə gəz, kənglikli on gəz idi; bu (a) Sulayman kurojan mukəddəs ibadəthanining aldinkı pexaywanining («1Pad.» 6:3) wə (ə) kədimki mukəddəs qədirning «mukəddəs jayı»ning kelimi bilən təng.

Oram yazmining Hudanıng əyi bilən bolojan bu munasiwiti ikki baxka bexarətni bizning esimizgə kəltüridi: —

«Qünki sorak waktining baxlinidiojan waklı-saiti kəldi; sorak aldi bilən Hudanıng eyidikiliridin baxlinidu; wə əgər biz bilən baxlansa, u haldə Hudanıng hux həwirigə կulağ salmioqlanlarning akıwiți nemə bolar?» («1Pet.» 4:17)

«Yər yüzidiki barlıq jəmətlər arisidin pəkət silərni (Israillarnı) tonup kəldim;
Xunga üstünglaroja barlıq kəbihliklirlərning jazasını qüxürimən» («Amos» 3:2).

Amos pəyəqəmbər wə rosul Petrus kərsətkən bu prinsipkə qarıqanda, Huda əllərning üstigə həküm qıkaroqanda, xu ixni Israil («əz əyi») bilən baxlaydu.

Omumən kılıp eytkənda, mukəddəs yazmilarda ixlitiləgən kəp simwollar Sulayman kurojan ibadəthanidin əməs, belki uningdin ilgiriki əslidiki «mukəddəs qədir» din elinidu. «Zəkəriya»diki bəxinqi kərənuxtə bayan kılınojan qiraqdanning kəp jəhətləri mukəddəs qədirningkigə ohxaydu. Xunga «uqar oram yazma»ning əlgəmlirini dəl mukəddəs qədirning «mukəddəs jayı» idin elinəjan, dəp ixinimiz (bu əlgəmlərni «Misirdin qıkıx» 26-babtin hesablaş qıkılı bolidu). Əmdi Hudanıng lənitini elip kelidiojan «uqar oram yazma»ning əlgəm birlikliri nemixkə «mukəddəs jayı» din elinəjan, dəp sorisak, jawab dəl xu bolux kerəkki, Hudanıng barlıq jazalırining asası prinsipləri iqidə əng muhimi «Huda jazalırını **mukəddəs jaydiki əlgəm boyiqə**» yürgüzidü» degənlilik.

Buni qüxinix üçün, okurmənlərning esidə barkı, Israilda ixlitilidiojan barlıq taraza taxliri, eoçırılıq birlik, həjim wə uzunluk birlilikini bekitix yaki təstikləx üçün Hudanıng əyidə, pəkət kahinlər kiridiqan «mukəddəs jayı» dila birnəqqə əzgürməs əlgəmlər saklinatti. Barlıq soda-setikət ixlitilidiojan əlgəmlər bularnı asas kılıxi kerək; əlgəx ixlirida birər jedəl-majira qıkkan bolsa hakimlər talax-tartix kılınojan əlgəmni «mukəddəs jaydiki əlgəm» bilən selixtursila talaxkudək ix қalmayıtti (misallar «Mis.» 30:13, 24, «Law.» 5:15, «Qəl.» 3:47 din kərəlidü).

Əmdi Hudanıng qıkırıcıqan həkümlirigə etəyli. Adamlar əziga yaki ixlirioja baňa bərgəndə hərdaim ezlirini baxkilar bilən, ixlirini baxkılarningki bilən selixturidi: — «Mən uningdək əski əməs»; «Mən baxkılardın kəp yahxidurmən»; «Mən u kılqandək rəzil ix kılmaymən», «Mən heli yahxi adəm» wəhəkaza dəydi. Əmma Hudanıng jazalırı undak əlgəmlər bilən yürgüzülməydi! Həlkiliq məsilə xuki, biz əzimizning bulqanojan əlgəmlirimiz bilən əməs, Hudanıng əzgərməs pak-mukəddəsləki wə mutlak həkkaniylilik bilən əlgənsək akıwitimiz կəndək bolar?! Yukarıda nəkəl kəltürginimizdək, kezli Hudanıng mutlak həkkaniylılıqıja eqilojan hərbir adəm qın wujudidin: «**Kiliwatkan barlıq həkkaniyatlırimız bolsa bir əwrət latisojila ohxaydu, halas!**» dəp pəryad ketüridi («Yəx.» 64:6, «1Sam.» 2:3, «Ayup» 42:5-6).

Uning üstigə, Hudanıng Əz ənanidiki կəysi uluq əmr-nizamoja hilaplik kılınojan bolsa, Uning yürgüzidiojan həküm-jazalırımı dəl hilaplik kılınojan əmrəgə asasən əlqinidü: — «**Hərbir oçrılık կılqoqı bu təripiga yeziləjini boyiqə üzüp taxlinidu**» wə «**kəsəm iqliqilərning hərbiri xu təripigə yeziləjini boyiqə üzüp taxlinidu**» deyilgəndək.

«Zəkəriya»

Ibraniy tilida «üzüp taxlinix» («nikkah» degən peil) **adətta** intayın yirginqlik, nijis bir nərsini tazilap taxlaxni kərsitudu; mukəddəs yazmilardiki kəp yərlərdə u keqmə mənidə ixilitlip, məlum kixinin yirginqlik kilmixliri tüpəylidin uning əltürülüxini bildürüdü.

4-ayət bizgə Hudanıng gunahka əratkan lənitining qüxürülüxining mukərrərliki həm dəlxətlikinimə kərsitudu: —

«**Mən buni qıkırımon**» — Bu səzgə əarioqanda, Hudanıng rəzillikə qüxüridiqan həküm-jazalırını elip kelidiqan, kiyamət künigə təyyarlanan xu lənət hazır həzinisidə saklaqlıq turidu.

— «**wə u oqrining əyigə wə Mening namim bilən yaloqandin կəsəm iqtüqining əyiga kiridu**».

Nuroqun kixılər eż gunahlırinin pax kılınip, əoxniliri təripidin jazalinixidin keqip kəlgən bolsimu bəribir Hudadin keqip kutululmaydu. «**Xuni obdan bilixinglar kerəkki, gunahınglar əzünglarnı қoojlap bexinglarqa qüxitdu**» («Qel.» 32:23).

Lənət «**əyigə kiridu**» — gərqə kep adəmlər Hudanıng jazalırıdin əzümnı əaquralaymən dəp yürgən bolsimu, hətta egiz sepillar wə temür dərwazalarınu uning adalitigə həq tosalıbu bolalmaydu.

«**Xuning bilən u** (lənət) **eydə konup...**».

«Könmaş» («keqilimək») degən peil bizgə Huda əwətkən həküm-jazalırı wakıtlıq, tezla ətüp ketidiqan bir ix əməs, bəlkı toluk əməlgə axurulmuşqə bejirilidu, dəp əskərtidu.

Huda tarihta kəpligən wəkələr arkılıq insaniyətkə eż jazalırını enik kərsitidiqan misallarnı kərsətkən; məsilən, Nuh pəyojəmbər dəwridiki topan («Yar.» 7-bab), Sodom wə Gomorrah xəhərlirigə qüxürülən ot («Yar.» 19-bab), etikadqılar jamaitidə Ananiya wə Safiranıng olüyü («Ros.» 5:1-11) — lekin bujazalar Uning ahirda gunahnı səyidioqların bexioqaya qoşduridiqan dəlxətlik buran-qapkunining aldinkı birnəqqə tamqılırı, halas, degili bolidu.

Andin lənət «**uni** (eyni) **yaoqaq-taxliri bilən қoxupla yəwetidu**» — bu yərdə gunahın eż bexioqə qüxidiqan jazanıng dəlxətlikini kərimiz. Gunahka baqlanojan hərbir kixi wə nərsə mutlək «üzüp taxlinidu» yaki «tazilap taxlinidu». Hudaçı təwə bolonalar arısida həqkandak napak yaki rəzil ix kəlməydu.

Ayatning ahirki jümlisi «Law.» 14:45diki kərsətmini bizgə əslitidu. Xu yərdə «**pesə-mahaw kesili başkan ey**»ni kəndak bir tərəp kılıx kərkili kərsitlidü: — «**Bu wəjidin ular eyni, yəni yaoqaq-tax wə barlıq suwikı bilən bills qüxürüp, həmmisini kətürüp xəhərning sırtidiki napak bir jayoja taxliwətsun**». Əmdi «pesə-mahaw kesili» adəmlərning teni wə əylirini kəndak buziwətkən bolsa, gunahmu panıy wə bakıy dunyada adəmlərning roh-ķəlbigə xundaq ziyan-zəhməti yətküzipidü. Muxu lənət akıvitidin birdinbir keqip kutulux yolu Hudanıng oqəzipidin biz wə gunahlırimiz bilən əkəmliq «tazilinip taxlinix» imizning ornida, uning bizni gunahlırimizdən tazilixidur. Hudaçı ming təxəkkür! Xu tazilinix Məsihning yarılırı arkılık eqilojan xəpkət-məoppirət bulıkida bolup, bugün həmmimizgə kolımız yətküdək yekin turuptu.

«**Halbuki, Məsih bizni Təwrat əanunidiki lənəttin əutuldurux üçün ornimizda lənət bolup bədəl təlidi. Bu həktə mukəddəs yazmilarda: «yaoqaqka esilojan hərkəndək kixi lənətkə əalojan həsablansun» dəp yeziləqan**» deyələydiqanlar nemidegən bahtliktur («Gal.» 3:13, «Kan.» 21:24).

«Zəkəriya»

Bexarət toqrluluk yənə bir söz qaldı. Bexarətlik agahlıdurux birinqidin Zəkəriyaning dəwridikilərgə berildi; agahlıdurux baxka xəkildə 8:15-17də käytılınidu. Sürgünlükten käytikan Hudanıng «qaldı»si ixənq-etikad bilən Hudanıng ibadəthanisini käytidin kuruwatatti, Huda wə Unıng yollarını izdəp yürüwatatti. Ular bu yahxi baxlinixtin waz kəqməy, xu yolda dawamlıq mengiwerixi kerək idi. Biraq ikkinqi dəwrgə kəlgəndə, Malaki pəyoqəmbər yənə ularnı dəl birhil ooprılıq bilən, yəni Hudaşa atax kerək bolovan əxrilər wə hədiyələrni ayap bərməydiyini üçün əyibləydi («Mal.» 3:8-9). Xuning bilən ular yənə Hudanıng həküm-jazalırı astida əidalı.

Məzkur bexarət Hudanıng namıqə nida əqləjan barlıq adəmlərgə baqlıktur; halbuki, bexarətning toluk əməlgə axuruluxi ahirki zamanda, Məsihylər (Əysə Məsihni Rəb dəp etirap kəloquşular) həm Yəhudiylər arısında etikətdin «qong yenix» (yəni, intayın nomussız haldə etikəd yolidin qətlənin ketix) bilən («2Tes.» 2:3-12, «1Tim.» 4:1-3) wə xundakla əbəhiliy-rəzillikning əwjigə qıqxı bilən bolidu. Əzlərini «Hudanıng həlkı» dəp hesablıqanlarning kepinqisiniñ haliti xu qaođa mundak bolidu: —

«Pərvərdigarəqə itaətsizlik kılmaqta, wapasılık kılmaqta,
Uningdin yüz ərimakta,
Zulumni həm asılıkni tərəqip kılmaqta,
Yalovan səzlərni oydurup, iq-iqidin səzliməktə» degəndək bolidu («Yəx.» 59:13).

Xu qaođa ahirki ayrılix yaki tazilinix bolidu, «Rəzillər soraq künidə tik turalmayıdu, Gunahkarlar həkəkəniylarning jamaitidə həq bexini kətürüp turalmayıdu» («Zəb.» 1:5), barlıq gunahlar «mukəddəs zemin»din, xundakla «pütkül yər yüzidin» tazilinidu («Zək.» 2:12).

Yəttingi oqayıbanə kerünüx — sewəttə olturoğan ayal — «Rəzillilik» (5:5-11)

«Andin mən bilən səzlixiwatkan pərixtə qıkıp manga: «əmdi bexingni ketürgin, nemining qikiwatkinini kərüp bak» — dedi.

Mən: «U nema?» — dəp soridim. U manga: «Bu qikiwatkan «əfah» sewitidur», wə: «bu bolsa xu rəzillərning pütün zemindiki kiyaptidur» — dedi. Əfah sewitining aqzidin dumilək bir köoşuxun ketürüldi, mana, əfah sewiti iqidə bir ayal olturatti.

U: «Bu bolsa, rəzillik»tur — dəp, uni əfah sewiti iqigə käyturup taxlap, əfahning aqzıqə eojar köoşuxunni taxlap koydi.

Beximni ketürüp, mana ikki ayalning qıkkənləkini kərdüm; xamal ularning ənatlılarını yəlpütüp turattı (ularning ləyləkningkidək ənatlıları bar idi); ular əfahını asman bilən zeminning otturisiqə kətürdü. Mən bilən səzlixiwatkan pərixtidin: «Ular əfahni nəgə ketürüp mangidu?» — dəp soridim. U manga: Ular əfah üçün «Xinar zemini»da bir ey selixqə kətti; ey bərpa kılınoğandın keyin, əfah sewiti xu yerdə əz turaloqusıqə koyulidu, — dəp jawab bərdi».

Biz hazır bəixinqi babtiki ikki kerününxning sırlıkrak bolovan ikkinqisini kərəyli.

Biz unıng təbiri wə mənisi «toluk qüxinimiz» deyəlməymiz (alimlarning u toqrluluk pikirlirimü hərhil bolup kəldi), lekin uningoja «uqur oram yazma» kərünüxi bilən təng karışak, u bizni Hudanıng hazırlı zamanda gunahni əndək bir tərəp kiliwatkını toqrluluk kəprək həwər bilən təminləydi, dəp ixinimiz.

Birinqi kərünüx bolsa Hudanıng hərtürlük gunahlarning üstidin həküm qıçıq ip jazalaydiyolanlığını enik kərsitudu. Xu jazalırının bəziliri kiyamat künidin burun qüxrüllidu,

«Zəkəriya»

Əmma ahir berip barlıq gunahlar mutlak wə toluk jazalinidu. Əmdi kiyamət künigiqə arılıqta қandaq bolidu? Bu tema bizqə yəttinqi kərünüxning məzmunidur.

Ahir zaman oqıqə (xu qaoğda gunah toluk jazalinidu) pütün insanyətkə yahxi bolsun dəp Huda mehribanlıq bilən gunahni qəlkəx wə tizginləxkə birnəqqə yollarnı ixlitidu. Bu həkikətni rosul Pawlus bizgə: «**Wə uning** (yəni dəjjal, Məsihning rəkibining) **bəlgiləngən waqtı-saiti kəlmigüqə axkarılanmaslıkı üçün nemining uni tosup turuwatkanlığını bilisilər.** Qünki «kanunni yokatkuqi sirlıq küq» allıqaqan yoxurun hərikət kilmakta; lekin bu ixlarnı hazırlaq tosup keliwatkan Birsi bardur; **U otturidin** (yəni yolning otturisidin) **qıkkıqə xundak tosukluk peti turidu; andin axu kanunni yokatkuqi axkarilnidu; birək Rəb Əysə aqzidiki nəpsi bilənla uni yutuwetidu, kəlgən qaqdiki parlak nuri bilən uni yok, kiliwetidu» — dəp yətküzidü («2Tes.» 2:6-8). Pawlus eytkən «gunahning yolini tosioquqi»ni Müqəddəs Rohning Əzidin ibarət, dəp қaraymız. Kezkariximizning səwəblirini xu məktupkə koxkən izahatlarda bayan kıldıq. Hudanıng Müqəddəs Rohning insanlarning wijdanını oyojıtıp, hərkiməz əz gunahını ayan kılıp, tənbih berixliri bilən gunahni qəkləydi. Lekin qəkligüqi bolən Müqəddəs Roh «**yolning otturisidin qılkən**»da («Yar.» 6:5ni wə «Tesanonikalıklärəqə (2)»diki «köxumqə səz»imizni kerüng) insanlarning hərbiri ar-nomusunu həm wijdanını taxlaydu. Xuning bilən «**dəhəxətlilik azab-okubat**»tiki wəhxiy ixlər baxlinip, dəjjalning (Məsihning rəkibi)ning məydanoqa qıkkıxi üçün xaraıtlar hazırlanıdu. Demək, gunahni qəkləydiqan əng qong amil Müqəddəs Rohning insanning wijdanını oyojıtixtur.**

Həzirki zamanlarda adəmlərning wajdani arkılıq gunahni tizginləydiqan yənə bir qəkligüqi bar — u bolsimu dunyadıki etikadqı jamaətning dua-tilawətləri wə beriwatkan guwaqliklıdır («Mat.» 5:13, 14, «Əf.» 5:8-16). Hətta Hudaqə sadık birnəqqə guwaqliq ilərlər pütkül bir əlninə rəzzilikini tizginligənlikigə tərih ispat beridu. Məsilən, Rim imperiyası boyiqə tamaxa dəp karalojan barlıq «gladiyatorluq kərəxlər» birlə etikadqinining jür'ətlik guwaqliqliyi, xundakla xəhit boluxi bilən tohitiqan. Məsihiy Wiliyam Wilberforsning yaloquz degündək jiddiy wə tohtawsız kərəxləri arkılıq «küllük tütümü» awwal Əngliyədə, andin Amerikada, ahirda Yawropada pütünləy yokitılıqan. Əmdi jamaətning duaları wə guwaqliklırının tegidə tüp kük bərgüqi wə ixlığüqi Müqəddəs Rohning Əzidur, əlwattalı.

Halbuki, yənə bir qəkligüqi amil bar, u bolsa bu yəttinqi kərünüxtə bizgə kərsitilidu. Awwal təpsilatlırioja қaraylı: —

5-ayət: «**Andin mən bilən səzlixiwatkan pərixtə qıkıp manga: «Əmdi bexingni ketürgin, nemining qıkiwatkinini kərüp bək» — dedi.**

Zəkəriya ehtimal kərginigə (altinqı kərünüxkə) məptun bolup ketip, yəttinqisiga karaxkə qəkirişən bolsa kerək. Muxu yəttinqi kərünüxtə, «oram yazma»ning pütkül Pələstin zeminiqə təsir yətküzükə «**qıkkını**»dək, yənə birər təsirlik nərsə «**qıkkıx**» aldida turqan bolsa kerək: — «**Mən: «U nemə?» — dəp soridim. U manga: «Bu qıkiwatkan «əfah» sewitidur», wə: «Bu bolsa xu rəzillərning pütün zemindiki kiyapitidur» — dedi».**

«əfah» bolsa həjim elqimi (un, buoğday katarlık nəsilərni elqəydiqan) təhminən 40 litr kəlidü. Muxu yərdə «əfah» həm elqəm həm elqəydiqan sewətning əzini kərsitidu. Ayətning ahirki kismidiki: «**bu ularning pütün zemindiki kiyapitidur**» degəndə «ular» degən səz «əfah»ning kəpiyidiqanlığını kərsitixi mümkün; yəki bolmisa, «ular» degən səz yukirida eytiləqan oqrı wə yalqanqını kərsitixi mümkün. Ibraniy tilida «kiyapət» degən səz «kez» degən

«Zəkəriya»

səz bilən ipadilinidu. Mənisi bəlkim: Huda Əz həlkini Əz kəzi bilən yetəkligəndək («Zəb.» 32:8) Xəytanmu əzığə təwə boloqlanlarnı «əfaḥ» (soda-setiknəng simwoli) arkılıq baxkuruđu.

(7-8) «Əfaḥ sewitining aοjzidin dumilak bir қooquxun kətürüldi, mana, əfaḥ sewiti iqidə bir ayal olturatti.

U: «Bu bolsa, rəzillik»tur — dəp, uni əfaḥ sewiti iqigə kayturup taxlap, əfaḥning aοjzişa eoij қooquxunni taxlap koydi».

«Əfaḥ»ning bir ayalını yoxuroqanlıq kərənidü. U sewəttin qıkmakçı boloğan bolsa kerak, lekin təbir bərgüqi pərixtə uni kaytidin iqigə taxlap, andin: «қooquxun» yapkuni üstigə taxlaydu. «Kooquxun bapku» ibranı tilida «kirkəm» degən səz bilən ipadilinidü; adəttə bu səz düügilək tənggə yaki eoijlikni bildüridü. Təwratning kədimki grekçə tərjimisidə (LXXda) bu səz «talant» bilən ipadilinidü. EniKKi, yapkuning roli ayalning qikixini tosuxtin ibarət idi. Xunga biz kərünüxnı Hudanıng «rəzillik»ni tosaydioqanlığını yaki qəkləydioqanlığını süpətləydiqən bir rəsimdər, dəp karaymır.

«Əfaḥ» wə «talant» soda-setikta kəp ixlitilgəqkə, dəl muxu ixlaroja simwol bolidü, dəp ixinimiz.

(5:9) «**Beximni kətürüp, mana ikki ayalning qikkanlığını kərdüm; xamal ularning ənatlırını yəlpütüp turattı (ularning ləyləkninqidək ənatlırı bar id); ular əfaḥni asman bilən zeminning otturisoja kətürdü».**

Bu ayət tooqruluq təwəndiki oyılırımız bar: —

(a) mukəddəs yazmilardıki simwollar arısında ayallar daim deyüdək rohiy küqlər yaki prinsiplarоja wəkil kılınidü (məsələn, «Gal.» 4:21-31)

(ə) muxu yərdə ularda «ləyləkninq ənatlırı» bar, deyilidü. Ləyləklər Musaqa qüxürülən ənatun boyiqə «napak kuxlar» dəp həsablanıraqça («Law.» 11:19), muxu ayallar rəzil rohiy küqlərni bildüridü, dəp karaymır.

(b) ləyləklərmə yoldın azmay uqidü («Yər.» 8:7) wə bək küqlük uqidü, əlwəttə.

(10-11) «**Mən bilən səzlixiwatkan pərixtidin: «Ular əfaḥni nəgə kətürüp mangidu?» — dəp soridim.**

U manga: **Ular əfaḥ üçün «Xinar zemini»da bir ey selixka kətti; ey bərpa əlinə qılınoqandan keyin, əfaḥ sewiti xu yərdə eż turaloqusioja қoyulidu, — dəp jawab bərdi».**

«Xinar» Babiliyəning baxka bir ismi. Uning «ey»ining yaki «turaloq»sinin xu yərdə əyuluxi əfaḥning iqidiki ayal nemigə wəkillik kilsə, u ixning xu yərdə boloğan rohiy təsiri intayın kengəytildi həm kükəytildi, dəp kərsitsilsə kerak.

Xək-xübhisizki, Yəhudiylə həlkə Babilə qısqınlıq keyin, xundakla kəp baxka əllərgimə tarkıtilojinidin keyin, ularning milliy harakterida qong bir eżgirix pəyda boldı. Dehəkən wə padıqı həlk tijarətqılərgə, sodigərlərgə wə zərgərlərgə aylınip kətti. Gərqə Babilədə wə uning ətrapidiki yurtlırıda sürgün boloğanda butpərəslik ularning arısının yokitılıqan bolsimu (qunki ular qoqunojan barlıq butlar eżlirini Babilning zulumidin kutkuzmiojan), lekin tehimu küqlük birhil butpərəslik, yəni pulpərəslik wə soda-setikə berilix uning ornını bastı. Bu ixlar Hudaoja nisbətən butpərəslikkə oxhax yirginqliktur («Kol.» 3:5). Bu ixning ezi altinqi kərənünuxtə alahidə əyibligən gunaqlarnı pəyda kıldı. Buningda Amos pəyəqəmbər agaħlanduroqandak: ««Əfaḥ» («kürə»)ni kiqik kılıp, misikalni qong elip, aldamqılık üçün tarazini yaloğan kılıx» degəndək azduruluxning hətiri intayın qong boldı («Amos» 8:5). Bugün

«Zəkəriya»

Yəhudiylər həlki ihlasmənlik yaxınlığından Hudaqə yekin yaxawatlılığı üçün əməs, bəlkı soda-setikətə bolovan əməs, bəlkı qısqəndur.

Muxu yerdə xuni enik degümiz barki, Hudanıng səz-kalamı boyiqə soda-setikning ezi rəzil ix əməs, uni səmiimiylik wə rastqılık bilən қılçılı bolidu (məsləhən, «Yak,» 4:3-16diki jekiləxlərni kərüng). Mal-dunyaoqa igə boluxning əzimu rəzil ix əməs; lekin Xəytanning kep wəswəslirini tonup yetələydiqan kixılerning həmmisi soda-setikning wə bay boluxning gunahıqə azduridiqan nahayiti qong hətirini bilidu. Rosul Pawlus Timotiyə degəndək: «**Pulpərəslilik** (pul ezi əməs) **hərhil rəzzilliklərning yiltizidur**» («2Tim.» 6:10).

Əmdi kərünüxning təpsilatlıri oja yənə dikkət kilsak, «əfəh»-ka Babilda «turaloq» beriliş – bu ix tərkitiloğan Israilning xuqulliniwatkan sodisi ahiri bir sistemə boluxka tərikkəy kılıdu, dəp puritidü. Tarihiy materiyallardin malumki, həzirki zamandiki bankılarda pul amanət koyux wə kərz berix tüzümləri Babil wə Pars imperiyalırıdə baxlanıqan; uningda Yəhudiy sodigərlərning qong təsiri bar, dəp ixinimiz.

Bu paktılar tabiiy halda oylırımyzı rosul Yuhannaqa tapxurulqan «Wəhīj» degən kitabta «**qong sir bolоjan pahixə Babil xəhiri**»gə elip kelidu («Wəhīj» 17-18-bablar). «Wəhīj»diki «köxumqə sezymızdə bu ixlar üstida sal tohtaloqanımız. Xu yərdə deginimizdək, kəlgüsida Irakta yengi bir «Babil xəhiri» bərpa qılınidu. Bexarət qılıncın «Babil»: (1) yengi bir xəhərni wə: (2) din həm birhil iqtisadiy tüzüm birləxtürulgən sistemini kərsitidu. Bu xəhər pütküll dunyaning iqtisadiy mərkizi bolidu, dəp ixinimiz. Xəhər dunya boyiqə: «**altun-kümüx, kimmətlik yaqutlar, ünqə-mərwayit, ..., xarab, zəytun meyi, ak un, buqday, kala, koy, at, hərwa wə insanlarning tənliri wə janlıri degən malları**»ni satkuqi əng qong xəhər bolidu («Wah» 18:12-13). Ahirida u Hudanıng dəhəxətlik bir həküm-jazası bilən pütünləy wə mənggügə yokitilidu.

Yekindiki iktisadiy krizislər (2008) dunyaqa bəzi soda xirkətləri wə bankılarning қanqılık həkük wə küqqə igə ikənlilikini pax kıldı. Bəzi waqtılarda əllərning təkdirini bekitküqilər həkümətlər əməs, bəlkı bir-ikki qong xirkətlər, halas. Bizning bu dəwrimizdə «həlk'aralıq xirkətlər»din bəzilirininq қanqılık küqlük ikənlilikini təsəwwur kılalmaymır. Bəzi yərlərdə, məsilən Rusiyədə, yərlik həkümətlər ularning jinayiy kilmixlirini həq baxkuralmaydu. Kep ixlarda Amerika wə Yawropa həkümətləri qıckarmaqçı bolğan siyasətliridin qong xirkətlərning razi bolğan-bolmioqlanlılıqqa қarixi kerək. Yawropada bəzi qong karhanılar (ezlirining sodisi tehimu ronak tepixi üçün, əlwətta) «dunyawı həkümət» bərpə kiliñixi kerək dəp «Katolik qerkaw» bilən birlxiç təxwiqat kiliñmekta. Dəl xu məksəttə təxkilləngən birnəqqə məhpip guruppilarmu bar; xularda Yəhudiyy qong tijarətqılərning bəzilirininq küqlük awazı bar. Bu wəziyətlər Muqəddəs Kitabning ahirki bətliridə deyilgən ahirki zamandiki «Babil»ni hasıl kilidu, dəp ixinimiz.

Əzlerini məlum bir gunahqı setiwətkənlər, adəmlər bolsun, əllər bolsun əhir berip dəl xu gunahqı əsir bolup uningçə qattık kapsilip kəlexi körkənqlük bir həkikəttür. «Pənd.» 5:22də deyilgəndək: — «**Yaman adəmning əz yamanlıkları əzini tuzakqa qüxüridu, u əz gunahı bilən sırtmakka elinidu**».

Əmma pərixtining ayalnı «**əfah, sewiti i iqıgə kəyturup taxlap, əfahning aqzıoqa eoir koquxunni taxlap kovux**» deyənlük bolsa bizga tehimu qongkur bir sırni ekip berix üçün

«Zəkəriya»

kərsitilidu, dəp ixinimiz; demək, Hudanıng adəmlərning məlum gunahlaroja baoqlinixiqa yol kəyənənlikə ularnı baxxą gunahlaroja berilip ketixtin qəkləydu. Buning məksəti, gunahning omumiy yüzünlük küqiyip ketixiqə qək əyuxtin ibarəttur. addiy bir misal, hərəkkəx bolup kətkən kixi «bugünkü hərəknə nədən taparmən?» degən niyəttin baxxą həqkandaq rəzil ixlarnı kəzliməydu. Bu həqiqət yənə «əfəh» degən kərənuxtə kərsitilidu; qünki pulpərəslikkə wə nəpsaniyətqılıkkə baoqlanojanlar (nixaniqa yətmigüqə) əzlirini baxxą kəp ixlardin tartixi kerək. Qünki hazırkı dunyada kəp pul tepix üçün baxxıllar bilən həmkarlixix kerək. Kədimki dunyada Qinggiz Han qatarlıklar biwasıtə zorawanlık yoli bilən halıqan nərsilərni bulang-talang kılıp eliwerətti. Əmma əzgilər bilən billə həmkarlixix üçün ularning ixənqiqə erixix kerək; ularning ixənqiqə erixix üçün əzinin yürüx-turuxlirini (heqbolmioğanda nixanoqa yatküqə) bir'az «mədəniyyətlik» kərsitixi kerək!

Yənə kəzizik bir ix xuki, Yəhədüylər bərpa kəlojan wə baxkurojan qong muwəppək iyətlik karhanıllar wə igiliklərgə kəlsək, yəttinqi kərənuxtə kərüləndək, ularning kəpinqisi daim Israıl qərisininq sirtida soda kilmakta.

Bularnı «əfəh»da kərsitilgən sirning bir kəsmi bolsa kerək, dəp ixinimiz.

Altinqi kərənuxt wə «Wəhiy»ning keyinkı bablırida ayan kılinoğandək, Hudanıng həküm-jazalıları ahirida yər yüzidiki «rəzillik»ning mərkəzli xixi bolidojan muxu pütkül iqtisadiy tütümning üstügə qüxicü. Hudanıng aqzidin: «**Kəbihlik kəloquqi kixi kəbihlikini kiliwərsun; pəskəx kixi bolsa pəskəxlikidə turiwərsun; həkkənayi kixi bolsa həkkənayılığını yürgüziwərsun; pak-muğaddəs kixi bolsa pak-muğaddəsliktə turiwərsun**» degən ahirki həküm qıkıp, hərbər adəm ezi kəndək gunahka baoqlınıp kəlojan bolsa, xu gunahka has bolovan jazanıng astıqə qüxicü.

Səkkizinqi oqayıbanə kərənuxt — jəng hərwiliri (6:1-8)

«Andin mana, mən yənə beximni kətürüp, ikki taoq otturisidin tət jəng hərvisining qıqqanlığını kərdüm. Taoqlar bolsa mis taoqlar idi. Birinqi jəng hərvisidiki kəzil atlar idi; ikkinqi jəng hərvisidiki kəzil atlar idi; üçinqi jəng hərvisidiki ak atlar, tetinqi jəng hərvisidiki küqlük qıpar atlar idi. Mən jawabən mən bilən sezlxiwatkan pərixtidin: «Təksir, bular nema?» — dəp soridim.

Pərixtə manga jawabən: «Bular pütkül yər-zeminning igisining həzuridin qıqqanlığının asmanlarning tət rohi. Kəzil atlar kətilojan hərwa ximaliy zeminlər tərəpkə kirdi; aklar ularning kəynnidin mangidu; qıparlar bolsa janubiy zeminlər tərəpkə mangidu. Andin muxu küqlük atlar qıkıp yər yüzidə uyaq-buyaqlı kezixkə aldiraydu» — dedi. U ularoja: «Menginglər, yər yüzidə uyaq-buyaqlı menginglər» — dedi; ular yər yüzidə uyaq-buyaqlı mangdi. Wə u manga ünlük awazda: «Kəzil, ximaliy yər-zeminlər tərəpkə mangonanlar menin Rohimdiki aqqıqını ximaliy zemin tərəptə besikturdu» — dedi.

Bu səkkizinqi, xundakla ahirki kərənuxtə Huda oja kərəxı bolovan yat əl küqlirini aqduridiyan, Huda Məsihning yimirilməs padixaqlikiqa yol təyyar laxka əwətkən kərənməs jəng hərwiliri bizgə ayan kəlinidu.

Pəyərəmbər yənə bir kətim ilgiriki kərənuxtə üstidə oylinip, uningoja məptun bolup ketip, səkkizinqi kərənuxtə kərəxkə qək qırilojan bolsa kerək. U bexini kətürüp ikki taoqning arisidin tət jəng hərvisini kərdi. Hərwilar hərəhil rənglik atlar təripidin tartılıdu; birinqisini tartkanlar kəzil, ikkinqisini tartkanlar kəzil, üçinqisini tartkanlar ak, tetinqisini tartkanlar qıpar rənglik, «küqlük» atlar idi.

«Zəkəriya»

(1) İkki taoq

Bu taoqlar ibraniy tilida «hələki taoqlar» dəp atılıdu. Xunga ular Zəkəriya pəyojəmbərgə nisbətən tonux taoqlar bolovan bolsa kerək. Ular yənə 5-ayəttə «Pərvərdigarning huzuri» yaki «pütkül yər-zeminning Igisining məhsus turaloşusı» bilən munasiwətlik bolovaqqa, bizqə Yerusalemdiki «Zion teoqi» wə «Zəytun teoqi»ni kərsətsə kerək. Qünki baxka «ilgiriki pəyojəmbərlər»ning bexarətliri boyiqə Pərvərdigar pütkül dunyadiki əllərning üstigə yürgüzidiojan həküm-jazalırining bu ikki taoqning arisidiki «**Yəhoxafatning jılıqısı**» bilən ziq munasiviwi bardur («Yoel» 3:2 — «Yəhoxafat» — «Pərvərdigar həküm qikiridu» degən mənidə). U Huda bəht-barikitini pütkül dunyaqə əwətidiojan jay boluxka, xundakla kəlgüsida pütkül yər-zemini idarə kilişkə tallıqan yər — Zion teoqi bolup, uning həküm-jazalırımı xu yərdin qikidu.

Taoqlar «mis» yaki «tuq»tin hasil kılınoğan bolup, «mis» bolovanlıkı Hudanıng turaloşusunıng küqi həm insanning əzlükidin Uning oja yekin keləlməydiqənlikini kərsitidü; Huda Əz jəng hərwilirini «yulux, seküx, əhalak kiliş, ərrix, kərux» hizmitigə əwətidiojan bolsimu, lekin həqkim uning qakirikisiz Uning huzuri oja kiralmayıdu.

Uning üstigə Muqəddəs Kitabta «mis» Hudanıng həküm-jazalırımı kərsitidü — məsilən, Hudanıng insanları jazalap yamoqur bərmigəndə «**bexingning üstidiki asman mistək... bolidu**» deyilidü («Qan.» 28:23).

Taoqlarning ezi xübhəsizki, Hudanıng həkümlürining uluqlukı wə qongkur danalığını kərsitidü: «**Həkkənəyilikən böyük taoqlardək, həkümliring qongkur tilsimat dengizlərdəktür**» («Zəb.» 36:6), «**Uning həkümləri izdinip qüxinixə tegi yoktur! Uning yolları izdəp təpixin xunqə yiraktır! Kimmu Pərvərdigarning oy-muddialırını qüxinip yətti?**» («Rim.» 11:33-34).

(2) Jəng hərwiliri

Təbir bərgüqi pərixtə 3-ayəttə tət jəng hərwisini qüxəndürüp: «**Bular pütkül yər-zeminning igisining huzuridin qıkkən asmanlarning tət rohi**» dəydu.

Buning addiy qüxənqisi xuki, atlar ərxtiki küqlər yaki pərixtılərgə wəkil bolidü — ular «**Uning səziga kulaq saloquqi, kalamini ijra kiloquqi, kudriti zor**», «**iradisini ada kiloquqi hizmətkarları**»; muxu «**xamaldak ittik**» uqidiojan əqəmənlər Hudanıng kerünməs əlqiliridur («Zəb.» 103:20, 21, 104:4). Xübhəsizki, bu səzlərə ular tooprisida eytiləndir: «**Hudanıng jəng hərwiliri təmən-təmən, milyon-milyondur**» («Zəb.» 68:17).

Ahirki kerününxning birinqi kerünüx (1:7-17) bilən ziq munasiwəti bar. Birinqi kerünüxtə pəyojəmbər Pərvərdigarning Pərixtisining kızıl atka minip, Pərvərdigarning alidə qarlıouqı pərixtılerning bayanlarını kobul kiliş üçün turuwatkinini kərgənidi. Pərixtılerning xu kerünüxtə bolovan wəzipisi «**yər yüzidə uyan-buyan kezip**» əllərning hal-əhwalini, ularning Hudanıng həlkigə wə zəminiqə bolovan pozitiyisini kəzitip, igisiga doklat kiliştin ibarət idi. Əmdi pəyojəmbər ahirki kerünüxtə xu ohxax pərixtılerning «**Hudanıng jəng hərwiliri**» oja aylınip, Hudanıng həküm-jazalırını xu əllərgə yürgütükə əwətilgənlikini kəridü. Qünki birinqi kerünüxtə eytiləndək, Huda xu əllərgə karap «**kəttik oqəzəpləndi**»; qünki U ular arkılık əz həlkini jazalıqında, «**ular həddidin exip həlkimə zor azar կildi**». Huda Əz həlkini sürgüngə qikirip tarqatkuşojını bilən ularni hərgiz taxliwətkini yok.

(3) Atlarning rəngliri

Əmdi atlarning səni wə rənggi tooprisidiki birkədər kiyin nuqta həkkidə tohtilimiz.

«**Tət**»tin ibarət bu san Israilni tarqaklaştıroğan tət imperiyəgə wəkil bolovan «**tət münggüz**» tooprisidiki ikkinqi kerünüxnı esimizgə kəltüridü. Xu tət imperiyəning həküm sürüx wəkti «**yat**

«Zəkəriya»

əllərning waktı» din ibarət bolidu («Luka» 21:24); Məsihning padixahlıkı, xundakla Israilning əsligə kəltürülüxi wə bəht-bərikətkə erixixi ularning aqduruluxi arkılık wujudka qıkıldı.

«**Tət jəng hərwisi**» yənə asmanning «tət rohi»ni yaki «tət xamili»ni kərsitudu (ibraniy tilida «roh» wə «xamal» bir səz bilən ipadilinidu). «Dan.» 7:1-3də «**Tət tərəoptin xamal qıkıp, «Uluq Dengiz»**» (yəni «Ottura Dengiz») **yüzgə urulmacta idi. Dengizdin xəkilliri bir-birigə ohximaydiqan tət zor məhluk qıktı**» dəp okuyuz. Bu «tət xamal»ning uruluxi bilən xu «tət məhluk» (hərbəri ayrim-ayrim bir imperiyəni kərsatkən) qıkçı. Əmdi Zəkəriya kərgən kərünüxtə Hudaning xu tət xamalnı xu imperiyələrni aqduruxka əwətkinini kərimiz. Bu kərünüxtin dələt-imperiyələrning məyli kuruluxi yaki oqluxi bolsun, əməliyətə Hudaning iradisi wə küq-kudriti bilən bolidu (axkarə bolsun yaki yoxurun wasitilər bilən, təbiyi haldə yaki pərixtılerning wasitisi bilən bolsun), dəp əginizim.

Əmdi məzcur kərünüxnin mənisi wə «**tət münggüz wə tət hünərəwən**» tooprısidiki kərünüxnin (1:18-21) mənisiñ otturisida nemə pərk bar? Əgər ohxax ixni kərsətsə, səkkizinqi kərünüxnin nemə əhmiyiti bar? Pərkj wə əhmiyiti dəl xuki, «**tət münggüz wə tət hünərəwən**» tooprısidiki kərünüxtə Hudaşa wə Uning həlkigə karxi qıkkən xu tət imperiyəni aqduridiqan tət baxxa əl kərsitlidü; lekin səkkizinqi kərünüxtə xu tət aqduroqqi əlnin qılıqanlırinin kəynidə Hudaning kərünməs kudrətlik rohiy küqləri turidu, dəp kərimiz. Əməliyətə barlıq tabiiy hadislərning kəynidə həmdə insanlarning barlıq muddia-məksətləri wə hərikətlərinin kəynidə Hudaning məngəlük muddia-məksətləri, küq-kudriti wə ərxtiki sanaksız kərünməs қoxunlının hərikətləri turidu.

Əmdi atlarning rənglirigə keləyli. Bularni qüixinix bir kədər təsrək. Pəyojəmbər tət jəng hərwisini kəridü, birinqisiga қoxuloqan atlar kızıl, ikkinqisidiki atlar qara, üçinqisidiki ak wə tətinqisidiki qipar rənglik idi; muxu tətinqisidiki atlar yənə «küqlük» atlar dəp karılıdu. Kızıq yeri xuki, təbir bərgüqi pərixtə birinqi jəng hərwisidiki kizıl atlar toopruluk həqkəndək qüxəndürməydu (5-7-ayətlər). Kara wə aklar «ximaliy zemin»oja қarap mangidu, qipar rəngliklər awwal jənubiy tərəpkə mangidu, andin «muxu küqlüklər»ning (3-ayətə ular yənə «qipar rəngliklər» dəp atılıdu) ayrim bir dunyawi wəzipini etiməkqi bolğanlıki kərənidü.

Xərhqilər bu sırlıq jəng həwiliri toopruluk kəp pikirlərdə bolup kəlməktə. Həlbuki, bu toopruluk Dawut Baron alimning qüxəndürüxini addiy, qüixinixlik wə orunluq dəp karayımız: —

Məzcur tət jəng hərwisi asmanlarning «tət xamili» yaki «tət rohi»dur; xunga ular «Daniyal» 2- wə 7-babta kərsitilgən tət yat imperiyə, yəni «**tət münggüz wə tət hünərəwən**» degən ikkinqi kərünüxtə kərsitilgən tət imperiyə əməs. Lekin bu «tət xamal»ning xu «tət münggüz» dəp ataloqan tət imperiyə bilən ziq munasiwit bardur. «Yat əllərning waktı» dəl xu tət imperiyəning həküm sürgən wakitliridin tərkib tapıdu.

Bu tət imperiyə tərtip boyiqə Babil imperiyəsi, Media-Pars imperiyəsi, Grek imperiyəsi (yəki Grek-Makedoniya imperiyəsi) wə Rim imperiyəsidur. «**Bu Yəhuda, Israil wə Yerusalemı tərkitiwətkən münggüzlərdür**» (1:19). Bularning ərxtiki kərünməs küqlər bilən aqduruluxi ahırkı kərünüxnin məzmunidur. Əmma bu imperiyələr kərünüxtə wə bexarətə birgə kərüngini bilən, ular əməliyətə wakıt-dəwrlər bilən bir-biridin ayrıloqan.

Məzcur kərünüxlər Zəkəriya oja ayan kılınoqan wakitta, Babil imperiyəsi allığaşan Media-Parslıklar təripidin aqduruluoqanidi. Əmma pəyojəmbər muxu yerdə xu qaoja Media-Parslıklärning kəynidə Hudaning kərünməs jəng hərwisining turoqanlığını kəridü; hərwisining kan kərz wə intikam alidoqan «**kızıl atları**» bar idi. Tət münggüz wə tət hünərəwən tooprısidiki kərünüxtə kərüngəngə ohxax, səkkizinqi kərünüxtə kərsitilgən küqlük imperiyələrdin biri (Zəkəriya kərünüxnin kərgən wakitta) allığaşan yokitiloqanidi.

«Zəkəriya»

Dəl xu səwəbtin kizil atlıq jəng hərvisining wəzipisi tiləqə elinmaydu; uning Israiloğa zulum kıləjan, zeminini wəyran kılıwtəkən tunji imperiya bolğan Babilni ərüwetix wəzipisi allıqəsan əməlgə axurulup bolğanıdi. Pəyojəmbərninq tət jəng hərvisini kəruxning səwəbi (3-ayət) bu jəng hərwilarning dərəvəkə ayrılmış bir pütün bolğanlıq üçün idi; kaytilayımızkı, ular wəzipini yürgüzgən dəwr bolsa, Babilda bolğan sürgünülüktin baxlap Məsihning bu dunyaoğa kaytip kelixiqıqə bolğan wakit, yəni «[yat əllərning wəkti](#)» bolidu.

Kara atlar bəlkim ah-zarlar, matəm tutux, xundakla aqarqılıq wa əlümgə wəkil bolsa kerək («Wəh.» 6:5-6ni kərüng); ular eçir həküm-jazalarını elip berix üçün «ximaliy tərəpkə» mangidu; andin ««nusrət қazinix»»ka wəkil bolğan «ak atlar»mu («Wəh.» 6:2ni kərüng) yənə «ximaliy tərəpkə» mangidu. Qünki Babildin keyin newət boyiqə maydanqa qıkkan imperiyələr awwal Media-Pars imperiyəsi, andin Grek imperiyəsinin hər ikkisi Pələstingə nisbətən «ximaliy tərəp»tiki küqlər idi.

Ximal təripigə barəjanlar oqxımıqan halda, «qipar rənglik atlar» jənubiy təripigə mangidu. Bular bəlkim 1:8də «ala-taoqıl» deyən atlar bilən bir bolsa kerək (muxu «qipar rəng» ilgiriki «kızıl, kara, ak» rənglərning arı laxmisi bolux ehtimallikimu barmu?).

Pələstinning jənub təripidiki dölet Misir idi. Məsilən, «Daniyal» 11-babta kərsitilgən Israiloğa ərəxi turoqan «jənubiy padixah» Misirning padixahı idi. Əmma tetinqi zor imperiya üçinqi imperiya, yəni xu qəoşa qüxkün əhalətə bolğan Grek imperiyəsi bilən soküxkən birinqi jay bolsa Misir idi; Rim Israil həlkə bilən uqraxkən birinqi jaymu Misir idi. Xu ixlar, yəni Rimning Gretsisiyə bilən soküxuxi wə Israilning Rim bilən uqrixixi isyan kətürögüqi Antoni wə uning ittipakdexi məxhur misirlilik məlikə Kleopatraning Rim bilən bolğan kürəxləri bilən miladiyədin ilgiriki 63-yili baxlandı.

Əmma tetinqi imperiyənin ezdin ilgirkilərgə oqxımıqan halda ximaliy, jənubiy, xərkə tərəplərgila əməs, belki oşər tərəpkimə kengiyidioqanlığını ahiq berip hətta pütkül dunyani degündək soraydioqanlığını Hudanıng Rohi aldin'ala kərsitidu. Xübhisizkı, Hudanıng Rohının ilhamı bilən muxu jəng hərvisidiki atlar jənubiy tərəptiki wəzipisini ada kılqandın keyin «[qıpır yər yüzida uyak-buyak, kezizkə intilidu](#)». Xundaq intilgənda «[pütkül yər-zeminning İgisi](#)» ularoqa: «[Mengingilar, yər yüzida uyak-buyak mengingilar](#)» dəydu. Ahirkə zamanda xu rəzil imperiyədə türlik-türlik əzgirixlər bolidu; bu rəzil imperiyəni aqduruxka buyruk berilgүq, uning barlık əzgirixliriga asasən xu «tət roh» uning hər tərəplik hərikətlərini qəkləp, rəzil istəklirigə ərəxi qıpır takəbil turuxi üçün «[uyan-buyan mengix](#)»ka toqra kelidu.

Xunga «qipar rənglik» atlar xu əhərikətni kılqanda alahiyidə «qipar rənglik» əməs, bəlkı «küqlük» dəp atılıdu (7-ayət). Xu ahirkə imperiyənin küqi muxu ayətlərdə kərünidü: — «[Uningdin keyin keqidiki qayibana kərünüxlərdə, karap turoqinimda, mana tetinqi bir məhlük pəyda boldi. U intayın qorkunqluk, dəhəxətlik wə ajayib küqlük idi. U yoqan təmür qixliri bilən owni qaynap yutup, andin əldəkünü putliri bilən dəssəp-qəyləytti. U aldinkı barlık məhlükka ohximaytti. Uning on münggüzi bar idi](#)» («Dan.» 7:7). Xunga, ahirkə imperiya intayın küqlük bolğaqka, uningoşa takəbil turidiqan pərixtılərmə nahayiti küqlük boluxi kerək, əlwəttə.

Gərqə rəzil insanların küqi bizə nisbətən qorkunqluk bolsimu, gərqə karangoquluğunuqı küqlirimə intayın küqlük bolsimu, Hudanıng kərünməs küqləri ulardin ziyyadə küqlüktür, u ularoqa pütünləy takəbil turalaydu.

«Zəkəriya»

8-ayətkə etəyli: —

«**Wə u manga ünlük awazda: «Қара, ximaliy yər-zeminlar tərəpkə mangojanlar Mening Roḥimdiki aqqıńı ximaliy zemin tərəptə besikturdi» — dedi».**

Muxu yerdə «Roḥim» degən səz ibraniy tilida bəzidə «oqəzəp»ni bildüridi wə muxu yərdimu xu mənidə bolsa kerək. «Roḥ»ning xu mənidə ixlitilixi «Hak.» 8:3, «Top.» 10:4dimu kərünidu. Xunga 8-ayət: — ximaliy tərəpkə mangojan kərünməs қoxunlar Hudaning oqəzipini elip berip, uni xu yərdikilərning üstigə qüxürgən, degən mənidə bolidu (ohxax ibarə «Yh.» 3:36də tepildi: — «**Hudaning oqəzi xundaqlarning üstidə turidu**»). Muxu 8-ayəttə ximaliy tərəptikilərning tiləqə elininə səwəbi bəlkim: (1) Babilning allikəqan Hudaning jazasını tartıkanlığını təkitləx üçün; (2) xu qəqədə Israilə qəkumranlıq kılıp zulum seliwaṭkan imperiya, yəni Pars imperiyasining («Nəh.» 9:36, 37) Hudaning oqəzipinə obyekti ikənləkini, pat arıda ularning Hudaning «rohiy jəng hərisining atlırı»ning ayaq astıda besiliđiojanlık kərsitilik üçün; (3) ahirkə zamanlarda ahirkə imperiya, dəjjalning padixaħlıkı eż küqlirini yənə bir ketim «ximaliy tərəp»tə, yəni «Xinar zemini»da, Babil xəhiri idə waķitlik mərkəzləxtüridiōjanlığını kərsitix üçündür.

Andin Hudaning əkəm-jazalıri asmandın tekəlidü, dəjjalning səltənəti aqdurulup, Məsihning səltənəti bərpa ķilinidu: — «**Hər yurt, hər taipa, hər hil tilda səzlixidiojanlar uning hizmtə bolsun dəp, səltənət, xələrət wə padixaħlık əhəkükü uning qə berildi. Uning səltənəti mənggülük səltənəttür, uning padixaħlıkı mənggü əhəkükü kəlinmaydiqandur**» («Dan.» 7:14).

Məsihning «**həkkənliylikning təhti**»ning Zion teqinining üstigə tiklinip, Məsihning mutlək iħlasmən bir Israil arkılık dunyəqə əkəm sürüxi tarihning əzəldin bekitilgən tüp wə uluq nixanidur. Birinqi, ikkinqi, üçinqi imperiyələr məydanqə qıkkən wə allikəqan tarix səhnəsindən qüxüp kətkəndur. Tətinqi imperiya (huddi pəyəqəmbərlər aldin'ala eytkəndək) uzun wakıt dawamlixdı (həzirmu dawamlaxmakta — «Daniyal»diki «köxumqə səz» imizni kərung). Lekin Huda bekitkən wakıt pat arıda kelidu — «**Həm əllər Pərwərdigarning namidin,**

Yər yəzidiki xahlar (sən Israilning) **xan-xəripingdin əymenidu**» («Zəb.» 102:15).

(3) Bexarətlik hərikət — bax kahin Yəxuaqə taj kiydürük (6:9-15)

«**Pərwərdigarning səzi manga kelip mundak deyildi:** —

Sürgün bolup kəlgənlərdin, yəni Həlday, Tobiya wə Yədayadin sowoqatlarnı köbul kılɔjin; xu künü ular Babildin kelip qüxkən eygə, yəni Zəfaniyaning oqlı Yosianing əyigə kırığın; xundak, kümüx wə altunni köbul kılɔjin, bulardin qəmbərsiman bir tajni tokup wə tajni Yəhəzadakning oqlı bax kahin Yəxuaning bəxioja kiygüzgin; wə Yəxuaqə: «Samawi қoxunlarning Sərdarı bolovan Pərwərdigar mundak dəydi: Karanglar, «Xah» dəp atalojan insan! U eż tūwidin ornida xahlinip, Pərwərdigarning ibadəthanisini küridu» — degin.

«Bərħek, Pərwərdigarning ibadəthanisini Kuroquqi dəl xu bolidu; U xu xahənə xan-xərəpni zimmisigə elip, Əz təhtigə olturnup əkəm süridu; U təhtkə olturnidiojan kahin bolidu; hatırjəmlik-aramlıknı elip kelidiojan əhəkarlık ular ikkisi arısida bolidu.

Muxu qəmbərsiman taj Pərwərdigarning ibadəthanisida Hələm, Tobiya, Yədayalarqa wə Zəfaniyaning oqlining mehribanlıqıja bir əslətmə üçün қoyulidu. Wə yırakta turuwaṭkanlar kelip Pərwərdigarning ibadəthanisini kürux hizmitidə bolidu; xuning bilən silər samawi қoxunlarning Sərdarı bolovan Pərwərdigarning Meni əwətkənlilikini bilisilər; əgər Pərwərdigarning awazini kengül қoyup anglisanglar bu ix əməlgə axurulidu».

«Zəkəriya»

Səkkiz kərünüxtin keyin pəyoqəmbər intayın əhəmiyyətlik bir «bexarətlik hərikət»ni kılıxka buyrulidu. Təwəndə eytkinimizdək, bu hərikət xu əqəmtiki səkkiz kərünük arkılıq yətküzülgən bəxarətlərning yüksəri pəllisi hesablinidu.

Bəxarətlik hərikət bizgə «rəzillikning mukəddəs zemindin yokitilixi» wə dəjjalning pütkül yər yuzini baxkurdioğan imperiyəsi aqdurulogandan keyinkı ixning nemə bolidiojanlığını, yəni həqiqiy padixahka oja taj kiydürülidiojanlığını kərsitudu. Xu padixah, yəni «**təhtkə olturoğan kahin**» Pərvərdigarning həqiqiy ibadəthanisini küridu; yat əlliklərmə uningoşa kirələydiogan bolidu.

«**Pərvərdigarning sezi manga kelip mundak deyildi: —**» degən bu sezlər (6-ayat) pəyoqəmbərgə biwasitə yütküzülgən bolup, kərünüxlərning ahirlaxkinini ayan kılıdu. Bu ayətlər ikki kisimoja belənidu — birinci kismi 9-11-ayətlər bolup, «bəxarətlik hərikət»ning ezi hatırlayıdu, ikkinçi kismida (13-15) bəxarətning ezi hatırlınıdu.

Bəxarətlik hərikət (9-11)

Bəxarətlik hərikət mundak əhwaldin baxlinidu: — üq metiwar kixi əslidə sürgün boloğan, hazır Babilə olturaqlaxkən Yəhudiylər həlkigə wəkil bolup, kəruluwatkan ibadəthana üçün altun-kümüxlərni hədiyə kılıxka Yerusaleməqə kəldi (bu ix Zəkəriya kərünüxnı kərgən keqisining ətisi ətigəndə boloğan bolsa kerək). Pəyoqəmbər Babil degən «yirək yurt»tin kəlgən bu kixilərni kərəxi bilənla uning rohiy kezərləri Mükəddas Roh təripidin eqiloaqkə, xu kixilər arkılık kəlgüsü xərəplik ibadəthana kez aldiqə kəltürülidü; Məsihning padixahlılığıda xu ibadəthana «**barlıq əl-yurtlar üçün dua kılınıdoğan ey**» («Yəx.» 56:7) dəp atılıp, yat əllər «yirəktin» ibadət yolidə əz sowoqat-hədiyilirini elip kelidiqən jay bolidu.

Buningoşa ohxap ketidioğan bir ixta («Yh.» 12:20-33də), «yirəktin kəlgən» birnəqqə Greklər Rəb Əysə Məsihning aldiqə kirməkqi boloğanda, (xu wakıtkıqə Rəbbimiz pəkət Yəhudiylər həlkə üqünla hizməttə bolup kəlgən) U kəlgüsidi ki Əz əlümidin keyinkı ixlarnı, yəni muxu yat əllərningmu Hudanıng padisioqa yioqılıdoğanlığından bolidioğan xan-xərəpni tiloğa alıdu («Yh.» 10:15-16).

Mukəddəs qədirning dəwriddə wə Sulayman կuroğan ibadəthanining dəwriddə «yat əllər»ning ularning iqığa kirixığa ruhsat yok idi. Rab Əysanıng künnlridə Herod padixah կuroğan ibadəthanida bolsa «yat əllər»ning pəkət əng taxkırıki həylisiqə kirixigila bolatti; iqkirigə kirsə əlüm jazası berilətti. Əmma hazır Məsih arkılık eqiloğan Hudanıng aldiqə kirix yoli toqrluluk munularını okuyımız: —

«**Lekin əsli yirəklarda bolovan silər hazır Məsihning keni arkılık yekin kılındıqlar; qünki U bizning inaklımizdur, U ikki tərəpni bir kılıp otturidiki ara tamni qekiwətti**» (Əf.» 2:13, 14).

Zəkəriya pəyoqəmbərgə buyrulqan ix mundak: —

(a) Zəfaniyaning ooqli Yosiyaning əyigə berixi kerək. Metiwar kixilər xu yərgə kəlgənidid. 14-ayəttin xuni kərimizki, Yosiya həqiqətən «İbrahimning ooqli» oqa muwapik mehəmandost bolup, «mehribanlılıq» bilən muxu musapirlarını əz əyidə konduroğanıdı.

(ə) Zəkəriya «xu künii» xu əygə kirip, muxu musapirlar Babildikilərgə wakalitən elip kəlgən altun-kümüxlərdin bir kisimini elip, uningdin bir «taj» yasixi kerək idi. İbraniylı tilida muxu söz keoplük xəklidə («atarot»), yəni «tajlar» deyilidü. «Ayup» 31:36də xu ohxax söz ixitilgəqkə, uning mənisi «kəp qəmbirəklərdin ərulgən qaqwaojsiman taj» dəp qüxinimiz.

«Wəhij» 19-babta Rab Əysə Məsih, «**bexida nuroğun tajı bolup**» deyildidu; bumu gül qəmbirəktək «kəp qəmbirəklərdin ərulgən taj» boluxi kerək.

(b) Zəkəriya muxu tajını Yəxuanıng bexiqa takixi kerək. Bu ixning toluk əhəmiyyəti dəl bu tajning Yəxuanıng bexiqa takılıxida.

«Zəkəriya»

Bexarət ezi (12-15)

Tajni Yəxuaning bexiçə tağılıqandin keyin, pəyojəmbər uningoja mundak həwərni yətküzüxi kerək idi: —

««Samawi köxunlarning Sərdarı bolovan Pərvərdigar mundaq dəydu: Ərənglər, «Xah» dəp atalojan insan! U əz tütidin ornida xahlinip, Pərvərdigarning ibadəthanisini küridü» — degin.

«Bərəhək, Pərvərdigarning ibadəthanisini kuroquqi dəl xu bolidu; U xu xahənə xan-xərəpni zimmisigə elip, Əz təhtiga olturnup həküm süridü; u təhtkə olturnidiojan kahin bolidu; hatırjəmlik-aramlılığı elip kelidiqan həmkarlık ular ikkisi arısında bolidu».

Bu Məsihning ixliri tooprısidiki bexarətlərdin əng ajayıb wə əng kimmətkə igə bolovanlardın biridur; u bizgə: birinqidin, Kütkuzoquqi-Məsihning əndək xəhs ikənlilikini; ikkinqidin, Kütkuzoquqining kəlgüsida olturnidiojan ornini; üçinqidin, Kütkuzoquqining kəlgüsü wəzipisini kərsitudu.

Bexarətkə təpsiliy karaylı: —

«**Ərənglər, «Xah» dəp atalojan insan!**» — əslidə dunyaoja həyatni ata kılıxka kəlgən insanning rəswa kılınip ahənətlük bir elümgə baxlanovan künidə waliy Pilatus dəl muxu səzlər bilən Əysani Yəhudiylə həlkining aldiçə qıçırdı: «**Xahənə, xu insan!**» («Yh.» 19:5).

Əmma muxu yerdə bu səzlər Məsih («Xah»)ning Hudanıng kənglidikidək birdinbir adımı, «əng esil adəm», «pütkül insaniyətkə mukəmməl wəkil bolovanı», «**Hudanıng toluk sürət-obrazı**» ikənlilikini kərsitip ixtlitildi. U bizning ornimizdə nijatka erixkəndə «tikənlərdin bolovan taj» bilən kiyindən keyin tartkan azab-okubətlərning in'ami üçün «**xan-xərəp wə xəhrətlər taj kılıp kiydürülidü**» wə «**barlıq məwjudatlar uning puti astida boysundurulidü**» («Zəb.» 8:5; «Ibr.» 2:6-10).

Huda Əz Məsihi toopruluğ səz kılqanda Təwratta tət muxundak ibarə tepilidu. Ular bolsa: —

«**Ərənglər,...xu insan!**» (Zək.» 6:2)

«**Ərənglər,... Mening Əz kulum!**» («Yəx.» 42:1, 52:13)

«**Ərənglər,... sening Padixahäing!**» («Zək.» 9:9)

«**Mana, Hudayinglarə ərənglər!**» («Yəx.» 40:9)

Məsihning Injilning «tət bayanı»da ayrim-ayrim təkitləngən bu alahidə tət təripi adəmning dikkətinə tartıdu: (1) «Insan!» («Luka»), (2) «Mening kulum» («Markus»), (3) «Sening Padixahäing» («Matta»), (4) «Silərnıng Hudayinglar» («Yuhanna»).

«**Ərənglər, «Xah» dəp atalojan insan!**» degen səzlər kahin Yəxua oja deyilgini bilən, kərsətkən obyekti hərgiz Yəxuaning ezi əməs. Yəxua həqqaqan həqkandaq təhtkə igə bolmadi wə bolalmadi; u mukəddəs ibadəthanini küruxka həmkar laxşan bolsimu, uningoja mə'sul əməs idi (Zərubbabəl mə'sul idi); wə u həqqaqan «**xahənə xan-xərəp**»ni kətürətgən əməs. Xunga Yəxuaning muxu yerdə «tajlinixi» pəkət kəlgüqi padixahäka bexarətlik rəsim bolidu.

Bexarət bu alahidə ixlarnı aldin'ala etti: —

«Zəkəriya»

- (a) «**təhtkə olturoqan bir kahin bolidu**»
- (ə) «**U Pərvərdigarning ibadəthanisini ķuroquqi bolidu**»
- (b) «**U xahana xan-xərəpni Əz zimmisigə alidu**» wə «**Əz təhtiga olтурudu**»
- (p) «**yirakta turuwatqanlar kelip Pərvərdigarning ibadəthanisini kurux hizmitidə bolidu**».

Pəkət Məsihning Əzi muxu ixlarnı əməlgə axuridu. Injilda guvahlıq berilgəndək, «Nasarətlik Əysə» həm kahin həm padixah boldi; «yirakta turuwatqan» əllər uning «xahana xan-xəripi»ni etirap kılıp kəlmətəkə; wə u əhəzirmü Hudanıng uluoq rohiy ibadəthanisi, yəni barlıq etikadqılardın tərkib tapkan Hudanıng jamaitini kürməkta («Yh.» 2:29, «Əf.» 2:22).

Bax kahin Yəxua ezi tajlinioqan bexarətlik hərikətning əzini kərsətməydiqanlığını, xundakla keyinkı bexarətningmu əzini kərsətməydiqanlığını enik bilətti. Səwəbliri bolsa: —

(a) Yəxua Lawiy kəbilisidin qıkqan kahin bolоaqqa, uningə taj kiygüzülməytti yaki həqkandak təhtkə olturalmaytti. Təwrat dəwridə Hudanıng bekitkini boyiqə kahin boluxtiki wə padixah boluxtiki imtiyazlar ayrim-ayrim kəbililərgə, yəni Lawiy wə Yəhuda kəbilisigə təksim kılınoqanidi.

(ə) Həqkandak pəyojəmbər Dawutning əwlədi bolmioqan hərkəndək kixinin Yerusalemda birər təhtkə olturux həkukluqə igə bolidioqanlığını kət'iy bexarət kılalmaytti (Huda muxu həkuknı mənggügə Dawut wə əwlədlirioqə təkđim kılqan).

Həlbuki, muxundak tajlinixi bilən Yəxua Məsihni aldin'ala kərsitidioqan mukəmməl bir rəsim boldi. Məsilən, «Zəbur»diki 110-küydə Hudanıng wəkili bolovan Padixah kərsitilip: —

«U oqəzipini kərsətkən künidə padixahıları urup yeriwetidu;

U əllər arısida sotlaydu»

wə: —

«Pərvərdigar xundak kəsəm iqtı,

Həm buningdin yanmayıdu: —

Sən əbədil'əbədgıqə Məlkizədəknin tipidiki bir kahindursən» deyildi.

3-babta Yəxuaosq: «**U wə uning aldida olturoqan həmrəhlirim... bexarətlik adamlar**» (yəni, «bexarətlik bir rəsim») deyilgən bolоaqqa, u muxu bexarətlik hərikətni kahinlik məngkü bolidioqan «xahanalıq kahin» Məsihni kərsitidu, dəp qüxinip yətkən boluxi kerək.

Zəkeriya pəyojəmbər etığın bu «bexarətlik wəzipə» yənə Məsihning «birinqidin kahin, andın padixah» bolidioqanlığını kərsitidu. Qünki Yəxua ezi allıkaqan bax kahin idi; u xu süpitidə turuwatqanda «taj» uningə berildi. Xu hərikət rosul Pawlusning: «**Məsih Əysə... insanlarning siyakıqa kirip, insanı təbiəttin ortakdax bolup, əzini təwən kılıp, hətta əlümigiqə, yəni kresttiki əlümigiqə** (kahinlik yolda) **itaətmən boldı; xunga Huda uni intayın yüksəri ketürüp mərtiwiilik ıldı**» deginəgə ohxaxtur («Fil.» 2:7-9).

Bu «bexarətlik hərikət»ning Yəxuanı əməs, bəlki Məsihning Əzini kərsətkinigə: «**Karanglar, Xah dəp ataloqan insanı**» değən söz küqlük ispattur. Qünki 3-bab toopruluk tohtalojnimizdək, Təwrattı «Xah» değən unwan pəkət Məsihni, xundakla uning tət tərəplimilik hizmitini kərsitidu.

«U Əz tüwidin ornida xahlinidu» — demək, Məsih Əz yiltizidin təbiyyi haldə əsidü. Bu səzlər Təwrattı «Mis.» 10:23dimu tepilidu: «**Həqkim əz jayidin қozojılmış boldı**». Muxu ibarə, xübəhsizki, ilgiriki pəyojəmbərlər aldin'ala eytkandək təwəndiki ixlarnı kərsitidu: —

«Zəkəriya»

(1) Nəsəb jəhətidin muxu xərəplik «Xah» İbrahimning nəslidin, Yəhuda қəbilisidin, Dawutning jəmətidin bolidu;

(2) Yər-zemin jəhətidin U «Immanuəlning zeminidin», «Bəyt-Ləhəm Əfratah» degən yezidin qıkixi kerək;

(3) Muxu ibarə yənə xübhisizki, Məsihning «kelip qıkixi»ning təwənlilikini, xundakla Uning xu təwən ornidin kədəmmükədəm uluqlınidioqanlığını təkitləydu. Uning dunyoqa birinci kelixi addiy insaniy tuşut bilən bolqan bolsa, ikkinçi kelixi «asmanlarning bulutları»ning üstidə bolidu.

Əmdi Məsihning hizmitigə keləyli: —

«U Əz tüwidin ornidə xahlip, Pərvərdigarning ibadəthanisini қuridu... bərhək, Pərvərdigarning ibadəthanisini қuroquqi dəl xu bolidu (ibraniy tilida «dəl xuning əzidur»).

Bu səzninq käytılınxı wə «U» degən almaxning küqlük təkitlininxining səwəbliri: —

(a) Bu ixning jəzmənlilikini, xundakla ixning uluoqlukını təktitləx üçün;

(ə) Məsihning həkikiy, əbədiy ibadəthanini əz tenidin қuridioqanlığını təktitləx üçün boluximu mumkin «Yh.,» 2:19-22).

Muxu bexarət kahin Yəxua wə xahzadə Zərubbabəni ularning ibadəthanini kuruxtiki jalalıq hizmətliridə zor riqbətləndürən bolsa kerək; qünki ularning bu kurux hizmiti Məsihning kəlgüsidiyi tehimu uluoq hizmitigə, yəni Uning «tehimu uluoq ibadəthana»ni kurux hizmitigə aldin'ala kərsətkən «bexarətlik rəsim» boldi («Hag.,» 2:9).

Əmdi bu bexarət wə Təwrattiki baxka bexarətlər boyiqə, Məsih kaysi ibadəthanini қuridu?

(a) Təwrattiki kəp bexarətlərgə asasən, Məsih dunyoqa käytip kelixi bilən wə xundakla Israil həlkə towa kəlojandin keyin Əzi yaki Əz nararətqılıki astida Yerusalemda yengi bir jismani ibadəthanini қuridu. Xu ibadəthana uning «ming yillik saltənət» idə «Pərvərdigarning eyi» bolidu; «**Hudanıng yollarını eginip, ularda mengix üçün» «barlıq əllər uningoqa қarap ekip kelixidu»; xu ey «**barlıq əl-yurtlar üçün dua kılınidioqan ey**» dəp atılıdu («Yəx.,» 2:2-4, 56:6-7, «Mik.,» 4:1-7, «Əz.,» 40-43-bablar).**

(ə) Halbuki, «**Əng aliy Boloquqi insanning kolliri bilən yasiqan jaylarda turmaydu**». Insanning kolliri bilən yasiqan barlıq bundak ibadəthanilar (Hudanıng iradisi bilən küruloğan bolsimu) pəkət Hudanıng əzəldin insan bilən turoquzmakçı bolqan alaklısına bir ipadisi yaki rəsimidur, halas («1Pad.,» 8:27, «Yəx.,» 66:1-2, «Ros.,» 7:48-50, 17:24, «2Kor.,» 5:1ni kərüng).

Əng uluoq ibadəthana ««Məsihning teni» bolqan ibadəthana»dur («Yh.,» 2:19-22), mana bu Hudanıng niyatidiki Əzi halıqan mənggülük wə rohiy ibadəthanidur («Əf.,» 2:13-22, 3:10, «1Pet.,» 2:4-10). U uningoqa pəkət Əz mehîr-xəpkötigə asasən barlıq etikəd kəloqıqları kırğızıdu, andin ularnı ibadanəthanining bir kismi kılıdu («1Pet.,» 2:4-10); mana bu «jamaət», Hudanıng eyidur. Bu Injilda nahayıti qong temidur; okurmanın ləinjinli okux arkılık bu toopruluk, keprək izdənsün! «Həqay»diki koxumqə səz»dimu «Hudanıng ibadəthanısı» degən ajayib temida azrak səzliduk.

«U xu xahanə xan-xərəpni əz zimmisiga alidu»

«Xan-xərəp» ibraniy tilida «hod» degən səz bilən ipadilinidu. Bəzidə «hod» «eoqırılık»ni bildürudu, əmma kəpinqə wəkiltərda «xahanə xan-xərəpni»ni bildürudu («Yər.,» 22:18, «1Tar.,» 29:25, «Dan.,» 11:21). «Hod» daim degidək Hudanıng alahidə xan-xəripini kərsitidu; bəzi qaoqlarda u Huda həywət ata kəlojan bəzi xəhsərlərning həywisi bildürudu; məsilən, Musa wə Yəxua pəyoşəmbərlər toopruluk («Qəl.,» 28:20), Huda Sulaymanqa bərgən həywisi toopruluk («1Tar.,» 29:25) ixtilididu. «Zəb.,» 21:1də u xübhisizki Məsihning xan-xəripini kərsitidu.

Ibraniy tilida bu ayəttə «U» alahidə təkitlinidu: «baxka həqkixi əməs, U Əzi ibadəthanini

«Zəkəriya»

kuridu; baxqə həqkixi əməs, U Əzi xu xəhanə xan-xərəpni Əz zimmisigə alidu» degəndək. Həm hizmitidə həm alidiqən in'amida U təngdaxsizdur; «**Kalam insan boldı həm arımızda makanlaştı; wə biz Uning xan-xəripə qariduk — u xan-xərəp bolsa, Atining yenidin kəlgən, mehər-xəpkət wə həkikətkə toləqən birdinbir yeganə Oqliningkidur**» («Yh.» 1:14, 2:11ni kerüng).

(a) U (Məsih)ning Əzining xan-xəripi bar, U yər-yüzidə hizmat kılɔjanda xu xan-xərəp keründi;

(a) Huddi Yəxaya pəyəqəmbərU toqqruluq «**U aləm aldida kətürülidü, yüksəki orunoqa qıkırlılıdu, nəhayiti aliy orunoqa erixtürülidü**» degəndək («Yəx.» 52:13), u elümədin turup «asmanlarça ketürülüxi» bilən uningoja hazır tehimu kəp xərəp қoxulup: «**həzir xan-xərəp wə hərmət təji kiydürülgən**» («Ibr.» 2:9).

(b) U dunyoşa kaytip kelip, «**Huda uning barlıq düxmənlirini təhtipəri kılıp**» («Zəb.» 110:1) U Əzining (demək, Əziga təwə bolğan) təhtiga Israilning padixağı süpitidə oltridu. Xu qaqında dərwəkə uning bexida «kəp tajlar» bolidu («Wəh.» 19:12); qünki Huda'Atisi Uningoja xəhanə xan-xərəp қoxupla kalmayıb, insanlarmı, bolupmu Əzining Israeli Uni uluojlaydu; U Dawutning həkikiyə əvladı bolup, təhtininq «hökük Igisi»dur («Yar.» 49:10); «**U bolsa Atisining jəməti üçün xərəplik hökük-təht bolidu; həkələr Uning üstiğə Atisining barlıq xəhərətlərini yükləydu; yəni barlıq uruk-nəsillirini, barlıq kiçik қaqa-ķuqılları, piyalə-jamlardın barlıq küp-idixlərə qıraq asidu**» («Yəx.» 22:22-24). Xunga: —

«**U ez təhtiga olturup həküm süridu**» (13-ayət).

Gərqa Uning səltənəti mutlak bolsimu, bu səltənət pütünley mehribanlıq bilən yürgüzüldü: —

«**Uning künliridə həkkənayılar ronak tapıdu;**

Ay yok bolquqə tinq-amanlıq texip turidu.

U dengizdin-dengizlərə qıraq,

Əfrat dəryasının yər yüzining qətlirigiqə həküm süridu.

Qəl-bayawanda yaxawatlıqlar Uning aldida bax қoyidu;

Uning düxmənləri topılları yalaydu.

Tarixning wa arallarning padixaħlıri Uningoja hədiyələr təkdim kılıdu,

Xeba wə Sebaning padixaħlırimu sowqatlar sunidu.

Dərwəkə, barlıq, padixaħlılar Uning aldida sajdə kılıdu;

Pütkül əllər Uning hizmitidə bolidu;

Qünki U pəryad kətürgən yoksullarnı,

Panaħsiz ezigənlərni kutulduridu;

U yoksul-ajızlarça iqiini aoritidu,

Yoksullarning jenini kutkuzidu;

Ularning jenini zulum-zomigərliktin hərlükə qıçıridu,

Uularning kəni uning nəziridə kimmətlilikdər.

Padixaħ, yaxisun!

Xebaning altunlıridin Uningoja sunulidu;

Uning üçün dua tohtawsız kılınidu;

Uningoja kün boyı bəht tilinidu;

Yər yüzidiki həsul mol bolidu,

Hətta taq qokkiliridim xundaq bolidu.

Ularning mewisi Liwandiki ormanınlardək silkinidu;

Xəhərdikilər bolsa daladiki ot-yexilliktək güllinidu;

Uning nəmi mənggүügə eqməydi,

Uning nəmi kuyax bolmioquqə turidu;

«Zəkəriya»

**Adəmlər Uning bilən əzlirigə bəht tiləydi,
Barlıq əllər Uni bəhtlik dəp atixidu**» (Zəbur», 72-küyдин).

Səltənitining xu mehribanlıq harakteri keyinkı jümlə bilən qüxəndürülidü: —

«U təhtkə olturidıjan bir kahin bolidu» (13-ayət).

Zəkəriyaşa tapxurulojan barlıq bexarətlərdə kərsitilgəndək, muxu yerdim «ilgiriki pəyojəmbərlər»ning Məsih wə Uning hizmiti toopruluk degənlirinинг tolimu ihmam bir yekünü bardur.

U həkikiy «Məlkizədək», «Həkkəniyat Padixaḥi», «Salemning Padixaḥi», yəni «Amanlıq padixaḥi»dur; u Lawiy kahinlirioja ohximaydu, uning kahinlikı «mənggülük bolidu» («Yar.» 14:18-20, «İbr.» 8:1-3).

U hazırlanıbarlıq həlkə üçün Hudanıng ong yenida olturup dua-tilawət kılıwatkan kahindur («Rim.» 8:34, «İbr.» 5:2, 7:23-28, «1Yh.» 2:1). Lakin U xu yerdin dunyaqa kayıtip kelip təhtini igiləp, yər yüzidə xu mutlak, səltənitini yürgütginidim U yənilə **«bilimsizlər wə yoldın qətniğənlərə mulayimlik bilən muamilə kiliđıjan»** «**təhtkə olturojan kahin**» bolidu («İbr.» 5:2); Uning həkkəniyatı kəttiklik pəkət asıylar wə buzuqluk kılələşdirən qılıçlılar ojila karitilojan bolidu. Qünki Rəbbimiz Əysə Məsih, **«Tünüğün, bugün wə əbədil'əbədgiqə əzgərməyədul»**. Uning əng yüksək uluqlukı wə xan-xarıpi uning mutlak küq-kudritidə əməs, bəlkı dəl Uning bizgə bolovan wə bolidiojan xapaitididur — u xapaət Əz hayatını kəp insənləri kütəkuzux üçün pida kılıxi arkılık ayan boldi wə xundakla hazırlanıb üzgün, asmandan bolsun yerdə bolsun kahinlik kılıp dua-tilawət kılıxi arkılık ayan bolidu.

«Hatırjəmlik-aramlıknı elip kelidiojan həmkarlıq ular ikkisi arısida bolidu».

«Hatırjəmlik-aramlıknı elip kelidiojan həmkarlık» — bu həmkarlıq əzidə hatırjəmlik-aramlık bolidiojanlığını kərsitipla kalmayı, yənə baxxılar üçünmu hatırjəmlik-aramlıknı elip kelidiojanlığını kəsidi.

Undakta bu «ikkisi» kim? Ularning «həmkarlık»i nemə?

Bəzi alımlar «ikkisi» degən sezning «ikki hökük» degən mənisi bolup, bəlkim Məsihning «kahin» həm «təhtkə olturojan padixaḥ» degən ikki salahiyitini kərsitudu, dəp karaydu. Biz Dawut Baron alımlıng pikrigə koxulup, «ikkisi» degən ibarini Pərvərdigar həm uning Məsihini, yəni Rəb Əysə wə Uning Atisini kərsitudu, dəp karaymız. «Zəbur»diki 110-küydə Pərvərdigar wə Uning Məsihining otturisida dəl xundak bir «həmkarlıq» yaki «nəsihət» tiləja elinidü wə xu yerdə Məsih, «kahin wə padixaḥ» dəp atılıdu. Zəkariyanıng sözlerini anglioqıllar dərwəkə xu yolda qüxəngən bolsa kerək.

«Həmkarlıq» yaki «nəsihət»ning natijisi, pütkül dunya üçün nijatlıq elip kelidü: —**«Qünki Huda dunyadiki insənləri xu kədər seyiduki, Əzining birdinbir yeganə Oojlini pida boluxka bərdi. Məksiti, Uningə etikəd kılıqan hərbəri əhalək bolmay, mənggülük hayatıq erixixin ibarəttür»** («Yh.» 3:16).

... Məksiti kəlgüsü zamanlarda Uning Məsih Əysada bizgə karitilojan mehribanlıkı bilən ipadıləngən xapaitining xunqə əqayət zor ikənlilikini kəsitixtin ibarəttur...

U Əz kəngligə pükən güzəl həjhı boyıqə iradisidiki sırni, yəni wakit-zamanlarning pixip yetilixini idarə kılıp, həmməni, yəni ərxılarda bolovan həm zəminda bolovan məwjudatlar ojala Məsihni bax kılıp, ularni Məsihət jəm kılıx məksitini bizgə ayan kıldı; Uningda bizmə Huda ojala miras kılınojan; biz xu məksətə barlıq ixłarnı Əz əkil-iradisi boyıqə idara Kılələşdirən nixani bilən aldin'ala xu ixķa bekitilgənidük» (Əf.» 1:9-11, 2:7)

14-ayətkə etəyli: —

«Zəkəriya»

«Muxu qəmbərsiman taj Pərvərdigarning ibadəthanisida Hələm, Tobiya, Yədayalara wə Zəfaniyaning oqlining mehribanlıqıja bir əslətmə üçün koyulidu».

Bu nağayit güzəl ixtur. «Tajlar» Hudanıng ibadəthanisi iqidə əslətmə süpitidə koyulidiojan bolidu. Lekin bu pəkət Hudanıng eygə ezlirinə wə eżgilərning hədiyə-sowojatlini elip kəlgən xu üq mətiwər kixilərgə əslətmə bolupla kalmay, bəlkı «Zəfaniyaning oqlining mehribanlıqı» ojimu əslətmə bolidu. Xu kixi həkikətən «İbrahimning bir əwlədi» bolup, tolimu mehmandostluq bilən xu üq musapirni eygə kobul kılinojanı. Karioqanda, Hudanıng yolidə kılinojan bu ix dərwəkə kiqikkinə bir hizmat bolsimu, lekin Huda təripidin intayın kimmətlək hesablananıdi. Həlday (yaki «Hələm», «Zəfaniyaning oqlı») xübhisizki, xuni Hudanıng namida kılinojan. Xuningoja ohxax, hazır Rəb Əysə Məsihgə bolovan səygü üçün kılinojan kep muxundak kiqikkinə wa kerünüxtə əhmiyətsizdək tuyulidiojan ixlar Unıng təripidin əslitiliđi: — **«Mən silərgə xuni bərhək eytip koyayki, Mening bu xakiqliklımdın əng kiçik birini Mening muhlisim dəp biliq, uningoja hətta pəkət birər qinə soñuk su bərgən kiximu jəzmən əzığə layık in'amdın məhrum bolmayıdu»** («Mat.» 10:42).

«Qünki Huda kılōjan əmalliringlarnı wə Unıng mukəddəs bəndilirigə kılōjan wə hazırlı kılıvatkan hizmitinglər arkılık Unıng nami üçün kərsətkən mehribəbitinglarnı untup kəlidiojan adalaşızlərdin əməs» («Ibr.» 6:10), «Xu səwəbtin, bizdə pursət bolsila, həmməyləngə, bolupmu etikadtki ailigə mənsup bolovanlarqa yahxi ixlarnı kılıp berəyli» («Gal.» 6:10).

Unıng üstiğə, ibadəthanıda koyulıjan muxu tajlar xu tet kixığa əslətmə boluxi bilən, tajlar yənə: — **«wə yırakta turuwatkanlar kelip Pərvərdigarning ibadəthanisini կurux hizmitidə bolidu»** degən xu bexarətkə birhil simwol wə kapalət süpitidim koyulıjan.

«Yırakta turuwatkanlar» degən səzər pəkət yırak yurtlaroja tarkitilojan Yəhudiylə həlkəi bolupla kalmay, bəlkı Zəkəriyanı dəwridin keyinkı kəlgüsidi «yat əlliklər»ning Hudanıng yolioja kirgənlilikini kərsitixi kerək. Rosul Pawlus mundak dəydu: **«Lekin əslı yıraklarda bolovan silər hazır Məsihning kəni arkılık yekin kılındınglar»** («Əf.» 2:13); rosul Petrus Hudanıng Mukəddəs Rohnı ata kılıx wədisi toopruluk mundak dəydu: **«Qünki bu wədə silərgə wə silərning balılıringləroja, yırakta turuwatkanlarning həmmisigə, yəni Pərvərdigar Hudayımız əzığə qakıroqanlarning həmmisigə ata kılınidu»** (Ros.» 2:39).

Həzir bolsun, Məsihning kəlgüsidi «ming yillik səltənət» idə bolsun, bu xərəplik bexarət əmləgə axurulmağa wa axurulidu.

«**Xuning bilən silər samawi қoxunlarning Sərdarı bolovan Pərvərdigarning Meni əwətkənlilikini bilisilər**» — bu səzər 2:8-11 wə 4:9-ayatlarning käytılınidur. Xu ayətlərdə eytiləndək, gərqə muxu yerdə səzligüqi pəyojəmbər bolsimu, uningoja səz kılıxka yolyoruk bərgüqi yənilə ilgirkidək «Pərvərdigarning Pərixtisi»ning Əzi dəp ixinimiz; U Əzi toopruluk «samawi қoxunlarning Sərdarı bolovan Pərvərdigar Meni əwətkən» dəydu.

Bexarətnıng ahirki jümlisidə mundak deyiliđi: — **«Əgər Pərvərdigarning awazını kəngül կoyup anglisanglar bu ix əməlgə axurulidu»**

Muxu səzər «Kan.» 28:1din elinəqan. Xu yerdə mundak deyiliđi: **«Əgər sən Hudaying Pərvərdigarning səzini anglap, mən bugün sanga beridiojan əmrlərgə əməl kılıxka kəngül bəlsəng, Hudaying Pərvərdigar seni yər yüzidiki həmmə կowmlarning üstigə qong kılıdu»** wə xundakla ular «kona əhdə», yəni Musa pəyojəmbərgə qüxürülgən kanunda wədə kılinojan barlıq bəht-bərikətlərin müyəssər bolidu. Təwrat-kanunu dəwridə, gərqə ular **«Hudanıng barlıq əmrlirigə əməl kılımız!»** degəndək wədilərni kılıxni halıqan bolsimu, lekin gunahkar təbiiti bilən (həmmimizgə ohxax) ularning Pərvərdigarning səzlirigə «kəngül belüp կulak selip», Pərvərdigarning səziga itaat kəloqudək həqkəndək dərmani yok idi; xuning üçün ular kanunda wədə kılinojan bərikətlərgə müyəssər bolalmay, bəlkı uning lənitigə қaldurulənənidi.

Bexarətnıng əməlgə axuruluxi üçün ularning itaətmən boluxi xərt kılinojanıdi, xunga

«Zəkəriya»

bexarət qöküm əməlgə axuralmaydiqandək bilinidü; lekin esimizdə barki, kəlgüsidiə Huda Israil bilən «yengi bir əhdə» tüzidü. «Qanun astida» kət'iy mümkün bolmiojan ixlar əmdi «xapaət astida» mümkün bolidü; «yengi əhdə»ning iqidiki bəht-bərikətlərdin biri bolsa Hudanıng ənənə-əmərlirining kəngüllərgə yezilixidin ibarət bolidü; «Yər.» 32:38-41də xuni okuyımız: —

«Ular Mening həlkim bolidu, Mən ularning Hudasi bolimən. Mən ular wə ulardin keyin bolojan balılıri barlıq künləridə Məndin əymenip yahxilik kərsun dəp, ularoja bir əlb, bir yolni ata kılımən.

Mən ularoja iltipat kılıxtin kolumni ikkinçi üzməslilik üçün ular bilən mənggülük əhdə tüzimən; ularning əytiyin yenimdin qəfliməslilik üçün Mən əlbibigə korkunqumni salımən. Mən ularoja yahxilik ata kılıxtin həzur elip xadlinimən wə pütün əlbim, pütün jenim bilən ularni muxu zeminoja tikip turozumən!».

Xu ixlar boloqandin keyin, Israil Pərvərdigar Hudasiça huxallık wə razımənlik bilən itaətmən boluxi bilən, bexarət «əməlgə axurulidü», «yırakta turuwatqanlar kelip Pərvərdigarning ibadəthanisini kurux hizmitidə bolidu» «Pərvərdigar pütkül yər yüzü üstidə padixaḥ bolidu; xu künü pəkət bir «Pərvərdigar» bolidu, yər yüzidə birlənbir Uningla nami bolidu» («Zək.» 14:9).

Muxu yerdə əzəmətli izahlap ətkümüz bar. Gərqə Lawiy əkbilisidin bolojan kahinlər rəsmiy halda padixaḥ kılınmiojan bolsimu, Zəkəriya pəyojəmbərninq dəwəridin tartip 500 yil iqidə Israilni idarə kılınqıqlar əməliyəttə ularning bax kahinləri idi. Israilning tarikhini mundak bələdxək bolidu: —

Miladiyədən ilgiriki 2000-1500-yillarda Israil «atiliri» (İbrahim, İshak, Yakup, Yusup) təripidin yetəkləndi; miladiyədən ilgiriki 1500-1000-yillarda pəyojəmbərlər (Musadin Samuilojiqə) təripidin yetəkləndi; miladiyədən ilgiriki 1000-500-yillarda padixaḥlar yaki xahzadılər təripidin yetəkləndi; miladiyədən ilgiriki 500-yıldın baxlap Məsihning kelixiqə bax kahinlər təripidin yetəkləndi. Halbuki, məyli kəysi yetəkqılık bolsun, Israilni yergə karitip koyqanidi. Pəkət ata, pəyojəmbər, kahin wə padixaḥ bir boloqandila ularning hajitidin qışalaytti — bu tətisining tet hil yetəkqılıki pəkət birlənbir əysa Məsihədila birləxtürüldi, əlwəttə.

(4) Roza toopruluk məsililər – inkar jawab wə ümidlik jawab (7-8-bab)

«Darius padixaḥning tətinqi yili tokkuzinqi ay, yəni «Hisləw»ning tətinqi künü, Pərvərdigarning sezi Zəkəriyaqa kəldi. Xu qəqəda Bəyt-Əl xəhəridikilər Xerəzər wə Rəğəm-Mələkni Pərvərdigardin iltipat soraxkə əwətənidi. Bəyt-Əldikilər: «Samawi koxunlarning Sərdarı bolojan Pərvərdigarning əyidiki kahinlərin, xuningdək pəyojəmbərlərdin: «Hərbirimiz kəp yillardın beri kələjinimizdək, bəxinqi ayda hərbirimiz yənilə əzimizini baxışlardın ayıp, yioqa-zaroja olturuximiz kerəkmu?» — dəp soranglar» dəp tapiliojanidi».

Bu yərdiki bexarət yaki bexarətlik jawab (7-8-bablar) səkkiz kərünüx kərungən keqidin təhminən ikki yil keyin berilidü. Səkkiz kərünüxtə Hudanıng Israiloja həm əllərgə bolojan ahirki zamanlarojiqə bolojan muddia-məksətləri ayan kılınidü. Muxu «bexarətlik jawab» kərünüxlərdiki tüp mühüm həwərlərni ihqam wə addiy xəkilda biwasitə yətküzu.

«Zəkəriya»

Bexarət berilgən wakıt «**Darius padixaḥning tətinqi yili tokkuzinqi ay**» (Dekabr) idi (7:1nimü körünə). «Əzra» 6:15din ular xu wakıttı kuruwatlıq ibadəthanining pütüxigə yənə ikki yıl қalıqan, dəp ukımız.

Muxu kixilərning soal қoypojan wakıti «Darius padixaḥning tətinqi yili» idi. Xu qəođda Israilning Pələstingə қaytlıqan «kaldisi» oja nisbətən wəziyət səl ongxalojanidi, ularning turmuxi ketürülgənidi. «Əzra» 6-babta hatirəngəndək, ibadəthanini pütküzüxkə barlıq tosaloqlular Dariusning bir yarlıq bilən yok əlində. Gərqə Yerusalem xəhiriñin sepiyi wə bəzi məhəlliliri tehiqə harabə hələttə tursimu, heli awat laxkənidi; u yerdə uning birnəqqə kərkəm əylər bar idi («Hag.» 1:4).

Bu kixilər tiləja alojan «bəxinçi aydiki roza» əslidə yətmix yil burun Babilə şürgün bolоjanlar Sulayman kurojan ibadəthanining wəyran kılınixi, xundakla zeminining wəyran kılınixiçə seçinip həsrət bildürük üçün idi. Qünki Babil imperiyasının əxunlular ibadəthanını bəxinçi aynı 9-künidə wəyran kılıjanidi, andın həlkəni şürgün kılıp, yətmix yil ular üstidin həküm şürgənidi. Əmdiliklik şürgün bolоjanlar կaytip kelip, ibadəthanını կaytidin kürməktə idi; xunga «həlkəning əldilirli»ning «yəna roza tutux kerəkmə?» degən soalni қoyuxi təbiyyi idi. Kep kixilər xundak oyda bolоjanlıq pəyojəmbərninq jawabidin ispatlinidu; qünki uning jawabi dəl «zemindiki barlıq turuwatlıq həlkə»kə қaritiliidu.

1-3-ayətlər toqrisidiki birnəqqə kizik nuktilər: –

(1) Bəyt-Əl xəhiriñi şürgünlükten կaytkanlar կaytidin kurojanidi. Bəyt-Əlnin əslidiki əhalisinin əowladlıridin kəp kixilər, xundakla baxka kəbilələrin birnəqqisi uningda olturaklıxkənidi («Əzra» 2:28, «Nəh.» 7:32, 11:31). Gərqə ilgiri Bəyt-Əl butpərəslikning bir mərkizi wə xundakla «ximaliy padixaḥlıq» (Israil) bilən «şənubiy padixaḥlıq» («Yəhuda») otturisidiki ayrılixning səwəbqisi bolоjan bolsimu, hazır Bəyt-Əldikilərning gepidin həqkəndək «bəlgünqılık» yaki ayrımqılıkning purik qıkmayıdu; eniKKİ, ular Yerusalemni Huda ibadəthanisi üçün bekitkən jay, dəp etirap kılıdu.

(2) Bəyt-Əldikilərgə wakil bolоjan bu kixilərning isimləri, yəni «Xərəzər» wə «Rəğəm-mələk» Asuriyələr yaki Babillər qoquqən butlar bilən munasiwətlik idi («Yəx.» 38:38, «Yər.» 39:3-13din birnəqqə misallar körünidü). Babil imperatori Neboğadnəsar Daniyal wə üq dostini ordisida hizmitidə boluxka ularning isimlərini əzgərtkən. Xuningdək bu üq kixi əslidə Asuriyə yaki Babil imperiyasında mühüm əməl tutkan wə xu səwəbtin ularojumu xu isimlər қoyulmuşanidi.

(3) Wəkillər «Samawi əxunlarning Sərdari bolоjan Pərvərdigarning əyidiki kahinlərdin» yol soriojili kəlgənidi. Musa pəyojəmbərgə qüfürülgən əkanun boyiqə kahinlər, xundakla Lawiyaların «Yaçupka Hudanıng həkümürlərini ukțuruxi», «Israilqa əkanununu eğitix»i kerək idi («Qan.» 33:8-10). «**Kahinning ləwliri ilim-bilimni saklıxi kerək, həkələr uning aqzidin mukəddəs əkanunni izdixi lazım**» («Mal.» 2:5-7). Zəkəriya wə Həqay əzlərini «Pərvərdigarning həwirini həlkəkə yətküzidiojan Pərvərdigarning əlqılıri» iğenlikini ispatlıqdan keyin, ularınmə yol soriojını təbiyyi ix idi («Hag.» 1:13).

(4) Қoyulmuş soal mundak: «**Hərbirimiz kep yillardın beri əliqinimizdək, bəxinçi ayda hərbirimiz yənilə ezmizni baxkılardın ayrip, yioşa-zarəşa olturuxımız kerəkmə?**» (muxu səzdiki «ayrix» degən sez adəttə «Nazariylar»ning Hudanıng yolidə əzlərini hərak-xarabtin, xundakla baxka ixrətlərdin ayrixini, pərhizkarlıq turmuxini kərsitidü).

«Zəkəriya»

Matəm tutux wə roza tutuxlar bolsa adəttə yioqa-zarlar ketürüx bilən etküzülətti («Hək.» 20:26, «1Sam.» 1:7, «2Sam.» 1:12, «Əzra» 10:1, «Nəh.» 1:4ni kərung).

«**Bəxinqi aydiki roza**» (kədimki kalender boyiqə Awojut eyi) — bügündə kədər Yəhədiylər təripidin xu ayning 9-künində, Nebokədnəsarning Yerusalem wə ibadəthanini wəyran kılıxını əsləx üçün etküzlidi. Kızılkıbir ix xuki, Yəhədiy tarixxunaslarning bayanı boyiqə xu künidimə təwəndikli pajılərlər yüz bərgən: —

(1) İkkinqi ibadəthana Rim imperiyəsi təripidin wəyran kılındı (miladiyədin keyinkı 70-yili)

(2) Yəhədiy həlkini əzizə əgixixkə aldiqan «sahta Məsih» bolqan Bar-Çökəba Rimoja kərxi isyan ketürgəndin keyin, Rim қoxunlular dəl xu künidə Betar xəhərinə ixçəl kılıp uni wə barlıq əgəxkənlərni tutup əltürdi.

(3) Muxu ixlardın keyin rimlik waliy Turnus Rufus Yəhədiylərə əz əqmənlilikini bildürüx üçün Zion teşfini (ibadəthanining əslidiki jayini) «**etiz aqđuroqandək aqđurdı**». Bu ix dəl Mikah pəyojəmbər aldin'ala bexarət kılıqandək boldi («Mik.» 3:12).

Wəkillərning soali bolsa pəkət birinqi ibadəthanining wəyran kılınixini əsləydiqan roza toqıruluk idi, əlwətta. Ibadəthana käytidin kurulup qıkıxka az əkalqaqka, xundak roza tutux muwapikmu? Pəyojəmbərlər eytkəndək, ibadəthanining käytidin kuruluxining əzi dərvəkə Pərwərdigarning Əz həlkigə käytidin iltipat kərsitidioqanlıqıça ispatlıq alamət bolmamdu? Wə xundak bolqanda, Pərwərdigar ilgiriki pəyojəmbər arkılık wədə kılıqandək, uning Israilni xanxərəplik əhalikdə kəltüridioqan wəkəf-saiti kəldimə? — wəkillərning soalları muxu mənilərning həmmisini əz iqigə aldı. Pərwərdigarning pəyojəmbəri arkılık bərgən jawabi ikki əsaslıqda bələnidü — birinqisini «inkar jawab» deyixkə bolidu (7:4-14), ikkinqisini «ümid bərgüqi jawab» deyixkə bolidu (8-bab).

Bexarətlik jawab «səkkiz kərünüx»tək, «**Yerusalem wə Zionaşa bolqan otluk muhəbbitimdirin yürükim lawildap keyidü**» əz «**Mən Yerusalemə moğ rəhim-xəpkətlər bilən kätip kəldim**» degəndək təsəlli yətküzidioqan sozler tepilidü. İkki bexarəttim Pərwərdigar Yerusalem otturisida makanlıxidü, Yerusalem «həqiqət xəhəri» wə «mukəddəs taç» dəp atılıdu, barlıq əllər Hudani izdəp, Uning yollurunu əginixkə xu yərgə kelidü, deyilidü (1:14 wə 8:2, 1:16 wə 8:3, 2:4 wə 8:4-5, 2:10-11 wə 8:3, 20-23 selixturung).

«Səkkiz kərünüx» Israilning barlıq azab-okubətlirinining «ilgiriki pəyojəmbərlər»ning səziga կulağ salmay itaətsizlikidin hasil bolqanlıq, xundakla kət'iy towa kılıx kerəklili bilən baxlanıqandək, muxu bexarətlər ohxaxla towa kılıp, «ilgiriki pəyojəmbərlər»ning səziga կulağ selixkə bolqan hitab bilən baxlinidü.

Əmdı təpsilatlıraqa keləyli: —

«**Pərwərdigarning səzi manga kelip mundak deyildi:** —

«**Zemindiki barlıq turuwatkan həlkə həm kahinlərə səz kılıp mundak soriojin:** — «Silər muxu yətmix yıldın beri bəxinqi ay wə yəttinqi aylarda roza tutup yioqa-zar kılıqininglarda, silər Manga, həqiqətən Manga roza tuttungalar mı? Yegininglər, iqlikinglər, bu pəkət əzüngərlər üçünla yəp-iqlikinglərdin ibarət boldi əməsmu?» (4-6).

Awwal xuningəja diqqət kılımımızkı, «Pərwərdigarning səzi» pəkət Bəyt-Əldin kelgən wəkillərgə bolupla կalmayı, «**zemindiki barlıq turuwatkan həlk**»kə eytilidü; qunki wəkillər

«Zəkəriya»

köyçən bu soal kəp adəmlərning oylırıda bolsa kerək. Bexarət yənə kahinlərə alahidə yətküzlidü; buning səwəbi, xübhisizki, ular əslidə xu soaloja durus bir jawab berixi kerək idi («Qan.» 33:8-10, «Mal.» 2:5-7); lekin ular əzlirinin kənglining kəynigə kirdək, həlkə ohxax əqapılıkka qüxkənidir. Jawabining məksəti Huda aldida kəngül köymiojan sırtkı kərünüxtlə etküzülgən «ihlaslıq»ning həq əhəmiyyəti yoktur, dəp jakarlaxtin ibarət idi.

«Silər muxu yətmix yıldın beri bəxinqi ay wə yəttinqi aylarda roza tutup yioqa-zar kılqininglarda, silər Manga, həkikətən Manga roza tuttunglarmu?»

Bu sözlər bilən Huda: «Roza tutsila Huda aldida yahxi ix bolidu» dəydiqən ukümoja rəddiyyə beridü. Huda ular uzun yil (70 yil) wə kəp kətim, yəni yilda pəkət bəxinqi aydila əməs, yəttinqi aydimu roza tutup kəlgənidir, dəp etirap kılıdu («yəttinqi ay»diki roza waliy Gədəliyanıñ əltürülüxini əsləp, uningoja həsrət bildürük üçün idi — Təwrat, «Yərəmiya» 40-41-bablarnı kərung. Bu Babil imperiyəsi Pələstinni ixojal kılqan məzgildə, Israilning bexioja bala-kaza kəltürgən əng ahirki wəkə idı).

Ular bəlkim bugünkü Yəhudiylərə ohxax, roza tutkanda intayın əstayidil bolup, tang səhərdin tartip gugumojiqə həq yeməy, həq iqməy turoqan bolsa kerək; rozilirioqa ular yioqa-zarlarıñ koxattı. Lekin Huda ularning xu rozilirini həq etibarəqə almayıtti. Nemixkə? Qünki rozilirida wə yioqa-zarlar kətürüxliridə ular yanılıa əzlirinin mərkəz kılıp kəlgənidir; ularning həsrətləri əzlirinin gunahlıq etmüxləri wə itaətsiz bolqanlıq üçün əməs, bəlkı tartkən azab-əkubətləridin bolqan həsrət idı, halas. Roziliri əz kənglidin qıckan, Hudanıñ yolyorukı bilən bolmiojanidi. Ular roza tutuxka nisbətən towa kılıx pursiti dəp, Hudanıñ aldida əz-əzidin: «Bizdə nemə kəmqılık bar?» dəp soraxning ornioja, bəlkı «sawablıq ixlar» dəp karaytti. Həyt-bayramlıridə ular ohxaxla «əzlerini mərkəz kılqan». Xunga pəyoqəmbər: «**Yegininglar, iğkininqlər, bu pəkət əzüngərlər yəp-iğkininqlərin ibarət boldi əməsmu?**» dəydi. Rosul Pawlus mukəddəs ətanundıki kəp əmrlərni tüp jəhəttin yioinqaqlaş: «**Xunga silər nemini yesənglər, nemini iqsənglər wə hərkəndək baxğa ixlarnı kılışanglar, həmmə ixlarnı Hudaoqə xan-xərəp kəltürük üçün kilinglər**» dəydi («1Kor.» 10:31).

Bu zamanlarda kəprək adəmlər xu ixlardın sawak alojan bolsa yahxi bolatti. Huda aldida ətanundıki kəp əmrlərni tüp jəhəttin yioinqaqlaş: «**Wakıti-waktida əstayidillik bilən hər türlik diniy paaliyətlər bilən xuqullandım, katnaxtim», «Huda aldida kəp sawablıq ixlarnı kılıp kəldim» dəp oyliojini bilən, əmma kiyamat künii Məsilə ularqə: «**Bu ixlarnı kılqiningda, sən Manga, həkikətən Manga xularını kıldıngmu?**», «**Mening aldımdın yokulunglar; mən seni həq tonumidim**» dəmdikin, tang?**

(7-ayət) «**Bular Yerusalem wə uning ətrapidiki xəhərliri ahalilik bolqan, taza awat laxkan qaoqlarda, Jənubiy Yəhuda wə təwən tüzlənglik ahalilik bolqan qaoqlarda, Pərvərdigar burunkı pəyoqəmbərlər arkılık jakarlıqan sözlər əməsmu?**»

Ayəttiki: «**Bular ... Pərvərdigarning burunkı pəyoqəmbərlər arkılık jakarlıqan sözlər əməsmu?**» degən asasiy jümlə bizningqə: «Huda ilgiri ohxax narazi bolqan illətlər, ohxax əyibligən kilmixlər hazır silərdə yənilə bar əməsmu?» degəndək mənididur.

Dərəvəkə «burunkı pəyoqəmbərlər» huddi Zəkəriya Israilni əyibligəndək ularni ohxax kuruq diniy paaliyətləri üçün əyibləyti. Məsilən roza toqurluk: —

(soal) «... **Biz roza tuttuk, biraq nemixkə Sən kəzünggə ilmiding?**

Biz jenimizni kiyindik, biraq Senin nemixkə buningdin həwiring yoktur?...

(jawab) — «**Çaranglar, roza künii silə əz kənglünglardikini kiliwerisilər...**

«Zəkəriya»

Silərning hazırkı roza tutuxliringlarning məksiti Aliy Bolouqioja awazinglarni anglitix əməstur.

Mən muxundaq rozini tallıojinim,
Adəmlerneninq eżjenini kiyaydiojan künmu?
Bexini қomuxtək egipli,
Astioja bəz wə küllərni yeyix kerək bolovan künmu?
Silər muxundaq ixlarnı «roza»,
«Pərvərdigar kəbul kiloqudak bir kün» dəwatamsılər?» («Yəx.» 58:3-5).

Əmma Zəkəriya koyovan bu soal rozinin tehimu kəng dairidə, yəni barlik, dua-ibadət paaliyətliri toopruluq koyulovan boluxi mümkün. Qunki bu paaliyətlərin iqki ihlassizlikni yoxurux yaki hətta itaətsizlikni nikablax üçün ixlixtək korkunqluk həwpı bardur: —

«Pərvərdigar keydürmə kurbanlıklar bilən təxəkkür kurbanlıklärini kəltürüxtin səyinəmdü, ya Pərvərdigarning səzığa itaət kilixtin süyünəmdü? Mana itaət kilməklik kurbanlık kilməkliktin əwzəl, kengül koyux əqəmər yeqini sunuxtin əwzəldür» («1Sam.» 15:22).

Musa pəyojəmbar: «Əmdi, i Israil, Pərvərdigar Hudaying səndin nemə tələp kılıdu? — Haling yahxi bolsun dəp meninq bugün silərgə muxu tapiliojanlırimdin baxka nərsini tələp kılarmu? — Uning tələp kılıqını bolsa Pərvərdigar Hudayingdin korkup, Uning kərsətkən barlik yollırıda mengip, Uni səyüp, pütkül kəlbinq wə pütkül jeninq bilən Pərvərdigar Hudayingning hizmitidə bolup, Pərvərdigarning əmərləri wə bəlgilimilirini tutuxtin ibarət əməsmu?» dəydu («Qan.» 10:12-13).

«Itaət kilməklik kurbanlık kilməkliktin əwzəl, kengül koyux əqəmər yeqini sunuxtin əwzəldür» degəndək, mukəddəs qanundiki mühüm əhlaklık prinsiplərinin əməlgə axurux (Hudani səyűx, əqəmər yeqinizi səyűx) barlik yemək-iqməkkə baqlanovan bəlgilimilərni ijra kilixtin wə barlik murasimlarnı etküzüxtin mutlək mühüm ikənlikli bəxarətninq ikkinçi kismi (8-10) din kerünidü: —

«Pərvərdigarning səzi Zəkəriyaçıqə kelip mundak deyildi: — «Samawi əqəmərlarning Sərdarı bolovan Pərvərdigar mundak dəydi: — «Həqiqiy adalətni yürgütünglər, bir-biringlərə qədər mehîr-muğəbbət wə rəhîm-xəpkət kərsitinglər, tul hotun wə yetim-yesirlərni, yat adəmlər wə namratlarnı bozək kilmənglər; əqəmər eż kərindixiçə kənglidə yamanlıq oylimisun».

Muxu ayətlər «Yəx.» 58:6-12 wə ilgiriki pəyojəmbərlərinin muxundak kəp bəxarətlərini esimizgə kəltürüdü; ularda Rəbbimiz əsərən qandaq rozinin seyinidiojanlılı kərsitilidü: —

«Mana, Mən tallıojan roza muxuki: —

Rəzillik-zulumning asarətlərini boxitix, boyunturukning tasmilirini yexix, ezilgənlərni boxitip hər kılıx, hərkəndək boyunturukni qekip taxlav əməsmidi?

Ax-neningni aqlarqa üləxtürüyüng, hajətmən musapirlarnı himaya kılıp eż eyüngə apirixing, yalingaqlarnı kərginində, uni kiyidürüyüng, əzüngni əzüng bilən bir jan bir tən bolovanlardın əqəmər yeqini sunuxtin əwzəldür» («Yəx.» 58:6-8).

Əmma Zəkəriya 8-10-ayətlərdə ilgiriki pəyojəmbərlərinin bəxarətlərini nəkşil kəltürüxninq orniçə, Hudanıng Rohiñinq yolyorukining astida ularını kəytidin yioinqaqlaydu.

Ilgiriki pəyojəmbərlərinin bəxarətləri xundak enik bolovanı bilən, nətijisi 11-14-ayətlərdə deyilidü: —

«Birək ata-bowiliringlar anglaxni rət kılıjan, ular jahiliy bilən boynını toləp, anglımasğa əqəmərlərinə qədər kılıjan; ular Təwrat əqəmərlərinin wə samawi əqəmərlərinin Sərdarı bolovan

«Zəkəriya»

Pərvərdigarning Əz Rohı bilən burunkı pəyojəmbərlər arkılık, əwətkən sezlirini anglimaslıq üçün kenglini almastək qattık kılıqanı; xunga samawi қoxunlarning Sərdarioloqan Pərvərdigardin intayın qattık oğzəp qıxkən; xundaq boldiki, Mən ularnı qakıroqanda ular anglaxni rət kılıqandək, ular qakıroqanda Mənmu anglaxni rət kildim — dəydu samawi қoxunlarning Sərdarioloqan Pərvərdigar. Wə Mən ularnı ular tonumaydioqan barlık, əllər arisioja қara կuyun bilən tarkitiwəttim; ularning ketixi bilən zemin wəyrən bolqan, andin uningdin ətkənlərmə, կaytqanlarmu bolqan əməs; qünki ularning səwabidin illik zemin wəyrəna qılınojan.

Buningoqa ohxax birinqi babta: «**Ata-bowiliringlardək bolmanglar;** qünki ilgiriki pəyojəmbərlər ularoja: «**Samawi қoxunlarning Sərdarioloqan Pərvərdigar:** — rəzil yolliringlardın wə rəzil kilmixliringlardın yenip towa қilinglar, deqən», — dəp jakarliojan; birək ular կulak salmiojan, boy sunmiojan, — dəydu **Pərvərdigar**» deyildi.

Əmma Zəkəriya muxu yərdə 7-babta ularning kenglini tax kılıp itaətsiz bolqanlığını tehimu təpsiliyraq təhlil kılıdu: —

(a) ular «**anglaxni rət kılıqan**»

(a) «**jahilliç bilən boynini tolqap**» — ibraniy tilida bu «yəlkisini Mening hizmitimdirin qaqurup» deqən sezlər bilən ipadilinidu. Xu ibarə «Nəh.» 9:29dimu, jahil bir inəkning barlik küqi bilən eziqə կoyulqan boyunturukka əktə kopkanlığını kərsətkəndək mənidə ixlitildi. «Hox.» 4:16nimu kerüng.

Ularning pozitsiyisi xu bolqanki, «**xadılıq wə kəngül huxluq bilən Pərvərdigar Hudayingning կullukida bolmiojan**» («Qan.» 28:47); ular «**Uning boyunturukça bolux asan, Uning artidiojan yükü yeniktr**» deqən wədisini həq əgənmigən («Mat.» 11:28-30).

(b) «**anglimaska կulaklırini eoqır kılıqan**». Bu sez «Yəx.» 6:10diki bexarətkə ohxax ixni kersitidu: —

«**Muxu həlkning yürikini tax kılıqin;**

Ularning կulaklırini eoqir,

Kəzlirini kor kılıqin; bolmisa, ular kəzliri bilən kərələydiojan, կuliki bilən angliyalaydiojan, Kəngli bilən qüxinələydiojan bolup,

Yolidin yandurulup sakaytilqan bolatti».

İnsanlar Hudanıng təlipini əməlgə axuruxtin qekinip kətkən bolsa, dəhəxətlik nətijisi dəl xu boliduki, ular Hudanıng səzini angliqanseri tehimu gallixip, ahir berip «**kəzliri bar bolqını bilən, həq kərəlməydu**».

(p) əz kenglini tax kılıx jəryanining ahirki baskuqı 12-aytətə: «**Ular... kenglini almastək qattık kılıqan**» deyildi.

Huda mehîr-xəpkütini kərsətmigən bolsa, bundaç bir kəngül üçün ümid yok bolqan bolatti. Paşət U möjize yaritip, «**tax yürikini elip taxlap**» mehribanlıq kəlbni ata կilsa andin eżgirix boldu. Həmmimizgə mana Uning xu niğati kerəktur! («Əz.» 11:19, 36:25-29).

Lekin Zəkəriya pəyojəmbər muxu yərdə eytqan jahilliç wə asılık Hudanıng mukəddəs կanununu wə «pəyojəmbərlər arkılık eytqan sezlirini»ni rət kılıxi bilənla qəklinip kalmayıdu. Gərqə «həlkning կaldısı» mukəddəs zeminoqa կaytixi bilən bir məzgil Hudanıng yolunu tutqan bolsimu, ulardin keyinkı dəwrədkilər asasən yənilə jaħillixip kətti; «**Hudanıng Kalami**», «**Hudanıng xan-xəripidin parliojan nur, uning əyniyitining ipadisi**» bolqan Məsih Əzzi kəlgəndə Israfil Hudadin allılıqan yüz eriğən bolqaqka, Uni pütünləy qatka қaçı.

Hərbir dəwrə, Hudanıng jamaitidikilər ezliri üçün Hudanıng Əzini izdimisə, ular ohxaxla tuyuk yoloja kirip keliq, qüzkünlükətə կalidu. Ahirki zamanlarda kəp «etikadqilar» «Hudanıng yolda mangımız» deqini bilən qattık aldinip, pütünləy tətür yolda mengixi bilən «**etikadın**

«Zəkəriya»

yenix»tək ixlar bolidu; insanlarning kəpinqisi Hudaçşa ibadət kılmay, Xəytanoşa qoğunidu; Məsihni rət kılıp, dəjjalnı əxarı alıdu.

«**2Tar.**» 36:14-16də Israilning tarihining kəp kismi toopruluq mundak hatirilinidu: —

«**Uning üstigə, barlıq bax kahinlar bilən həlkning həmmisi yat əlliklərning həmmə yirginiqlik ixlirini dorap, asiyliklirini axurdi; ular Pərvərdigar Yerusalemda Əzigə atap mukəddəs kılajan əyni bulojiwətti.**

Ularning ata-bowilirining Hudasi bolovan Pərvərdigar Əz həlkigə wə turaloqusioja iqiñi aqritkaqka, tang səhərdə ornidin turup elqilirini əwətip ularnı izqıl agahlandurup turdi. Bırak ular Hudanıng əlqilirini mazaç kılıp, səz-kalamlarını mənsitməydi, pəyqəməbərlarını zanglıq kılıtti; ahir berip Pərvərdigarning kəhri ərləp, kütkuzoqili bolmaydiqan dərijidə həlkining üstigə qüxti».

Uning kəhrining qüixkənlikli Zəkəriyaning munu bexaritidə təswirlinidu: «**Mən ularnı qəkirojanda, ular anglaxni rət kıləndək, ular (azab-ökubəttin) qəkirojanda, Mənmə anglaxni rət kıldım**» wə «**Mən ularnı ular tonumaydiqan barlık, əllər arisioja kara kuyun bilən tarkitiwəttim**».

(a) Həlkə bolovan təsiri: —

Muxu «tarkitix» jəryani birinqi ibadəthanining wəyran kılinojanlığı wə Babiloşa sürgün bolovanlıq bilən baxlandı; keyinki asırlardə u dawamlixip, Yəhədiy həlkı «**birsı danni əqlwirdə taskiqəndək Israil jəməti əllər arisida taskalmakta**» («Amos» 9:9). Bu ix «**yat əllərning wakıtları**» toxquqə, yəni «**Israilni tarkatkuqi uni əytidin yioqdu, pada bəkkuqi padisini bəkəndək U ularni bəkidi**» degən wakitkığıq dawamlixidu («Yər.» 31:10, «Kan.» 28:49, 50, 64, 65, «Yər.» 16:13 wə baxka yərlərni körüng). Gərqə Yəhədiy həlkı hazır Pələstin zeminining bir kismini igiligən bolsimu, bu ularning «tarkitilik künliyi»ning ahirlaxkını əməs.

(ə) Zeminoja bolovan təsiri: —

«**Ularning ketixi bilən zemin wəyran bolovan, andin uningdin etkənlərmə, kaytkənlarunu bolovan əməs**».

Bu bexarət Yəhədiy həlkining yətmix yillik sürgün boluxidila əməs, bəlkı ular Rimliklär ikkinqi ibadəthanini wəyran kılqandın (miladiyədən keyinki 70-yilidin) keyinki asırlardın tartip təki 1948-yilioqıqə əməlgə axurulojan; bu wakıtlarda zemin adəmzsız degiğdək turup kaldi (əyni wakitta hazırlıq «Pələstinliklər»ning kəpinqisi İ'ordaniyə, Suriyə wə Misirdə turatti); wə Yəhədiy həlkı bolsa xu zamanlarda zeminsiz kaldi.

7-babtiki ahrıq jürmlə pəyqəmbərninq əzininq hayajanlinip eytkən seziga ohxaydu: — «**Qünki ularning səwəbidin illik zemin wəyranə kılinoqan!**» («Yər.» 3:19nimü körüng). Adəm'atımızning gunahı bilən pütkül yər-zeminoja lənət yətküzülginiga ohxax («Rim.» 8:22ni körüng), Israilning rohiy əhalisi ularning zeminining əhwalıda əks etidu. Bügüngə ədər zeminning kəp yərləri tehi qəl turmaqta wə Israil Məsihni tonup towa kılquqə xundak əkliweridu. Lekin ular Huda bilən yənə inaqlıqka kəltürülsilsə, zemində dərwəkə əytidin «**süt wə həsəl ekip turidioqan**» bolidu wə «**Dala həm əqojırap kətkən jaylar ular üçün huxal bolidu; Qəl-bayawan xadlinip zəpirandək qeqəkləydu**» («Yəxaya» 35-bab)

Muxu bəbtiki həwərni əytidin hulasılışak: — «Bexinglar oja qüxkən apətlərning tüp səwəbi silər tehi həkikiyə towa kilmioqininqar üçün «roza tutuxni taxlaylı» deqininqar toopra bolmayıdu; bırak silərning roza tutuxliringlarning əzimu toqraqa bolmayı kəldi! Qünki rozılarda əz-əzünglar oja aqritip kəldinglər, əz gunahlıringlər üçün puxayman yemidinqlər. Xunga ata-bowinglardın sawaç elinqlər — ular kenglini kəttik kiliwərgəqkə, ahirda towa kılıx yoli

«Zəkəriya»

ķalmıqanidi; silərmə tüptin towa kılmsanglar ohxax yaki uningdin bəttər bir ix qübüxi mumkin» deyəndək bolidu.

Mana təwəndə biz hazır bexarətning «ümid bərgüqi kismi» oja keləyli: —

(8-bab) Roza tutux toopruluk қoyulojan soal wə ümid bərgüqi jawab

«Wə samawi қoxunlarning Sərdari boローン Pərvərdigarning səzi manga kelip mundak deyildi: —

«Samawi қoxunlarning Sərdari boローン Pərvərdigar mundaq dəydu: «Mening Zionoqa baqlıqan otluk muhəbbitim կaynap taxti; Mening uningoja baqlıqan otluk muhəbbitim təpəylidin uning düxmənlirigə qəzipim կaynap taxti.

Pərvərdigar mundaq dəydu: «Mən Zionoqa kaytip kəldim, Yerusalemning otturisida makanliximən; Yerusalem «həkikət xəhiri» dəp atılıdu, samawi қoxunlarning Sərdari boローン Pərvərdigarning teozi «mukəddəsə taq» dəp atılıdu. Samawi қoxunlarning Sərdari boローン Pərvərdigar mundaq dəydu: «Kəri boway-momaylar yanə Yerusalemning koqilirida olturidiojan bolidu; künliri uzun bolup, hərbiri həsisini kolida tutup oltrurdu; xəhərnin koqiliri oynawatkan oqul-kız balilar bilən lik tolidu. Samawi қoxunlarning Sərdari boローン Pərvərdigar mundaq dəydu: — «Bu ix xu künlərdə bu həlkning kəldisining kəzığə ajayıb karamət kərinidiqini bilən, u Mening kəzümgə karamət kərinəmdü?» — dəydu samawi қoxunlarning Sərdari boローン Pərvərdigar.

Samawi қoxunlarning Sərdari boローン Pərvərdigar mundaq dəydu: — «Mana, Mən Əz həlkimni xərkəy zeminlardın, oqərbiy zeminlardin kutkuzimən; Mən ularni elip kelimən, ular Yerusalemda makanlixidu; ular Mening həlkim, Mən həkikət wə həkkaniylikə ularning Hudasi bolimən».

Samawi қoxunlarning Sərdari boローン Pərvərdigar mundaq dəydu: — «Samawi қoxunlarning Sərdari boローン Pərvərdigarning əyining uli selinojan künidə sezligen pəyojəmbərlərning muxu künlərdimu aqzidin bayan kılıniwatkan munu sezlərni anglawatqansılər, — mukəddəs ibadəthanining қuruluxioqa қolunglar küqlük kilişsün! Qünki xu künlərdin ilgiri insan üçün ix həkki yok, at-ulaq üçünmu ix həkki yok idi; jabır-zulum təpəylidin qıkkıqi yaki kirgüqi üçün aman-esənlik yok idi; qünki Mən hərbir adəmni əz yekiniqə düxmənləxtürdüm; bırak Mən bu həlkning kəldisiqə burunkı künlərdikidək bolmayımən, dəydu samawi қoxunlarning Sərdari boローン Pərvərdigar; qünki uruk həsulluk bolidu, üzüm teli mewiləydu, tuprak ündürmilişini beridu, asmanlar xəbnəmlirini beridu; xuning bilən Mən bu həlkning kəldisiqə muxularning həmmisini iğə kıldırimən. Xundak əmalgə axuruliduki, silər əllər arısında lənət bolup қalojininglarning əksiqə, i Yəhuda jəməti wə Israil jəməti, Mən silərni kutkuzimən, silər ularqa bəht-bərikət bolisilər; қorkmanglar, kolliringlər küqlük kilişsün!

Qünki samawi қoxunlarning Sərdari boローン Pərvərdigar mundaq dəydu: — Silərning ata-bowiliringlər Mening oqəzipimni қozojıqanda Mening silərgə yamanlıq yətküzüx oyida bołożinim wə xu jaza yoldın yanmiojinimdək — dəydu samawi қoxunlarning Sərdari boローン Pərvərdigar — Mən hazır, muxu künlərdə yanə Yerusalem wə Yəhuda jəmətigə yahxılık yətküzüx oyida boldum; қorkmanglar. Muxu ixlarqa əməl kilinglər: — hərbiringlər əz yekininglar oja həkikətni sezlənglər; dərvaziliringlarda həkikətkə, aman-tinqlikə uyoğun həkümlərni yürgütünglər; həqkim kənglidə əz yekiniqə yamanlıq oylimisun; həqkandak yalojan kəsəmgə xərik bolmanglar; qünki Mən dəl bularning həmmisigə nəprətlinimən, dəydu Pərvərdigar.

«Zəkəriya»

Wə samawi қoxunlarning Sərdari boローン Pərvərdigarning sezi manga kelip mundak deyildi: — samawi қoxunlarning Sərdari boローン Pərvərdigar mundak dəydu: — «Tətinqi aydiki roza, bəxinqi aydiki roza, yəttinqi aydiki roza wə oninqi aydiki roza Yəhudə jəmətigə huxallıq wə xad-huramlıq, bəhtlik ibadət sorunları bolidu; xunga həkikət wə hatırjəmlik-tinqılıqni səyünglər.

Samawi қoxunlarning Sərdari boローン Pərvərdigar mundak dəydu: — «Nuroğun қowmlar wə kəp xəhərlərning ahalisi yənə muxu yərgə kelid; bir xəhərdə turuwatqanlar baxka bir xəhərgə berip ularqa: «Pərvərdigardin iltipat tiləxkə, samawi қoxunlarning Sərdari boローン Pərvərdigarnı izdəxkə tez barayı; mənmu barımənl» — dəydiqan bolidu.

Kep қowmlar wə küqlük əllər Pərvərdigardin iltipat tiləxkə, samawi қoxunlarning Sərdari boローン Pərvərdigarnı izdəxkə Yerusalemqa kelidu.

Samawi қoxunlarning Sərdari boローン Pərvərdigar mundak dəydu: — «Xu künlərdə hərhil tilda səzləydiqan əllərdin on nəpər adəm qıkıp Yəhudiy bir adəmning tonining etikini tutuwelip uningoşa: «Biz sən bilən barayı; qünkü Hudani sən bilən billidur, dəp anglidük» — dəydu».

Bu bəbtin Hudanıgın Bəyt-Əldiki wəkillərning: «Roza tutuxlirimizni dawamlaxturuximiz kerəkmu?» degən soalıqə boローン jawabining ikkinqi kışmini tapımız. Kərginimizdək, jawabning birinci kışmi təwəndikli ixlarnı təkitləydu: —

(a) Gərqə Huda kaytip kəlgən «həlkning kəldisi»ni bərikətləp, ibadəthanini kurux hizmitidə ularni küqləndürən bolsimu, Uning xu bərikiti ularning həmmə ixlirini durus, yahxi dəp ispatlıqan hesablanmayıdu. Həlkning roza toqıruluk boローン soali kənglidiki qongkur bir tütünni ayan kıldı: —

(ə) Birinqidin, Israilning iman-ixənqi tirik Hudaqa əməs, bəlki sırtkı əyişətlik diniy paaliyətlərgə baqlanıqanı; ular ata-bowlilirining əslidə kəndək kılıp «ilgirkili pəyoqəmbərlər»ning səzlirigə kulak salmay, ezlirini sürgün kılduroqan gunahlırinining qongkurlukını tehi bilip yetmiganı.

(b) İkkinqidin, hətta xu qəoqliqə həlk ezlirining qongkurrak towa kılıx kerəklikini, bolupmu bir-birigə səmimiyyət wə mehriban bolux kerəklikini səzmidi. Xundak ketiwərsə, yəni Hudanıgın səz-kalamıqə toluk etibar kilmawərsə, undakta ularning əhwali yahxilinixning ornida ilgirikidin tehimu bəttər bolup ketidü.

Ular bu nuktini qüixinip yetəligen bolsa, həm tarhiqə səpselip karıqan bolsa: «Biz dərwəkə kəndək yol bilən eż ata-bowlirimizdən baxğıqə bolalaymız? Bizdə nemə ümid bar?» dəp gumanıq ərahanlıq kələxi mumkin idi.

Gərqə ular xundak oquq soalı sorımiqan bolsimu, yaki ularning məsililiri ezlirli üçün tehi ayding bolmısımı, Huda mana pəyoqəmbiri arkılıq riqbət-təsəlli yətküzidlioqan səzlər bilən jawab beridu.

Bu bəbtiki bəxarətlərning təpsilatlıri nağayiti enik berilgəndur. Tekistni addiy mənisi bilən qüxənsək, xundakla daim deginimizdək «burunki pəyoqəmbərlər»ning səzləri bilən selixtursak, bu babni qüxinix təs əməs, dəp ixinimiz (bəzi xərhqilər tekistni birhil simwolluk yaki təmsillik mənigə burap uni bək murəkkəpləxtürüp qüxəndüridul).

Xundaktimu, biz yənilə tekistning birnəqqə həlkilik wə muhüm nuktiliri üstidə bir'az tohtılımımız: —

«Zəkəriya»

(a) Hudanıng ularoja bəht-bərikət ata kılıxi dəl Uning ularoja baqlıqan «otluk, mukəddəs muhəbbiti tüpəylidin» bolidu. Huda 1:14-15də ularni ohxax səzlər bilən riqbətləndürgənidi. Xu yerdə U «Mən Zion toqqruluk «Mən Yerusalem oja rəhİM-xəpkətlər bilən kaytip kəldim» degənidi. Bu səzlər Zəkəriyaning künidə kismən əməlgə axurulqanidi; gərqə hazırkı kündə Yəhədiy həlkə Məsihni rət kılıp, Hudadin ayrılojan bolsimu, kəlgüsidi ki bir kündə U Həxiya pəyojəmbər arkılık degən xu səzlər ularda toluk əməlgə axurulidu: —

«Mən ketimən, ular gunahını tonup yetip, Mening həzurumni izdimigüqə Əz jayimoja kaytip turimən;

Bexioqa kün qüvkəndə ular Meni aldirap izdəydu...»;

U ularning yenioqa rəhİM-xəpkətlər bilən kaytip kelidu wə: «**Uning qikixi tang səhərning boluxidək mukərrər; U bizgə yamoqurdək, yər-zeminni suqırıdiojan «keyinki yamoqur»dək qüxicidu**» («Hox.» 5:15, 6:1-3).

Uning ularni yetəkləp bərikətligini ularning կandaqtur bir pəziliyiti yaki yahxılıkı tüpəylidin əməs, bəlkı Uning mehîr-xəpkətidindur. Yəxaya pəyojəmbər bu ixni kərsitip xundak dəydu: —

«Əz namim üqünla oqəzipimni keqiktürimən,

Xəhritim üqünla jeninqni teningdin juda bolmisun, dəp oqəzipimni besiwaldim;

Qara, Mən seni tawlandurdum,

Bırak kümüxnı tawlıqandək tawlidim;

Mən azab-oğubətning humdanida seni tallıwaldim;

Əz səwəbimdin, Əz səwəbimdin, Mən muxuni kılımən;

Mening namimoja daq təgsə kandaq bolidu?

Mən Əzümmüng xan-xəhritimni baxka birsigə etküzüp bərməymən» («Yəx.» 48:9-11 — yənə «Yəx.» 37:32, «Əz.» 20:9, 14, 22, 44 qatarlıqlarını körüng).

(ə) Bexarəttə kərsitilgən ixlarning kerünüxtə mumkinqliki yok ikanlığı, pəkət Hudanıng Əzinin muxu karamət ixlarnı kılalaydiojanlığı **«Pərvərdigar mundak dəydu»** degən sələrning kəp kətim kaytilinixi bilən təkitlinidu.

Bərhək, Israiloja wadə kılınojan, barlıq əllərgə bəht-bəritkət yətküzidiojan Məsihning tuşuluxı xunqə uzun wakıt Huda təripidin keqiktürüləngənlikidə xu ix tüpəylidin idi. Huda Israılning tarihining Əzinin təbiətinə halkıojan küq-kudritiqə asaslinixini, xundaqla Israıl wə barlıq əllərning təbiət jəhəttin kət'iy mumkin bolmaydiojan ixlər Huda təripidin mumkin bolidu, Pərvərdigar oqəzipimni **«heqkandaq ix təs əməstur»** dəp eginixini halayıttı («Yər.» 32:12, 17).

(b) Israiloja pəyojəmbər arkılık ayan kılınojan muxu bexarətning həm kişkə wakıt iqida əməlgə axurulidiojan həm uzun məzgildin keyin əməlgə axurulidiojan tərəpliri bardur. Kərsitilgən ixlarning kəpinqisining uzun wakıttın keyin yüz beridiojanlığı: «**Mana, Mən Əz həlkimni xərkəy zeminlardın, oqərbiy zeminlardın kutkuzimən; Mən ularni elip kelimən, ular Yerusalemda makanlıxidu**» degən səzlərin kərünüdü. Qünki muxu ayətlərdə Israılning pütükül dunyaqə tərkiləşini enik imə kılınlıdı; Zəkəriyaning dəwriddə Israillar pəkət sabılıq Babil imperiyəsigila, yəni ximal wə xərk tərəplirigə tərkiləşənidi. Xunga bu ayətlərdə (8-9) Muğaddəs Röh burun Yəxaya pəyojəmbər arkılık bərgən bexarətning məzmunini kaytidin jakarlaydu: —

«Zəkəriya»

«Qorkma, qünki Mən sən bilən billədurmən; Mən nəsləngni xərkətin, seni qərbətin yioqip əpkəlimən;

Mən ximaloja: — «Tapxur ularnil» wə jənubka: — «Ularnı tutup կalma!

Oqqullırmı yırakətin, kızlırimı jaħanning qət-qətliridin əpkəlip bər»,... dəymən» («Yəx.» 43:5, 6) wə: — «Xu künri Rəb ikkinqi ketim yənə Əz həlkining «kaldisi»ni կayturux üçün ... dengizdiki yırak arallardin կayturux üçün Əz қolını uzartıdu. U əllərni qakirix üçün bir tuo ketürüdu; xundak կilip U yər yəzininq qət-qət bulungliridin Israilning qəribilirini jəm կilip, Yəhuditin tarkılıp kətkənlərni yioqidu» («Yəx.» 11:11-12).

Israilning xu «կayturuluxi» tehi kəlgüsidi ki bir ix ikənlik: «**Ular Mening həlkim, Mən həkikət wə həkkaniylikta ularning Hudasi bolimən**» degən səzlər bilən ispatlinidu. Qünki xübhisizki, bundak ix һazırıqa կədar həq yüz berip bakşan əməs. Muxu səzlər bilən Mukəddəs Roh Əzi burun Həxiya pəyojəmbər arkılık bərgən bir bexarətning məzmununu yənə Zəkəriya pəyojəmbərning aqzidin կaytilap iqamlaydu: —

«**Wə Mən seni əbədil'əbəd Əzümgə baqlaymən;**

Həkkaniylikta, mehir-muhəbbətə, rəhİM-xəpkətlərdə seni Əzümgə baqlaymən;

Sadaqətliktə seni Əzümgə baqlaymən, xuning bilən Pərvərdigarni bilip yetisən» («Həx.» 2:19-20).

Yəhudiylər həlkining pütkül dunyaqa tarkitiliyi Rim imperiyəsi təripidin miladiyədən keyinkı 70-yıldın baxlandı wə Məsih dunyaqa կaytip kəlgüqə dawamlıxit. Xunga Zəkəriya pəyojəmbər bərgən muxu bexarətlərning «uzun muddətlik əməlgə axuruluxları» Məsih yər yuzigə կaytip, ming yillik səltənətinini bərpa կilixi bilən bolidu.

(p) Xundak bolsimu, Zəkəriyaning səzlərini nək məydanda anglawatkanlar üçün, yəni ibadəthanini կaytidin kuruwatkan «həlkining կaldisi» üçün bu bexarətlər rioğbat bolidu. Ularning xu qəqdiki haliti 10-ayəttə təswirlinidu: —

«Qünki xu kūnlərdin ilgiri insan üçün ix həkkə yok, at-ulaq üçünmu ix həkkə yok idi; jəbir-zulum tüpəylidin qıkkuqi yaki kirgūqi üçün aman-esənlik yok idi; qünki Mən hərbir adəmni əz yekiniqə düxmənləxtürdüüm». Həqay pəyojəmbər həlkining əhwalı toqıruluk mundaq dəydu: «Silət teriyidiqinинг kəp, yiqiwalidiqinинг az; yəsilsər, birək toymaysılər; iqisilsər, birək կanmaysılər; kiyisilsər, birək həqkəndək illimaysılər; ix həkkə alisilər, birək təxük həmyanəqə saloqanqa ohxax bolidu» («Hag.» 1:6).

Lekin hazır Huda: «Qünki uruk հosulluk bolidu, üzüm teli mewiləydu, tuprak ündürməlini beridu, asmanlar xəbnəmlirini beridu; xuning bilən Mən bu həlkining կaldisiqə muxularning həmmisini igə kildurimən» dəp wədə կilidu (12-ayət).

«**Uruk հosulluk bolidu**» degən səzlər ibraniy tilida «uruk üçün hatırjəmlik-amənlik bolidu» dəp ipadilinidu. Bolupmu üzüm teli tət pəsillik tohtawsız pərwixkə möhtaj bolоlaqka, uni estürük üçün xundak tinq-amən xaraitlar intayın muhimdur.

Huda həlkə wədə կiləcini boyiqə, keyinkı kūnlərdiki xu bərikət wə mudapiə «Əzra» wə «Nəhəmiya» degən kitablarda hatırıləngən. Uning üstigə, Həqay wə Zəkəriya bexarət կilojan muxu ixlar bolmiojan bolsa, undakta həlk hərgiz ularnı pəyojəmbərlər dəp həsablimiojan, ularning kitablari hərgiz «mukəddəs yazmilar» iqigə կobul կilinmiojan bolatti.

(t) Huda Israilni «**Yəhuda jəməti wə Israil jəməti**» dəp qakiridu (13-ayət). Demək, bexarət əməlgə axuruluxi bilən «Israil» wə «Yəhuda» yənə bir-biridin ayrılmış bir həlk bolidu.

«Zəkəriya»

(q) Hudanıng ularoqa: «**Mən silərnı կտկuzimən, silər ularoqa** (əllərgə) **bəht-bərikət bolisilər**» dəp bərgən wədisi əməliyəttə uning İbrahim oğlu həm əwladioğa: «**Sən arklılık yər yüzidiki barlık ailə-kəbililər bəht-bərikət tapidu!**» degən wədisininq kaytilinixidur. Bu səzləarning mənisi (bəzi xərqliklər eytkəndək) «hək baxlılar üçün bəht-bərikət tiligəndə namingni ixlitip tiləydu» degəndək əməs, bəlkı İbrahim həm əwladlıları ezləri baxlıları bərikətləx wasitisi bolidu, degənlilik. «Yəx.» 19:24də: «**Xu künü Israil... yər yüzidikilərgə bəht yətküzgüçilər bolidu**», «Əz.» 34:26də «**Mən ularını həm egizlikim ətrapidiki jaylarnı bərikətlək kılımən**» deyilgəndək.

(j) Huda Əzining həlkə bəht-bərikət yətküzüxtiki kətiy niyiti wə intizarini enik kərsitudu: — «**Qünki samawi қoxunlarning Sərdarı bolovan Pərvərdigar mundaq dəydu: — Silarning ata-bowliringlar Mening əzəzipimni қozqıçıqanda Mening silergə yamanlıq yətküzük oyida bolojinim wə xu jaza yolidin yanmiojinimdək — dəydu samawi қoxunlarning Sərdarı bolovan Pərvərdigar — Mən hazır, muxu künldərə yənə Yerusalem wə Yəhuda jəmətigə yahxılık yətküzük oyida boldum; qorkmanglar**» (14-15).

(h) Hudanıng xu wağıtta sürgünlüktni kaytikanlardın birlərinə talipli bir-birigə səmimi wə mehriban muamilə kilixtin ibarət idi: «**Muxu ixləroqa əməl kılıngalar: — hərbiringlar eż yekininglar oqa һəkikətni səzlənglər; dərvaziliringlərda һəkikətkə, aman-tinqlıqka uyoğun һəkümərni yürgütünglər; heqkim kenglidə eż yekinqiqa yamanlıq oylımışın; heqkandak yalqan kəsəməgə xərik bolmanglar; qünki Mən dəl bularning həmmisigə nəprətlinimən, dəydu Pərvərdigar**» (16-17).

Həlk muxu ixlərni dawamlaxtuqan bolsa, xübhəsizki, pəyoğəmbər kərsətkən muxu bəht-bərikətlər üzün etməyla toluk haldə ularning bexiqə qüxkən bolatti; hətta Məsihning dəwrimi ularning xu künliridə baxlanıqan bolatti. Əpsuski, Israil xundak kilmidi; «Əzra» wə «Nəhəmiya» degən kitablarda ularning arısında pəydə bolovan aldamqılık, yalqanqılık, wapasızlıq, nəşanlıqılık wə xundakla ularning butpərəs ellər arisidin ayalları hotunluqka alojanlılığı hatirilinidü.

(d) Israilning Huda oğlu bolovan wapasızlığı wə asiylikliri (buningda ular həmmimizning wəkilidir!) xunqə eojir bolsimu, Hudanıng qəksiz mehribən-xəpkəti bilən ular bir kuni Uning yeniqə kaytiidü. Xu künü 18-23-ayatlarda taswirlinidü. Huda awwal ularoqa ularning rozilirini xu künü həyt-bayramlar oya aylandurımdən, dəp wədə kılıdu.

«**Samawi қoxunlarning Sərdarı bolovan Pərvərdigar mundaq dəydu: — «Tetinqi aydiki roza, bəxinqi aydiki roza, yəttinqi aydiki roza wə oninqi aydiki roza Yəhuda jəmətigə huxallık wə xad-huramlıq, bəhtlik ibadət sorunları bolidu; xunga һəkikət wə hatırjəmlilik-tinqlıqni səyünglər**» (19).

Tetinqi ayning tokkuzinqi künidiki roza Nebokadnəsarning Yerusalem xəhirini ixqal kiloqanlığını əsləp, xəhər üçün matəm tutux üçün baxlandı («Yər.» 3:6-7); bəxinqi aydiki roza deginimizdək ibadəthanining wə xəhərning wəyrən kılınixini əsləx üçün idi («Yər.» 52:12-13); yəttinqi aydiki roza deginimizdək waliy Gədaliyanıq əltürülükini əsləx üçün idi («2Pad.» 25:25-26, «Yər.» 42:1-3); oninqi aydiki roza Babillarning Yerusalem xəhirini mühasirigə elip əqrxiwelixininq baxlinixini əsləx üçün baxlandı («2Pad.» 25:1, «Yər.» 39:1, «Əz.» 24:1-2).

Bu rozilarnı bügüngə kədər Yəhudiy həlkə yər yüzidiki hər yərdə tutup kəlməktə. Ular Məsihni tonumiojaqka, ular ətküzüwatlı künərlər tehi «yioqa-zarlar kətürgən keqə»dək bolmakta.

Əmma uzundın buyanki «yioqa-zarlar kətürgən keqə» xad-huramlıq, səhərgə aylınidü; Huda Israil wə Yerusalem oğlu wədə kiloqan «yahxılıqni yətküzidü»; ularning burunki dərd-ələmlirininq

«Zəkəriya»

həmmisi untilidu («Yəx.» 65:16); dərd-ələmlirini əsləydiqan künliri həyt-bayramlaroq aylandurulidu.

Xu səwəblərdin pəyəqəmbər əziga dikkət kiliwatqan «Hudanıng կaldisi»kə: — «**Xunga həkikət wə hatırjəmlik-tinqlikni səyünglər**» — dəydu.

Pərwərdigarning Əz həlkı arısida turoğanlıçı, xundakla ularning Uning yenioja towa bilən kaytkinining uluoq nətijsisi 8-babtiki ahirkı tət ayətlərdə kərənidi. Yər yüzidiki barlıq əllərning Hudani qongkər tonuquşusı, Uning yollırıñ eginixkə Yerusaleməmə barəsü kelidu.

Xunga «Yəxaya» wə «Mikah» degen kitablarda xuni okuyımız: —

«**Ahir zamanlarda, Pərwərdigarning eyi jay laxqan taqı taoqlarning bexi bolup bekitilidu, Həmmə dəng-egizlətin üstün kılıp kətürülidu;**

Barlıq əller uning oja қarap ekip kelixidu.

Nuroqun həlk-millətlər bir-birigə: —

«**Kelinglər, biz Pərwərdigarning teojoja,**

Yakupning Hudasining eyigə qikayli;

U Əz yollırıdin bizgə əgitidu,

Biz Uning tərikliridə mangımız» — deyixidu.

Qünki қanun-yolyoruk Ziondin,

Pərwərdigarning söz-kalami Yerusalemədin qıkıdioqan bolidu» («Yəx.» 2:2-3, «Mik.» 4:1-2).

«**Lekin Əz həyatım bilən қəsəm қılımənki, pütkül yər yüzü Mən Pərwərdigarning xan-xəripi bilən tolidu»,... «qünki huđi sular dengizni қaplıqandək, pütkül yər yüzü Pərwərdigarnı bilix-tonux bilən қaplinidu»** («Qəl.» 14:21, «Yəx.» 11:9).

Bu ixlar ahirkı ayəttə hulasilinip: «**Xu künlərdə hərhil tilda səzləydiqan əllərdin on nəpər adəm qıkıp Yəhədiy bir adəmning tonining etikini tutuwelip uning oja: «Biz sən bilən barayı; qünki Hudani sən bilən billidur, dəp angliduk» — dəydu**» deyilidu.

Muxu «yat əlliklər» Yəhədiyning «tonining etiki»ni tutuwalidu. Bu bolsa etikining mukəddəs kanundiki əmrələrgə wakillik kılıdiqan «qərisidiki quqılar»ni kərsətsə kerək («Qəl.» 15:38, «Qan.» 22:12). Ular xularni qing tutuwelip, Yəhədiy ərinidixioja: Zionoja mangojan səpiringgə қoxulaylıqu, dəp iltimas kılidu. ULARNING xu iltiması nuroqun əsirlər burun yaxiojan Moabiy Rutning Yəhədiy keyn'anisidin kət'iy etünüp turuwalojinoja ohxax bolidu: «**Bizning sening yeningdin ketiximizni wə sanga əgixix niyitimizdin yenixni etünme; qünki sən nəqə barsang bizmu xu yərgə barımız; sən nədə konsang bizmu xu yərdə konimiz; sening həlkinqing bizningmu həlkimizdur wə sening Hudaying bizningmu Hudayimizdur»** («Rut» 1:16ni kərung).

Bu bəxarətning həzir «Injil dəwri»də kismən əməlgə axuruluwatqanlığından guman kilmayız; qünki Məsihning hux həvirini awwallı tarkatkuqılar Rəbbimizning rosulları idi; ular Yerusalemədin qıkıp uni dunyaning qətlirigə yətküzgən (əslidiki rosullar həmmisi Yəhədiylər, əlwəttə). Halbuki, Yəhədiy həlkı tehi Hudanıng yolioja bir pütün kaytmiojan, xunga bəxarətning toluk əməlgə axuruluxi kəlgüsü xu künni kütməktə. Zəkəriyaning keyinkı bəxarətliridə bu ajayib «ķaytix» toorluluk kəprək təpsilatlar bizgə təminlinidu.

Kitabning ikkinqi kismi

Ikkinqi kismining ikki bəliklə bolup, hər ikkisi hudasız dunya bilən Israil otturisidiki uruxlar toqıruluk bolup, baxka-baxka jəhətlərdin eytiloşan bexarətlərdür.

Birinqisidə (9-11-bablardı) Hudanıng Israiloşa zulum kılıp kəlgən dunyawi küqlərni əhalak kılıquçı jazası, xundakla Israilning barlıq düxmənlirini yengixkə küqləndürülüxi asası tema bolidu; ikkinqisidə (12-14-bablardı) Israilning əllər bilən bolovan ahirkı jiddiy kürəxlər arkilik tazilinixi wə tawlinixi, ularning Hudanıng mukəddəs əowmi boluxka qandaq əzgərtılıxi mühim tema bolidu.

İkki bələkning (9-11 wə 12-14-babning) bir-birigə ohxaydişan yənə bir nukətisi bar. İkki bələkning otturisida tuyuksız yengi bir bexarət pəyda boləqəndək kərənidü (11:1 wə 13:7); əməliyəttə ikki bələkning hərbiridə bu «yengi bexarət» bələkning awwalkı bexaritı kərsətkən wəkələrning qandaq yol bilən yüz beridioşanlığını tehimu təpsiliyərək təswirləydu.

Birinqi bələkning 9- wə 10-bablırida dunyawi küqlərning jazalinixi səzlinidü; 11-babida xu wəkələr qüxəndürülidü; ikkinqi bələkning 12:1-13:6də, Israilning ahirkı zamanda tawlinixi wə əutkuzuluxi bayan kılınidü; 13:7-14:21də bu ixlarning təpsilatlısı bayan kılınidü.

(9-bab, 1-8)

«Pərvərdigarning sezinin yüksəlgən bexarət — Hadrak zemini wə Dəməxk üstigə konidu (qünki Pərvərdigarning nəziri adəmlər wə Israilning barlıq əabililəri üstididir); u bularoşa qegridax bolovan Hamatka, Tur wə Zidon üstigimu konidu. Tur tolimu «dana» boləqən, ezi üçün kororan kuroqan, kümüxnı topidək, sap altunni koqillardıki patqaktaq dəwiləp əyoqan. Mana, Rəb uni mal-dunyasidin ayriwetidü, uning küqini dengizda yok kılidu; u ot təripidin yəp ketilidü.

Axkelon buni kərəüp körküdü; Gazamu kərəüp azablinip tolojinip ketidü; Əkronmu xundak, qünki uning arzu-ümidi tozup ketidü; padixah, Gazadin yokəp ketidü, Axkelon adəmzsatsız əhalidü. Xuning bilən Axdodta həramdin bolovan birsı turidü; mən Filistiyələrning məqrurlukı wə pəhrini yoxğımən. Mən aqzidin ənlərini, uning həram yegan yirginqlik nərsilərni qıxları arisidin elip ketimən; andin kəlip kələjanlar u Hudayimizə təwə bolup, Yəhəudada yolbaxçı bolidü; Əkronning orni Yəbus əbilisidikilərgə ohxax bolidü.

Mən əoxun təpəylidin, yəni etüp kətküqi wə kaytip kəlgüqi təpəylidin Əz əyüm ətrapida qedirimni tiktilimən; əzgüqi əytişin uningdin etməydi; qünki Əz kəzüm bilən kəzitimən».

Yukarıda deginimizdək 9- wə 10-bab bir pütün gəwdə bolup, izqillikə bolovan bir bexarəttür (baxtin ahir birlə tema üstidə tohtaloşan). 9-babtiki aldin'ala kərsitilgən wəkələr bolsa «büyük İskəndər»ning Misiroşa yürüx kıləjandıki jəngliri wə nusrətliridin ibarəttür. İskəndər miladiyədən ilgiriki 332-yili Misiroşa, yəni jənubiy tərəpkə qong yürüxni baxlaydu. Bu yürüxning ahirkı nəticəsi Pars imperiyəsinin aqduruluxidin ibarət boldi. Bexarəttə ayan kılinoşan bu wəkələr yırak kəlgüsü zamanlardıki, Hudanıng rəhimi həm jazası kərsitildişan baxka qong wəkələr bilən «birdək» kərənidü.

Ökurmənlər Təwrattiki baxka tekistlərdin baykaydişinidək, bexarət «yüklənsə», adəttə təsiri zor, dəhəxətlik bir həwər yətküzülgənlikidin derək beridu.

«Zəkəriya»

«Hadrak» degən xəhər yaki rayon bügüngə կədər tepilmidi, lekin birnəqqə kona tarihnamılər boyiqə, u Suriyədiki Dəməxk xəhəririgə yekin bolovan bir jay bolsa kerək.

Təwrattiki bexarətlərdə, «yük» yaki «Pərvərdigarning səzi»ning məlum bir yərgə «köñuxi» bolsa, Hudanıng jazası xu yərgə kəlgənlikini kərsitudu. Xunga 1-4-ayəttin қarioqanda, məzkrub bexarət elip kəlgən «yük», yəni Hudanıng jazası birinqidin Dəməxkni nixan kılıdu; andin muxu ayətlərdə təswirləngəndək xu yərdin etrapidiki pütkül rayonoja yeyildi.

«**Qünki Pərvərdigarning nəziri adamlar wə Israilning barlıq կəbililəri üstididur**». Bu sözələr «Yər.» 32:19diki bexarətning baxka birhil ipadisidur: «**Oy-nixanlıringda uluoł, kiloqan ixliringda կudrətlıksın; kezliring bilən insan balılırinin Əz yolları wə kılqanlırinin mewisi boyiqə hərbirigə in'am yaki jaza կayturux üçün, ularning barlıq yollarını kezligüqidursən**». Huda həm Əz halkı wə ularoqa zulum kılqanlıqları kezitip, ularning kılqanlıraqa karap muwapik muamilə kılıdu.

Muxu yərdə Unıng jazalax koralı birinqidin «büyük Iskəndər» idi. Iskəndərning Pars imperiyəsigə jəng kılıxi üçün dəsmaya kerək idi. Misirdə zor bayılıqların barlığını bilip, u awval qoxununu baxlap xu tərəpkə yürüx kıldı. «Ottura Dengiz»ning xərkəy boyını boylap yürüx kılıp, u yolda uqrıqan barlıq yərlərgə hujum kılıp ularni ixojal kıldı. 9:1-8də unıng hujumları aldin'ala eytilidü: —

(a) U awwal Suriyəgə, yəni «Hadrak zemini», jümlidin Dəməxk wə Hamat xəhərlirigə hujum kıldı. Iskəndərning sərdarı Parmenio bu xəhərlərning anqə karxılıkçı uqrımayla ularni asanla ixojal kıldı.

(ə) Andin u Tur xəhərigə wə Zidon rayonıqa hujum kıldı. 9:3də «**Tur əzi üçün կorojan կurojan**» dəp okuyımız. «Korojan» bolsa intayın egiz wə mustəhkəm munar idi; u Tur xəhərinin uludidiki 150 metr yıraklıqla bolovan aralda kuruqlanıdı. Tur xəhərinin əzi 50 metr egizlikdə sepili bolovan intayın mustəhkəm bir xəhər idi. Hətta xəhərning sepili bəstülgən haləttimü, ahalisi bayılıklarını ketürüp araloqa etüwalalayıtti. Ularning küqlük kemiliri əzığa kerək bolovan barlıq təminatlarnı üzlüksüz təminliyəligaqkə, ular xu yərdə uzun wakitliqə hərkəndək mühasirigə takəbil turalaytti. Ilgiri, ular xu yərdə Asuriyəning imperatori Xalman'əzərgə bəx yil karxilik kərsətkənidi, Babilning imperatori Nebokadnəsar ola on üç yil takəbil turojanıdi («Əz.» 28:18-19). Nebokadnəsar xəhərni elip wəyran kılqını bilən munarnı alamaytti. Ular buningdin daim intayın məqrurlanıttı («Tur tolımı «dana»» degəndək). Həlbuki, Əzakiyal pəyojəmbər ularning ahir berip «**xəhərdiki taxlar dengizə qoyulup**», munar «**tağır tax**»ka aylandırulup əhalakə bolidiojnini aldin'ala təswirləydi («Əzakiyal» 26-bab — xu bəblik izahatlırimizni körüng). Tur xəhərinin əhalakə künü Iskəndərning körxiwilixi bilən yetip kəldi.

«**Mana, Reb uni mal-dunyasidin ayriwetidu, uning küqini dengizda yok kılıdu; u ot təripidin yəp ketilidu**» (4-ayət).

Iskəndər awwal xəhərning əzini küqlük «keqmə potəylər»i bilən aldı; andin unıng inzinerləri yəttə ay ixləp xəhərdiki tax-topılarnı elip «**dengizə taxlıdi**» wə kuruqluk bilən aralnı tutaxturidiojan, kətürülgən qong wə uzun yolnı yasidi. Xundak kılqannda munarnı wəyran kılıx asan gəp idi. On ming Tur ləxkiri əlüməgə məhkum kılındı. Gərqə Tur xəhəri asta-asta kərələp kəddini rusliojan bolsimu, ular xu wakittin keyin «küqlük delət» hesablanmışdı. Iskəndər kətürgən «dengiz yolu» hazırlı bar, lekin xəhər wə munar əqayib boldı. U hazırlı Əzakiyal pəyojəmbər aldin'ala eytkəndək «**belikqıllar torlarnı yaydiojan bir tağır taxtut**», halas.

(b) Iskəndər jənubkə karap nəzirini Filistiyə təzələnglikidiki xəhərlərgə saldı. Zəkəriya bexarət bərgəndək xu xəhərlər wəhimiqə qüxüp, anqə karxılık kərsətmidi.

«Zəkəriya»

Muxu ayətlərdə Filistiyədiki «bəx paytaht xəhər»din təti tiloqa elinidu. Gat xəhiri (Təwrattiki baxka keyinkı pəyoğəmbərlərning yazmılıridikidək) tiloqa elinmaydu, qünkü u bir məzgil Yəhuda padixahlılıqoja təwə bolovanıdi, keyin Yəhudanıng bir kismı bolup қalovan boluxi mumkin.

«Yər.» 25:20diki Filistiyə toqıruluk bexarət məzkur bexarət bilən munasiwətlik; xu yazmidiki xəhərlərning tərtipi muxu yərdə kərsitilgən tərtipkə ohxaxtur.

6-ayət: «**Axdodta һaramdin bolovanı birsi** (yaki «xaloçut bir կօմ») **turidu** degənning mənisi toqıruluk birnemə demək təs; biz arheologning gürjikining kəzip qikixini kütməktimiz. Həlbuki, xək-xübhəsizki, muxu ixlar arkılıq **«Filistiyərning məqrurlukı wə pəhri yokitildi»**. Filistiyər, қarioqanda, millətqılık küqlük, mustəkəllilikdən intayın maqrur idi. Ularning məqrurlukçı Gazanıng həmmə «padixah»lıridin məhərüm boluxi bilən, Axkelonning adəmzatsız қelixi bilən wə Axdodta **«haramdin bolovanı birsi»**ning turuxi tüpəylidin yərgə urului.

Əmma bu ixning əzi ularning kəlgüsü bəhti üçün bolidu. Qünkü təwən kılixinining nətijisi ularning butlirioja baoğlanan yirginqlik ixlidin kutuluxi, ularning «kaldı»lirining Hudanıng həlkə iqiğə elinixidin ibarət bolidu: —

«Mən aqzidin қanları, uning һaram yegən, yirginqlik nərsilərni qıxları arisidin elip ketimən; andın kəlip қalovanılar u Hudayimizoja təwə bolup, Yəhudada yolbboxı bolidu («kiqik jəmət» yaki «ailə» degən tərjimilirimi bar); **Əkronning orni Yəbus қəbilisidikilərgə ohxax bolidu».**

Filistiyə həlkə muxu yərdəibraniy tilida bir adəmdək süpətlinidu. Butlar oja atalojan kürbanlıqları қanlırı bilən ulardin elip taxlinidu. **«Əkronning orni Yəbus қəbilisidikilərgə ohxax bolidu».** Okurmənlərning esidə boluxi kerəkki, Yəbusiyalar əslidə «Zion қə'ləsi», yəni Yerusalem xəhiri də turuwaṭkanlar idi. Dawut pəyoğəmbər Yerusalemni қolioja alopandan keyin Yəbusiyalar asta-asta Israil həlkining bir kismı bolup қaldı. **«2Sam.» 24-bab wə «1Tar.» 21-babtiki «Yəbusiy Ornan»**ning Yerusalem dikilər arisida metiワr adəm ikənlikli kərənidü; u Dawut padixahka eə hamini ibadəthanining orni boluxka setip beripla kalmay, bəlkı yənə eə uyılırını Dawutning kürbanlıq қılıxi üçün uningoja sowqa kılmakqimu idi; demək, u Dawutka nisbətən toluk Israillning pukrası idi.

Kədimki Filistiyər hazırlı **«Pələstinliklər»** bolup қaldımu? (**«Pələstin»** wə **«Filistiyə»** degən səzərlərning yiltizi ohxax). Pələstinliklər ezlirini ərəblər dəp hesablaydu; əmaliyəttə ularning salahiyiti bizgə naməlum. Ularning kimlikini Huda biliyüd; ular əgər kədimki Filistiyərning қaldıqları bolup qığsa, undakta bu bexarəttin aldimizda adəmni həyran қalduradiojan kəp ixlarning bolidiojanlıqı qıkıp turidu.

(p) Məzkur bexarətning toptoqırılıkı adəmni intayın həyran қalduridu. Əng həyran қalarlık kismını təwəntə kərimiz: —

Birinqidin, Iskəndər yürüxni baxlıqanda, Yerusalem oja adəm əwətip bax kahin Yadduadin nuroqun «bajlar»ni teləxni tələp kılɔan. Həlbuki, Yaddua Israilning xu qaqdiki «hojayını» Pars imperiyəsigə wapadar bolup, ular oja baj tapxuradiojan bolovaqka, bu təlipini rət kıldı. Yaddua wə pütkül Israillar titrığın əldə rət kilişning nətijisini kütiwatattı. İkkinqidin, Iskəndərning bu yürüxining məksiti pul toplax bolup, Yerusalem diki ibadəthanında qong bayılıklärning barlığını, xundakla xəhərning mudapiəsiz degündək ikənlikini bilip turup, Yerusalem tərəpkə heqkandak yürüx kilmidi.

Bu ixning birdinbir qüxəndürülüxi Hudanıng səzi bilən bolidu: **«Mən қoxun tüpəylidin, yəni etüp kətküqi wə kaytip kəlgüqi** (demək, Iskəndərning қoxunu Misiroqa baridiojan waqtida wə kaytip kelidiojan waqtida) **tüpəylidin eə eyüm ətrapida qedirimni tiktürimən; əzgüqi қaytidin uningdin etməydi; qünkü eə kəzüm bilən kəzitimən».**

«Zəkəriya»

Muxu ayəttə «əzgüqi» degən səz ibraniy tilida «Mis.» 3:7, 5:6-10də «nazarətqi» (həlkni kullukta ixlaroja saloquqi kixi) dəp tərjimə kılınıdu. Bəzidə u ijəbiy mənidə ixlitidü, lekin muxu yərdə u yat əllərdin boloğan zalimlarnı, yəni Israilni bozək kılıqulqlarını kərsitidü.

Tarihxunaslar Iskəndərning Yerusalemə mövqeyində qızıl məscidin qübbəsi bərməydi. Yəhudiylarning bir tarihida Iskəndər bax kağın Yadduani əşayibana kərənütə kərdi, dəp hatirilinidü. Xuning bilən (xu tarih boyiqə) u ezi Yerusalemə qıçıq Yaddua bilən kərənütə kəbəsi bardı. Yaddua uningoja Təwrəttiki «Daniyal pəyoqəmbər»dən bir parçə yazmını uningoja hədiya kıldı, wə yazmidin uningoja Daniyal pəyoqəmbərəninq İskəndərning kəlgüsidi ki imperiyəsi toqqruluk bexarətlərini kərsitti. Iskəndər xu bexarətlərni kərəp tizlinip səjdə kıldı.

İskəndər əslidə birsi uning iradisi bilən kerixsa dəhəxat aqqiki tutidiojan adəm idi; lekin u Yerusalemə hujum kilməyə kalmayıb, bəlkı keyin Yəhudiylərə həlkini ezbər etməyən şəxsiyəti boyiqə yaxaxka yol koyojan wə ularoja baj-seliklərini intayın az saloğan. Bir tarihxunas mundak dedi: «Yəhudiylar Pars imperiyəsində kullukta yaxawatlıqları arısında əng kəmsitilgən bolsimu, Iskəndərgə nisbətən əng ixənqlik həlk bolup kıldı. Ular xu dəwrdiki əng uluoq xəhərlərdə «metiwa pukralar» bolup kıldı — ular Aleksandriyeliklər, Antakiyalıklar bolup kıldı; lekin xundak bolsimu, ular Yəhudiylərə ərp-adətlərini taxlaxka heq möjburlanojan əməsən.

Əgər Hudanıng küqlük koli bolmiojan bolmisa, xundak boluxı kat'iy bolmiojan bolatti.

Hudanıng ularoja mudapia boluxka eytkən: «Əzgüqi kaytidin uningdin etməydi» degən sezi boyiqə uning wədisi üzlüksiz dawamlıxixi kerək idi. Ündək bolsa, nemixka miladiyədən keyinkı 70-yili Rim қoxunu kelip Yerusalemni wəyran kıldı? Hudanıng Yerusalemni kəqədixi ularning Hudanıng kalamioqa կulaq selixioja, bolupmu u əwətidiojan կutkuzojuqi padixaḥəni կobul kılıxioja baqılık, əlwəttə. Xu padixaḥəning kəlexi təwəndiki ayətlərdə aldın'ala eytildi.

Israilning «Aman-hatırjəmlik bərgüqi Xahzadə»si; uning pütkül dunyaoja boloğan wəzipisi

Bexarətlərdə biz qong қoxunları bilən yürüx kılıqan uluoq yat əllik istilaqı muzəppər Iskəndərdin etüp, əmdi Israilning həkiqiy padixaḥioqa kelimiz. Ularning qong parklıları bardur. İskəndər Hudanıng ezbər jazasını yetküzidiojan կoralı bolup, u kəp at wə jəng հərəkəti ətəkliyətini tayinatti; lekin Israilning padixaḥioqa bolsa bularning heq keriki yok; u Yerusalemə qırgəndə addiy bir exəkkə minip kelip, həm Israiloja həm barlık əllərgə nijatlıq elip kelidü.

Muxu yərdə Təwrəttiki kəp bexarətlərning tüt mahiyəti toqrisida ikki eoziz gəp kılıximizə toqraq kelidü. Birinqidin, həmmimiz xundak bir ixni bilimizki, — yolda ketiwatkanda yirəktin ikki taq qoqqisini kərgəndə, biz bu ikkisini bir-birigə yekin, dəp oylaymiz. Lekin birinqi qoqqioja yekin laxkanda, əməliyyətə uning bilən yənə bir qoqqining arılıkda yooğan bir jilojining barlıkını baykaymaz. Təwrəttiki aldın kergüçilər bizgə yətküzən kəp bexarətlərdə əhwal xundak bolidü — kəlgüsidi ki ikki ix bayan կilinoqanda, ular bir-birigə yekin yəni bir-birigə ulanqan halda kərənütü. Bırak «yirəktin kərəngən» boloğaq, arılıkdi ki uzun waktılardır kərənməydi. Məsih, toqrisidəki bexarətlərdə bundak ix kəp ketim baykılıdu — Zəkəriyaning məzkrur bexaritidimə xundak.

İkkinqidin, Pərvərdigar nijati (demək, məlum hətərlik əhəwalıñ kutkuzuxi)ni hərkiməgə kərsətkən bolsa (məyli pütkül insaniyətkə bolsun, Israiloja bolsun) Təwrəttə hatırıləngən xu «nijat tarixi»diki hərbir «kutkuzux ixi» dərvəzə Məsihning dunyaoja elip kelidiojan uluoq ahirki nijatiyə «bexarətlik rəsim» həm kapalət bolidü. 9-bab wə 10-babtiki կalqan ayətlərni təhlil kılıqanda xu ikki nukştını kəzədə tutsak tolimu paydılık bolidü.

Əmdi Məsih toqrisidəki bu bexarətni təpsiliy kərəyi:

«Zəkəriya»

«Zor xadlan, i Zion կիզի! Տեղանունու կիլ, i Yerusalem կիզի! Կարանգներ, Padixahինց յենոցա կելիւ; U հեղքանի և նյատիկ կուլու; Կամտեր-մօմին կուլու, մադա էքկէ, յոնի էք տեհիյից մոնի կելիւ» (9-այտ.)

Bu səzlər kitabning awwallıqı kısmında hatiriləngən hitabni esimizgə kəltüridü: — «Nahxilarnı yangritip xadlan, i Zion կիզի; զնիւ mana, Mən arangda makanlıxımən, dəydu Pərvərdigar» (2:10).

9:9də ayan կիլոջան «padixahıning kelixi» կամտərlıq bilən bolidü; ھالбuki, Məsihning 2:10də ayan կիльоջան kelixi, «Yəxaya» 11-babta aldin'ala eytiloջan «padixahıning hazır boluxı» yaki «Daniyal» 7-babta: «Mana, goya insan'ooqloqa ohxax bir zat ərxiki bulutlar bilən kəldi...» deyilgən kelixi tolimu xan-xərəp bilən bolup, pütünləy ohximaydu.

Təwrat dəwridiki Yəhədiy ustaclar («Rabbilar») Məsihning kelixi və hizmiti toqrisidiki bexarətlər üstidə uzun yıllar bax qəkürüp, bu ixni təhsil kılıp kəlgənidi. Qünki bəzi bexarətlərda uning kəmtərlıq bilən kelidioջanlıq, namrat əhwallarda qong bolidioջanlıq, qatkə keklidioջını, azab-okubət tartidioջanlıq andin dəhəxtlik ھalda əlidioջanlıq aldin'ala eytiloջan. Bular Yəxaya pəyojəmbərninq «Pərvərdigarning kuli» toqrluluk tət xeirini ez iqigə alidü. Baxça bexarətlərda bolsa Məsihning xan-xəripidə kelidioջanlıq, Hudaqa düxmən bolossen əllərni yokitidioջanlıq, dunyadikilərni sotlaydioջanlıq və ahirida pütkül dunyaqa amanlıq-hatırjəmlikni elip kelidioջanlıq kərsitligən. Ahir berip Rabbilardin bəziliyi muxu baxqa-baxqa bexarətlərni əməlgə axurux üçün «Məsihətin ikkisi կելիւ» degən hulasiga kəldi. Ular «birinqi Məsih»ni «Yüsüpninq oqlı» dəp atioջan (qünki u Yüsüp pəyojəmbərdək harlinidü, hətta azab-okubəttin կելիւ) və ikkinqisini «Dawutning oqlı» dəp atioջan (qünki u Dawutning təhtigə waris bolup, xan-xərəp iqidə səltənət կելիւ; məsilən 10-ayatt): —

«Xuning bilən Mən jəng ھارwilirini Əfraimdin, atlarnı Yerusalemın məhrum kliwetimən; jəng okyasımı elip taxlinidü.

U bolsa (padixah) əllərgə hatırjəmlik-tinqlikni jakarlap yətküzidü; Uning həkümranlıqı dengizdin dengizçiqa կուլու» deyildidü.

Biz Rəbbimizning tuquluxi, naqar xaraitta qong boluxi, kəmtərlıq bilən hizmat կիլի, azab-okubətlər tartixi və əlüxigə karisak bexarətlərning ikki Məsih əməs, bəlkı Məsihning ikki ketim kelixi toqrluluk səzligənlikini kəreləyimiz. Buning səwəbliyi kəp və qongkər, əlwəttə. Bir səwəbəi Huda insanların Uning Əzininq sırtkı julası yaki küq-kudriti üçün əməs, bəlkı harakteri yaki əhlaq güzəllikini və pəzilítininq xəripi tüpəylidin Əzığa jəlp կիlinip etikəd կիlixini, Əzini seyxüxini halaydu. Məsih, awwal təwən kiyapəttə kelixi bilən insanoqa Əzığa etikəd կիlix imtiyazi və Əzığa etikəd կիlix izzitini ata կելidü. İkkinqi kelixidə xundak etikəd կիlix pursiti bolmaydu — qünki insanlar ez kezə bilən Məsihni Əz xan-xəripidə kergəndin keyin andin Uning oqla «etikəd baqlax»ı keqikkənlik bolmamdu? Qünki Məsihning ikkinqi kelixidə «Mana, u bulutlar bilən կելիւ, xundakla ھərbir kez...Uni կերidü» («2Kor.» 5:7, «Wəh.» 1:7).

ھalbuki deginimizdək, Təwrattiki bexarətlərdə Məsihning ikki ketim kelixi bəzidə birdək kerünidü; 9- və 10-ayattə xundak ix bardur. İkki kelixinin birdək kerünüxining bir səwəbəi xuki, Huda Israiloqa «Mən əwətkən padixah»ni 9-ayattiki bexarət boyiqə қobul կılōjan bolsa, undakə 10-ayattə eytiloջan padixahlıqning xan-xəripi dərhal pəyda bolatti, dəp kərsətməkqı, dəp karayımız. Lekin Huda ixtin burun ularning nemə կilidioջanlıqını allikaqan bilətti, əlwəttə.

«Zəkəriya»

«**Karanglar, sening padixahinq sening yeningoja kelidu!**» — «**sening yeningoja kelidu**» degən səzlər «sanga yahxi bolsun dəp kelidu» degən məninimə bildürirdi.

Zionning Kütkuzuloqı Padixaḥı birinqidin «həkkaniy» deyilidu. Bu dunyada gunah sadir kılıp bəkmiojan pəkət bir adəm bar — U Rəb Əysə Məsihədər.

İkkinqidin, u «nijatlıq» deyilidu. İbraniy tilida bu söz «Qan.» 33:29 wə «Zəb.» 33:16də «kütkuzulojan» degən məni də ixlitlidü. Injiloqa asasən Əysə Məsih həm Hudanıñ nijati bilən Əz wəzipisini ada kılıxka «kütkuzulojan» wə xuning bilən bir waqtta xu nijatni barlıq insanlar ola elip kəlgən, dəp bilimiz. Zəkəriyaning bu bexaritini anglawatqanlar «Zəbur»diki ikkinqi künyi dərhal esigə kəltürüxi mumkin. Xu küç boyiqə Məsih barlıq rəzil küqlərdin kütkuzulup, barlıq қarxılıklarning üstidin oqlıbə kılıp, ahirida xahənə təhtigə oluridiojan bolidu.

Biz bu ikki jəhətni (Məsihning Huda təripidin kütkuzulidiojanlıqı wə Hudanıñ nijatını elip kelidiojanlıqı) bildürüx üçün «nijatlıq» dəp tərjimə kıldıq.

İsrailning tilsimat padixaḥı yənə «kəmtər məmin» (ibraniy tilida «aniy») dəp təswirlinidü. Bu söz «Yəxaya» 53-babtiki Məsih toqrluluk bexarəttə aldin'ala təpsiliy eytiləndək, «**Pərvərdigarning həkkaniy kuli**»ning azab-okubətlik, namrat əhwalını eż iqigə alidu. İbraniy tilida «aniy» degən bu söz yənə «Hudaqə tayanojan» degən mənini eż iqigə alidu (məsilən, «Zəb.» 22:24, 25:9, 35:10, «Zəf.» 2:3 wə Injilda (grekçə tərjimisidə) «Mat.» 5:5). Xunga uni «kəmtər-məmin» dəp tərjimə kıldıq.

Məsihning Əzini Əz həlkigə ayan kılıx yoli Əzinin xu kəmtər haratkerigə pütünləy mas kelidu; U zor həywə yaki küq-ķudrətni kərsitix bilən əməs, bəlkı «**mada exəkkə, yəni exək təhiyigə minip kelidu**».

Bu ayəttə «exək təhiyi» degən söz toptooqra Məsihning կaysi ulaqni minidiojanlığını kərsitudu. İbraniy tilida u «mada exəklərning balisi» deyilidu — bu söz adəttə mada exəklərning kəynidə yürüdöjan, adəm tehi minip bəkmiojan bir yax təhəyni bildürirdi.

Padixaḥning xu kəmtər peti exəkkə mingini Əzinin kiqik peillikli wə xundakla, Uning amanlıq elip kelix wəzipisining mahiyitigimu bəlgə bolidu, dəp qüxinix kerək. Ottura xərkətə exək kəmsitiliqən ulaq əməs; Təwrattiki awwalkı tarihlarda hakimlər wə həkümdarlar nəticədə exəkkə mingini toqrluluk okuyımız. Lekin Sulayman padixaḥdin keyin həqkandak padixaḥning yaki mətiwər kixininə birər exəkkə mingini toqrluluk həwirimiz yok.

Məsilən, Yərəmiya pəyojəmbərning dəwrigə kəlgəndə roxənki, padixaḥlar salahiyitini ipadıləx üçün «jəng həwilarda olturux» i yaki «atlarqa minix» i kerək idi («Yər.» 17:25). Xunga muxu yerdə Məsihning «exəkkə minix» i dəl uning kəmtər-məminlikining ipadisi bolsa kerək. Uning üstigə, Təwrattiki kəp yərlərdə «at» «jəng kılıx» ning simwoli bolup kelidu. 1-8-ayəttə təswirlinidiojan «büyük İskəndər» bilən Məsihning otturisida nemidegən qong pərk bar-hə! İskəndər mingliqən at wə jəng həwiliriqa tayinip urux kılıxka qıkıldı; Məsihning exəkkə minixi amanlıq-hatırjəmlilik elip kelixkə wəkil bolidu. Həlbuki, Məsih Hudanıñ düxmənlili bilən jəng kılıxka ikkinqi ketim dunyaoqa kəytip kəlgəndə «**ak atka minidu**» («Wəh.» 19:11).

«Zəkəriya»

9-ayəttiki Məsihning harakteri toopruluk bexarəttiki baxşa birnəqqə jəhətlərni kərəyli: —

(a) Məsih alahidə «Zionning padixahı» bolidu. Tuqulqandila u «Yəhudiylarning padixahı» dəp atılıdu («Mat.» 2:2). Uning krestining üstigə bekitilgən xikayətlik bəlgiga: «**Mana Nasarətlik Əysa, Yəhudiylarning Padixahı**» dəp yezilojanlıq Məsih wə Israil otturisidiki izqıl munasiwətni bildürudu. Gərqə Yəhudiylər həlkə Məsih toopruluk: «**Bu adəmning üstimizgə padixah boluxını halimaymızı!**» («Luka» 19:14) degən wa ular toopruluk: «**İsraillar nuroqun künlər padixahsız, xahzadisiz... saklinip қalıdu**» («Hox.» 3:4) deyilgən bolsimu, Əysa Məsih yenila «Israilning padixahı». Xunga künlərning bir küni «**Pərvərdigar Zion teoqıda, yəni Yerusalemda səltənitini yürgüzidü; Uning xan-xəripi Əz aksakalları aldida parlaydu!**» («Yəx.» 24:23).

(ə) «**Sening padixahıng sening yeningoja kelidu**» degən səz Injildiki bir sezni kez aldımız oja kəltüridü: «**U ezinginkilərgə kəlgən bolsimu, birək uni əz həlkə қobul kilmidi**» («Yh.» 1:11).

«**Əzinginkilərgə**» muxu yerdə aləm wə uningda bar bolğan nərsilərning həmmisini, jümlidin əz zemini bolğan Qanaannı kərsitudu. Lekin «**əz həlkə**» (yəni Yəhudiylər həlkə — grek tilida «əzidikilər») uni karxi elixning ornida Uni mutlak qətkə qakçı.

Injildiki «tet bayan»ni okuqanlarning həmmisi bilgəndək, Məsih Əysa Yerusalem oja ahirki ketim kirgənda dəl pəyoqbəy etykləndək, «**adəm heq minip bəkmiojan təhəygə minip**» kirdi («Mat.» 21:1-11, «Mar.» 11:1-12, «Luka» 19:29-44, «Yh.» 12:12-18). Kərpilik «**Dawutning oqliqə həsanna bolqayı! Pərvərdigarning namida kəlgüçigə mubarək bolsun!**» dəp towliqini bilən, pəkət yəttə kün etüpla, ular həkümranlırinə Uni krestliginigə ətarif turup ün qıçarmıdı.

Həlbuki, dəl xu yol bilən ularning padixahı «**nijat kəltürdü!**»

(b) Pəyoqbərnin xu bexaritidə pəkət Məsihning Yerusalem oja təhəygə minip kelixila əməs, bəlkı Məsihning birinqi ketim dunyaoja kelixidiki barlıq təpsilatlar kezdə tutulidü; uning həmmisi bu obrazlıq, mənilik rəsim bilən ipadilinidü: «**Qünki silər Rəbbimiz Əysa Məsihning məhîr-xəpkitini bilisilər — gərqə U bay bolsimu, U silərni dəp yokşul boldiki, silər Uning yoksullukı arkılık beytilisilər**» («2Kor.» 8:9).

Məsihning təwən hələttə kelixi toopruluk bayanidin keyin, pəyoqbərnin nəziri u tartidiojan azab-əkubətlərdin keyin bolidiojan xan-xəripigə ətidü («Luka» 24:26, «1Pet.» 1:11ni kərung). 10-ayəttə kərsitilgini pəkət Kütközənuqi padixahının kelixinin Zion oja yətküzidiojan bərikitilə əməs, bəlkı uning pütkül yər yəzidikilərgə yətküzidiojan bəht-bərikitidin ibarət bolidü: —

«**Xuning bilən Mən jəng hərwilirini Əfraimdin,
Atlarnı Yerusalemın məhrum kiliwetimən;
Jəng okyasımı elip taxlinidü.
U bolsa ellərgə hatırjəmlik-tinqlikni jakarlap yətküzidü;
Uning həkümranlığı dengizdən dengizənqə bolidü.**»

Israilning «**aman-hatırjəmlik bərgüqi xahzadə**» (yəki «aman-hatırjəmlik Igisi bolğan xahzadə»)si elip kəlgən nijat at-jəng hərwilirilə bilən, koxunining keplükə bilən bolmioqandək, Uning yürgüzən səltənitimu ohxaxla ular oja tayanmaydu. Huda Əz həlkining atlaroja wə jəng hərwiliriloja tayiniçiə qəp ketim tənbəh beridü — məsilən, «Qan.» 17:16, «Zəb.» 20:7, 46:9, «Yəx.» 2:7, 30:16, 31:1-3, «Mik.» 5:10ni kərung. Hudanıng xu ixlardiki məksiti Əz həlkining azad bolğanlıkinə pəkət Əzidin kalğanlıkını bilixidin ibarət idi: —

«**Yəhuda jəməti üstigə rəhəm kərsitimən, ularning Hudasi bolğan Pərvərdigar arkılık**

«Zəkəriya»

ularni құтқузимен; ularni оkyasiz, қилисиз, жәngsiz, atlarsiz wə atlik, əskərsiz құтқузимен» («Ҳөх.» 1:7).

Baxkىqə eytкәnda, xu qaođda Pərwərdigar yalođuz Məsih arkılık Өz həlkining ümidi wə tayanqisi bolidu: «**Qünki U ularning Yardəmçisi həm Қалқinidur**» («Zəb.» 115:9). Zəkəriya pəyojəmbər əzi ularoja yətküzgəndək: «**Mən Pərwərdigar uning ətrapıja bir ot-yalkun sepili, uning iqidiki xan-xəripi bolimən**» (2:5) — demək, Huda ularoja ətrapidiki mudapiqı wə nur bərgüqi bolidu. Xu səwabtin U «**Əfraimdin jəng һarwilirini, Yerusalemdin atlarnı məhrum kiliwetidu**» — demək, U Israilni bularoja tayannmisun dəp jəng kilixtiki, insanlarning həkümranlıq yürgütüxidiki xu barlıq қoral-əswablarnı ulardin elip taxlaydu. «**Bəzilər jəng һarwiliriqa, bəzilər atlaroja tayinidu**» («Zəb.» 20:7), birak Israilning xu qaođda bundak nərsilərgə həqkandak hajiti bolmaydu.

Birak «**Aman-hatırjəmlik Xahzadı**» (yaki: «Aman-hatırjəmlik bərgüqi xahzadə»)ning əwətilixi pəkət Israiloja əməs: «**U əllərgə hatırjəmlik-tinqliqni eytip yətküzidu**» deyilidu. Buning mənisi Məsih əllərning arisidisi barlıq jedəl-majiralarnı həl kilip «tinq bolunglar» dəp yarlıq qüxüridü degənlik əməs (bəzi xərhqilər xundak qüxəndüridü). Israilning padixahı əllərni sırtkı jedəl-kürəxtin halas kiliplə kalmayı, bəlkı ulardin insan bilən Hudanıng otturisidiki düxmanlıqni elip taxlap, iqliki dunyadiki qongkur hatırjəmlikni yətküzüxkə kelidi. Uning eytidiojan səz-kalamida bu ajayib ixłarnı əməlgə axuruxka yətküdək hökük wə küq bardur. Xu yolda U «**Öz həlkigə, Öz məmin bəndilirigə aman-hatırjəmlikni səzləydu**» («Zəb.» 85:5).

«**Uning həkümranlığı dengizdin dengizoliqə, Əfrat dəryasidin yər yüzining qətlirigiqə bolidu**» — bu səzlərdə «Zəbur»diki 72-küy nəkəl kəltürülidü. Xu küçdə Dawutning həkikiy əwlədi, Israilning arzuluk həkikiy padixahınını səltənəti nəpis sürətlinidü: —

«**U dengizdin-dengizlarojiqə, Əfrat dəryasidin yər yüzining qətlirigiqə həküm sürüdu.
Qəl-bayawanda yaxawatkanlar Uning aldida bax köyüdü;
Uning düxmənləri topılarnı yalaydu...
Dərwəkə, barlıq padixahlar Uning aldida səjdə kılıdu;
Pütküil əllər Uning hizmitidə bolidu».**

Xu qaođda «mukəddəs zemin» Hudanıng əslidə İbrahimoja, xundakla Israilning atabowlirioja wədə kılajan qegrəliriojqə kengəytılğan bolidu; Məsihning səltənəti «mukəddəs zemin»ni mərkəz kiliip «yər yüzining qətlirigiqə» bolidu. Biz «Zəkəriya»da «burunkı pəyojəmbərlər»ning bexarətlirining hulasılananlığını 10-ayettə yənə baykaymız; məsilən «Mikah»dən: —

«**Əmdi sən, i Bəyt-Ləhəm-Əfratah,
Yəhudadiki minglioqan xəhər-yezilar arisida intayın kiqik bolqan bolsangmu,
Səndin Mən üçün Israiloja һakim bolquqi qılıdu;
Uning Məndin qıkixları (yaki qıkıp-kirixliri) կədimdin,
Yəni əzəldin bar idi...
U bolsa Pərwərdigarning küqi bilən,
Pərwərdigar Hudasining namining həywitidə padisini bekixka ornidin turidu;
Xunglaxka ular məzmut turup կəlidü;
Qünki U hazır yər yüzining kərilirigiqə uluq bolidu;
Wə bu adəm bolsa bizning aram-hatırjəmlimiz bolidu...**

«Zəkəriya»

Wə u künidə əməlgə axuruliduki, dəydu Pərvərdigar,
Mən aranglardın barlıq atliringni üzimən,
Jəng hərwiliringni һalak kılımən.

Zeminingdiki (sepillik) xəhərliringni yokitimən,
Barlıq istihkamliringni qoulitimən» («Mik.» 5:2, 4, 5, 10, 11).
Yəxaya pəyojəmbər mundak dəydu: «U əllər arisida həküm qıkırıdu,
Nuroğun həlkəlarning hək-nahəklirigə kesim қılıdu;
Buning bilən ular kiliqlarını sapan qixliri,
Nəyzilirini orqaq kılıp sokuxudu;
Bir əl yənə bir əlgə kiliq kətürməydu,
Ular həm yənə uruxni eğənməydu» («Yəx.» 2:4).

Xunga xu bexarəttiki 9- wə 10-ayətning otturisida, yəni Məsihning əlüxining wə yər yuzidiki səltənitining həkükünü kəlioja elix arılığının ənqılıklığı bizgə naməlum, lekin həzirojıqə ikki ming yıldak wakıt etti. Məsih həkükünü kəlioja alozanda, Uning tuqulux waktida pərixtılər eytikan: «**Yər yüzidə bolsa U səyuniqidən bəndilirigə aram-hatırjəmlik bolsun!**» degən nahxisi əməlgə axurulidu («Luka» 2:14).

Dərwəkə, mukəddəs yazmiların bir-biri bilən selixturux arkılık xuni bilimizki, təki 10-ayət əməlgə axurulmuşqə, yəni əllərning «**kiliqlarını sapan qixliri, nəyzilirini orqaq kılıp sokuxixi**» olaşqə dunyada əzəldin kərülüp bacıqlıqan bir hil dəhəxətlək urux partlaydu; əllər xuningçə təyyarlinip əməliyətə: «**Sapan qixlарını kiliq kılıp, orqaqlarını nəyzə kılıp sokuxudu**» («Yoel» 3:10).

Gərqə Məsih yər yüzidə qətkə kəkilojan bolsimu, U Hudanıng ong təripidə olтурup Əzini «Mening padixahım!» dəp etirap kələşqalaroja bugün «aman-hatırjəmlikni səzləwətidü». Xuning bilən U Əzigə ixəngənlərgə rosuli Pawlus arkılıq: «**Adəmning oyliqini idin exip qüxicidən, Hudadin kəlgən hatırjəmlik bolsa kəlbinglarnı wə oy-pikringlarnı Məsih Əysada kooqdaydu**» dəydu («Fil.» 4:7).

9-babtiki ahirkı ayətlər (10-bab bilən pütünləy munasiwətlik bolup) Қutkuşuqı padixahning ikkinçi kelixi wə hizmət kilixininə nətijiləri, bolupmu Israiloja bolğan natijiləri toqıruluk tehimu təpsilatlarnı bizgə təminləydi.

Məsih 11-ayəttə yənə Zion wə Israiloja məhsus: «**Əhədə seni bolsa, sanga qüxürülgən əhədə keni tüvpəylidi, Mən arangdiki məhəbuslarnı susız orəktin azadlıkkə qırıman**» dəydu.

Aldı-kəyni ayətlərdin kəriqəndə, muxu səzlər pütkül Israiloja eytilidu, qunki «Əfraim wə Yəhuda» həm «Yəhuda wə Əfraim» degən səzlər enik kərünidu (10-13). Hudanıng «əhədə»si bolsa, məyli İbrahim bilən tüzgini bolsun yaki Sinay teqədə həlk bilən tüzgini bolsun pütkül həlkəni ezbər qılıqə aloqanıdi.

«Əhədə keni» degən səzning mühim mənisi bəlkim «Misirdin qığış» 24-babtiki ixlarnı kərsitixi mumkin. Xu qaçıda Huda Israil həlkə bilən: «**Silər Mening həlkim bolisilər, Mən silərning Hudayinglar bolimən**» dəp Musa pəyojəmbərning wasitisi bilən əhdisini tüzgən; əhdini betikix üçün Musa həlk sunojan kurbanlıklärning kənini ularning üstigə sepip, mundak dedi: «**Mana, bu Pərvərdigar muxu səzlərning həmmisigə asasən silər bilən baqlıqan əhdining kənidur**» («Mis.» 24:8). Israil xu əhdigə wapasız bolup qıktı; lekin Hudaqə nisbətən «əhədə keni» Uning Əzining xu əhdigə bolğan wapadarlıkı, daim səzidə qing turidiojanlıqıqə kapalət wə bəlgə idi. Hudanıng İbrahim bilən, xundakla barlıq əwlədləri bilən baqlıqan ilgiriki

«Zəkəriya»

Əhdisimu kurbanlık kəni bilən məhürləngənidi («Yar.» 15:9-10). Bu kurbanlıqlarning ənənəsinin həmmisi Hudanıng Məsih arklılıq mənggү bəqəliyən tehimu əwzəl, tehimu uluq keyinkı «yengi əhdisi»ning, yəni əng ahirki əhdisining kimmatlıq kənini kərsitudu («Ibr.» 8:6, 9:11-15). Xu «əhdə kəni», yəni Məsihning kəni barlıq gunahkar insanlar üçün Hudanıng wədə kələyən bəht-bərikətlərini ekip beridu.

Məsih Əysə barlıq insanların nijatka erixxi üçün əz jenini pida kılıxning aldida əz kəni toqıruluk mundak dedi: —

«**Bu Mening kənim, nuroqun adəmlər üçün təkəliyidən, yengi əhdini tüzidən kənimdir**» («Mar.» 14:24). Məsih krestkə mihlilinə kurbanlık kəlinəndən keyin, Hudanıng məyli Israileşə kələyən wədilirili yaki pütkül insanların kələyən wədilirili bolsun, xu yərdə təkulgən kimmatlıq kənidən jəzmləxtürülüp məhürləngən: «**Qünki Hudanıng ənənəsi wədilirili boluxidin ət'iynəzər, ular Uningda «bərəhək» tur wə ... Hudaşa xan-xərəp kəltürəyidən «Amin» bardur**» («2Kor.» 1:20).

Əmdı «əhdə kəni» səwəbidin Huda: «**Mən arangdiki məhəbuslarnı susiz orəktin azadlıqka qıkırimən**» — dəydü.

Muxu sezlər kəqmə mənidə bolup, əlwəttə, Israillarning sürgün boləyən əhwalını kərsitudu. Yəxaya pəyoğəmbər Israileşən kəlgüsidiyi xu əhwalı toqıruluk bexarət berip: —

«**Bırak muxular bolsa olja elinoqan həm bulang-talang kəlinəyən bir həlkət; Ularning həmmisi ora-tuzakta tutuloqan, Gündihənilarda əmələp oqayıb bolidu; Əlar oqəniyət bolup, heqkim kütküzmaydu; Əlar olja bolup, heqkim: «Kəyturup berix!» deməydu**» — dedi («Yəx.» 42:22).

Lekin gərqə Israillər «gündihənilarda əmələp oqayıb», «bulang-talang kəlinəyən» bolsimu, ular tehi əlümgə tapxurulup yokitilmidi; «susiz orək» deyin ibarə Yusüpnin tarixidin, «Yar.» 37:24din nəkil kəltürülən bolup, Israileşən yokitilməyənlərini puritip beridu. Yusüpnin akiliri uni əltürməkqi boləyəndə, Rubən uni kütküzək məksidə uni yenidiki xu orakkə taxlaylı, dəp təxəbbus kıldı. Xundak orəklər ambardək su əqəmləkə ixtiyarlıdı; su yok boləyəndə bəzidə gündihəna süpitidə ixlitilətti. Yusüp orəkkə taxlanəyəndə, uningda su yok idi; boləyən bolsa u ojərkə bolətti.

Israileşən əhwalı əsirmə-əsir xundak bolup kəldi. Əlar nuroqun ketim «orəkkə taxlandı»; lekin eçir azab-əkubətlər iqidimu yokalmadı. Ahir berip Israileşən Yusüpnin tarixi ola ohxax, Hudanıng əmri bilən orəktin azad bolup, yüksəriyən kətürülüp «xahana həlk» bolidu.

Lekin Israileşən jisməniy jəhəttin barlıq, əsirliktin azad bolidənənlilik uların rohiy jəhəttin barlıq gunahlırinin əsirlilikidən tehimu uluq azadlıqka qıçırlıxi birlə wəkətə bolidu, xundakla rohiy azadlıqqa birhil bəlgə bolidu. Mükəddəs yazmilardıki baxxə yərdə «məhəbuslar» yəki «əsirlər» deyin sezlər pəkət jisməniy əsirlilik bolupla kəlməy, bəlkı gunahka wə Xəytənəyə boləyən rohiy asarətləydi.

Xunga, Məsih Yəxaya pəyoğəmbərning aqzı arkılıq Əzining kəlgüsü hizmitigə bexarət beridu: — «**Rəb Pərvərdigarning Rohı Mening wujudumda, qünki Pərvərdigar Meni ajiz ezilgənərgə hux həwərlər yətküzxəkə məsihligən... asarəttə yatqanlaroja**» (bu söz bilən «Zek.» 11:9diki «məhəbuslar» ibranı tilida bir söz bilən ipadilinidu) **zindanning qong eqilidənənlilikini**

«Zəkəriya»

jakarlaxka əwətti; Pərvərdigarning xapaət kərsitidioqan yilini ... jakarlaxka əwətti» («Yəx.» 61:1-2). Israil Məsihkə iman-ixənq bilən ərəfədilər künidə «Hudanıñ zor nijatlari»ni kəridü, «**barlıq kəbihəlikliridin bədəl tələp kütkuzilidu**» («Zəbur» 130-küy). Ular xu künü Dawutka ohxax: «**U meni əhalak kılıquçı əhangdin, yəni patşak laydin tartıwaldı, U putlirimni uyul tax üstigə turozup, kədəmlirimni mustəhkəm kıldı**» deyələydu («Zəb.» 40:2-3).

Hudanıñ pütkül həlk üçün rohiy wə jismaniñ azad toopruluk wədisi 12-ayəttə tiləqə elinidü: —«**Mustəhkəm jayoqa kaytip kelinglar, i arzu-ümidning məhbuslirlər**».

«**Mustəhkəm jay**» Hudadin baxka həqkim yaki həqkandaq jay bolalamaydu — «**Həm Pərvərdigar Əz həlkigə baxpanahdur**,

İsrail balılıriqa küq-himaya bolidu» («Yoel» 3:16).

«Arzu-ümidning məhbuslirlər» degən ibarədə «arzu-ümid» iibraniy tilida «birdinbir arzu-ümid» yaki «həlikə arzu-ümid» degən səz bilən ipadilinidü. Qünki Huda daim Israilning aldişa yaloquz, qong, uluq bir ümidiñ koyidü: «**Qünki Əzümning silər toopruluk pilanlırimni, apət elip kelidioqan əməs, ting-awatlıq elip kelidioqan, ahirda silergə ümidwar keləqəknə**» (iibraniy tilida: «bir keləqək wə bir ümidni») **ata kılıdioqan pilanlırimni obdan bilimən, — dəydu Pərvərdigar**» («Yər.» 29:11) — Demək, Huda ularoqa nisbətən Əz wədisigə asas kılınoqan ümid boyiqə ularoqa parlak bir keləqəknə ata kılıdu. 130-künyi namsız yazoquçı ezi tartıkan eoçır azab-okubətlər iqidə ezi toopruluk: «**Pərvərdigarnı kütiwatimən; jenim kütüwatidu; mən Uning səzигə ümid baqlıdim**», dəydu, andin Israiloşa munu riqəbatlık səzni elan kılıdu: «**I İsrail, Pərvərdigar ola; ümid baqlılangar; qünki Pərvərdigar bilən əzgərməs muhəbbət bardur; Uning bilən zor nijatlarımı bar; U İsrailni barlıq kəbihəlikliridin bədəl tələp kütkuzidu**» («Zəbur» 130:5, 7-8). Israil tartıkan barlıq azab-okubətlər ezlirining gunahları tüpəylidin bolöjaqka, Huda Israilning gunahlarını kəqrürüm kılıp ularni kəbihəlikliridin azad kılıxi bilən təng, yənə **«İsrailni barlıq azarlıridin hərlükə kütkuzidu»** («Zəb.» 25:22).

Məsihning jamaitidə keləqikkə parlak bir ümid bar — bu ümid gunahın azad bolux əməs (qünki Məsihdə allıqəqan gunahın azad bolduk), bəlki Uning kayaña kelixidə bizdə bolidioqan bəhət-bərikəttin ibarəttür: «... **Bizmu, yəni Mükəddəs Rohning tunji qıraqan mewisidin bəhərimən bolovan bizlərmə dilimizda nalə-pəryad kətürməktimiz həmdə Hudanıñ oqulları süpitidə kəbul kılınimizni, yəni tenimizning nijattiki hərlükə qırırilixini intizarlıq bilən kütməktimiz.**

Kütkuzulğandan tartıp bu ümid bizdə bar idi. Lekin ümid kılınoqan nərsə kərülənən bolsa, u yənə ümid bolamdu? Kimmu kəz alındığı nərsini ümid kilsun? Birak, tehi kərmiginimizgə ümid baqloqanikənmiz, uni səwrqanlıq bilən kütüximiz kerəktür» («Rim.» 8:22-25).

Xunga **«Biz uluq Huda, nijatkarımız Əysə Məsihning xan-xərəp bilən kelidioqanlıkıqa bolovan mubarək ümidimizning əməlgə exixini intizarlıq bilən kütimiz»** («Tit.» 2:13). U ah-zar kətüradioqan pütkül kainatka aram wə azat elip kılıdu, andin **«U barlıq məwjudatları Əziga boysunduradioqan կudriti boyiqə bizning əbgar bu tenimizni əzgərtip, Əzinin xan-xərəplik tenigə ohxax haloja kəltürüdu»** (Fil.» 3:21).

Rosul Pawlusning «Israilning kütkən ümidi» toopruluk səzlinimini kərəng («Ros.» 26:6-7, 28:20).

Pawlus: **«Uluq Huda, nijatkarımız Əysə Məsihning xan-xərəp bilən kelidioqanlıkıqa bolovan mubarək ümid»** toopruluk səzliginidə («Tit.» 2:13) xu ümid xübhisizki uning kəz aldida idi. Qünki pəkət Məsih yər yüzügə kaytip kəlgəndila Uning jamaitiga nisbətən, Israiloşa nisbətən, xundaqla pütkül aləmgə nisbətən kütkən ümid pütünləy əməlgə axurulidu.

«Zəkəriya»

12-ayətning ikkinqi kisimqa kələylı: «**Bügün mən jakarlap eytimənki, tartqan jazaliringning əksini ikki həssiləp sanga қayturıman».**

«**Bügün**» degən sözün muxu yerdə ixlitilixi «bugünkü əjyndliliklər wə osal əhalinglərə qarımaya» degənni təkitləx üzündür.

«**İkki həssiləp**» degən söz Hudanıng Əz əhəkigə boləjan muamilisinin mühim bir prinsipini bildirüb üçün Mükəddəs Kitabta kəp yərlərdə təpilidü. Uning səwəbi əslidə Hudanıng «tunji balılar» tooqruluk ənənə-bəlgilimisidə qüsəndürülidü. Ənənə boyiqə, birsining tunji oçul balisining atisining mal-mülkigə warislik kılıqan ülüxi baxka balılar wə ailisidiklərningkidin ikki həssə kəp boluxi kerək idi. Tunji balisining məlum jəhəttə tolimu namuwapiq yeri bolmisa yəki atisioqa wapasızlıq kılıqan bolmisa, undakta bu höküknə uningdin məhərum kılıxka qət'iy bolmayıttı. Birsining ikki ayallıq boluxi Hudanıng Adam'ataqə bekitkini boyiqə əməs idi («Mar.» 10:1-9, bolupmu 6-ayətni kərung). Xundaktimu, Israilda birsining ikki ayali boləjan bolsa təwəndiki bəlgilimigə riaya kilixi kerək idi: —

«**Əgər birsining ikki ayali bolup ularning birigə amraklıq, yənə birigə eqlük kılıqan bolsa wə amrak wə əq boləjan hər ikkisidin oçul tuoqulojan bolsa, tunjisini əq ayalidin tapkan bolsa, undakta u kixi oçullirioqa barını miras üçün üləxtürüp bərgən künidə əq ayalining oçli, yəni uning tunji oçlining orniyoqamrak ayalining oçolini tunji oçullukkə koyuxka bolmaydu. U bəlkə əq ayalining oçolini tunji oçlum dəp etirap kılısun; tunji oçullukkə höküknə uningki bolqəqkə, atisi barlıq mal-mülkidin uningoja ikki ülüx miras bərsən» («Qən.» 21:15-17. Bu bəlgiliminin bir səwəbi, xübhisizki, tunji oçuluning məs'uliyiti yaxanojan, əyibnak yaki aqrıq bolup əhalən uruk-tuoqənliridin həwər elix idi).**

Bu prinsip Yüsüpning əhəwalıda kərəlidü. Yakupning tunji oçli Rubən idi; lekin u atisioqa buzukqılıq kılıx bilən wapasızlıq kılıqan, tunji oçullukkə höküknədən məhərum bolup, hökük Yüsüpgə berildi («2Tar.» 5:1-2). Yüsüptə xu «tunji oçullukkə höküknə» bolqəqkə, uning nəsilliri «bir əqəbilə» əməs, bəlkə «ikki əqəbilə» — yəni Əfraim wə Manassəh — dəp hesablandı. Bu ikki əqəbilə Israıl miras kılıqan zemindin ikki ülüxni igilidi. Xuning bilən Yüsüpnin «tunji oçul» süpitidə Yakupning barlıq mal-mülkidin ikki ülüxni aloqan, deyixkə bolidü.

Israıl baxka əllərgə nisbətən «Hudanıng tunji oçli» dəp hesablinidü («Mis.» 4:22) wə uning ularoja boləjan muamilisi əz əhanəni asasən bolidü. Israıl əz zeminida ata-bowlılıri bilən baqlıqan əhdisidə qing turoqqu Hudanıng mudapiəsi astıda boləjanda, Israıl «ikki həssiləp» uning iltipati wə bəht-bərikitini kəridü. Ularda xundak imtiyaz boləjanikən, xuningioja munasip halda ikki həssə jawabkarlığunu bolidü — «**Kingə kəp berilsə, uningdin tələp kılınidiojını kəp bolidu**». Xunga Israıl gunağ kilsə (baxka əllər bilən selixturulup) «ikki həssiləp» jazalınidü. «Tunji oçuluning ikki ülüx mirasi, xundakla ikki həssə jawabkarlığı bolidü» degən həkikət munu ayətlərgə qüsənqə beridü: — «**U Pərvərdigarning kəolidin barlıq gunahlırinin orniyoqamkə həssiləp mehîr-xəpkötini aldı**» («Yəx.» 40:2) wə «**Mən awwal ularning əkbəhlikini wə gunahını bəxiyoqə həssiləp əsərdirim; qünki ular zəminimni ... bulqoqan, wə Mening mirasimni lənətlik nərsiləri bilən tolduroqan**» («Yər.» 16:18). Mana xu səwəbtin «Yerusalemda kılıqanlıring bu aləmdiki hərkəndək baxka yurtta əzəldin kılınoqan əməsl» deyilidü («Dan.» 9:12); miladiyə oninqi əsirdə dangki qılıqan bir Yəhədiy tarixxunası: «Israıl tartqan dərd-ələmlər baxka barlıq insanlarınıngkidin exip kətkən» dəp yazəjanidi.

Gərqə həzir Yəhədiy həlkining bir kismı Pələstin zeminini qayta igiligən bolsimu, ular tartıdoqan azab-əkubətlər tehi ahrılxamidi. Lekin ularning azab-əkubətləri mənggülük bolmayıttı. Ahir berip, Məsihni köbul kılıp towa kılıqandın keyin ular əsərdin «Hudanıng

«Zəkəriya»

tunjisı» süpitidə «... horlinip, xərməndilikdə қaloqinining orniqa ikki həssə nesiwisi berildi; rəswa қılınojanlığın orniqa ular təksimatida xadlinip təntənə kıldı; xuning bilən ular zeminoja ikki həssiləp igidarqılık kıldı; mənggülük xad-huramlıq ularningki bolidu» («Yəx.» 61:7).

Mana bu Hudanıng Zəkəriya pəyojəmbər arkılık «**tartkan jazaliringning ikki həssisidə əksini қayturımən**» deginining mənisidir.

9-bab 13-15-ayətlərdə Məsihning dunyaqa kaytip kelixidin burun bolidoqan birnəqqə ix kaytidin təpsiliy bayan kılınıdu. Israil gunahlıridin azad bolup, yənilə ez zeminida «ikki həssə» ez ülüxiga erixixin ilgiri «dunyawi küqlər» məəqlup kılınip, Hudanıng padixaqliğinинг düxmanlırı aqduruluxi kerak bolidu: —

«Qünki Əzüm üçün Yəhudani okyadək egildürdüm, Əfraimni oğ kılıp okyaoqa saldım; Mən oğul balılıringni ornidin turoquzımən, i Zion — Ular sening oğul balılıringoqa ərəxi jəng kıldı, i Gretsiyə!

I Zion, Mən seni palwanning əolidiki əqliqtək kılımən. Pərvərdigar ularning üstidə kərünidü; Uning oki qakmaqtək etilip uçıdu. Rəb Pərvərdigar kanayni qalidü; U jənubtiki dəhəxtəlik əra əyvunları billə elip yürüx kıldı» (13-14).

Uxbu bəbtiki ahirki ayətlərdiki bexarət toorlısida birnəqqə baykiojinimiz təwəndə: —

(a) «**Gretsiyəning oğul balılıri**» — bu Iskəndər əlgəndin keyinkı «dunyawi küq» dəp hesablanıqan Gretsiyə imperiyasını kərsitudu (Zəkəriyanıng dəvrində ular «dunyawi küq» əməs idi). Lekin bexarət Iskəndərning keyinkı dəvrlirinin ixliridin yıraklı kəlgüsiga, yəni ahirki zamanlar ola atlap etidü. Bexarətnin əməlgə axuruluxi Yəhudiyy «Makkabiyalar» («bəzəqanlar») degən batur həlkəning miladiyədin ilgiriki 4- wə 3-əsirdə Suriyəni idarə kılınan grek hökümədarlar boloqan «Selyukuslar» bilən boloqan jəngləri bilən baxlinidü. Bu jənglərdə «Makkabiyalar» əslidə Yəhudiyy həlkəni mutlək yokatmakqı boloqan «yengilməs küqlər» dəp ataloqan «Selyukuslar» ni məəqlup kıldı. Jənglər «Makkabiyalar» degən kitabning 1-, 2- wə 4-tomida hatirilinidü. Muxu kitablar Mukəddəs Kitabning bir kismı əməs, biraq u birkədər ixənqlik tarixi hatirilər dəp hesablinidü. Darwəkə «Makkabiyalar» toqrluluq «**Etikadi arkılık ... ular əqliqning tioqidin əqip kütuldü, ajizliktin küqəydi, jönglərə baturluk kərsətti, yat əllərning koxunlarını teri-pirəng kıldı**» deyixkə bolidu («İbr.» 11:34).

(ə) Bexarət xujənglər bilən tohtimaydu; qünki toluk bexarət barlıq dunyawi imperiyələrning pütünləy aqduruluxini kərsitudu. «Makkabiyalar» bolsa Huda küqləndürgən kəlgüsidi dəki batur Israileşa wəkillik kıldı.

(b) Pərvərdigar «**jənubtiki dəhəxtəlik əra əyvunlar bilən təng yürüx kıldı**» deyildi. Pələstində əng dəhəxtəlik əra əyvunlar adətə jənub tərəptin qıçıdu («Zəb.» 18:6-9, «Zəb.» 77:16-19, 144:6, 7 wə bolupmu «Həb.» 3:12-14ni kərung).

(p) Xu qaoqda Məsih Pərvərdigaroja wəkil bolup: «**Ularning üstidə kərünidü; Uning oki qakmaqtək etilip uçıdu**» wə «**Hudanıng koxunlınını sərdarı**» süpitidə: «**kanayni qalidu**» («Yəx.» 30:30-33də ohxap ketidioqan bir əhwal kərsitlidü; xu qaoqda düxmən Asuriyələr idi). Andin U «**qılıq xu yat əllər bilən uruxidu, Uning jəng kılınan künidikidək uruxidu**» (14:3ni kərung).

(«**Jəng kılınan künidikidək**» — bəlkim Pərvərdigar Israileni Misirdin kütközəqan künini («Mis.» 14-15-bab) yaki Yəxua pəyojəmbərning dəvrində uning Amoriylar bilən kılınan jengini kərsitudu («Yəxua» 10-bab)).

«Zəkəriya»

(t) 15-ayət Zəburning müəllipining: «**Huda arkılık, biz qoqum baturluk, kərsitimiz; bizgə zulum kılıquqlarını qaylıguqı dəl U Əzidur!**» degən səzlərini bizgə əslitidü («Zəb.» 60:12, 108:13): — «**Pərvərdigar... ular üçün mudapiə bolidu**» (ibraniy tilida «ularning üstidə qalqan bolidu»).

Dawut pəyoqəmbər «Zəb.» 3:3də: — «**Sən, Pərvərdigar, ətrapimdiki əlkəndursən**», dəydu. «Yəx.» 37:33, 38:6, «Yar.» 15:1nimu kərung.

— «**Ular saloja taxlirini kukum kılıp, dəssəp qayləydu; ular iqiwelip, xarab kəypini sürgənlərdək kiykas-sürən kətüridü; ular ənoşa miləngən kurbangahning bürjəkliridək, ənoşa toldurulmuş əqəmlərdək bolidu.**» Muxu ayəttə Israilning «iqiwellix»ini keqmə mənidə, yəni ularning düxmənlirining ərəfələrini iqimlikni qurtuldaq iqtədər asanla yimiriwetidü, dəp qüixinix kerək, əlwatta.

Mukəddəs Roh, arkılık, Zəkəriya pəyoqəmbərning muxu ayəttə «hulasılığın» ilgirkiliyi bəxarətlər munularnimu eziqə alidü: —

Hudanıng «sahta pəyoqəmbər» Balaamning aqzıqıa salojan sözü: «**Mana, bu əowm** (Israil) **qixi xirdək kopidu, ərkək xirdək kəddini ruslaydu; əzi owlıqan owni yemigüqə, əltürgənlərning kənini iqmiqüqə, hərgiz yatmaydu!**» («Qel.» 23:24) wə: —

«Yakupning əldəsi əllər arisida,

Yəni nuroqun həlkələr arisida ormandiki hayvanlar arisidiki xirdək bolidu,

Koy padilirli arisidiki arslandək bolidu;

Xir ətkəndə ularning arisidin,

Həqkim əkəmliqzadək qayləp dəssəydu,

Titma-tit kılıp yırtıwetidü» («Mik.» 5:8).

(j) Israil 16-ayəttə «taj gehərliri»ga ohxitilidü. Düxmənlər bolsa ayaq astida dəssəp qaylinidiojan «saloja taxliri»qa ohxitilidü. AHIRKI ikki ayəttə bəxarət yüksək pəlligə yetidü. Huda oqası ərəfəsi qıkkən barlıq dunyawi kütlər aqdurulup, Hudanıng həlkə kətürülüp xan-xərəpkə erixidü: — «**Pərvərdigar bolqan ularning Hudasi ularını Əzüm bakğan padam bolqan həlkim dəp bilip əkəmliqzadək qayləp dəssəydu.**»

Bu sözlərdə bəxarətqininq temisi jənglər və kan tekülüxlərdin etüp «padiqi wə padisi» degən temiqa kelidü. Bu əmaliyəttə kitabning ahirki bablıridiki qong temidur.

(q) Pərvərdigar xu künidə «**ularnı əkəmliqzadə**». Bu əkəmliqzadə uning ularoja yardıməmdə bolup düxmənliridin əkəmliqzadə əməstur; qünki bu ixlar bəxarəttə allikəqan enik bayan kılındı. Muxu yərdiki Əz padisi üçün barlıq kılıqanlıridək Israilni «izdəp tepip», «əkəmliqzadə» andın Əzi (Məsih, arkılık) ularni bakıdu. Barlıq pəyoqəmbərlər degündək bu uluq tema toqrluluk səzləydi. Xu qəqədə Israilning həmmisi Dawut pəyoqəmbər əng tonux küçidə eytəndək: — «**Pərvərdigar meni bakğuqi Padiqimdir, möhtəj əməsmən əkəmliqzadə**» deyələydiqən bolidü («Zəb.» 23:1)

(h) Pərvərdigar bu «əkəmliqzadə» bilən ularni intayın yüksək mərtiwigə kətüridü. Israil «**taj gehərliridək Uning zemini üstidə kətürülidi**». Ibraniy tilida «taj» muxu yerdə padixa hərəkəti yaki kahinnin tajini kərsitudü («Mis.» 29:6də u bax kahinnin səllisining üstigə takılıdiojan «mukəddəs otuqatnı»ni kərsitudü).

Yəxaya pəyoqəmbər bu bəxarəttikidək Israilning parlak keləqiki toqrluluk: «**(Zionning) həkəmliyi julalınip qəknəp qıçıdu, uning nijati bolsa lawuldawatkan məx'əldək qıçıdu**», andın bularning nətijisidə: «... əllər sening həkəmliyiñi, barlıq padixa hərəkəti xan-xəripingi

«Zəkəriya»

kəridü» dəydu. Əng ahirida: «... Sən Pərvərdigarning қolida turoqan güzəl bir taj, Hudayingning қolidiki xəhanə bax qəmbiriki bolisən» deyildi («Yəx.» 62:1-3).

(d) Bu ayəttiki «**Uning zemini üstidə»** degən ibarə bizgə Pələstin zemini həmmidin awwal Hudanıng Əzininkı iğənlilikini əslitidü. Gərqə pütkül yər yüzü Uningoja təwə bolsimu, U yənilə Pələstin toqıruluk alahidə «zeminning əzi Meningki» dedi («Law.» 25:23). U yənə «**Immanuəlning zemini»** («Yəx.» 8:8) dəpmu atılıd; qünki Israilning padixahı «immanuəl» yəni Məsih İbrahimning həqiqiy əwlədi, xundakla Dawutning həqiqiy əwlədi süpitidə uningoja waris bolidu (zemin Dawutning əwlədi bolojan «Həqiqiy Padixah»ka wədə ķilinoqanı); lekin «Hudanıng Oqlı» süpitidə zemin Uningoja tehimu təwə bolidu.

Bexarət pəyəqəmbərning həyajanlınip eytkən səzi bilən ahirlixidu: —«**Xunqə zordur uning mehribanlılığı, xunqə əltistur uning güzəllikilər**»

«Güzel» degən bu səz (ibraniy tilida «yafi») Təwratta Məsihni təswirləx üçün ixilitlidü; məsələn, «**İnsan balılırı iqidə sən əng güzəldursən**» («Zəb.» 45:2) wə: «**Kəzliring padixahını güzəllikidə keridü»** («Yəx.» 33:17) deyildi. Muxu yerdə «güzel» degən səz birinqi kətim Huda toqıruluk biwasita ixlitlidü. Əməliyyətə u muxu yərdimə Məsihni kərsitudu; qünki Israilning kerünməs Hudanıng güzəllikini kəlgüsidi kerüxi dəl ularning padixahı Məsihning yüzidə bolidu.

Lekin Hudanıng güzəllikini izdəxkə xu künini kütüximiz lazıim əməs; qünki biz hətta bütünmu Dawut pəyəqəmbər bilən billə:

— «**Pərvərdigardin birlə nərsini tiləp kəldim; mən xuningoja intilməktimənki**

— **Əmür boyi Pərvərdigarning əyidə bolsam,**

Pərvərdigarning güzəllikigə қarap yürsəm,

Uning ibadəthanisida turup yetəklixigə müyəssər bolsam dəymən!» («Zəb.» 27:4) dəp dua kılalayımız; Mükəddəs Rəhə arkılıq etikadqlar üçün bu bugün reallık bolidu: — «**Əmma Rəb xu Rohtur; wə Rəbning Rohı kəyərdə bolsa, xu yerdə hərlük bolidu. Wə biz həmmimizning yüzümüz qümpərdisiz əhalə Rəbning xan-xəripigə қarioqınida, ohxax süritidə boluxka xan-xərəptin xan-xərəpkə Roh bolojan Rəb təripidin pəllimupəllə eżgərtilməktimiz**» — dəydu rosul Pawlus («2Kor.» 3:18).

Pəyəqəmbərning: «**Xunqə zordur Uning mehribanlılığı!**» dəp towliqini Dawutning Zəburda ilgiriki uluq səzini «hulasılıydu»: — «**Əzüngni baxpanah kılıqanlar üçün insan balılırinin kəz aldida kərsətkən iltipatliring, yəni Əzüngdin korkadioqanlar üçün saklıqan iltipat-nemətliring nəkədər zordurl!**» («Zəb.» 31:19) wə «**Ular zor mehribanlığının əsləp, uni mubarəkləp tarkıtidıl!**» («Zəb.» 145:7).

Hudanıng yahxılıkı toqıruluk əzdimki bir alim degəndək: «Barlıq yekimlik nərsilər əzidiki yekimlikni, barlıq güzel nərsilər əzidiki güzəllikni, barlıq parlak nərsilər əzidiki julani, barlıq janiwarlar əzidiki hayatni, barlıq səzgüsü barlar əzidiki səzgünü, barlıq midirliqəqlər əzidiki dərmanni, barlıq əkli barlar əzidiki bilimni, barlıq mukəmməl nərsilər əzidiki mukəmməllikni, barlıq hərkəndək yahxılık bar nərsilər əzidiki yahxılıknı Uningdin əkbəl əjildi.

Israilning zor rohiy əzəgirixi əz zeminidiki qong jismaniy əzəgirix bilən əks etilidu wə xuningoja bəlgə bolidu: «**Ziraətlər yigitlərni, yengi xarab əkli qızlarnı yaxnitidu!**».

«Zəkəriya»

(Dawami) 10-bab – Israilning padiqisi bolqan padixahining Əz həlkü üçün kılıdioğan ixliri

Israilning əz padiqisi həm padixahining kəyünüxi wə yetəkqilikidə қandaq bəht-bərikət wə bayaxatni kəridioğanlıkı bu 10-babtiki tüp temidur. 10:1-4-ayətlər 9-babtiki 7-11-ayətlərning dawamidur: –

«Pərvərdigardin «keyinki yamoqur» pəslidə yamoqurni tələp kilinglar; Pərvərdigar qakmaklarnı qakturup, ularoqa mol yamoqlurlarnı, xuningdak hərbirigə etizda ot-qeplerni beridu» (1-ayət).

«Keyinki yamoqur» bolsa Pələstində 3- yaxşı 4-ayda yaqıdu, ətiyazlıq ziraətlərni pixurux rolini oynaydu. Bu yamoqlar bolmisa həq həsul bolmayıdu. Xunga bu dua yüksəriki 7:19dikli bexarət bilən baqlinixlik; ziraətlər wə üzümlərgə yamoqur kerək, əlwəttə. Pələstin kəytidin «süt wə həsəl ekip turidioğan» bir zemin boluxı üçün bu yamoqlurlarning mol boluxioja intayın ehtiyajlılıq. Gərgə bu ix ularoqa wədə kılınoğan bolsımı, Israil həlkü uning üçün dua bilən tilixi kerək. «Əzakiyal» 36-babta Huda Israileşə wədə kılqandək: «Bu wəyrən kılınoğan zemin huddi Erəm baqlıqisidək boldi; harabə, wəyrən kılınoğan xəhərlər hazır mustəhkəmləndi, əhalilik bolqan» din keyin u ularoqa yənə: «Mən yənilə Israilning jəmətiniñ bu ixlarnı tiləydioğan dua-tilawətlirigə ijabət kılqıqi boliman» dəydi (36:35-37). Bu ixtin xu muhim həkikətni kərimizki, Hudanıñ wədiliridin nuroqunları pəkət həlkining etikəti wə dua-tiləxləri bilənla əməlgə axurulidu.

Israil Hudanıñ yolda mangoğan bolsa u ularoqa xu mol yamoqurni berətti: «Xundak boliduki, siler Pərvərdigar Hudayinglarnı səyüp, pütkül kəlbinglər wə pütkül jeninqlər bilən Uning hizmitidə bolux üçün bugünkü silergə tapılıqan əmrələrgə kəngül köyup kulak salsanglar, Mən zeminingləroqa əz pəslidə yamoqur, yəni dəsləpkı wə keyinki yamoqlurları ata kılımən; xuning bilən axlıqınları, yengi xarabinglərni wə zəytun meyinglərni yığalaysılər...» («Qan.» 11:13-15, «Law.» 26:3, 4, «Qan.» 28:1-12, «Yər.» 14:22nimu kərüng.

Mükəddəs yazmilarda «yamoqur» bəzidə Hudanıñ jismaniy həm rohiy iltipatlırıojumu wəkillik kılıdu. Israil Misirdin qıkkanda: «Sən, i Huda, Əz mirasing bolqan zemin-həlk üstigə hasiyətlilik bir yamoqur yaqdurdurdung; ular əhsaslılanqanda ularni küqləndürdung» — dəp okuyımız («Zəb.» 68:9). Israil uzun wəkət uyan-buyan kezip, ezip yürgəndin keyin, Pərvərdigar ularını Əz yenioğa əytkəzənmişdə, xu qəođda ularoqa nişbatən «Padixahning qırayı kixigə jan kirgüzər; uning xəpkəti wəktida yaklaşan «keyinki yamoqur»» bolidu (ibraniy tilida «uning xəpkəti «keyinki yamoqlar»ni əpkəlgən buluttur») («Pənd.» 16:15); xu qəođda ular Hudanıñ idzdyioğan «xapaət yətküzgüqi wə xapaət tiligüqi Roh» ularning üstigə kuyulqoqka Huda jawabən: «Mən ussap kətkənning üstigə suni, əqojıraq yərning üstigə kəlkünlərni կuyup berimən; nəslinq üstigə Rohimni, əwlədliring üstigə bərikitimni կuyimən» — dəydiqan bolidu («Yəx.» 44:3).

«Keyinki yamoqlar» rohiy iltipatlar wə bərikətlərgə wəkil bolqoqka, barlıq etikadqlar üçün pəyojəmbərning xu jekiləx bexaritidə bək paydılık sawatlar bar: –

(1) «Pərvərdigardin tələp kilinglar; ...Pərvərdigar ... beridu». Bu sezlər Rəbbimizning: «Tilənglər, silergə ata kılınidu» deyən səzini əslitidu. Huda dərwəkə qin kəngüldin qıkkən dua-tiləklərni anglioquqidur. U bəzidə kərünüxtə «təbiyy yolda» duayimizoqa jawab yətküzidu –

«Zəkəriya»

məsilən, «qakmaklärni qakturup» yamoqur beridu. Yərəmiya pəyoqəmbər: «**U yamoqurlarqa qakmaklärni həmrəh, kılıp bekitidu**» dəydu («Yər.» 10:13, «Zəb.» 135:7ni kaytilap).

(2) «**Pərvərdigardin ... yamoqurni tələp kilinglar; Pərvərdigar ularoqa mol yamoqurlarnı... beridu.**»

Əmdi məyli paniy dunyadiki uxxak-qüixxək ix bolsun, rohiy ix bolsun Huda «... **barlik tilikimiz yaki oyliojanlimizdinmu həddi-hesabsız artuk kılıxka կadir bolquqi**»dur («Əf.» 3:20).

(3) «**Pərvərdigar... xuningdək hərbirigə etizda ot-qəplərni beridu.**» Həqkim Uning keyümqanlığının sirtta қalojan əməs, Əziga karaydiojan hərbirining hajitidin qikixka xəhsən təyyar turidu.

Əmma barlıq dua-tilawətlərning ünümlük boluxtiki bir qong xərti bardur; u bolsimu, pütün kenglimiz bilən jawabni yaloquz Huda Əzidinla kütüximiz lazim:

«**Tingxa, holkim, Mən seni guwahlar bilən aqahandurman;**

I Israil, Manga қulak salsang idil!

Arangda yat ilah bolmisun, yat əldiki ilahka bax əgmigin!

Seni Misirdin elip qıkqan Pərvərdigar Hudayingdurmən;

Aoqzingni yoojan aq, mən uni toldurimən» («Zəb.» 81:8-10).

Qünki Israillni palakət-ħalakət yolioja salojan ix bolsa, dəl ularning ala kəngüllüki, tirik Hudani taxlap əllər qoqunojan ərziməs butlar oja aəgəxkənliki idi. 2-ayəttə pəyoqəmbər ularoja bu ix toorluluk əslitidu: — «**Qünki «ey butliri» («tərafim») bimənə gəplərni eytikan, palqilar yaloqan «alamət»lərni kərgən, tuturuksız qüxlərni səzligən; ular kuruq təsəlli beridu. Xunga həlk köy padisidək tenəp kətti; ular padiqisi bolmioqaqka, azar yeməktə».**

«**ey butliri**» (ibraniy tilida «tərafim») «**palqılık yolunu kərsitidiojan**» bir hil butlar idi. Ularning «palqi butlar» ikenlikli, məsilən, «Yar.» 31-bab, «Hək.» 17-18-bablardın körünüdü. Əmdi xu ayəttin kərünərlikki, Israill Hudadin ayrılojan wakitlarda hərhil қalaymikan amallarnı ixlitip yol izdəp yürətti. Jadugərlilik, palqılık, rəmmalqılık, til-tumarlar oja tayinix — bu ixlarning həmmisi buptarəslikkə ohxax, adəmlərni jin-xəytanlar oja asır kılıp baqılap koyidu. Hudanıng həkikətinə rət kılıx intayın hətərlik: — «**Kanunoqa karxi turoquqining məydan oqa qikixi Xəytanning pəntliri bilən bolup, u hər türlik küq-kudrat, möjizə wə yaloqan karamətlərni kərsitip, ħalakətkə yüzləngənlərni azduridiojan hərhil kəbih hıylə-mikirlərni ixlididu. Ularning ħalakət aldida turuwatkanlığının səwəbi, əzlini niyatka yetəkləyidiojan həkikətni seyməy, uningoja kəlbidin orun bərməslilikidindur. Xu səwəbtin, Huda ularoja yaloqanqılıkka ixənsun dəp həkikəttin qətnidiojan bir küq əwətidü...**» («2Tes.» 2:9-12).

«**Ular padiqisi bolmioqaqka, azar yeməktə.**» Rab Əysə Məsih Əz waqtida Yəhudiylər həlkigə əkarap: «**Top-top adəmlərni kərüp ularoja iq aqrıtti, qünki ular harlinip padiqisiz köy padiliridək panahsız idi.**» Bərhək, pütkül insaniyət üçün pəkət birlə həkikiy padiqi bardur.

3-ayətkə etəyli. Əslidə ularni bekix wəzipisi barlar ulardin tenip «sahta padiqi» bolup qikqaqka, Pərvərdigar ularoja bolojan kəyümqanlığını kərsitix üçün ezi ularoja padiqi bolup, bağıdiaojan bolidu. Buning birinqi baskuqi sahta padiqilarnı jazalax bolidu: — «**Mening oqəzipim padiqilar oja közəyaldi; Mən muxu «teka» yetəklərni jazalaymən.**» Muxu yərdiki «padiqilar» wə «teka»lər bolsa Yərəmiya pəyoqəmbər wə Əzakiyal pəyoqəmbər əyibligən Israillning əzlinining wapasız padixaḥlıları, xahzadılırı, əmirliri, sorakqlılıri, kahınlıri wə pəyoqəmbərlirini

«Zəkəriya»

kərsitudu («Yərəmiya» 23-bab wə «Əzakiyal» 34-babni kərüng) — əksisi, Əz həlkigə yetəkqılık kılıx kerək bolğan, lekin əksiqə ularni azduroğanları kərsitudu.

«Tekə»lər «Əz.» 34:34də bolsa namratları bozək kılıdiqan bay wə küqlük adəmlərni kərsitudu: «Əmdi silərgə kəlsəm, i Mening padam, — Rəb Pərvərdigar mundak dəydu: «**Mana, Mən koy wə koy arisida, қoqçarlar wə tekilər arisida həküm qıkirımən**» (34:17). Barlıq padiqilarqa məlum bolğınidək, tekilər intayın toymas kelidu, adəttə ot-qəplərni yiltizdin yəwetidu.

Pərvərdigar ularni sahta padiqilardin kutkuzupla qalmay, Əzi kəlip ularni bəkməkqı: — «Qünki samawi қoxunlarning Sərdarı bolğan Pərvərdigar Əz padisidin, yəni Yəhūda jəmətidin hawer elixka kəldi (ibraniy tilida «yoklap kəldi»); U jəngdə ularni əzining həywətlik etidək kılıdu» (3-ayətning dawami). Israelning «(**Hudanıng**) Əzining həywətlik eti» bolidiqlişlik bəlkim Hudanıng əllərni sorakqa tartip jazalixida ular Uning «**jənggə qıkkanda minidiqan eti**» bolidiqlişlikini kərsitudu.

4-ayətkə ətəyli. Muxu ayəttə Zəkəriya pəyoqəmbər Mükəddəs Rohning yolyorukı bilən «ilgiriki pəyoqəmbər»larning Məsih toqrisidiki bexaratlını yənə bir kətim «hulasıləp» yazdı:

— «**Uningdin, yəni Yəhūdadın «Burjək texi», uningdin «Kozuk», uningdin «Jəng okyası», uningdin «Həmmigə həkümranlıq kılıquqi» qıçıdu.**

«**Uningdin**» («Yəhūdadın» dəp qüxiniximiz kerək) degən söz bəlkim «Qan.» 17:15-19ni kəzdə tutidu. Xu ayətlərdə «Musa pəyoqəmbərgə oxhaydiqan», əmma uningdin tehimu uluq pəyoqəmbərning «**aranglardın, yəni ərindəxaliringdin**» qıkıdiqlişlikini kərsitlidü; «Yər.» 30:25dimu: «**Ularning bəxi əzliridin bolidu; ularning həküm sürgüqisi əzliri otturisidin qıçıdu**» deyilidü. «Mik.» 5:2də Məsihning dəl «Yəhūda»dın, yəni Yəhūda kəbilisining zeminidiki «Bəyt-Ləhəm Əfratah» degən qıqık yezidin qıkıdiqlişlikini kərsitlidü: «**Sən (Bəyt-Ləhəm Əfratah)dın Mən üçün Israile şəhər bolquqi qıçıdu.**» Biz bu ix üstidə «Mikah»diki «köxumqə söz»imizdimu tohtalduk.

4-ayət bolsa 3-ayəttə eytiloqan ajayib əzgirixning əndək bolidiqlişlikini qüxəndürүү üçün berilgən; qünki Məsihning tət nam-unwani yaki süpiti bu ayəttə eniş kərsitlidü: —

(1) «Burjək Texi»

«Burjək Texi» — buningda kezədə tutulojını «Yəx.» 28:16diki bexarət: «**Mana, Zionda ul bolux üçün bir tax, sinəktin etküzülgən bir tax, əmmətlik bir bulung texi, ixənqlik mukim ul texini salquqi Mən bolımən. Uningə ixinip tayanıqan kixi həq hədükmaydu, aldirimaydu.**» Rabbimizning Əzi həm Uning rosulları bu bexarətni Məsihni kərsitudu, daydu («Mat.» 21:42, «Ros.» 4:11, «1Pet.» 2:4-8). «Burjək texi» nemə bolidu? Birinqidin, Məsih «Hudanıng mənggülükləyi, yəni tırık Hudanıng ailisi, Əz jamaiti» üçün birləşdir «burjək texi»dur.

Təwəndiki sözər «Əfəsusluqlarqa»diki köxumqə söz»imizdən elinoğan: —

«Əf.» 2:20də, jamaətning «burjək texi» bolsa Məsihdür dəp eytilidü. Hərkəndək böyük binada «burjək texi» əng mühim tax, binanın ulioja birinqi selinidiqan taxtur. «Burjək texi» selinoğanda binanın turidiqan jayını wə yelinixini toqra bekitidü; uningdin keyin ulioja andın binanın eziqə selinəqan barlıq taxlar burjək texi bilən toptooqra toqrlılinixi kerək; uning bilən toqrlanmisa kurulux layakətlik bolmaydu; undak bolğanda, toqrlanmioğan tax eliwiştilip kaytidin koyuluxi kerək bolidü. Bu ixning bizning jamaət bilən bolğan

«Zəkəriya»

munasiwitimizgə կանակ, баqlinidiojanlıkı həmmimizgə ayan boluxi kerək. Jamaətkə կանակ wə kəyərdə selinximizkerəklikini bilix üçün awwal Məsih bilən կանակ «toqrlanojanlıkıımız»ni enikliximiz kerək. Birinqi əsirdiki rosullar wə pəyojəmbərlərning hayatlıri Burjək Texining Əzi bilən toqrlanojan boloqaqka «ulluk adəmlər» boluxka layakətlik idi. Bizning dəwrimizdiki «ulluk adəmlər»mu xu ohxax əlqəm bilən sinilip tonulidu».

Yənə bir tərəptin, «burjək texi» ikki tamni bir-birigə jipsilaxturidu. Məsihədə Yəhudiylə həm yat əllik etikadqlılar bir-birigə ulinidu: «**Qünki U bizning inaqlikımızdur, U ikki tərəpni bir kılıp otturidiki ara tamni qekiwətti; yəni, Əz ətlili arkılıq əqmənlilikni tügitip, bəlgilimilərni kərsətkən, əmrlərni yətküzgən ənanunni bikar kılıp, ikki tərəpni Əzidə bir yengi adəm kılıp yarattı, xuning bilən inaqliknı apıridə կıldı**» («Əf.» 2:14, 15)

Rosul Pawlus Əfəsuslusluqlarqa Hudaning muxu «tirik eyi» toqrluluk yənə mundak dəydu: — «**Xunga xuningdin baxlap silər musapirlar, yaka yurttikilər əməs, bəlkı mukəddəs bəndilərgə wətəndax bolisilər, Hudaning əyidikiliridin bolisilər; silər rosullar wə pəyojəmbərlər bolovan ulning üstigə kurulmaqtisilər; binanıng «burjək texi» bolsa Əysə Məsih Əzidur; Uningda pütküll bina puhta jipsilaxturulup, Rəbdə mukəddəs bir ibadəthana boluxka əsüb barmaqta. Sılermu қoxulup Uningda Hudaning bir turaloqusı boluxka rohta birləxtürülüp kurulmaqtisilər**» («Əf.» 2:19-22)

(2) «Kozuk»

(«Kozuk» (ibraniy tilida «yatəd»)) — uning ikki hil roli bar: — (1) kozuk yərgə kəkiliq, qedir uningoja baqlinidu («Mis.» 27:19, 35:18); (2) qedir yaki ey iqidiki hada yaki tamoşa bekitiliq, uningoja kimmətlik buyumlar esilidu («Yəx.» 22:22, 23).

Muxu yərdə xübhəsizki, ikkinçi roli toqridur. Kəzədə tutulojan bexarət «Yəx.» 22:22-24): —

«**Dawut jəmətining aqkuqını mən uning mürisidə կոymən;**
U aqsa, həqkim etəlməydu,
Ətsə, həqkim aqalmaydu.
Mən uni mukim bir jayoşa kozuk kılıp bekitimən;
U bolsa atisining jəməti üçün xərəplik hökük-təht boludu;
Həlk uning üstigə atisining jəmətining barlık xəhrətlirini yükləydu;
Yəni barlık uruk-nəsillirini,
Barlık kiqik əqəm-qıqları,
Piyalə-jamlardin tartip barlık küp-idixlarojıqə asidu.»

Bu bexarət gərqə Eliakim isimlik bir kixi toqrluluk, yəni Dawutning bir əvlədi toqrluluk eytılıqan bolsımı, lekin u Dawutning «birdinbir əwlədi» bolovan Məsihəkə atləp etidü; qünki ahir berip Dawutka berilgən wədilər pəkət Uningdila əməlgə axurulidu. Huddi «Wəh.» 3:7də kərsitligəndək: «**Mukəddəs wə Həqkimiyyət Bolouqi, xundakla Dawutning aqkuqıja igə bolouqi, aqsam həqkim yapalmayıdu, yapsam həqkim aqalmayıdu Degüqi munu ixłarnı dəydu...**». Demək, «Dawutning aqkuqıja igə bolouqi» dəl Məsihning Əzidur; Uningdin baxka həqkim əməstur.

Əyniñ temioşa bekitilgən xundak «kozuk»ning roli ikkidur: —

(a) yüksəkler esilixi üçün. «Yəx.» 22:25din padixaḥ ordisidiki wapsız oqojidar Xəbna toqrluluk həwirimiz bar. U əz-əzığə bək ixinip ketidiqan, təkəbbur adəm idi. Lekin Huda uni jazalaydu,

«Zəkəriya»

uningoja esilqan barlıq yüklər, yəni ordidiki mənsipining eçir məs'uliyiti «uningdin üzülidü» wə uning orniqə Eliakim degən ixənqlik kixining bekitilixi bilən xu yüklər uningoja esilidu.

Məsih həqiqətən «ixənqlik kozuk»tur. U Hudanıng eyidiki barlıq məs'uliyətni kətürələydu; xundakla U bizning yüklərimizni kətürələydu; **«Barlıq oğəm-kayəquliringlarnı uning üstigə taxlap koyunglar. Qünki u silərning ojeminglarnı kılıdu»** dəydu rosul Petrus («1Pet.» 5:7).

(ə) kozuknıng ikkinqi roli **«Uning üstigə atisining jəmətining barlıq xəhərtlirini yüksəldy; yəni ... barlıq kiqik qaqa-kuqılarnı, piyalə-jamlardin tartip barlıq küp-idixlarıqıqə asidu»**. Ottura xərkətki nuroqun eylər yaki qedirlarda ailining barlıq gəhər-baylıqları eygə kirküqilər kərəp kəyil bolsun dəp, xundaq bir kozuk üstiga esilidu.

Məsihning «Hudanıng eyidə» xundaq orni bardur. Huda Əzi Uning üstigə barlıq xanxəripini koyojan («Yh.» 5:23, 17:5, «Fil.» 2:9); wə «Hudanıng eyidikilər» boləjan bizlərning bizgə «xərəp boləjan» hərkəndək nərsə, baylıq yaki kabiliyyətlərni Uningoja beoqxılap esip koyux imtiyazımız bardur. Baykəymizki, Uningda «kiqik qaqa-kuqıllar» üçünmu esilqudək orun bardur. Gərqə bizdə boləjan talant yaki rohiy iiltipatlar az bolsimu, Uningoja xularını esiximiz bilən Hudaoja xan-xərəp kəltərülidu. Qünki Hudanıng aldida bizning əməlliirimiz yaki hədiyəlirimizning qonglıki yaki köplükü əməs, bəlkı ularda boləjan muddia-məksətlirimiz əhəmiyyətliktr «**Qünki Pərvərdigar bilim-hidayətkə iğə Hudadur. İnsanlarning əməlliri Uning təripidin tarazida tartılıdu**» («1Sam.» 2:3).

(3) «Jəng okyasi»

«Jəng okyasi» – barlıq xərhqilər bu tət ibarə məlum xəhərlərni bildürədi, degəngə koxulidu. Əmmə bizningqə tətning həmmisi bu tət süpətni əz iqigə alojan Məsihning Əzini kərsitidu. 3-wə 4-ibarə Məsihning dunyoqə kəytip kelixininə bir jəhətinə kərsitidu. Xu qaoğda u **«Jəng okyasi»** bolidu. Zəburdiki 45-küydə eytilqandək: **«Sening okliring etkürdür, ular padixaḥning düxmənlirinin yürükigə sanjılıdu; pütün əllər ayioqingoja yikitılıdu»** («Zəb.» 45:5).

Məsihning «Hudanıng jazasını yətküzgüqisi» salahiyiti tooqruluk kep adəmlər oylaxtin özini qaquridu. «Yəx.» 53-babta Məsihning «Hudanıng kozisi» süpitidə dəhəxətlik azab-ökubət tartidiojanlıkı ayan kılınidu, əlwatta, lekin «Yəx.» 63-babta U baxkıqə bir wəzipidə, yəni küq-küdrət bilən Hudanıng düxmənliridin intikam alidiojanlıkıda kərənidü: — **«Bozrah xəhəridin qıkkən, üstibexi ənənə kəzil rənglik, ... zor küq bilən əl selip mengiwatkan, Edomdin muxu yərgə keliwatkuqı kim?»**.

Bu kerünüx Məsihning kəytip kelixidə əməlgə axurulidu: **«Rəb Əysə կudrətlik pərixtiiləri bilən ərxtin kəyta kərungən qaoğda, kiyinqiliqkə uqrıqan silərgə biz bilən təng aramlik bərsə durus ix bolmamdu? U kəytip kəlgəndə yalkunluk ot bilən Hudani tonumayıdıcıqlardın... intikam alidu.... u wakıttı U Əzining barlıq mukəddəs bəndiliridə uluqlınip, barlıq ixəngənlərdə xu künidə ajayıp-karamətlilikini kərsitip mədhiyiləngili kelidu»** («2Tes.» 1:7-10).

«Andin kərdümki, asman eqildi wə mana, bir ak at turatti; üstigə mingüqining bolsa nami «Sadık» wə «Həqiqiy» bolup, U həqiqəniyilik bilən həküm qırıridu wə jəng kılıdu. Uning kəzləri ot yalkuniqə ohxaytti, bexida nuroqun təji bolup, tenidə Əzidin baxka həqkim bilməydiqan bir nam pütüklük idi. U uqisijoja ənənə miləngən bir ton kiyənəndi, Uning nami «Hudanıng Kalamı» dəp atılıdu. Uning kəynidin əgixip keliwatkan ərxtiki əxunlar bolsa, ak atlar oja mingən, ap'ak, pak nəpis kanap libas bilən kiydürülgənidi. Uning aqzidin etkür bir kılıq qıkip turatti; U buning bilən barlıq əllərni uridu; U ularını təmür kaltək bilən padiqidək bakıdu; U Həmmigə Kadir Hudanıng dəhəxətlik oqəzipining «xarab kəlqik»ning qəyligüqisidur. Uning tonı wə yotisi üstigə «padixaḥlarning Padixaḥı wə rəblərning Rəbbi» deyən nam yeziləşəndi» (Wəh.» 19:11-16).

«Zəkəriya»

(4) «Həmmigə həkümranlıq kılıquqi»

«Həmmigə həkümranlıq kılıquqi» yaki «həkümranlıq kılıquqi» — İbraniy tilida «nogəs» deyildi. Bu sözning birnəqqə hil tərjimiləri bar. Bəzidə u «zomigər», «mustəbit» deyildi; lekin muxu yerdə ijəbiy mənidə ixtililidi, dəp karaymırız. Biz Dawut Baronning pikrigə əgixip, uni «həkimmütlək» «həmmigə həkümranlıq kılıquqi» yaki «mutlək həkümdar» dəp tərjimə kılımız.

Məsihning yər yüzidə bolovan səltənəti Hudanıng mutlək hökükini kərsitidü wə mutlək bolidü; Uning pütünləy pak-mukəddəs wə həkəkaniy, qəksiz pəm-parasətlik wə küq-ķudrətkə iğə boluxı bəzilirizməzgə sürlük tuyulidü, lekin biz Uning yənə pütünləy kəyümqan wə rəhimdir, «mahiyiti mehîr-muhabbat» ikənlikini esimizdə tutuxımız kerək. Səltənəti rəzillərgə dəhəxətlik, Əzığə etikəd kılıqanlar oja təsəlli, hatırjəmlik wə huxallıq bolidü.

Xunga «nogəs» degən söz bəlkim birinqidin Məsihning Hudanıng düxmənlirigə қaratkan harakterini kərsitixi mümkün; Zəburda wə «Wəhiy»də deyilgəndək U «**əllərni təmür həsa bilən baxçuridu**».

«Əmdi, həy padixahlar, əkildər bolunglar!
Jahandiki sorakqlar sawaş elinglar;
Pərvərdigardin qorķux bilən Uning hizmitidə bolunglar;
Titrək iqidə huxallininglar!
Ooqulning qəzipining kəzəqalmaslıki üçün,
Uni seyüp koyunglar;
Qunki Uning qəzipi səlla կaynisa,
Yolunglardila һalak bolisilər;
Uning oja tayanojanlar nəkədər bəhtliktur!» (Zəbur» 2-küyдин).

5-ayət yənə Məsihning Əz padisi Israilni «yoklap kəlgən»dən keyin ularda bolovan qong ezbirixlərning təswirining dawamidur: —

«Xuning bilən ular jəngdə, düxmənlərni koqillardiki patkaqñi dəssigəndək qayləydiqan palwanlardak bolidü; ular jəng kılıdu, qunki Pərvərdigar ular bilən billidur; ular atlık əskərlərinə yərgə қaritip koyidu».

«Koqillardiki patkaqñi dəssigəndək qayləydiqan palwanlardak» degən söz ilgiriki «Ular salşa taxlırını kukum kılıp, dəssəp qayləydu» deyilgən sezni (9:15) esimizgə kəltüridü. Uxbu iki ayət Israilning Hudanıng düxmənlirini yengidioqanlığını kərsitidü. 5-ayəttiki bu söz yənə «ilgiriki bir pəyoqəmbər», yəni Mikahıning bir sezini kixininig esiga kəltüridü: «**Mening kezüm uning** (düxminimning) **üstidin bolovan qəlibini kəridü; u koqidiki patkaqtək dəssəp qaylinidu**» («Mik.» 7:10).

Bu ix Israilning əz küqidin bolmayıdu, bəlki «**qunki Pərvərdigar ular bilən billidur**»; wə xunga ular düxmənlirinə sərhil küqlirigə, yəni «atlıq əskərləri»gə takəbil turalaydu.

Xu künü Israil Zəburning müəllihi bilən təng: —

«**Bəzilər jəng һarwilirioja, bəzilər atlaroja tayinidu;**

Biraq biz bolsaq Pərvərdigar Hudayimizning namini yad etimiz;

Ular tizi püklinip yikıldı; biz ornimizdən turup, tik turimiz» dəp eytidü («Zəb.» 20:7).

Pərvərdigar xu wakıttı Israil üçün kərsətkən nusrət barlıq kowmigə ortak bolidü.

«Zəkəriya»

Zəkəriyaoğlu tapxuroğan bexaratlerning həmmisidə Israilning, yəni «Israil jəməti» (yəki «Yüsüpning jəməti») bilən «**Yəhūda jəməti**» otturisidiki həsəthorluğunu yoktip, kaytidin bir kəlinip bir kowm solidiojanlıq enik kəzdə tutulidu wə təkitlinidu: —

«**Mən Yəhūda jəmətini küqəytimən, Yüsüpning jəmətini kutkuzimən; Mən ularnı kaytidin olturaklıxixka kayturımən; qünki Mən ularoğa rəhim-xərpətni kərsitimən.** Ular Mən həqqaqan taxliwətmigəndək bolidu; qünki Mən ularning Hudasi Pərwərdigarmən; Mən ularoğa jawab berimən» (6-ayət).

«**Mən ularnı kaytidin olturaklıxixka kayturımən**» degən səz yənilə «ilgiriki pəyərəmbərlər» ning ikki səzini kixininə esiga kəltürəndi: — «... **Mən ularnı kaytidin muxu yərgə epkelimən, ularni aman-tinqliktə turquziman**» («Yər.» 32:37) wə «... **Mən etkən zamanlardikidək silərni** (Kəanaandiki təoqlarnı) **olturaklıq kılımən; xundak, halinglarnı əslidikidin əwzəl kılımən...**» («Əz.» 36:11).

Bu barlıq ixlarning yüz berixi Israilning kəndaktur birər həkkəniylik üçün yaki xuningəjə layık bolğırını üçün əməs, bəlkı pəkət «**qünki U ularoğa rəhİM-xərpətni kərsitidü**». Israilning birinqi kətim Kəanaan zemininə igə boluxi toqqruluk Zəburning müəllipi bu həkikətni mundağ kərsitidü: —

«**Qünki bowilirimiz yərni ez kılıq bilən alojini yok, ez biliki bilən əzlirini kutkuzojinimu yok;**

Bu bəlkı Sening ong əkolung, Sening biliking wə jamalingning nurining nətijisidur; qünki Sən ulardin hursənlik alding» («Zəb.» 44:3).

7-ayəttə məhsus Əfraimning xu qəqdiki huxallığı alahidə bayan kəlinidü: «**Əfraimdikilər palwandək bolidu, kəngüllüri xarab kəypini sürgənlərdək huxallinidu; ularning balılıri buni kərüp huxallinidu; ularning kəngli Pərwərdigardin xadlinidu**». Bu Huda əslidə Yəhūda oğlu 9:15 wə 10:5də kıləjan wədisinə asası məzmuninə kəytülinidur. Pələstingə kəytikanlarning kepinqisi Yəhūda, Bənyamin wə Lawiy kəbililiridin idi. Əfraim, xübhisizki, muxu ayəttə Israilning «ximaliy padixaḥlıq» idiki on kəbiligə wəkil bolidu. Bu on kəbilə Yəhūdalarning sürgün kəlinixidin ilgirila Asuriya imperiyəsi təripidin sürgün kəlinənidi; xunga ularning kepinqisi tehi yirak-yiraklarda tarkalma haləttə idi. Xunga bu bexarət uları alahidə riqəbtələx üçün berildi. «**Ularning kəngüllüri xarab kəypini sürgənlərdək huxallinidu**» — xarabtin əməs, bəlkı Mukəddəs Roḥṭin, əlwəttə: «**Əharak-xarab iqiş məst bolmangalar; xundak kılıq adəmini xallaklaxturidu; buning orniqə Muqəddəs Roḥka tolduruloquq bolungalar**» («Əf.» 5:18).

Bu huxallık wəkiliyik bir hadisə bolmayıdu, bəlkı: «**Ularning balılıri buni kərüp huxallinidu; ularning kəngli Pərwərdigardin xadlinidu**».

Həzir pəyərəmbər kaytidin pütkül kowm toqqruluk bexarət beridü: —

(8-ayət) «**Mən üxkiritip, ularni yioqimən; qünki Mən ularni bədəl tələp hərlükə qikirimən; ular ilgiri kepiyip kətkəndək kepiyidü**».

Bügüngə kədər ottura xərkətki padıqilar ez padisini yioqxi üçün üxkiritidü yaki nəy qalidü. «Hək.» 5:16də: «**Sən nemixkə ... köyləroğa qelinoğan nəyning awazını anglaxni halap əlding?** Rubənning ailə-jəmətliridiliklərinə arısida xunqə uluoq niyətlər kəlbərligə pükülgənidil» deyildidü («Yəx.» 5:26, 7:17-19də Huda Israilni jazalax üçün oxhax yolda Israilning düxmənlərini qakırıdu).

Andin: «**(Israil) etkəndə kepiyip kətkəndək kepiyidü**». Israil Misirdə bolqanda «**İsraillar kep tuoqlup**» (Misirlıklar uları harlioqını bilən), **tez awup, intayin küqəydi; ular zeminoğa bir kəldi**» deyildidü («Mis.» 1:7). Xu qoqda gərqə Pirəwn uları yokatmaqçı bolqan bolsimu, «**Ular tehimu kepiyip kətti**», «**Ətkəndə kepiyip kətkəndək**» degən səzlər dəl muxu ixni kərsitidü.

«Zəkəriya»

Xuningdək bu hil kəpiyix Israil əllər arisida tarkitilojan waqtidimu bolidu: «**Mən ularni əllər arisida uruktək qaqımən; andin ular Meni yırak jaylarda əsləydu; xuning bilən ular balılırı bilən hayat əlip, kaytip kelidu**» (9-ayət). Bu yənə ikki «burunki pəyəqəmbər»ning sözünü esimizgə kəltəridü:

«**Wə Mən Əzüm üqün uni zemində teriyəmən; Mən «Lo-Ruhəməh»oja** (mənisi «rəhİM kılınmıcıjan») rəhİM kılımən; Mən «Lo-Amミ»oja (mənisi «Mening həlkİM əməslər»): **«Mening həlkİM!» dəymən; wə ular Meni: «Mening Hudayımlı! — dəydu»** («Hox.» 2:23) wə **«Mana, xu kün'lər keliduki, — dəydu Pərvərdigar, — Mən Israil jəmətidə wə Yəhudi jəmətidə insan nəslini wə hayvanlarning nəslini terip estürimən»** («Yər.» 31:27).

Yəhudiy həlkİ əllər arisida tarkitilojan wakitlarda (asadən ikki ming altə yüz yil jəryanıda) ularning sanlırı hərhil kirojin-qapqun wə zalimlik tüpəylidin birnəqqə ketim miliyondın təwən bolovan boluxi mumkin. Həzir pütkül dunyada Yəhudiylarning sani bəlkim yigirmə miliyon boluxi mumkin.

Israil «**Meni yırak jaylarda əsləydu**» degən sözər Əzakiyal pəyəqəmbərning: «**wə silərdin kiliqtin kütulup kalojanlar sürgün kılınojan məmlikətlərdə Məndin yanqın wapasız kələbliri wə butliriqa pahixiwazlardak həwəs kilojan kəzləri bilən baqrımnı para-para kilojanlığını esige kəltəridü; xuning bilən ular kilojan rəzzillikləri həm yirginqlik kilmixlili tüpəylidin eż-eżliridin nəprətlinidü» deginini bizgə əslitidü («Əz.» 6:9). Bu ix tehi bolmidi; Israil yenila jaħillik bilən Hudaning nijatini tehi kobul kilmidi.**

9-ayəttiki bexarətning: «**Xuning bilən ular balılırı bilən hayat əlip, kaytip kelidu**» degən keyinki sözləri Əzakiyalning baxka bir bexaritini əslitidü: «**Mana, Mən gərünglarnı ekip, silərni gerünglardin qıkirımən, i Mening həlkİM, ... Mən Əz Rohimni silərgə kırğızımən, silər hayat bolisilər, silər Mənki Pərvərdigarnı xundak sözni kılıp, xuni ada kıldı, dəp bilip yetisilər**» («Əz.» 37:11-14).

Baxka nuroqun bexarətlərdə, Israil etikadsız haldə eż zeminoja қayturup kelingəndin keyin andin towa kilixi bilən rohiy hayatka erixidu, deyildi. «Əzakiyal»diki xu bexarətta bolsa, bu ix Israillarning yırak yurtlarda tehiqə tarkalma haləttə turojında yüz beridu, deyildi. Əmaliyətə bizningqə bu ikki ix təng yüz beridu; Israil etikadsız haldə eż zeminoja қayturup kelingəndə, qong bir kismi tarkitilojan yərlərdə kaliweridu; demək, kalojanlırı bilən kaytip kəlgənləri təng towa kılıdu.

10-ayəttə Israilning tarkitilojan yərlərdin қayturup kelinixi toopruluk birkədər təpsiliy səzlinidü: «**Mən ularni kaytidin Misir zeminidin elip kelimən, Asuriyədinmu qıkırıp yiojimən; ularni Gilead wə Liwan zeminoja elip kırğızımən; yər-zemir ularni patkuzalmay kəlidü**».

Bu söz yənə «ilgiriki pəyəqəmbərlər»ning bexarətlərini hulasılıqını bolidu. Məsılən: «**Xu kuni Rəb ikininqi ketim Əz həlkİning «kəldi»sini қayturux üçün, yəni Asuriyə, Misir, Patros, Kux, Elam, Xinar, Hamat wə dengizdiki yırak arallardın қayturux üçün Əz əkolini yənə uzartıdu. U əllərni qakırıx üçün bir tuq kətəridü; xundak kılıp U yər yüzining qət-qətliridin Israilning oqribilirini jəm kılıp, Yəhudadin tarkılıp kətkənlərnəri yiojıdu**» («Yəx.» 11:11-12).

Қaytkanda Pərvərdigar «**ularni Gilead wə Liwan zeminoja elip kırğızımən**» dəydu — Gilead I'ordan dəryasining xərk təripiga, Liwan I'ordan dəryasining oerb təripiga wəkillik kılıdu. Xundak bolqını bilən: «**yər-zemir ularni patkuzalmay kəlidü**». Bu söz Yəxaya pəyəqəmbərning ikki bexaritini hulasılıqını bolidu: — «**Seningdin juda kılınojan balılıring**

«Zəkəriya»

bolsa sanga: — «Muxu jay mening turuxumqa bək tarqılık қılıdu; manga turoqudək bir jayni boxitip bərsəng!» — dəydu; sən kənglündə: — «Mən balilirimdin ayrılip қalojan, oqerib-musapir wə sürgün bolup, uyan-buyan həydiwetilgən tursam, kim muxularni manga tuoqup bərdi? Kim ularni beküp qong қıldı? Mana, mən oqerib-yaloquz қaldurulovanmən; əmdi muxular zadi nədin kəlgəndu?» — dəysən» («Yəx.» 49:20-21).

«— Təntənə kıl, i pərzənt kərmigən tuqmas ayal!

Nahxilarnı yangrat, xadlinip towla, i toloqak tutup bakimiojan!

— Qünki oqerib ayalning balılıri eri bar ayalningkidin keptur!» («Yəx.» 54:1).

İsrailni Misirdin kutkuzux üçün Huda ularını «Kızıl Dengiz»dön etküzüp nuroqun möjizilərni kərsatti. Huda İsrailni dunyanıq qət-qətliridin kutkuzup կaytķuzojanında ohxaxla ular üçün nuroqun möjizilərni kərsitudu: —

(11-ayətninq dawami) «U (yəni Huda, İsrailni dəp) **xundak қılıp, jəbir-japa dengizidin etüp, dengizdiki dolğunları urdu; Nil dəryasining təgliri kuruq ketidu**» (Huda l'ordan dəryasını İsrailning aldida kürutkandək) — «**Asuriyəning məqrurlukı wə pəhri pəskoyoja qüxtürülüdu**» (Asuriyə İsrailning ximaliy düxmənlirigə wəkillik қılıdu) «**Misirdiki xəhanə həsimü yokılıdu**» (Misir İsrailning janubiy düxmənlirigə wəkillik қılıdu). Bu bexarət ilgiriki birnəqqə bexarətlərni hulasılıydu: «**Sən Misir zeminidin qıkkən künlərdə bolqandək, Mən ularoja karamət ixlərni kərsitip berimən**» («Mik.» 7:15).

«Dengizni, dəhəxətlik həngərlərdəki sularnı kuruquwetip, dengizning təglirini sən həmjəmetlik қılıp kutkuzojanlarning etüx yoli kılıqan əzüng əməsmu?» — «Yəx.» 43:19, 51:9-11ni kərüng.

10-bab ahirkı ayəttiki: «**Mən ularni Pərvərdigar arkılık küçəytimən; ular Uning namida mangidu, dəydu Pərvərdigar**» deyən bexarət, xübhisizki Yəhudiylər həlkjining ahirkı zamanlarda kaytidin Pərvərdigarning wəkillili bolidiojanlığını kərsitudu. Əlar Mukəddəs Rohitın küqləndürülüxi bilən: «**Əz Hudasını dost tutkuqı həlk bolsa oqyrət tezip hərikət қılıdu**» («Dan.» 11:32); «**Silər bolsanglar, Pərvərdigarning kahinliri dəp atılısilər; silər toopranglarda: «Ular Hudayimizning hizmətkarlırı» deyilidu**» («Yəx.» 56:6, 61:6ni kərüng).

11-bab — Hudanıq padisi yahxi padıqını, yəni Pərvərdigarning Əzini rət қılıdu, zulmət ularnı basıdu

9-10-bablardı İsrailoja wədə kılınojan qəksiz bəht-bərikətlərni kerimiz, 11-babta tuyuksız adəmni qattık qəqitidiojan nomussız ixənqsızlık, əz beximqılık wə wapasızlığın kerimiz; bu gunahlar bolsa əllərning əməs, bəlkı İsrailning gunahıdır!

Huda Əz həlkigə qəndak, sez kılıxnı bilidu; xunga İsrailni (bolupmu Əziga wapadar bololojan «kəldi»sini) kəlgüsü xan-xərəp toopruluk riqbətləndürüp, ularoja «xu qəoş»ning wə «həzir»ning arılıkında nemə ixlarning bolidiojanlığını kərsitudu. Hudoşa təxəkkür, barlıq gunahlar, xundakla gunahning barlıq qonqur təglirigə nijatlıq bardur. Lekin gunahın həkkiyət kütkuzuluxımız üçün həmmimiz əz kəlbimizdə yatkan əz gunahımızning dəhəxətlik reallikioja yüzlənmisək həqkandaq nijatlıqka erixəlməymiz. Mana, bu babning məzmunlirining İsrail üçün, xundakla biz üçün bololojan əhməytidur.

Bexarət Hudanıq bir həküm-jazası toopruluk tuyuksız elan kılınxı bilən baxlinidu: —«**I Liwan, ot sening kədir dərəhəliringni yəp ketixi üçün, dərwaziliringni aql!**».

«Zəkəriya»

«Dərwazilar»ning tiloja elinixi məlum bir binani kərsitudu, əlwəttə. Lekin əyasi bina? Pələstində «kedir yaqıqı» bilən bezəlgən birdinbir bina Hudanıng mukəddəs ibadəthanisi idi. Qünki Pars imperatori Ərəb Əhəməni həlkigə ibadəthanini selix üçün nuroğun bayılıqları beçiqqliqənidi. Ular xular arkılıq Liwandin kəp kədr yaqıqını elixi kerək idi («Əzəra» 3:7, 6:4). Keyin bu yaqıqlardın bəziliri «yokılıp», kixılerning eyliridə «pəyda boldı» — «Hag.» 1:4). Xunga Zəkəriyaning zamandixi Həgag pəyoğəmbər ibadəthanini կurux üçün həlkə yaqıq elip kəlixkə «taoqlarqa qıkıqlar» degənidi («Hag.» 1:8). Xübhisizki, ular alojan yaqıqlarning kəpinqisi Liwan təqəllükidiki kədir wə կarioqay dərəhliridin idi. Xundak əkilip, ibadəthana «Zion teoqıning üstiga կurulojan, xundakla kəp kədr yaqıqları bilən bezəlgini üçün, uni «Liwan» oqa yaki «Liwan təqəllük ormini» oqa ohxatlı bolatti.

Xunga, yengila selinojan ibadəthanining keydürüwetiliđojan künü 1-ayəttə ayan կilinidu. Nemidegən sarasimilik bexarət-hə!

2-ayət: — «**Waysanglar, i կarioqaylar, qünki kədir yikildi, esil dərəhlər wəyran կilindi; waysanglar, i Baxandiki dub dərəhliri, qünki barəksan orman yikitildil!**»

Ohxitix xuki, Huda jazzasını yürgüzginidə Əz əyini xundak kıləjan yərdə, addiy pukralar wə ularning eyliri կandak bolar? («Luğa» 23:31, «Əz.» 17:3, «Yəx.» 14:8, «Yər.» 22:6-7ni kərəng).

3-ayət: — «**Padiqilarning waysiojan awazini angl! Qünki ularning xəripi bołożan qımən-yaylaq wəyran կilindi; arslanlarning hərkirigən awazini angl! Qünki l'ordan dəryasining pəhri bołożan bük-barəksanlıq wəyran կilindi!**»

I'ordan dəryasining boyidiki barəksan əskən dəl-dərəhlər wə gül-giyahlar «l'ordanning pəhri» dəp atılıtti. Xu yərdə nuroğun yirtküq hayvanlar, jümlidin xirlar yoxurunup turup qarwilarnı owlayıtti. Xunga tajawuzçı қoxun hazır Pələstinin ximalı («Baxan») din jənubioja kəlgən bolsa kerək; ular Əhədənən yaylaklirioja (padiqilarning xəripi) wə «l'ordanning pəhri»gə yetip kelip ularni wəyran կildi. Xuning bilən «padiqlar» yaylaqtın məhərum bolup nəpkə erixəlməydi (ular, yəni həlkinqən həkümənləri wə həlkinqən yetəkçiləri keyin «keyümsiz padiqlar» dəp əyiblinidü) həm «xirlar» (bəlkim həlk arisidiki կanunoqa oquq-axkarə boysunmaydi) oorlı կatarlıqlar)ningmu həqkəndək yoxurunəqdək yeri կalmaydu.

Gərqa biz bu yerdə xu ayətlərni keqma mənində xərhligən bolsakmu, ular yəna sezmusez mənidimə əməlgə axuruləjan. Pələstin yat қoxunlar təripidin kəp ketim tajawuzqılıkkə uqriojaqka wə zemində turuwtənəlarning pərvixi naqar bołożaqka: — (a) Liwanning əslidiki yoojan ormanlıridin pəkət iz-kaldıklarla կaldi; (ə) Baxandiki dub dərəhliri yokap kətti; (b) I'ordan dəryası boyidiki Barəksan jangjal asasən yokaldı.

4-14-ayətlərdə pəyoğəmbər 1-3-ayəttə kərsitilgən jazanıng səwəbliri wə təpsilatlarını bayan կilidu.

Biz awwal muxu bexarətning məzmunini kişkiqa eytaylı:—

İsrail «**boozlaxka bekitilgən pada**» dəp atılıdu. Ularning xu կorkunqluk əhəwalining səwəbi eniç կilinidu; Huda əslidə İsrailərlə «bakkıqi» yaki «padiqi» boluxka bekitkən adəmlər əz burqını ada կilmidi. Xunga pəyoğəmbər Hudanıng əmri bilən wə Hudanıng ornida yaki Uning wəkili bolup «**boozlaxka bekitilgən pada**»ni bekix wə kütkuzux wəzipisini əz zimmisigə alidu. Həlbuki, u əslidə kütkuzmaqçı bołożan «pada»ning kəpinqisi uning «padiqılık»ni rət կilidu. Amalsızlıktın «padiqi»ning əz mənsipini taxlap, ularnı mutlək հalakətkə yol կoyuxtın baxka yoli կalmaydu. Andin ularning xükürsizlikı wə wapasızlığını ayan կilix üçün padiqi ulardin tegixlik ix həkkini soraydu. Uni mazak կilix yolidə ular uningə ottuz kümüx tənggini sunidu. Ottuz kümüx tənggə mukəddəs կanun boyiqə tasadipyliktin əltürulgən bir կulning

«Zəkəriya»

tələm bahası idi («Mis.» 21:32). Bu pulni pəyojəmbər «**Mana, bu ular manga bekitkən qaltilı bahal**», «mazak bahə» dəp կարա, Hudaning əmri bilən ibadəthanida barlıq pukralar alındıda sapalqining aldiqa qərūwetidü; andin ular bilən bolovan munasiwitini bildüridiqan əng ahirki bəlgisini, yəni tayikini sundurup taxlaydu.

Təwəndə bu ixning təpislatlırını kəprək xərhəlyəmiz, lekin xuningdin awwal bexarət toqıruluk omumiy jəhəttin yənə azraq tohtılıx kerək: —

(a) Yukirida eytkinimizdək, pəyojəmbər bu «bexarətlik kərünüx» təbolsun yaki «bexarətlik hərəkətlər» də bolsun intayın alahıda bir yolda Hudaning wəkili bolidu, dəp kaytiliximiz kerak. Pəyojəmbərning Hudaning wəkili bolovanlıq təwəndiki səzlərdin enik kərünüdu: «**Mən bir ay iqidə üq padıqını һalak kıldırm**» (8-ayət) «**Mening barlıq əllər bilən bolovan əhdəmin sunduruwəttim**» (10-ayət); muxundak ixlarnı Zəkəriya yaki həqkəndak pəyojəmbər ezi kılalmayıtti, pəkət Huda Əzi kılıdu, əlwəttə.

Xunga xu hulusioja kelimizki, bu ixlarda pəyojəmbər pəkət «Hudaning wəkili süpitidə» səzləydu. U bularda Məsihning wəkili (yaki «Pərwərdigarning Pərixtisi»ning wəkili) boluxı yaki Pərwərdigarning Əzığə wəkil boluxı əməliyyətə ohxax bir ixtur; qünki Təwratta kərginimizdək, kəp yərlərdə Məsihning kelixinin Pərwərdigarning kelixidin derək beridiojanlıq ayan kılınidu. Məsilən, «Əzakiyal» 34-babta Pərwərdigar Israillning «sahta padıqılırı» ning orniqə Mən Əzüm kelip silərnı bakımən, dəydu. U Əzi kelip Israillarnı izdəydu, կutkuşidu, küqləndüridu wə sakayıtidu, deyildi. Bırak uxbu babni okuqənsəri bu ixlarnı kılıoquçı Pərwərdigarning Məsihənin ibarət ikənləkini, Pərwərdigar bularnı U arkılık wasitilik kılıojanlığını kərimiz: «**Mən ularning üstigə bir padıqi, yəni կulum Dawutni tikləymən; U ularını bekip, ularoqa Padıqi bolidu**». Muxu yerdə, xübhisizki, «Mening կulum Dawut» həkikiy Dawut, yəni Məsihni kərsitidu.

Hudaning insanlar bilən bolovan barlıq munasiwtılridə wə ularoqa bolovan barlıq muamilisidə, məyli rəhİM kərsitixtə bolsun, jazalaxta bolsun, uni U daim Məsih arkılık bejiridu.

(ə) Bexarətta kərsitilgən wəkat Zəkəriya pəyojəmbərning dəwridin keyin bolsa kerək; qünki yukirida eytkinimizdək, bexarət boyiąq ibadəthanə wəyran kılınidu.

Bexarət təpsilatlıroja қarioğanda, kərsitilgən əhəwallar dəl ibadəthanining Rim imperiyəsi təripidin miladiyə 70-yılıda wəyran kılınxıtin ilgiriki ixlər, yəni Yəhudiylər həlkə tarqətiwetilixitin ilgiriki ixlər idi.

(b) Pəyojəmbər bu ixlarnı halayık alındıda kərsətkənmu, yaki kərünüxtə əzinin bu ixlarnı kılıwatkınıni kərgənmu?

Ibadəthanining yenida қurbanlıkkə layık bolovan bir pada bekiliwatkan, bular «boozuzlaxka bekitilgən pada» dəp atalojan dəp կաraylı. Bexarəttiki ixlər pəyojəmbər bilən pada otturisida bolidu; u ikki tayañı elip, ularnı padıqining қorali kılıp ixtlidü; u ularning birigə «xapaət», yənə birigə «rixtə» püttüm, dəydu; u həlkətin «ix həkkə»ni soraydu wə xu «həkkə»ni ibadəthanida sapalqining aldiqa qərūydu, ahirida həlk alındıda ikki tayikini sunduridu. Bexarəttiki ixlarning həmmisi xu tərikidə halayık alındıda kərsitilidu. Gərqə bexarəttiki ixlər xu tərikidə halayıkka kərsitilgənmə dəylük, lekin pəyojəmbər қandak yol bilən 8-ayəttiki «**Mən bir ay iqidə üq padıqını һalak kıldırm**» degənni «**həlk alıda**» kərsitip berələydi? Uning üstigə, **Hagay wə Zəkəriya pəyojəmbərlərning xu künlinridə** halayık Hudaning söz-kalamıqə kulak selip intayın itaətmən bolovan, deyildi («Hag.» 1:14, «Əzra» 1:5, 5-6-bablar). Həlk Zəkəriya pəyojəmbərning bexarətni xundak ipadiliginini kərsə, ularning uningoqa rəswaqılık kılıp «ottuz tənggə»

«Zəkəriya»

beridiojiniqa ixəngümiz kəlməydu. Xunga biz bexarətni qüxəndüridiojan ikkinqi kezkərəxkə mayilmiz; demək, Zəkəriya pəyojəmbər bir oqayıbanə kərünüxnı kərüp, xu oqayıbanə kərünüxtə əzining xu bexarəttə hatırılengən ixlarnı kılıwatlıqını kərgən. Baxka pəyojəmbərlərning birnəqqə bekarətliridimə ularning Zəkəriyaqa ohxax pəkət Hudala kılıdiojan ixlarnı ezi kılıdiojandək kərünidü; məsilən, Huda Yəxaya pəyojəmbərgə «**Muxu həlkning yürikini tax, ularning kulaklarını eojar kılıojın**» dəp buyruyu «Yəx.» 6:10; Yərəmiya pəyojəmbərgə: «**Mən seni yulux, səküx, əhalak kılıx wə ərtüx, kuruş wə terip əstürük üçün əllər wə padixahlıqlar üstiga tiklidim**» dəydu wə yənə uningəqə: «**Mening kolumnidiki əqəzipimgə tolqan ədəhəni elip, Mən seni əwətkən barlıq əllərgə iqtüzgin**» dəp buyruyu («Yər.» 1:10, 25:15-27). Yəxaya yaki Yərəmiya pəyojəmbər xundak ixlarnı ezi kılıojan əməs; ular pəkət bu ixlər toororisida bexarət bərgəqkə, Hudanıng xundak kılıxiqə yol təyyarlıqan, halas. Zəkəriyamu muxu yerdə xundak ix kılıojan.

Əmdı bexarətni təpsiliyrək kərəyi: —«**Pərvərdigar Hudayim mundak dəydu: — Boozlaxka bekitilgən padini bakjin!**» (4-ayət).

Həlk kəp jəhətlərdin allıqaqan «sahta padıqılar» təripidin azdurulup, qət əl zalimliri təripidin harlinip «**boozlaxka bekitilgən pada**»dək bolup қaləjanidi; qünki «**Həlk, koy padisidək tenəp kətti; ular padıqısı bolmiojaqka, azar yeməktə**» (10:2). Lekin yukirida eytkimizdək, bexarəttə kəzdə tutulqan əhwalni asasən kəlgüsü bir əhwal, dəp əkarayımız.

5-ayət: —«**Ularnı setiwaloqanlar ularnı boozliwtəkəndə həq gunahkar dəp karalmaydu; ularnı setiwətkənlər: «Pərvərdigaroq xükril! Qünki beyp kəttim!» — dəydu; ularning əz padıqılıri ularqa iqini həq aqritmaydu.**» 5-ayət 4-ayəttə eytiloqan əhwalni tehimu təpsiliy təswirləydu.

Ularnı «setiwaloqanlar» wə «setiwətkənlər» degən səzlər կowm tapxuruloqan yat əllərni kərsitidü; ular dərwəkə Yəhədiy həlkələrgə (baxka həlkələrgə ohxax) nemə halisila xuni kiliweridü, lekin əzli rəqəmli toorluk «gunahımız yoktur» dəp hesablaydu.

Bu bexarəttimu Zəkəriya «ilgiriki pəyojəmbərlər»ning bexarətlirinimu bizgə hulasılıp beridü, jümlidin: «**Mening həlkim azojan köylərdür; ularning bəkəvəqiləri ularnı azduroqan... ularnı uqratqənlarning həmmisi ularnı yap kətkən; kükəndiləri ular tooruluk; «Bizdə bu ixlarda həq gunah yok, qünki ular ata-bowlirining ümidi bolovan Pərvərdigar, həkkəniylikning yaylaqturaloqusı bolovan Pərvərdigarning aldida gunah sadır kılıoqan!» — deyən**» («Yər.» 50:6-7).

Lekin garqə Israfil dəhəxətlik gunahlırı üçün Huda təripidin adil jazasını yeyix üçün yat əllərning kəlioja tapxuruloqan bolsimu, xu əllər ularqa kılıojan rəhimsiz əməlliri üçün gunahsız hesablanmayıdu. Bu həqikətni biz «Yər.» 50-babtinmu kərimiz: —

«**İsrail tarkitiwetilgən koy padisidur; xırlar** (yat əllər yırtkuq həywənləroq ohxitildi) **ularnı həydiwtəkən; daşlapta Asuriyəning padixağı ularnı yap kətkən, ahiridə bu Babil padixağı Nebokadnəsar uning ustihanırını ezip oqajiliojan.** Xunga samawi қoxunlarning Sərdarı bolovan Pərvərdigar — Israilling Hudasi mundak dəydu: — Mana, Mən Asuriyəning padixağının yeniqə kelip, uni jazalıqınımdək, mən Babil padixağını həm zeminini jazalaymən» («Yər.» 50:17-18).

Huda Asuriyə wə Babiloja nemə kılıojan bolsa u Mediya-Parsiyə, Gretsiyə wə Rimoja kılıojan wə kəlgüsidiimu Əz həlkini kamqılxaxka ixlitidiojan əllər həm xəhslərgə ohxax ixlarnı kılıdu; huddi Yərəmiya pəyojəmbər arkılık deyilgəndək: —«**Lekin seni yutuwaloqanlarning həmmisi yutuwelinidü; sening barlıq kükəndiliring bolsa sürgün bolidü; seni bulioqanlarning həmmisi bulang-talang kılınidü; seni ow kılıoqanlarning həmmisi ow bolidü**» («Yər.» 30:16).

Israfil yat əllər təripidin harlanıqan bolupla kalmay, 5-ayət boyığa «əz padıqılıri», yəni əzli rəqəmli məmuriy wə rohiy yetəkqılıri, əzli rəqəmli bəkən wə əzli rəqəmli himayə bolux kerək bolovan həkimlər, kahinlər wə «pəyojəmbərlər» **«ularqa iqini həq aqritmaydu»**. Ular xundak

«Zəkəriya»

kilip, pəkət əz mənpəitini izdəp «Hudanıng köyliri»ni baxķılarning owlax obyekti ķilinix səwəbi bolup, əzlirining «sahta padıqı» bolğanlığını ispatlaydu.

Həlkning ħaliti hazır tehimu bəttər bolup ketidü, qünki Huda Əzi: «... Mən zəminda turuwatqanlar oja yənə iqimni həq aqritmaymən, dəydu Pərwərdigar; — wə mana, Mən adəmlərni, hərbirini əz yekinining ķolioja wə əz padixaḥining ķolioja tapxurimən; mana, bular zeminni harab kılıdu, ...» — dəydu (6-ayət).

Bu 6-ayəttə, Israil «Yahxi Padıqı»ni rət ķilojandın keyinkı bolidiojan wəkələr toptoqra aldinala kersitilidü («Yh.» 10:1-31). Birinqidin, Huda Əz həlkigə bolqan kəyumi wə ularning üstdidiki mudapiəsini elip ketidü; ikkinqidin, ularni bir-birigə zit kılıdu; üçinqidin, ularni düxminining ķolioja tapxuridü.

Tarihta mol ispat barkı, Məsihni rət ķilojandın keyin Israil həlkı əzəldin bolup bəkmiojan dərijidə bir-birigə ƙarxi, bir-biridin kəttik ħasət ķiliqojan kəp məzħap-guruħka bəlünüp kətti. Miladiyədin keyinkı 70-yilda Rim қoxunu Yerusalemni üq yerim yil ƙorxiwaloqandın keyin sepilini bəsüp xəhərni ixojal ķilojan künidə, xəhərdikilər bir-birigə ƙarxi üq məzħap-guruħka bəlünüp, əz'ara sokuxuwatqan idi.

Yərəmiya pəyojəmbər Babil imperiyəsi Yerusalem xəhərni alidiqanlıki toqrluluk bexarət bərgəndə, xəhərdikilərning pəkət düxmənlər təripidin kışlıqınıni təswriləp ƙalmayı, bəlkı bir-birigə zit ikanlikinimu təswirləydu: —

«Mən ularni düxmənlirinin həm janlırını izdiqüqilərning kəttik kistaydiojan ƙorxawining besimi astida oqqullirining gəxini həm kızlırining gəxini yəydiqan kılımən, ularning hərbiri əz yekinining gəxini yəydu» («Yər.» 19:9). Rimliklər xəhərni muħasirigə alojan waqtida (miladiyədin keyinkı 70-yilda) op'ohxax ixlar boldi. Hudanıng jazasining bu ikki amilini Zəkəriyamu ilgiri tiloja alojanıdı: «Düxmənlər tüpəylidin qıkkuqi yaki kırküqi üçün aman-esənlik yok idi; qünki mən hərbir adəmni əz yekinioja düxmənləxtürdü» («Zək.» 8:10).

«Əz padixaḥining ķolioja tapxurimən» degən ibarə xu padixaḥni ularoja Huda bərmigənlikini, bəlkim əzliri talliwaloqanlığını kərsətsə kerək. Zəkəriyaning dəvrində Yəhūdanıng həq padixaḥı yok idi wə yənə 550 yil iqida Yəhudiyların həq padixaḥı bolmədi. Lekin walıy Pilatus Əysa Məsihni halayık aldiqoja qıkarojanda u ularoja məşhirə arilax əmma həkikətni sezləp: «— Mana bu silərning padixaḥinglər!» — dəp jakarlıqanda, ularning jawabi «— Yokiting, yokiting, uni krestləng!» deyixtin ibarət boldi.

Pilatus ularoja yənə: — «Meni padixaḥinglərni krestligin, dəmsilər?» — degəndə bax kahinlər əzlirini həlkə wəkil kilip jawabən: — «Kəysərdin baxka heqkandaq padixaḥimiz yoktur!» — deyixti.

Mana ularning talliwaloqan «**əz padixaḥı**». Xundaq talliwaloqandın keyin, ular «Kəysərning ķolioja» tapxuruldu; uzun etməy Rim қoxunları (boloqası Kəysər Wəspasiyan, andin boloqası Kəysər Titusuning yolyorukı bilən) ularning zeminini wəyrən kıldı, ibadəthanisini kəydürübətti, xəhərni kəydürübətti, həlkni qət-qətlərgə tarkıtiwətti.

Əslidə bax kahin Қayafa həlkni Məsihni əltürükə kütüritip: «**Uningoja xundaq yol կոյս
beriwersək, həmmə adəm uningoja etikad kılıp ketidü. Xundak bolqanda, rimliklər kelip bu
ibadəthanini wə կօմմիմին wəyrən kiliwetidü!**» degəndi. Andin u ularni kuqkürtüp:

— «**Pütün həlkning ħalak boluxining ornioqa, birla adəmning ular üçün olüxiyahxi...**» dəp, ahirda Əysa Məsihni etikadsız rimliklarning ķolioja tapxuroqan. Lekin ular əz Kutkuzoquqı-

«Zəkəriya»

Padixahıqa satķunluk kılıx jinayiti üçün dəl ular qorkkan ixlar bexioqa qüxti: «**Rimliklər kelip ularning ibadəthanisini wə kowmini wəyran kılıwətti**».

Həlbuki, gərqə jazası dəhəxətlik bolojını bilən Hudanıng Israiloja bolojan hitabi həq əzgərməydu: «**Rəzil yolliringlardın yeninglər, yeninglər! Nemixka əlgünglər kelidu, i Israil jəməti!**!» («Əz.» 33:11).

«Zəkəriya» degən kitabning ahirki bablırida ularning Hudanıng yenioja «yenixi» ayan kılınidu. Xu qəođda rosul Pawlusning xu bexaritı əməlgə axurulidu: «**Andin pütün Israil kutkuzuludu. Bu toqıruluk mukəddəs yazmilarda mundak yezilojan: — «Kutkuzuqu Ziordin kelip, iplaslıkı Yaqupning əwlədinin yok kılıdu. Mən ularning gunaħlırını elip taxliwətkinimdə, mana bu ular bilən tüzidiojan əhdəm bolidu»**» («Rim.» 11:26 «Yəx.» 59:20-21).

Əmdı bu bexarətning meođizi — «Yahxi Padiqi»ning Əz kowmini baķkını; padining kandak jaħillik bilən uni rət kılıp, «boquzlaxka bekitilgən pada» bolup қalojını, degən qong temaoja kəldük; —

«Xunga mən «boquzlaxka bekitilgən pada»ni bekip turdum, bolupmu padining arisidiki miskin məminlərni baktim. Mən özümgə ikki tayakni aldim; birinqisini «xapaət», ikkinqisini «rixtə» dəp atidim; xuning bilən mən padini baktim» (7-ayat).

Pütkül Israil arisida hərdaim əzlirining gunaħlıridin towa қılajan, Hudaşa sadık bolojan bir «ķaldi» bardur; Zəkəriyaning dəwrində muxu həlk «**padining arisidiki miskin məminlər**» (ibraniy tilida «aniylar») deyilidu (11-ayəttimu tiloja elinidu). Baxxilar Hudanıng səz-kalamioja қulak salmisimu, ular yənilə angelaydu («aniylar» degən səz xu mənidə «Zəb.» 10:2, 9, 14:6, 25:16, 35:10, 37:14, 40:17, 70:5, 72:4, 86:1, 109:16-22, «Yəx.» 10:2, 14:32, 41:17 wə kəp baxxa yərlərdə tepilidu).

Bexarət boyiqə «yahxi padiqi» Yəħudiy həlkining kep կismi təripidin rət қılınojan bolsimu, yəni «boquzlaxka bekitilgən pada» arisida «Hudanıng miskin məminliri» bar bolidu. Zəfaniya pəyojəmbər eytkandek: «**Mən arangda kamtar həm miskin bir həlkni қaldurımən, ular Pərvərdigarning nəmioja tayinidu**» («Zəf.» 3:12); Injilda Israil arisidiki «Hudanıng қaldısı» mundak təswirlinidu: — «**U (Məsih) Əziningkilərgə kəlgən bolsimu, birak Uni Əz həlkı қobul kilmidi. Xundaktimu, U Əzini қobul қılajanlar, yəni Əz nəmioja etikad қılajanlarning həmmisigə Hudanıng pərzənti bolux hökükini ata kıldı**» («Yh.» 1:11-12).

Rəbbimiz Məsih Israil bolojan barlık padini baktı; lekin pəkət «**padining arisidiki miskin məminlər**», yəni bax kahinlar, akşakallar wə pərisiyər kəmsitkən «aniylar»la uningoja ixinip əgəxti. Rosul Pawlus bu ixlarda ez hojisi Əysa Məsihgə ağıxip uningoja ohxax ix kıldı: — «**Əmdı xu səwəbtin, mən Huda tallıqan bəndilərning Məsih Əysada bolojan nijatka mənggülük xan-xərəp bilən erixxi üçün həmmə ixķa bərdaxlıq berimən**» — dəydu («2Tim.» 2:10).

Zəkəriya pəyojəmbər məzkur oqayıbanə kərünüxtə padıqılık wəzipisini Israilni dəp zimmisigə alıdu, andin ikki tayakni қolıqja alıdu. Ottura xərkətə padıqlararning ikki tayılık bar bolidu — birinqisi padining düxmənləri, xırlar, bərilər katarlıklarnı қooqlax üçün, ikkinqisi padini yetəkləp, yolını toqırı lax üçün ixlitlidü. Dawut pəyojəmbər bu ikki tayak toqıruluk Zəburda: «**Sening ħasang həm tayıking manga təsəllidur**» dəydu (23-küydiñ).

«Zəkəriya»

İkki tayağning namlırininə əhəmiyyəti bar; birinqisi «**xapaət**», ikkinqisi «**rixtə**» dəp atılıdu. Ularning roli 10- wə 14-ayəttə kərünüdu; birinqisi («xapaət») «padining düxmənlili»ning, yəni yat əllərning Israiloja hujum kılıxını tosuxka ixiltilidü; ikkinqisi («rixtə») padining iqliki birlikini saklaydu. Bu ikki tayağın qılıqla elip Zəkəriya pəyəqəmbər (bizningqə Məsihgə wəkil bolup) «**padini baktım**» dəydi.

Əmdı intayın sirlək munu ayətkə kelimiz: —«**Xuningdək mən bir ay iqidə üq padığını ḥalak ḳildim; menin jenim bu ḥəlkətin bizar boldi wə ularning jeni meni eq kərdi**» (8-ayət).

«Üq padığı» toqqruluq bizningqə ikki imkaniyət bar: —

(1) «Üq padığı» məlum adəmlərni əməs, bəlkı Huda Israil üçün bekitkən üq hil padığını, yəni «pəyəqəmbər», «kahin» wə «padixaḥ»ni bildürdü. Miladiyədin keyinkı 70-yili Rim imperiyəsinin Yerusalemni wəyran kılıxi bilən, Israilda bu üq hil «padığı» kalmidi.

(2) Miladiyədin keyinkı 70-yili Rim qoxunluları Yerusalemni muhəsirigə aloğanda, Israillning bir-birigə intayın eq bołożan üq yetəkqisi (Yuhanna, Simon wə Əliezər isimlik) bar idi. Ularning bir-biri bilən sokuxuxlari tüpəylidin Yerusalem ahir berip ixoqla kılınqan, bu üq «padığı» xu əhaman «padığılıqtın» qaloğan. Biz bu 2-imkaniyətkə mayilmiz. Biraq ««Yahxi Padığı»ning bu üq padığını ḥalak kılıxi» bilən həlkə yənilə agah, almayıdu; əksiqə ular «Yahxi Padığı»qa tehimu eq bolidü; Umu «**Mening jenim bu ḥəlkətin bizar boldi**» dəydi. Mükəddəs Roh Israil ḥəlkəninən jağıllılık toqqruluq heli baldur Zəburning müəllipi arkılık waysioğandək: —

«**Biraq ḥəlkim sadayımoqa կulak salmidi,**

Israelning Manga baqlanousi yok idi;

Xunga Mən ularni eż tərsalik喬a կoyuwəttim;

Ular eż məslihətləri bilən mengiwerətti» («Zəb.» 18:12-16, «Yəx.» 48:18). Mana bu 8- wə 9-ayətlərning kışkıraq mənənidir. Qünki Huda intayın səwr-takətlik, Uning səwr-takəti intayın uzunoşa qidamlik bołożını bilən u qəksiz əməs. Ahir berip Uning səwr-takitining tükixi bilən Huda: —«**Mən silərni bəkməymən; əley dəp կalojanları əlüp kətsun; ḥalak bolay dəp կalojanları ḥalak bolsun; tirik կalojanlarning հəmmisi bir-birining gəxini yesun**» — dəydi (9-ayət).

Dərwəkə, Rim imperiyəsi Yerusalemni muhəsirigə aloğanda kəp adəm aqarqılıktın baxçılarnı oltırıp gəxini yegən. Rimliklarning Israiloja hujum kılıxidiki səwəb 10-ayəttə tepilidü; Padığınınən Əz padisi bilən bołożan munasiwetining üzülüxini bildürük üçün pəyəqəmbər Hudaçı wəkil bolup tayağlırininə birinqisini sundurdı: —

«**Mən «xapaət» degən tayıkimni elip sunduruwəttim, xuningdək menin barlıq əllər bilən bołożan əhdəmni sunduruwəttim**» (10-ayət).

Ayəttə deyilgən «əhdə» Hudanıng Israile bilən tüzgən əhdisi əməs, bəlkı u Israiloja himaya bolus üqün əllər bilən Əzlükidin tüzgən birhil əhdəsidir. Israile Hudanıng iltpati astida turqan bolsila, u hətta düxmənlirinimə ular bilən tinq etdiqən qılıtta («Pənd.» 16:7 «**Adəmning ixli Pərvərdigarnı hursən kilsə, U hətta uning düxmənlirini uning bilən inaqlaxturar**» deyəlgəndək). Lekin mudapiəsi ulardın elip ketilgən bolsa, yat əllər wəhxiy haywanlardək kəlip Israileñi eż owləydiqən obyekti qılıdu: «**Mana ormanlıktıki yawa tonguzlar uni yiriwatidu, daladiki haywanatlar uningdin ozuklinidu**» («Zəb.» 80:13). Ahirkı zamanda Israile kət'iy towa kılıp Məsihgə etikad kılıqanda, Huda kaytidin ular üçün munu əhdini bəja kəltürədü: —«**Mən ular üçün daladiki haywanlar, asmandıki uqar-kanatlar wə yər yüzidiki əməlígüqilər bilən bir əhdə tüzimən; Mən okya, kılıq wə jəngni sundurup zemindin elip taxlaymən; ularını aman-esən yatkuzmən. Wə Mən seni əbədil'əbəd Əzümgə baqlaymən; həkkaniyılıkta, mehîr-muhibbətə,**

«Zəkəriya»

rəhîm-xəpkətlərdə seni Əzümgə baoqlaymən; seni sadakətlikdə Əzümgə baoqlaymən; xuning bilən Pərvərdigarnı bilip yetisən» («Hox.» 2:18-20).

11-ayətkə etəyli: — «Əhdə xu künü bikar kiliwetildi; xunga pada arisidiki manga dikkət kilojan» (yəki, «manga karaydiojan») miskin məminlər buning Pərvərdigarning səzi iğənlilikini bilip yetti.

Xunga, pəyoqəmbərning dəwrinin keyinkı «**miskin məminlər**» Hudanıng (10-ayəttə deyilgən) «**əller bilən boローン əhdisi**»ning «**sunoqanlılı**»ni kərgəndə, ular bu ixni Huda bexarət kiloqanlığını «**bilip yetidi**». Bu «bilip yetix»ning ezi bəlkim Zəkəriya kerüwatçan alamət kerününxing bir kismı idi. Əməliyəttə Məsihə ixəngən barlıq Yəhudiylar Yerusalemning Rim əxunun taripidin wəyran kılınixidin ilgiri bu bexarətkə asasən, xundakla Məsihning səziga asasən («Luğa» 21:20) Yerusalemın qıkıp taoqlik rayonoja əqəqanıdi («Luğa»diki «koxumqə səz» imiznimü körüng). Ahirkı zamandimu dəjjal Yerusalemni ixqal kilməkqi boləndə xuning oja op'ohxax degündək bir əhəwal bolidu («Mat.» 24:15-22).

Bu bexarətiki əng təs, birək əng mühim ayətlərgə kəldük: — «**Wə mən ularoja: «Muwapiķ kersənglər, menin ix həkkimni beringlər; bolmisa boldi қilinglər»** — dedim. Xunga ular meninx ix həkkimgə ottuz kümüx tənggini tarazıqə saldı.

Wa Pərvərdigar manga: «**Mana bu ular manga bəkitkən қaltıs bahal Uni sapalqining aldiqə taxlap bərl!**» dedi. Xuning bilən mən ottuz kümüx tənggini elip bularni Pərvərdigarning eyidə, sapalqining aldiqə qəriwəttim» (12-13).

Pəyoqəmbər ezi kərgən kerünüxtə Hudanıng yəki Məsihining wəkili yəki uning ornida bolup halayıktın padiqining «ix həkkjı»ni soraydu. Qünki U dərwəkə dəwrin-dəwr ularoja həqiqiy padıqı boローン; pəkət ular Uning ular üçün padıqı boローン hizmitini rət kilojan.

Məsih Əysə Hudanıng wəkili bolup, Hudanıng Israiloja boローン əsirmə əsir kərsətkən mehribanlılıq üçün ulardin Əz «əməgək mewisi»ni soriojan («Mat.» 21:33-41də Rəbbimizning «üzümzarlık təmsili»ni körüng). Xu ixta U (Huda) ularning kənglini sinidi. Kədimki bir alim degəndək: «Huda bizning iradımızni paymal kilmaydu yəki bizni hizmitidə boluxka məjburlimaydu. U aldımızqa həyat wə olumni koyidu, həyatni tallaxka təklip kıldı. Biz Uning mehîr-xəpkəti bilən uni tallıyalaymız; lekin bizning Uning mehîr-xəpkətini wa Uning Əzini rət kılıx imkaniyitimiz yəki ərkinlikimiz bar».

Əməliyəttə Israel Hudanıng Məsih arkılık boローン mehribanı rət kılıpla kalmay, əksiqə Uning oja həkarət kıldı. Bu həkarətni ular «ottuz kümüx tənggə»ni «ix həkkjı» ornida sunuxi bilən ipadılıydu. Yukarıda eytknimezdək, ottuz kümüx tənggə mukəddəs əkanun boyiqə tasadipiyliktin əltürülən bir əkulning teləm bahası idi, halas («Mis.» 21:32).

Bu pulni pəyoqəmbər Hudanıng əmri bilən ibadəthanida barlıq pukralar aldida «sapalqining aldiqə» qərübetidü. İbraniy tilida muxu «qərübetix» deyən səz adəttə həram nərsini mətlək yirginqlik dəp taxliwetixini bildürudu («Mis.» 22:31, «Yəx.» 2:20, 14:19də xundak ixlitlidü).

Əmdi nemixkə pəyoqəmbər (kerünüxtə) bu kümüxnı «sapalqining aldiqə taxlap berixi» kerək bolidu? Sapalqların ibadəthanida ixlili bar idi; məsilən, ibadəthanining axhanisida tamak etix wə kir-ķatlarnı yuyux üçün sapal buyumlar kerək bolatti; xu buyumlarning ibadəthanidiki barlıq buyumlar iqidə əng ərzan, əng təwən orunda turuxi turojan gəp idi (14:20ni körüng). Xunga «sapalqining aldiqə taxlix» məlum bir nərsininq ərziməslikini bildürük üçün bolsa kerək; bügüngə kədər bu tooruluk buningdin baxka məlumatlar oja erixkinimiz yok.

«Zəkəriya»

Xu ix nemixkə ibadəthanining əzidə kılınojan? İbadəthanida kəpqilik, jümlidin pütkül Israil jamaitigə wəkil bolovan kahinlər xu ixni kərləydi; xuning bilən pütkül həlk guwah, bolatti; Huda Əzimu guwah bolatti, əlwəttə.

Dikkət kılıxımız kerəkki, bu «ottuz kümüx tənggə»ni Pərvərdigar əzi kəttik kinaya bilən «**ular Manga bekitkən əltis bahal**» dəydu. Muxu ibaridin yənə enikki, pəyoqəmbər dəl Hudanıng wəkili bolup, Uning ornida ix kiliwatattı.

Əmdi bu bexarət kəndak əməlgə axuruldi? Yəhuda Rəbbimizni «ottuz kümüx tənggə» üçün bax kahinlarqa «setiwatkən»din keyin təwəndiki ixlər boldı («Mat.» 27:3-10): —

«**Uningoja satqunluq kılıojan Yəhuda Uning əlümgə həküm kılınojanlığını kərüp, ez kilmixiqa puxayman kıldı wə bax kahinlər bilən aksakallarəqa ottuz kümüx tənggini kayturup berip:— Mən bigunaħ bir janning keni təkülüxkə satqunluq kılıp gunah ətküzdi**, — dedi.

Buningoja bizning nemə karımız? Əz ixingni bill! — deyixti ular.

Yəhuda kəmük tənggilərni ibadəthanining iqiqə qəriwətti wə u yərdin ketip, talaqa qikip, esilip elüwaldı.

Bax kahinlar kəmük tənggilərni yioqiwelip: —

Bu hun təlumi bolovan tənggilərdir, ularni ibadəthanining həzinisigə köyux haram, — deyixti. Ular əz'ara məslihətləxip, bu pullar bilən yaka yurtluqlarəqa mazarlıq bolsun dəp, sapalqining bir parqə etizlikini setiwaldi. Xunga bu yər hazırlıq «**əlanlıq etiz**» dəp atılıp kəlməktə.

Bu wəkə arkılıq Yərəmiya pəyoqəmbər təripidin burun eytilojan munu bexarət əməlgə axuruldi:

«**İsrail həlkə Uning üçün bahalap bekitkən bahasını, yəni ottuz kümüx tənggini ular elixti wə Pərvərdigar Manga əmr kılıqandək, sapalqining etizini setiwelixkə həjləxti».**

Mana bu, Israil əz padıqi-padixağı bolovan Məsihgə bekitkən bahadur.

Okurmənlər yüksirdə rosul Mattanıng Zəkəriya pəyoqəmbərninə bəxaritini nəkəl kəltürginini wə bexarəttiki əyni səzlərning otturisidiki pərkələrni baykılıqan boluxi mumkin. Nemixkə xundak pərkələr bar? Uning üstügə, «Matta»da bexarət nemə üçün «Yərəmiya pəyoqəmbər (Zəkəriya pəyoqəmbər deməy) təripidin eytilojan» deyiliidu?

Ikkinqi soal toopruluk «Matta»diki «köxumqə səz»imizni kərüng.

«Matta» bilən «Zəkəriya»ning otturisidiki pərkələr toopruluk birləşdirən intayın təs bir soal ikənlilikini oquq etirap kılımır. Bəzi əhəwallarda İnjildiki müəlliplər «ilgiriki pəyoqəmbərlər»ning səzlərini nəkəl kəltürginidə ularni ihqamlaydu yaki baxka pəyoqəmbərlərning səzlərini bilən birləştürüdu (yükirdə eytkinimizdək, Zəkəriya pəyoqəmbər Mükəddəs Rohning yolyorukı bilən «ilgiriki pəyoqəmbərlər»ning səzlərini ohxaxla ihqamlaydu). Yəhudiy əlimilar («rabiblər») daim xundak kılıdu; buning nəticəsini ular «Targum» dəydu (ibrani tilidiki «targum» bilən ərəbqidiki «tərjimə» ohxax yiltizlik səzlərdür). Əmdi rosul Matta muxu ayətlərdə xundak kılıp bəzi «ilgiriki pəyoqəmbərlər»ning səzlərini, jümlidin Zəkəriya pəyoqəmbərning bəxaritini ihqamlap birləxtürənmə, kəndak? Nuroğun etikadsız alımlar Matta muxu yərdə bir hatalıqni ətkəzdi, halas, dəydu. Əmma Matta Rəb Əysə toopruluk yazojan «Matta» degən bayanida uning Təwrətəkki barlıq pəyoqəmbərlərning yazmılırioja intayn qongkūr qüxənqigə igə bolovanlıqlik tolimu kərünərlik pakittur. Xunga uning xundak addiy bir hatalıqni ətküzüxi kət'iy mumkin əməs idi.

Alımlar pərkələrni qüxəndüridiqan nuroğun baxka pikirlirini otturıqə koyojan; ulardin: «Pərvərdigar Manga əmr kılıqandək, sapalqining etizini setiwelixkə həjləxti» degən səzlər

«Zəkəriya»

Əməliyəttə Yərəmiya pəyojəmbərning bizgə hazır naməlum, yokaپ kətkən bir yazmısida pütülgən, degən bir pikir bar. Kədimki Məsihiy jamaət iqidiki Yerom isimlik metiwar bir alim əz kəzi bilən Yərəmiya pəyojəmbərning xu yazmısını kərgən, dəydu, xunga biz bu pikirə mayilmiz.

Qaysi qüxəndürüxning toqra ikənlikidin kət'iynəzər, yüksirida eytkinimizdək: «Zəkəriya»da «sapalqining aldiqa taxlax» degən ibarə taxlanoğan nərsining ərziməslikini bildürudu, dəp qayıtlayımız. «Matta»da «sapalqining etizi üçün berix» degən ibarimu xuningəqə ohxax mənini puritip beridu. Rəbning muhlisi bolovan Yəhūdaning satqunluk puli bilən əməliy bir etiz, yəni «sapalqining etizi» dəp ataloğan bir etizning setiwelinəqini pakittur, əlwəttə.

Gərqə bexarət əməlgə axurulux jəryanıda ottuz kümüx tənggə Rəbbimiz Əysəqə əməs, bəlkı Yəhūdaqə berilgən bolsimu, bu ottuz tənggə dəl Israilning akşakallırı Rəbbimizgə bekitkən bahani, yəni ularning Uni kəmsitkənlilikini wə Uni «Uning padıqımız boluxını halımaymız» dəp kət'iy qətkə қakqanlığını bildürudu.

Bexarətni ixlarning tərtipi boyiqə təpsiliy rətlisək mundak bolidu: —

(1) Israil kəp «sahta padıqlar»ning kolida kəp azab-okübat tartkəndin keyin wə xundakla Yerusalem wə (ikkinqi kətim) ibadəthana wəyrən kılınixtin ilgiri, Pərvərdigar Məsihəd, yəni Israilning padıqisi süpitidə ular arisioğlu kelidu.

(2) Pəkət padining arisidiki «**miskin məminlər**» Məsihning söz-kalamioğlu կulak salidu; lekin կalınanlar Uni rət kılıp kattık qətkə կakıdu.

(3) «Yahxi Padıqi» կulning bahası bilən bahalınidu.

(4) Xu pul ibadəthanida «sapalqi»ning aldiqa taxliwetilidu;

(5) Məsihni rət kılıqandın keyin Yəhūdiy həlkə sirtki tərəptin qət əlning zulumlirioğlu uqraydu, iqliki tərəpta əz'ara ziddiyiti baroqanseri küqiyidu.

Bəxinqi ix hazırlıqə yüz bərməktə. Andin «Yahxi Padıqi»ning Əzining ular bilən bolovan munasiwitini bildüridiqan əng ahırkı bəlgisini, yəni ikkinqi tayağnı sundurup taxlaydu. Bu ix birinqi tayağ sundurulmuşandın bir məzgil keyin bolovanlılı bəlkim Hudanıg ularnı pütünləy taxlap կoyuxka kengli unimaqlanlığını kərsitixi mumkin: —

«**Andin Mən Yəhūda bilən Israilning ərinəkələkini üzük üçün, ikkinqi tayağımı, yəni «rixtə»ni sunduruwəttim**» (14-ayət). Eytkinimizdək, bu bexarət ularning əz'ara bolovan əqmənlikning pəydə bolovanlığını kərsitidu.

Ahirida bu «bəxarətlik hərikətlər» iqidin dəhəxtlik bir ix yüz beridu. Ular «Yahxi Padıqi»ni rət kılıqandın keyin (xundakla, Huda Əz կoralları bolovan ikki tayağnı sunduruwətkəndin keyin) ahır berip ular Məsihning dəl əksi bolovan bir xəhsning zalimlikioğlu tapxurulidu: «**ərziməs padıqining կorallırını al**» dəp buyurulidu: —

«**Pərvərdigar manga mundak dedi: «sən əmdi yənə ərziməs padıqining կorallırını al»**» (15-ayət).

«Zəkəriya»

Ibraniy tilida «ərziməs» degən muxu söz yənə «rəzil» yaki «təlwə» degən mənilərni ezbırıq etməli (ohxax söz, məsilən, «Ayup» 5:3, «Zəb.» 14:1, «Pənd.» 1:7də təpildi).

Bu hərikətning mənisini Huda Əzi qüxəndürdü:

«Qünki mana, Mən zemində bir padıqını ornidin turoquzimənki, u ḥalak bolay degənlərdin həwər almayıdu, tenəp kətkənlərni izdiməydi, yarılan ojanları sakaytmayıdu, saqlamlarnıma bəkməydi; u bəlkı səmrigənlərning gəxini yəydi, hətta tuyaklarını yirip yəydi» (16-ayət).

Huda Əzi bu kixini «**zemində... turoquzidu**» — demək, Israilni jazalax wə tazilap-tawrax üçün Asuriyələrni, Babillarnı, rimliklər կətarlıq zalimlərni turoquzolandək xu «**ərziməs padıqi**»ni turoquzidu. Hudanıng padisining bu rəzil adəmgə əgixixkə təyyar boluxining ezi Hudanıng ularning bexioja qüxüridiqən jazasidin ibarət bolidu.

Əmdı «ərziməs padıqi» kim bolidu?

Yukarıda biz Israilning «**ez padıxahı**» degən söz üstidə tohtaldı; Yəhudy halkı Əysani rət kılıp rimlik Kəysərni «padıxahımız xu bolsun» dəp tallıwaldı. Daniyal pəyoğəmbərning bəxarətləri boyiqə Rim imperiyəsinin ornida ahirda pütkü'l dunyani soraydiqən dəhəxətlik bir imperiyə qıkıldı; rimlik Kəysər həlkning əzığə ibadət kılıxını məjburlıqandək, xu imperiyəning imperatori pütkü'l dunyadiki adəmlərni əzığə ibadət kılıxka məjburlaydı. U del dəjjal bolidu. Israilning tarıhida «dəjjal»dək ularını azdurup əzığə məptun kılıp ḥalakətkə elip baroqan bərnəqqə kixilər boloqan — məsilən, əzi toqrluluk «Mən Қutkuzojuqı-Məsıl» degən «Bar-Kokba» (miladiyədin keyin 135-yili). Dəjjal xu aldamqı mustəblərning arisidiki ahirkisi wə əng dəhəxətlikli bolidu («Yh.» 5:43, «2Tes.» 2-babnimu kərüng).

Lekin dəjjal anqə uzun həküm sürəlməydi; uning akıviti tuyuksız ḥalakət bolidu: — «**Padini taxliwətkən ərziməs padıqining һəlioja way! Kılıq uning biliki wə ong kəzигə qüixidu; uning biliki pütünləy yigiləydi, uning ong kəzi pütünləy қarangojulixip ketidu**» (17-ayət).

Uning «**padini taxliwətkən**»i uning «sahta padıqi», «mədikar» ikənlikini ispatlaydu («Yh.» 10:12-13).

«**Rəb Əysə aozidiki nəpisi bilənlə uni yutuwetidu, kəlgən qaoqıdiki parlak nuri bilən uni yok kiliwetidu**» («2Tes.» 2:8).

Bu sırlıq babning həririni yiqininqəklisək: (1) Israil əzinin mənpəətpərəs «padıqılırlı» təripidin kəp azablarnı tartıqan. (2) Birək bu ixlarda ularning ez məs'uliyiti bar. Huda muxu padıqılırlı arkılık ularnı jazalıqən həm jazalaydı. Halbuki, Israil halkı Yahxi Padıqını, yəni Hudanıng Əzini kəmsitidu. Ular uni «30 kümüx tənggə» kimmittidə kəridü. (3) Bu pul ibadəthanında taxliwetildi; (4) Ular həkikiy padıqining bekixini rat kılıdu, xunga Huda ularnı nahayiti rəzil bir padıqining kəlioja tapxuridu; (5) Huda muxu rəzil padıqını wə barlıq mənpəətpərəs padıqılarnıma kəttik jazalaydı.

«Zəkəriya»

(6) Pərvərdigarning yükligən ikkinqi səzi – (ahirkı zamanlar) (12-14-bab).

12-bab – Ahirkı jəng wə Hudanıng kütəkuzuxi

Biz hazır Zəkəriyaning bexarətlirining «yukarı pəllisi»gə kəldük. Təwəndə kitabning ikkinqi kismidiki (9-14-babtiki) ikki bələk toopruluk eytkinimizni qaytilisak artuk bolmas: «Birinqisidə (9-11-bablarda) Hudanıng Israiloqa zulum kılıp kəlgən dunyawi küqlərni ḥalak kiloquqi jazası, xundaqla Israilning barlıq düxmənlərini yengixkə küqləndürülüxi asasiy tema bolidu; ikkinqisidə (12-14-bablarda) Israilning əllər bilən bolоjan ahirkı jiddiy kürəxərlər arkılık tazilinixi wə tawlinixi, ularning Hudanıng mukəddəs կowmi boluxka կandaq eżgərtılıxi muhim tema bolidu».

Muxu bexarət, xübhəsizki, Zəkəriyaning dəwridin yırak kəlgüsini kərsitudu. Bu ahirkı 12-14-bablarda Zəkəriya munu ixlarnı aldin'ala eytidu: —

- (a) Israil wə Yerusalemni yokitaylı dəp yər yüzidiki barlıq əllər ularoja қarxi qikidu;
- (ə) Bu kəskin jəng tüpəylidin Israil Hudaqa nida kılıdu;
- (b) U ularoja ezlirining Məsihini krestligənlikini ayan kılıdu;
- (p) Pütkül Israil kəttik towə kılıdu; (t) Huda ularnı Məsih arkılık kütəkuzidu; Məsih dunyaoqa kaytip kelip əllərning (əməliyəttə, dəjjalning) Yerusalemda yioqlöjan barlıq қoxunlırını yokitidu;
- (j) Məsih Yerusalemni mərkəz kılıp Hudanıng padixahlığını yər yüzidə bərpa kılıdu.

Bundak ixlar tehi yüz bərmidi.

Bu 12-14-bablarning kəp kismida Zəkəriya oja tapxurulojını bexarətlik rəsimlər yaki simwollar əməs, bəlki biwasitə kəlgüsidi ki wəkələr aldin'ala eytiləjan wəhiy bolоlaqka, bexarətlərni xərh kılıx kitabning baxka yərlirini xərh kılıxitin asanraq bolidu. Xunga biz pəkət (a) bexarətlərni mukəddəs Təwrattiki baxka munasiwətlik yazmilar bilən selixturımız; (ə) arkə kerünüxigə munasiwətlik bolоjan həwərlər yaki կızıq nuktilar bolsa xu toopruluk tohtilimiz; (b) bexarətlərdiki bəzi ajayib həkikətlər üstidə azraq tohtilimiz.

(1-ayət) «Pərvərdigarning Israil toopruluk səzidin yükləngən bexarət: —

Asmanlarnı Yayəquqi, yərning ulını Saləquqi, adəmning rohını uning iqidə Yasəquqi Pərvərdigar mundak dəydi: —»

Yukarıda eytkinimizdək, bir bexarət «yükləngən» bolsa adəttə təsiri zor, dəhəxtlik bir həwər yətküzidu. Muxu ayetta Pərvərdigarning asman-zeminni wə insanni yaritixtiki uluo əmalining tiləja elinixi muxu ayettiki wəkələrlərning barlıq insaniyətkə təsir yətküzidioqan aləmxumul ixlar bolidioqanlığını kərsitudu.

«Mana, Mən Yerusalemni ətrapidiki barlıq əllərgə kixilərni dəkkə-dükkigə salidiojan apkur կilmən; Yerusalem oja qüxicidiojan muhəsirə Yəhūda ojumu qüxicidu» (2-ayət).

Mukəddəs yazmilardiki kəp yərlərdə «kədəh» (yaki «apkur») degən səz Hudanıng jazasında wəkil bolidu; məsilən Zəburda: «Qünki Pərvərdigarning կolida bir կədəh turidu; uningdiki xarab kəpüklixitidu; u əbjəx xarab bilən toldi; Huda uningdin təkidu; dərwəkə yər yüzidiki barlıq rəzzillər duqını կoymay uni iqiwestidu» deyilidu («Zəb.» 75:8).

«Zəkəriya»

«Yəx.» 51:21-23də bu jazalar pəkət Israilning bexioqa qüvkəndin keyinla andin əllərning bexioqa qüxicidənlik kərsitilidü: —

«Xunga hazır buni anglap կոյ, i har bolovan, — məs bolovan, bırak xarab bilən əməs: —

Əz həlkining dəwasini yürgüzgüqi Rəbbing Pərvərdigar, yəni sening Hudaying mundak dəydu: —

«Man, Mən қolungdin adəmni wəhimigə salidiojan jam-kədəhni, yəni կəhriməgə tolojan kədəhni eliwaldim; sən ikkinçi uningdin həq iqəməysən; Mən uni seni har կiliwatkanlarning կolioqa tutkuzimən; ular sanga: «Biz üstüngdin dəssəp ətimiz, egilip tur» dedi; xuning bilən sən teningni yər bilən təng կlip, üstüngdin etküqilər üçün ezungni koqidiki yol կilding»».

Bu ayətlərdə «kədəh» tilənə elinidü. Əmma Zəkəriyaning bexaritidə u «kədəh» əməs, bəlkı «apkur» deyilidü; — demək, jazanın kəlumi «kədəh»tin qong bolidi, barlıq əllərning uningdin bir-birləp iqixığa bir apkur boluxi lazımdır (bu söz «Mis.» 12:22, «2Sam.» 17:28 wə «1Pad.» 7:50dimu ixlitilip, ibraniy tilida apkurni kərsitidü).

Yəhūda Yerusaleməqə ohxax, muhəsiridə japa tartidü: «**Yerusaleməqə qüxicidən muhəsirə Yəhūdaçımı qüxitidü**».

«**Xu künü əməlgə axuruliduki, mən Yerusalemni barlıq əllərgə eçir yük bolovan tax կilimən; kim uni eçigə yüksəsə yarılanmay կalmaydu; yər yüzidiki barlıq əllər uningoja jəng կilixə yioqılıdu**» (3-ayət).

«Xu künü» degən söz bu 12-14-bablarda 21 ketim ixlitilidü. Okurmənlər Mükəddəs Kitabta uning kəp ixlitilənlikini baykayıdu. U «Pərvərdigarning künü», «Rəbning künü», «Məsihning künü» dəpmu atılıp, Məsihning dunyaoja kayıt tip kelixining künü yaki uningdin awwalki yekin məzgilnimü kərsitidü. «Insanning künü», yəni «insanlarning təkəbburlaxkan künlləri» xu qəoşda tütigən bolidi («Yəx.» 2:9-22, «1Kor.» 4:3 wə izahatını kərəng).

Muxu 3-ayəttə Yerusaleməqə hujum կilidənlar «barlıq əllər» dəp ayan կilinidü. Yerusalem ularqə nisbətən «eçir yük bolovan tax»ka ohxitilidü. Barlıq əllər Yerusalemni yolinə tosuwaləqan bir taxla dəp karap: «uni eliplə taxliwetip, etüp ketəylə» dəp oyladı; əmma xu tax ularning oyliqininidin tolimu eçir bolup, ular uni kətürməkqi boləqanda կolliridin qüxüp ketip bədənlirini kattik sürüp yarilanduridü.

Əllərning ahirki zamanda Xəytanning wəswəsliri bilən Israiloşa yaki Yerusaleməqə yioqılıp hujum կilməkqi bolidənlikini baxka pəyoğəmbərlərmə aldin'ala eytidü: —«**Bular** (pakçıqa ohxaydiojan üq napak roh) **məjizilik alamətlərni kərsitidən jinlarning rohları** bolup, pütkül **yər yüzidiki padixaqları Həmmigə Kadir Hudaning dəhxətlik künidiki jənggə jəm կilixə ularning yenioqa qikip ketiwatatti**» («Wəh.» 16:14).

«Xuni əllər arısida jakarlanglarki,

«Jənggə təyyarlininglər, palwanlarnı կozəngəllər, jəngqılərning həmmisi yeķinləksun, jənggə hazır bolsun;

Sapan qixlirini կiliq կlip, oroqaklırlıqları nəyzə կiliq sokuxunglar;

Ajiz adəmə: «**Mən küqlük**» desün;

Tezdir kelinglər, ətraplıki həmmə əllər, həmminqalar bir yərgə jəm bolunglar» («Yoel» 3:9-12).

Israilning xundak կistilip կalojan xu pəyti Hudaning əz küq-kudritini kərsitixkə pursət yaritip beridü. «Zəbur» 118-küydə «xu kün» kərsitilidü: —

«**Kistakta kelip Yah (Pərvərdigar)ka nida կildim;** (ibraniy tilida xu «kistakta կelip») «Zək.» 12:2diki «qüxicidən muhəsirə»gə ohxax söz)

«Zəkəriya»

Yahjawab kılıp, meni kəngri-azadılıktə turozdu.
Pərvərdigar Mən tərəptidur, mən қorkmaymən;
İnsan meni nemə қılalısun?
... barlıq əllər meni korxiwaldı;
Bırak Pərvərdigarning nami bilən ularni һalak қılımən;
Ular meni korxiwaldı, xundak, korxiwaldı;
Bırak Pərvərdigarning nami bilən mən ularni һalak қılımən;
Ular hərilərdək meni korxiwaldı; ular yekilojan yantaq otidak tezla eçürülidu;
Pərvərdigarning nami bilən mən ularni һalak қılımən»

4-ayət: — «Xu küni Mən həmmə atlarnı sarasimiga, atlıklarnı sarang kılıp urımən; birak Yəhuda jəmətinini kəzümdə tutımən; əllərdiki hərbir atni bolsa korluk bilən uruwetimən».

«Sarasimə», «saranglıq» wə «korluk» Israil asiylik tüpəylidin əzi iqixi kerək boləjan «kədəh» (yaki «apkür»)ning iqidə bar idi: **«Pərvərdigar seni saranglıq, korluk wə parakəndilik bilən uridu»** («Qən.,» 28:28). Lekin Zionning «Jəbir-japalıq wəkti ahirlaxkan, uning қəbihlikli kəqürüm kılınojan wəkti», yəni **«Huda uningoja iltipat kəsitidiojan wəkti»** kəlgəndə («Yəx.» 40:2) Huda bu jazalarning pəkət Israilning bexioqa qüvkəndin keyinla andin əllərning bexioqa qüxicidənlikini kərsitip: —

«... Mən қolungdin adəmni wəhimişa salidiojan jam-kədəhni, yəni kəhriməgə tolajan қədəhni eliwaldım; sən ikkinqi uni həq iqməysən; Mən uni seni har kiliwatkanlarning қolioqa tutkuzimən» dəydu («Yəx.» 51:21-23).

Hudanıg düxmənlirining қolidiki əng küqlük jəng қoralliri, yəni «ənggüxtər»ı boləjan at hazır dəl ularni һalakətkə elip barojuqi wasitə bolup қalidu. Baxka yərlərdə eytikinimizdək, ahirkı zamanlar toopruluk bexarətlərdə «zamaniwiy қorallar»ning puriki yok, dəp karayımız:

— «Xuni dəp ettimizki, Təwrat wə Wəhiyyidiki kəp bexarətlərdə tiloja elinojan қorallar zamaniwiy қorallar əməs, bəlkı қədimki қorallardur. Biz jəzm kılalmışakmu, ahirkı zamandıki wabalardın biri «pən-tehnikilik» uruxni qəkliyəlixi mumkin dəp oylaymız (əməliyyətə matorlardək türülü addiy elektr yolları, jümlidin barlıq komputerlar birlə magnetlik zərbə dolğunida asanla kardin qılırılıdu. Undak zərbə dolkunu yadro partlaxtin, կuyaxning «partlax yalkuni»dən pəyda boluxi mumkin)» («Wəhiyy»diki қoxumqə söz»din).

Zəkəriyanıg bu bexaridimu xundak kərülidu.

5-ayəttə: **«Bırak Yəhuda jəmətinini kəzümdə tutımən»** deyildi. Buni səzmusəz tərjimə kilsək; «Kəzlirimni Yəhuda jəməti üstigə aqımən» deyənlək bolidu. «Yəhuda jəməti», xübhisişki, pütkü'l həlkə wəkil kılınidu. Injilni okuqanlarning esidə boluxi kerəkki, əysanıg muhlisi Petrus Uningdin üç kətim «tonumaymən» dəp tanqandın keyin, Rəbbimiz burulup Petruska **«tikilip karap koydi»**. Rəbbimizning xu bir kətimlik tikilip karap koyuxi Petrusning tax yürüikini eritip uni қattık towa kılıxka elip bardı («Lukə» 22:61, 62). Muxu yerdimu, Pərvərdigarning həlkı Israilıg Məsih əysanıg kəzləri arkılık tikilip karap koyuxi ularda ohxax nətijə hasıl kilsə kerək; bu ix uxbu babning ahirkı kismında təpsiliy eytilidu.

5-ayət: — **«Xuning bilən Yəhūdanıg yolbaxqılıri kənglidə: «Yerusalemdə turuwatkanlar samawi қoxunlarning Sərdarı boləjan Pərvərdigar boləjan ularning Hudasi arkılık, manga küq bolidu»** dəydu.

Yəhūdanıg yolbaxqılıri **«Yerusalemdə turuwatkanlar»**ning ezlirigə «küq boləjanlılığı» ularda məlum alahidilikinig boləjanlığının əməs, bəlkı Hudanıg Yerusalemni tallıqanlığının

«Zəkəriya»

bolidu, dəp bili. Qünki Huda Yerusalem tooqluluq; «**Mən Yerusalemoja rəhim-xəpkətlər bilən kaytip kəldim**» — degənidə (10:12ni 1:16, 2:12 wə 3:2 bilən selixturung). Mana bular Zəburdiki 46-künying tüptin əməlgə axuruluxidur: —

«**Huda uning** (Zion xəhîrinin) otturisididur; u **hərgiz təwriməydi;**
Huda tang etix bilənlə uningoja yardəmgə kelidu» («Zəb.» 46:5).

6-7-ayət: — «**Xu kün Mən Yəhudanıng yolbaqılırını otunlar arisidiki otdandək, ənqilər arisidiki məx'əldək kılımın;** ular ətrapidiki barlıq əllərni, yəni ong wə sol təripidikilərni yəwetidu; Yerusalem dikilər yənə eəz jayida, yəni Yerusalem xəhîridə turidiqan bolidu. Pərvərdigar awwl Yəhudanıng qədirlirini kütkəzidu; səwəbi — Dawut jəmətining xan-xəripi həm Yerusalemda turuwatkanlarning xan-xəripi Yəhudanıngkidin uluqlanmaslıqı üqündür».

Zeminda turuwatkan pütküllər həlkəning wəkili bolğan «Yəhuda»lar (muxu yərdə «Yerusalem dikilər»ni eəz iqigə almayıdu) «**awwl kütkəzulidu**». Səwəbi birinqidin ularning ajiz, mudapiəsiz həlitidin (ular sepiq iqidə əməs, «qedirlar»da turuwatidu). İkkinqidin, Hudanıng ularoja awwl xu iltipatni kərsətkini Yerusalem dikilərdə, xundakla Dawut jəmətidikilərdə həq təkəbburluk pəyda bolmaslıqı üçün bolidu. Qünki «Dawutning jəmətidikilər»mu xəhanə nəsildin bolqaqka, əzlini baxıklardın üstün tutuxi mumkin, Yerusalem dikilər «Pərvərdigar Yerusalemni alahidə tallıwalıqan xəhər» dəp təkəbburluk kılıxi mumkin. Əmma Hudanıng tallixi Əz xapaitığə asaslanıqan bolqaqka, bu nuqta barlıq qüxəngənlərdə təkəbburluk əməs, bəlkı kəmtərlikni hasil kılıx kerək. Xunga «Yəhuda»dikilər wə Yerusalem dikilər kiqik peillik bilən «nusrat Pərvərdigarningkidur» dəp Uning xapaitinila danglaydu.

Lekin Hudanıng Yəhudadikilərni қooqdixi uning «awwalkı» hərikitala, halas. Jiddiy jəng kürəxliri Yerusalemning sepillirining ətrapida bolidu: —

«**Xu kün Pərvərdigar Yerusalemda turuwatkanları қooqdaydu; ularning arisidiki ələngxip қalqanırmu xu kün Dawuttək palwan bolidu; Dawut jəməti bolsa Hudadək, yəni ularning alidiki Pərvərdigarning Pərixtisidək küqlük bolidu**» (8-ayət).

Xəhərdikilərgə mudapiə bołoqı ularning sepilliri yaki istihkamları əməs, bəlkı Pərvərdigarning Əzidur. Keyin 13:8, 9 wə 14:1-6din kərimizki, əllər tajawuz kılıp, xəhərning qong bir kışminı ixqal kılıdu wə xəhərning ahalisining yerimini əsirgə qüxürüp sürgün kılıdu. Əng ahirki pəytə, düxman ularni «**İsrailning nami ikkinçi tiloja elimmisun!**» dəp yokitixka əng ahirki muxt selixkə bilikini kətürgəndə («Zəb.» 83:4) dəl xu qaoqla Pərvərdigar Məsih Əysanıng Əzidə ularoja kərənidü.

Pərvərdigarning xundak kol selixi bilən düxmənnin kətürgən biliki xu һaman «**pütünley yigiləydi**»; xunga «**tirik қalqan həlk xəhərdin elip ketilməydi**» (14:2).

«Qünki Pərvərdigar manga mundak degən: —

«**Owni tutuwalıqan xır yaki arslanni bir tərəp kılıxka top-top padiqilar qakırıloqanda,**
Xır yaki arslan ularning awazlıridin həq körkməy,

Kawqunliridin həq hoduqməy,

Bəlkı owni astioja besiwelip oqar-oqur taliojinidək,

Samawi қoxunlarning Sərdarı bolğan Pərvərdigarmu ohxaxla Zion teqisi wə egizlikliri üçün qüxüp jəng kılıdu.

«Zəkəriya»

Üstdə pərwaz kılıdioğan қuxlardək samawi қoxunlarning Sərdarı bolovan Pərvərdigar Əz қaniti astıqə Yerusalemni alıdu;

Qaniti astıqə elip, Zionni kutkuzidu;

Uning «etüp ketixi» bilən Zion nijatlıqka erixidu» («Yəx.» 31:4, 5).

Pərvərdigar Əzi «**qikip xu əllər bilən uruxup**»la կalmay, bəlkı həlkətin əng ajizi («**ələngxip қaloğanlar**») həmmining aldida turojan Məsihni tonup yətkəqkə «xu künү» Israilning kəhrimanlıridin əng uluoqi «Dawuttək palwan» bolidu wə «**Dawut jəməti bolsa Hudadək, yəni ularning aldidiki Pərvərdigarning Pərixtisidək**» — yəni ədəmki wakitlarda Israilning «**aldida mengip**» ularını Kızıl Dengiz wə qəl-bayawandin etküzüp baxlap kəlgən, düxmənlirini yər bilən yaxsan kılıwatkan «Pərvərdigarning Parixtisi»dək küqlük bolidu.

«**Hudadək, yəni ularning aldidiki Pərvərdigarning Pərixtisidək**» degən ibaridə Pərvərdigarning Pərixtisining Hudalıq təbiiti də boloğanlığını kərsitidiqan yənə bir enik bayan bardur.

Xunga ularning Uning arkılıq «rəqiblirimizni həydiwetixi» wə «**Uning nami bilən əzimizgə karxi turoqanları qəylisi**» əjəb əməs («Zəb.» 44:4, 5, 60:12)

9-ayət: — «**Xu künü əməlgə axuruliduki, Yerusalemoja jəng kılıxka kəlgən barlık, əllərni halak kılıxka kiriximən**». Huda nemə ixşa kirixkən bolsa uni tamamlaydu, əlwəttə.

Israilning qong rohiy krizisi

Ətkən zamanlarda «Yəxurun» (Israil) «**yər yüzining egiz jaylirioja mindürülgən**» din keyin u «**səmrəp təpkək bolup қaldı; bərəkət, sən səmrəp kətting, bordilip kətting, toyunup kətting!** U əzini yaratkan Hudani taxlap, əz nijatining Қoram Texini kezgə ilmidi» («Qan.» 32:15). Lekin bexarəttiki ixlardın keyin Israilde kət'iy undak bolmayıdu, qünkü ədəmki bir alim degəndək: «U ularning düxmənlirini bosunduruxka Kəlgüqi awwal ularning kəlbərini boysunduruxka kelidu»: —

«**Xu künü əməlgə axuruliduki, Yerusalemoja jəng kılıxka kəlgən barlık əllərni halak kılıxka kiriximən. Wə Mən Dawut jəməti wə Yerusalemdə turuwatkanlar üstigə xapaət yətküzgüqi wə xapaət tiligüqi Rohni kuyımən; xuning bilən ular əzliri sanjip eltürgən Manga yənə қaraydu; birsining tunji oqlı üçün matəm tutup yioqa-zar kətürgəndək ular Uning üçün yioqa-zar kətürəridü; yəkkə-yegənə oqlidin juda boloquqının dərd-ələm tartkınıdək ular Uning üçün dərd-ələm tartıdu. Xu künü Yerusalemdə oqayət zor yioqa-zar kətürəlidü, u Məgiddo jiləsisidiki «Hadad-Rimmon»da kətürülgən yioqa-zardək bolidu. Zemin yioqa-zar kətürəridü; hərbir ailə ayrım əldə yioqa-zar kətürəridü. Dawut jəməti ayrım əldə, ularning ayalları ayrım əldə, Natan jəməti ayrım əldə, ularning ayalları ayrım əldə; Lawiy jəməti ayrım əldə, ularning ayalları ayrım əldə; Ximəy jəməti ayrım əldə, ularning ayalları ayrım əldə; barlık tırık қaloğan aililər, yəni hərbir ailə ayrım-ayrim əldə wə ularning ayalları ayrım əldə yioqa-zar kətürəridü**» (10-14-ayət).

Bizgə Israilning bu yioqa-zar kətürgini wə 13-babta bexarət kılınoğan tawlinix jəryani 1-9-ayətlərdiki wəkələrdin awwal kəlsə kerək. «**Xu künü Pərvərdigar Yerusalemdə turuwatkanları kooqdaydu; ularning arisidiki ələngxip қaloğanlarunu xu künü Dawuttək palwan bolidu; Dawut jəməti bolsa Hudadək, yəni ularning aldidiki Pərvərdigarning Pərixtisidək**

«Zəkəriya»

küqlük bolidu» degən ixlar yüz berixi üçün Israilning Huda bilən alakısı boluxi kerək; towa kilmiojan kixinining Huda bilən munasiweti yoktur. Israil Hudaqə қarap towa kılıp yioqa-zarlarnı kətürmigən bolsa, Huda қandakmu ularni küqləndürətti?

Uning üstigə, ular düxmənliridin kütkuzulojan künidə Məsih ularning yardımida bolup kərünidu (14:3-4nimü kərung); xu qaoğda bolsa Huda alahidə bir ix kılıp, ularning Məsihə «tikilip қarax» i üçün Uni Muğaddəs Rohı arkılık ularqa ayan kılıxning hajiti bolmayıdu; demək, 10-14-ayətta təswirləngəndək «**xapaət yətküzgüqi wə xapaət tiligüqi Roh**»ning wasitini ixlitixning həq hajiti қalmayıttı. Xunga, xu ixlarning tərtipi jəzmnən yüksəridə eytキンimizdək boluxi kerək.

Hudanıng Rohı Israilning üstigə kuyuluxi «Yəx.» 44:3, «Əz.» 39:29, 36:26-27dimu eytilidu; nətijidə, ular iq-iqidin Hudaqə nida kılıdu.

Kərünüxtə məzkur ayətlərdə səzligüqi Hudadin baxka birsi əməstur; U: «Ular əzləri sanjip eltürgən Manga yənə karaydu» dəydi. Bu səzlərning birdinbir mümkün bolovan qüxəndürülüxi Məsih Əysanıng: «Mən wə Ata əslidinla beldirmiz» degən səzidur («Yh.» 10:30).

Muxu 10-ayəttiki «karaydu» degən sez Huda təripidin ixlitilgəndə «etikad bilən қarax» yaki «qongkır oylap қarax» degən mənini bildüridu; məsilen, «Qəl.» 21:9də: «**Musa mistin bir mis yilan yasitip hadiqa esip koydi; wə xundak boldiki, yilan birkimni qekiqalojan bolsa, u bu mis yilanoja қarısila, ular hayat kaldi**».

«**Məminlər uningə təlmürüp nurlandı**» («Zəb.» 34:5)

«**Silərni kolap qıçarojan orəkkə nəzər selinglar**» («Yəx.» 51:1)

10-ayəttiki «**sanjıqan**» yaki «sanjip eltürgən» degən sez daim degüdək əjəllilik yarilanduruxni bildüridu; muxu yerdə buningda guman yok, qünki uningə əgərxən ixlar matəmdiki yioqa-zarlardın ibarət bolidu. «**Yəkkə-yeganə oqlidin juda bolquqining dərd-əlimi**» dinmu artuk dərd-ələm bolandu? Məsih Israil üçün dəl «**wədə ķilinojan yəkkə-yeganə bala**» əməsmu? («Yəx.» 6:9) — Ular Uning dunyaoja tuquluxiqa İbrahim İshakıning tuquluxiqa təxna bolqandak tehimu təxna bolovan əmasmu? Bu təsəwwur kılqışız dərd-ələm bolmamdu? — «**I həlkimning kişi, sən ezunggə bəz kiyim kiyiwal, küllər iqidə eojinap yat; ezungning bir tal oqlungdin juda bolqandək қattık yioqlap matəm tut**» deyilgəndək («Yər.» 6:26).

Mana bu Israilning əzlirining Məsihini qətkə қakşanlıigidin bolovan dərd-ələmdur. Xu dərd-ələmni pütün həlk omumyzzlük tartidiojan həm hərbir adəm ayrim-ayrim tartidiojan bolidu; hətta ər wə ayalları ayrim-ayrim yioqa-zar kətüridu.

Ularning kətüridiqan yioqa-zarlırı «ilgiriki pəyoqbərlər»ning yazmılıridimu aldin'ala kərsitlidü; məsilen: —

«**Heytlinglarnı musibətkə, həmmə nahxiliringlarnı ah-zarlarqa aylanduruwetimən;**

Həmmə adəmning qatriki üstini bəz rəht bilən orioquzımən,

Hər bir adəmning bexida takırlıq pəyda kılımən;

Bu matəmni yəkkə-yeganə bir oqulning matimidək,

Heytnıng ahirini dərd-ələmlik bir kün kiliwetimən» («Amos» 8:10)

Yioqa-zarning məzmununu Yəxaya pəyoqbər aldin'ala eytidü: —

«Zəkəriya»

«U kixilər təripidin kəmsitilidu, ular Uningdin yıraklıxidu; U kəp dərd-ələmlik adəm bolup, Uningçoja azab-okubət yar bolidu; xuning bilən Uningdin yüzlər қaqrulidu; U kəmsitilidu, biz Üni həq nərsigə ərziməs dəp hesablıduk.

Bırak əməliyəttə bolsa, U bizning կայու-հəsrətimizni kətürdi, azab-okubətlirimizni Əz üstigə aldı.

Biz bolsak, bu ixlarnı U wabaşa uqriojan, Huda təripidin jazalinip urulojan, xundakla kiyin-kıstakka elinojanlığının dəp kariduk!

Lekin U bizning asılıklımız tüpəylidin yaralandı, bizning gunahlarımız üçün zəhimləndi; Uning jazalinix bədiliga, biz aram-hatırjəmlik taptuk, həm kəməqidin bolovan yarılırı bədiliga biz xipamu taptuk.

Həmmimiz huddi kəylərdək yoldın ezip, hərbirimiz ezimiz haliojan yoloja mangojanıduk; bırak Pərwərdigar həmmimizning կəbihlikini Uning üstigə yiojip yüklidi» («Yəx.» 53-babtin).

10-14-ayətlərdiki bir-ikki nuqtini yənə izahlıximizoja toqra kelidu: —

(1) Israilning Məsih üçün ketürgən yioja-zarlırı «**Məgiddo jilojisidiki «Hadad-Rimmon»da yioja-zarning kətürülgini**»gə ohxitildi. «Məgiddo jilojisi»da «hadad-rimmon»diki «yioja-zar» bolsa xübhisizki ihməsmən yax padixaḥ Yosyaning pajaəlik elümü tüpəylidin xu yərdə bolovan matəmni kərsitidu. U Pirəwn-Nəko təripidin «Məgiddo jilojisi»da əltürülgənidi. Yosiya padixaḥ, dəl ihməsmənlikli tüpəylidin Yəhədü padixaḥlığının «ahirkı ümidi» dəp hesablinatti; xunglaxka Yosyaning elümü bilən pütkül həlk zawallıkkə yüzləngənidi. Zəkəriyaning dəwrigiqə Israil hər yili Yosiya üçün matəm tutattı («2Pad.» 9:29-30, «2Tar.» 35:20-27ni kərüng).

(2) Məsih üçün tutulovan qong matəm Yerusalemda baxlinip, pütkül zeminoja tarilidu; tət jəmətning matəm tutuxları alahidə kərsitildi. Bu nemə üçün? Bizningqə, həlkəning həkümran yetəkqiliri wə rohiy yetəkqiliri bolovan Lawiylar wə kahinlər ətkən zamanlarda həlkə intayin osal əlgə bolovan bolqaqka, ularning hazır yahxi əlgə bolovanlığı təkitlinidu; həlk dərwəkə ularoqa əgixidu. «Dawutning jəməti» wə «Natanning jəməti» (Natan Dawutning oqlı, Sulaymanning akisi idi — «2Sam.» 5:14, «Lukə» 3:3) həkümran yetəkqilərgə wəkil bolidu, «Lawiy jəməti» wə «Ximəy jəməti» kahinləroqa wəkil bolidu. Ximəy Lawiyning nəvrisi, Gərxonning oqlı idi («Qəl.» 3:18). Ximənyning jəməti wə Natanning jəmətining tizimlikigə elinixinin səwəbi bəlkim matəm yioja-zarlırinin pütkül ailisidə əng yüksək təbikidin əng təwən təbikigiqə yeylimənlikini kərsitix üçün boluxi mumkin.

Xu qong matəm tutuxlar iqidə ularoqa ahir berip birdinbir təsəlli bərgüqi dəl ular matəm tutkan Rob Məsihning Əzi bolidu. U xu kündə «**Huddi ana balisoja təsəlli bərgəndək... Mən xundak ularoja təsəlli berimən**» («Yəx.» 66:13, 40:1).

«**Hudanıng yolidə bolovan azab-կայու adəmni hərgiz puxayman կilmaydiojan nijatka baxlaydiojan toviyoja elip baridu**» («2Kor.» 7:9-11) — U ularning sunuk կəlbini yasap (saşaytip): «**Ularoja... həsrət-կayoquning orniyoja sürkilidiojan xad-huramlıq meyini, oqəxlilik-məyüslük rohining orniyoja mədhiyə tonini kiydürüdu...**» («Yəx.» 61:3). Kədimki zamanda Yüsüp kərindaxlirioja əzlirinin uningoja satqunluk kələşənlilik toqrisida təsəlli bərgəndək (ularning xu tarihidə dəl Məsih bilən Israilning tarihi sürətlinidü) Məsih xu qəođda Əz kərindaxlirioja: «**Silər dərwəkə Manga xu ixni yaman niyat bilən կildinglar; lekin Huda bugünkü kündikidək nuroqunliojan həlkəning jenini tirik saklap kəlix üçün xu ixni yahxılıkka bekitkənidü**» dəydiqən bolidu («Yar.» 45:5, 8, 50:20).

«Zəkəriya»

Bügünmu «gunahlırimdin kütkuzuluxim kerək» dəp bilgən hərkim kalgüsidiği Israiloğa ohxax, ixənq-etikad bilən Məsihə karixi kerək. Qünki əməliyəttə bizmə eż gunahlırimiz bilən uni «sanjip eltürgən»; wə bizmə kəlgüsidiği Yəhudiylarə oħħax towa kılıp, barlıq gunahlırimizning kəqürümü üçün bədəl tələgən Məsihning xu uluq kurbanlığını kərələyimiz. U həmmimizgə: «**I yər-zeminning qət-yakıllırıdılər, Manga қarap kütkuzulunqlar!**» dəydu («Yəx.» 45:22).

Bu ixni u kaytip kelixigə keqiktürsək keqikip қalımız: — «**Mana, u bulutlar bilən kelidu, xundakla hər bir kəz, hətta Uni sanjiojanlarmu Uni kəridu. Yər yüzdiki pütkül қəbilə-həlk U səwəblik aħ-zar kətüridu. Bərhək xundak bolidu, Amin!**» («Wəħ.» 1:7). Xu künidiki «aħ-zarlar» pəkət puxayman-həsrəttin ibarət bolidu; towa kılıx pursiti baldurla ətüp kətkən bolidu.

13-bab

«Eqiləjan bulak»

«Xu künü Dawut jəməti həm Yerusalemda turuwatkanlar üçün gunahnı wə paskiniliğni yuyidiojan bir bulak eqilidu; xu künü xundak boliduki, — dəydu samawi қoxunlarning Sərdarı boləqən Pərwərdigar, — Mən məbudlarning namlırını zemindən yokitımənki, ular yənə həq əslənməydi; wə Mən pəyoġəmbərlərni wə paskina rohnumu zemindən qikirip yətkiwetimən. Xundak əməlgə axuruliduki, biraylən yənilə pəyoġəmbərqilik kılıp bexarət berəy desə, uning əzini tuqışan ata-anisi uningəqə: «Sən həyat kalmaysən; qünki Parwərdigarning namida yalojan gəp kiliwatisən» dəydu; andin əzini tuqışan ata-anisi uni bexarət beriwayatkinidila sanjip eltüridu. Xu künü xundak boliduki, pəyoġəmbərlərning hərbəri əzliri bexarət beriwayatkanda kərgən kerünüxtin hijil bolidu; ular həknəi aldaq üçün ikkinqi qupurluk qapanni kiyməydi.

U: «mən pəyoġəmbər əməs, mən pəkət terikqimən; qünki yaxılığmdın tartip tuprak bilən tirikqilik kiliwatiñən» — dəydu.

Əmdi birsti uningdin: «Həy, əmdi sening məydəngdiki bu zəhmətlər nemə?» — desə, u: «Dostlirimning eyidə yarılınip қaldım» — dəp jawab beridu».

13-babtiki 1-6-ayətlərning 12-babtiki uluq bexarət bilən biwasitə wə ziq munasiwitibardur.

12-babtiki ahirki ayətlərdə Israilning «**xapaət yətküzgüqi wə xapaət tiligüqi Roh**»ning eż üstigə կuyuluxi bilən «sanjip eltürgən» zatning üstigə towa yioja-zarlırını kətürgənlilikini kərdük. Həzir dəl xu Rohning wəhiji bilən ularning kəzərli eqilip gunahının kəqürüm kılınxı wə tazilax «bulak»ını kərginini kərimiz.

Zəkəriya pəyoġəmbərning dəwriddin ilgiri Yəxaya pəyoġəmbər «**Zemin bir əlni bir kün iqidila tuoqidiojan ix barmu? Dəkikə iqidila bir əlning tuoqulexi mumkinmu?**» («Yəx.» 66:8) dəp soriojanidi. Bu retorik soal həzar jawabını tapıldı. Zəkəriya pəyoġəmbər ezi ilgiri: «**Bu zeminning կəbihlikini bir kün iqidila elip taxlaymən**» degən bexarətni tapxuruwaldı («Zək.» 3:9). Xu bexarətning қandak yol bilən əməlgə axuruləşənlik muxu yerdə kerünidu: —

«Xu künü Dawut jəməti həm Yerusalemda turuwatkanlar üçün gunahnı wə paskiniliğni yuyidiojan bir bulak eqilidu» (1-ayət).

«Bulak» degən səz ibraniy tilida «makor» degən səz bilən ipadilinidu. Səzning yiltizi «kolax» degən mənidə. «Zəb.» 36:9də tepilidu: «**Səndila bardur həyatlık bulığı;**» «Yər.» 2:13 wə 17:13də «kolax» Pərwərdigarning əzini kərsitip: «**həyatlık su mənbəsi**» wə «**həyatlık sulirining mənbəsi**» dəp ixlitlidü.

«Zəkəriya»

Lekin muxu 1-ayəttə «hayatlıq mənbəsi» əməs, bəlki gunahning paskinilikini yuyidioğan bir bulak kərsitilidü. «Qel.» 8:7də wə 19:9də «kafarət süyi» tiloğa elininidü. Bu su Lawıylarnı eż hizmiti üçün «rəsmiy paklinix»ka ixtililətti. Keyin Əzakiyal pəyoğəmbər bu «kafarət süyi»ni Mükəddəs Rohin bołożan rohiy paklinixka ohxitip, Israilning ahirkı zamandiki əhaliti toorlısida Hudanıng namida: «**Mən süp-süzük suni üstüngərlərə qəqimən, buning bilən silər pak bolisilər.** **Silərni həmmə paskiniliğlardin wə butliringlardin paklaymən**» dəp bexarət bərgənidi («Əzakiyal» 36-bab). Əzakiyal muxu yərdə kezdə tutkən «paskinilik» jismaniy yaki rəsmiy birhil paskinilik əməs, bəlki rohiy jəhəttiki, iqliki dunyasining napaklığının ibarəttür. Zəkəriya pəyoğəmbərning bexaritidə bolsa «**süp-süzük su**»ning pəkət «adəmning tenigə qəqiliğən» sula əməs, bəlki adəm ezini pütünləy yuyidioğan bir bulak ikənlikli ayan kılınidü. Kayıtlayımız, bu paklinix jismaniy əməs, rohiy paklinixtin ibarəttür.

Əmdi «bulak» degən nəmə? Biz uni qandaq qüixiniz? Bu Əysa Məsihning əlümidiki «sanjiloğan yarılırı»din uroğup qıkkən kimmətlik kənidin baxğı nərsə əməs, əlwəttə: — «**Kona əhdə dəwriddə eąqə wə bukilarning kəni həm inəkning külliri napak bolup kəlojanlarning uqisioja sepişə, ularni ət jəhətidin tazilap pak kılıqan yərdə, undakta, mənggülük Roh arklılık Əzini oqubarsız kurbanlıq süpitidə Hudaşa atiojan Məsihning keni wijdanınglarnı olük ixlardın pak kılıp, bizni mənggü hayat Hudaşa ibadət kılıxka tehimu yetəkləməndu!?**» («Ibr.» 9:13).

Məsihni rət kılıqanda Yəhudiy halkı ihtiyarsızla, bilip-bilməyla: «**Uning kəni bizning üstimirizgə wə balılırimizning üstigə qüxsun!**» dəp quşan kətürüxüp eż-eziga lənət qüxürgənidi. Lekin ahirida Uning kimmətlik kəni ularoja baxkıqə bolidü — əlüm üçün əməs, bəlki həyat üçün, ularni bulojax üçün əməs, bəlki paklax üçün «ularning üstidə» bolidü.

Əmdi Israilning «**gunahı wə paskinilikı**»ni yuyidioğan ekin Məsihning kəni bolsa, undakta xu bulak yigirmə əsir ilgiri Əysa krestləngən «Golgota»da eqiloğan əməsmü? Qandağmu kəlgüsidi ki «bir kün»də eqilsün? Bizning 3:9diki «**Bu zeminning əbəhlikini bir kün iqidila elip taxlaymən**» degən sez toorlısidi xərhəlirimizi körüng. Gərqə insanni paklaydiqan bulak allikəqan eqiloğan bolsimu, «xu kün» u pütkül Israil halkı üçün eqilidü — qünki xu kün «**korning kezləri eqilidü**» («Yəx.» 35:5). Israilning kezləri (demək, pütkül həlkəning kezləri) Hudanıng əzəsi Məsihni, xundakla Uning kurbanlığının təngdaxsız kimmiti wa ünümimi kerükə eqilidü.

Hudaşa təxəkkür! Bulak eqiloğandan keyin həqqaqan etilməydu (ibraniy tilida «eqilidü, hərgiz etilməydu» degən səz xu mənidə).

Pəyoğəmbər həlkəning iqliki dunyasining buzuklukı wə əhlək napaklıği elip taxlinixi toorluluğ bəxarət bərgəndin keyin, hazır 2-6-ayətlərdə zeminni buloqaydiqan barlıq təsirlərdin paklinix toorluluğ bəxarət beridü. Qünki «**Pərvərdigar Yəhudani Əzining «mukəddəs zemini»da nəsiwişi üçün miras kılıdu wə yənə Yerusalemni tallıwalıdu**» (2:12). Zemin «mukəddəs» bolux üçün xundak paskina təsirlər elip taxlinixi kerək, əlwəttə:

«**Xu kün xundak boliduki, — dəydu samawi əxunlarning Sərdarı bołożan Pərvərdigar, — Mən məbündlarning namlırını zemindin yokitımənki, ular yənə həq əslənməydu; wə Mən pəyoğəmbərləni wə paskina rohṇımı zemindin qıkırıp yətkiwtimən**» (2-ayət).

Məbündlarning ezlirila əməs, bəlki ularning namlırını wə əsləngüdək barlıq təsirlər yokitilidü; sahta pəyoğəmbərlərlə əməs, bəlki ularni qutratğuq «paskina rohlar» qıkırıp yetkiwtelidü. Zemində pəkət «**xapaət yətküzgüqi wə xapaət tiligüqi Roh**», yəni Hudanıng Mükəddəs Rohinинг mubarək təsiri bardur.

«Zəkəriya»

Hətta Zəkəriyaning dəwridimu butpərəslik, sahta pəyoqəmbərlər wə hərhil sehırgərlik wə palqılıqning həlkning arisida tehi təsirliri bar idi; bu ixlar «Nəh.,» 6:10, «Əzra» 9:1, «Nəh.,» 13:23, 24 qatarlıq yazmilardin kərünidu.

Halbuki, bu ahirki altə babta kəzdə tutulojını yekin kəlgüsü əməs, bəlki ahirki zamandiki ixlardur. Mükəddəs yazmilarning baxka yərliridin, bolupmu Rəb Əysanıng Əzi bərgən agaqlıriridin xuni bilimizki, ahirki zamanlarda butpərəslik, sahta pəyoqəmbər, «sahta möjizilər» wə hərhiljadugərliklər baroqanseri kəpiyip ketidi («Mat.» 24:11, 24-26, «Mar.» 13:21-22, «Lukə» 21:8). Bu ixlar əwigə qıkıp, dəjjal məydanqa qıkıdu wə dunyadiki barlık, əllərni əzigə wə süritigə qoğunuxkə azduridu («2Tes.» 2:4, «Wəh.,» 13:1-6, 13, 14).

Keyinki tət ayəttə (3-7də) butpərəslik wə sahta pəyoqəmbərqilik «xu küni» kəndak yol bilən zemindin yokitilidioqanlıqoja ikki misal kəltürülidu. Birinci misal Yəhudiylə həlkətə bolovan nahayiti qong ezbirixni, ularning əslidə əzlirini əhalakətkə elip baridioqan gunahlaroja yengidin əq bolovanlığını kərsitudu. 3-ayəttə xu misal tonuxturlulidu: —

(13:3) «**Xundak əməlgə axuruliduki, birəylən yənilə pəyoqəmbərqilik kılıp bexarət berəy desə, uning əzini tuoqkan ata-anisi uningoja: «Sən həyat kalmaysən; qünki Pərvərdigarning namida yaloqan gəp kiliwatisən» dəydu; andin əzini tuoqkan ata-anisi uni bexarət beriwatqınınila sanjip əltürüdü».**

Bu ata-anining kılıojını dəl Təwrattiki mükəddəs ənunda buyrulojinidək bolidu: «Kerindixing, məyli anangning oqlı yaki əz oqlung yaki kizing, jan-jigiring bolovan ayaling yaki jan dostung astirtin seni azdurmakçı bolup: «Barayli, baxka ilahklärning əllərini kirəyi» desə... sən uni həq ayima, uningoja rəhəm kılma wə uning gunahını həq yoxurma; kəndakla bolmisun uni əltürgin; uni əltürükə tunji kol salojuqi sən bol...» («Qan.» 13:6-10).

«Sahta pəyoqəmbər» bolsa, ixni ohxax bəja kəltürüxi kerək bolidu: — «**Əmmə Mening namımda baxbaxtaqlıq kılıp Mən uningoja tapılımiojan birə səzni sezlisə yaki baxka ilahklärning namıda səz kılıdiqan pəyoqəmbər bolsa, xu pəyoqəmbər əltürülsün»** («Qan.» 18:20).

Muxu 3-ayəttə kəzdə tutulojını dəl xundak. Bu ata-anining Pərvərdigar wə Uning sez-kalamioja tutqan muhəbbiti əz oqlıqo bolovan muhəbbitudin artuk bolidu. Oqlıda bundak rəzil ixlar pəyda bolay degəndə ular xu rəzillikni mutlak yokitixkə hərdaim təyyar turidu: «**Ata-anisi uningoja: «Sən həyat kalmaysən; qünki Pərvərdigarning namida yaloqan gəp kiliwatisən» dəp, tuoqkan ata-anisi uni bexarət beriwatqınınila sanjip əltürüdü».** («Mis.» 23:24, «Qəl.» 21:2, «Qan.» 12:2, «Yəxua» 7:12nimu kərünk).

Sahta pəyoqəmbələrgə yol koyulmayla ələmət, ular əz yaloqanlıqidin hijil bolidu: — «**Xu küni xundak boliduki, pəyoqəmbərlərinin hərbiri əzli bexarət beriwatqında kərgən kərənütixin hijil bolidu; ular həkni aldax üçün ikkinçi qupurluk qapanı kiyəydü**» (4-ayət).

Əslidə muxundak yaloqan pəyoqəmbərlər hətta həkikiy pəyoqəmbərlərning aldiqimu kelip yüz turanə karxi qıqtı; hazır həqkim ularning yaloqanlıqoja qidimaydu.

Ayəttə kərsitsilgən «qupurluk qapan»ni həkikiy pəyoqəmbərlərdin bəziliri kiyətti — Məsilən, İlyas wə Elixa pəyoqəmbərlər («2Pad.» 1:8), Yəhya pəyoqəmbər («Mar.» 1:6). Muxundak intayin addiy kiyim ularning paniy dunyadiki ixlardın ayrıloqinining wə bəzidə matəm tutuxning

«Zəkəriya»

simwoli boləqəkə, ularning həlkəning gunahlırioqa wə bu gunahlıri tüpəylidin Hudanıng qüxüridiqən jazalirioqa boləjan azabını bildürətti.

5-6-ayəttə yənə bir misal kəltürülidü. Bu misalda ihlasmən bir Israillik pukra bilən yalojan pəyojəmbər otturisidiki səhbət, soal-jawab xəklidə tepilidü: –

«**U** (əslida yalojan pəyojəmbərqılık kılıqan kixi): «**Mən pəyojəmbər əməs, mən pəkət terikqimən; qünki yaxlıkimdən tartip tıprak bilən tirikqılık kiliwatımən** — dəydu». Karioqanda, u naşayıti kiqik peil bolup, əzining jəmiyyətning əng təwən təbikisidin qıkqanlığını kərsətməkqi boluxi mumkin. Lekin pukra guman kılıp uningdin: «**Həy, əmdi sening məydəngdiki** (ibraniy tilida «ikkı kolungning otturisidiki») **bu zəhmətlər nemə?**» — dəp soraydu.

U: «**Dostlirimning eyidə yarilinip қaldım**» — dəp jawab beridü» — deyilidü.

«Butpərəs pəyojəmbərlər» jin-xəytanlarning dikkitini tartıx üçün pat-pat əz tenini kesiwalatti («1Pad.» 18:28də misal kərəlidü). Butpərəs padixaḥ Aḥabning ordisida dəl xundak butpərəs pəyojəmbərlər «Pərvərdigarning namida» bəxarət beriwatqan yüzligən baxça «pəyojəmbərlər»gə həmrəh bolup «hizmat kılatti» («1Pad.» 22:5-7, 11-12). Bu ayətlərdin biz «tən kesix» degən muxu ix sahta pəyojəmbərlər arısida naşayıti omumlaxlaşan wə xundakla ularning bəlgisi bolup қalojan, degən hulasığa kelimiz (matəm tutkandimu «tən kesix» İsraillarqa mən'i kılınlıqan — «Qan.» 14:1, «Yər.» 16:6, 41:5nimü kərəng).

«**Sening məydəngdə**» degən ibarə ibraniy tilida «alikan»ni, «bilək»ni yaki biləklirining otturisidiki məydini kərsitixi mumkin.

Xuning bilən həlk muxundak zəhmətlərin gumanlinidü, sahta pəyojəmbər hijil bolup roxən bir yalojan bahənini kərsitudü. «Dostliri» bolsa adəttə yekin dostluq munasiwətni («dostlar» məyli ijəbiy yaki səlbiy mənində bolsun) kərsitudü. Bu adəm əolidiki yarilirini «Pəkət birnəqqə dəstlirim bilən sokuxup қalojinim üçün boldi; lekin dəstlər boləqəkə həqkəndək xikayətnama yazoğum yok, dəwa kılğum yok» dəp qüxəndürgəndək boluxi mumkin. Xunga bu kixinin jawabi kəmtərlikini ipadıləydi əməs, bəlkı bahənə kəsitudü, dəp karayımız.

Bexarətkə karioqanda, bu sahta pəyojəmbərlər hətta Məsihning yara-izilirinimu təhlid kilməkqi boləjan boluximu mumkin? (yənə «Mat.» 24:24, «Mar.» 13:22, «Yh.» 20:25-27ni kərəng).

Məsih dunyaoqa əytiq kelip, səltənitini bərpa қılqandın keyin, pəyojəmbərlərning həq hajiti bolmayıdu, əlwəttə.

«Sanjip əltürülən» padıqining azab-okubətliri wə ularning nətijiləri toqıruluk (13:7-9)

«**Oyoqan, i ķılıq, Mening padıqimoqa, yəni Mening Xerikim boləjan adəmgə karxi qık, — dəydu samawi қoxunlarning Sərdarı boləjan Pərvərdigar; — Padıqını uruwət, қoylar patiparak bolup tarkıtiwilidü; Mən қolumni kiqik peyllarning üstigə qüxürüp turquzımən.**

Zemində xundak əməlgə axuruliduki, — dəydu Pərvərdigar, — üqtin ikki ķismi kırılıp əlidü; biraq üqtin bir ķismi uningda tırık ķalidü. Andin Mən üçinçi ķismini otka kırğızımən, ularnı kümüx tawlıqandək tawlaymən, altun sinaloqandək ularnı sinaymən; ular Mening namimni qakırıp nida kılıdu wə Mən ularoja jawab berimən; Mən: «Bu Mening həlkim» dəymən; ular: «Pərvərdigar meninq Hudayim» — dəydu».

«Zəkəriya»

Tonuxturux

7-ayət bilən kitabning ahırkı kismining yengi bir bəliki baxlinidu. Uning qong temisi Israilning қandaq jazalar bilən Pərvərdigarning mukəddəs կowmi bolux üçün tawlinip eżgərtılıdiqanlıkdır. Ilgiriki bələknı hulasılısak, mundak ixlar jakarlinidu (12:1-13:6): —

- (a) Pərvərdigar Israil wə Yerusaleməqə hujum kilməkqi boləjan dunyawi küqlərdin mudapi pəklididiojanlığı;
- (ə) U қaysı yol bilən düxmənlirini uridiqanlığı;
- (b) Əz həlkigə nusrət қazinidiojan küq-kudrət yətküzidiojanlığı;
- (p) U awwal Muğaddəs Rohining wasitisi bilən ularni towa kılıx yolioqa kirgüzidiojanlığı;
- (t) Ular xu arklılık ezlirinəng əz Məsihini krestləx gunahını bilip yetidiqanlığı;
- (j) Ular қattık towa kılıp həyatka erixidiojanlığı.

İkkinçi bələktə (13:7-14:21) təwəndiki ixlar kərsitilidu: —

- (a) İhlassızlarnı üzüp taxlax, Yerusaleməqə qüxtürüldiojan jaza;
- (ə) Xu jazanıng wasitisi bilən «Hudanıng қaldısı» tawlinidu, zeminning əzi barlık buloqinxlardın paklandurulidu;
- (p) Xundak kılıp, zemin wə həlk Hudanıng padixaḥlığının yər yüzidiki mərkizi wə wakili boluxka layık tazilap paklinidu.

İkkinçi bələk yənə ikki kisimoja belünidu; aldinkı kisim (13:7-9) bexarəttiki ixlarning yəkünidur, keyinki kismida (14-bab) bexarəttiki ixlar təpsiliy eytilidu.

Bexarət «sahta pəyoqəmbər»ning yaloqan yarılıridin həkikiy sanjılən həkikiy padiqioja etidu. U həkikətən «*Dostlirim* (əz həlkining)ning *eyidə yarilinip қaldım*» deyələyti! Ular «*hayatlıknı barlıkça kəltürgüçı*»ni əltürginidə Hudanıng hizmitidə bolduk, dəp oylayıttı; kənglidə Hudadin yırakta bolup, «*kərünməs Hudanıng süriti*»ni tonumay, U Hudani «Atam» degənlikü üçün «kupurluk kıldığ» dəp Uning üstidin xikayət kılqan.

Lekin Israil həlkining əz bexoja sanaksız azab-ökubət qüxürgən xu jinayiti «xapaitim pütkül dunyaqə yətküzülsün» dəp, xundakla Israilning kəlgüsü nijati üçün baxtin ahırojə Huda təripidin baxkurułojanidi. Xunga Məsihning əltürülüxi 12:10-14də Yəhədiy həlkining keyin қattık puxayman kılıdiaojan wə towa kılıdiaojan jinayiti deyilidu; əmma aldimizdiki 13:7də u Hudanıng əzi kılqan ixidur, deyilidu: —«*Oyojan, i kılıq, Mening padiqimoja, yəni Mening Xerikim boləjan adəməq əxarı qılk, — dəydu samawi қoxunlarning Sərdarı boləjan Pərvərdigar*» (7-ayət).

Demək, Məsihning tartən kresttiki azab-ökubətliridə, uni krestligən Yəhədiylər wə Yəhədiy əməslər əzliri bilmigən haldə Hudanıng wasitisi bolup «*Uning jenini gunahını yuyidiojan қurbanlık kılıx*» əməliyəttə Hudanıng aldin'ala bekitkini bolup, U «*Yəxaya*» 53-babta aldin'ala təswirlinidu. Xu yerdə: «*Uni ezixni layık kərgən Pərvərdigardur; U Uni azabka qəmüldürgüzdi*» dəp okuyımız. Dərəwkə, insanning koli bilən «*U huddi boquzlaxka yetiləp mengilojan paklandək boquzlaxka elip mengildi*», lekin insanning barlık bətniyətləki pəkət Hudanıng «*Əz küq-kudriti wə iradisi boyiqə burunla nemə bekitkən bolsa*» xularnı əməlgə axurdi, halas («Ros.» 4:28). Bərəkə, Xəytanning həsəthorluğ wə nəpriti, bax kahinlarning əqlajırana kəhri, Hərod padixaḥlıning kəmsitixi, waliy Pilatusning korkunkaqaklığının həmmisi pəkət Hudanıng pütkül dunyani nijat kərsun dəp aldin'ala bekitkən ixining əməlgə axuruluxidur, halas.

«Zəkəriya»

«**Oyojan, i kiliq!**» degən bu ajayib bexarəttə kiliq adəm süpitidə Hudanıng adalitini bəja kəltürükə qakırılıdu. Pərvərdigarning kiliqi baxka bexarətlərdə — məsilən, «Yər.» 47:6-7, «Əz.» 21:1-17də xundak kərsitilidu. «Kiliq» muxu bexarətlərdə omumən kılıp eytkəndə «ölüm koralı» yaki «Hudanıng jazasining koralı» süpitidə səzlinidu.

Əmdi kiliq kimgə qüxitdu? Uxbu bexarəttə rəzillər yaki ihlassızlarning bexioja əməs, bəlkı pütünləy gunahsız, կüsursiz mukəddəs bir Boloquqi, Pərvərdigar oğlı əng yekin munasiwətə turoquqining bexioja qüxitdu! Bu nemidegən qongkur bir sir-hə! Baxka yərlərdimə bu ajayib tema üstidə kəp tohtaldı; Məsih Hudanıng kozisi bolup, Əzining toluq ihtiyyarı bilən yoldın azojan dunyani kütkuzux üçün, gunahkarlarning kəqürüm kılıniplə kalmayı, bəlkı mənggü həyatka erixi üçün ... **U bizning asiyliklirimiz tüpəylidin yarilandı** (yaki «sanjildi»), **U bizning gunahlırimiz üçün zəhimləndi**» wə **ta elüxkə կədər «xarab հագուստ» tekkəndək Əzining jenini tutup bərdi**.

Kiliq «Mening padıqım»oja կərxi qikidu. Pərvərdigar Əzi «İsrailning padıqisi»dur — lekin U hərdaim muxu ix wə uningdiki munasiwətə Məsihning süpitidə ix kəridü. Biz yüksəkida bu tema toqrluluq səzləxtük; məsilən, «Əzakiyal» 34-babta U «İsrailni Mən Əzüm kelip bakımən», xundaqla ularni «izdəymən», «kutkuzimən», «kükləndürimən» wə «sakaytimən» degəndən keyin U: «**Mən ularning üstigə bir Padıqi, yəni կulum Dawutni tikləyən; U ularni bekip, ularqa padıqi bolidu**» dəydi. Muxu yerdə, xübhəsizki, «**Mening կulum Dawut**» həkikiy Dawut, yəni «ulusluq Dawuttin bolojan, ezipin ulusluq əwlədi» Məsihni kəsitudu.

Pərvərdigar wə **«Uning padıqisi»**ning otturisida bolojan xu birdinbir pəwəkəl'addə munasiwət **«Mening Xerikim bolojan adəm»** degən səzdir eniç kərənidü. Ibraniy tilida «xerik» degən bu səz muxu ayəttin baxka pəkət «Lawiyalar»da tepilidü; xu yerdə u «dost», «yekin adəm», «köxna» degən mənilərdə ixtilidü (məsilən, «Law.» 25:15). Bu ibarining Məsihдин baxka birsini kərsitixi kət'iy mumkin əməs. Padıqi mədikar yaki yallanma padıqidək bolojan bolsa, Huda hərgiz undak ibarə bilən uni qakırmayıtti.

Xunga bu səz Məsihning Hudalıq tabiiitidə bolqanlığını eniç kərsitidü. Məsih Əysa Əzi toqrluluq «Yahxi Padıqidurmən» degəndə muxu bexarətni (xundaqla baxka oxhaydiqan bexarətlərinim) kezdə tutkan bolsa kerək; xu qəoşdimə U: «**Mən wə Ata əslidinla birdurmız**» dewidi, Yəhudiylar uni qalma-kesək kilməkqı boldı («Yh.» 10:30).

Padıqi urulixi bilən pada tarkəp ketidü: —

«Padıqini uruwət, կոյլար patiparak bolup tarkitiwetiliđi; mən kolumni kiqik peillarning üstigə qüxürüp turoquzimən». Hərkəndək pada padıqisiz bolsa apətkə yüzlində, əlwəttə. Əmdi bexarəttə eytilojan «pada» kimlər bolidu?

Kərsitilgən pada bolsa, «Yahxi Padıqi» bekix üçün bekitilgən Yəhudiylər həlkə boluxi kerək (11:11-14də deyilgəndək); ular jahillili üçün xu yerdə yənə «**boquzlaxka bekitilgən pada**» deyildidü.

Məsih Əysa bu bexarətning Əz muhlislirida əməlgə axurulqanlığını kərsitip ularoja mundak eytkən: «**Bügün keçə silər həmminglar menin tüpəylimdin tandurulup putlixisilər, qünki mukəddəs yazmilarda: —«Mən padıqini uruwetimən, padidiki կոյլար patiparak bolup tarkitiwetiliđi»** deyilgən» («Mat.» 26:31). Məsih «urulqan»din keyin, muhlisliri tawlinix jərya nini bexidin etküzüxi kerək. Təwəndə buning üstidə yəna tohitilimiz.

«Zəkəriya»

Bexarətning Rəbning muhlisliri Əz yenidin tarkitilixtin baxlaş qong əməlgə axuruluxi Məsih krestləngəndin keyin: «... **kəlgüsədə bolidiojan əmirning həlkı**», yəni rimliklər kelip «**xəhər bilən mukəddəs ibadəthanini gumran ķildi**» degən ix bilən boldı («Dan.» 9:26). Xuning bilən Yəhudiylərin həlkining yər yüzidiki barlıq əllər arısında «tarkitilix» jəryani baxlandı. Gərqə bugün Yəhudiylarning «İsrailiyə» degən əz wətinə bolğını bilən, ularning kəpinqisi tehi pütkül dunyoşa tarkalma hələttə turmakta.

Gərqə Hudanıng xu dəhəxətlik jazası həlkning bəxiqə qüxicidən bolsimu, kiqik bir «kəldi»si yənilə Uning oqəmhorluğının obyekti bolidu. Bu ix: «**Mən ķolumni kiqik peillarning üstigə qüxürüp turoquzimən**» degən söz bilən ipadilinidu.

«**Kiçik peillard**», yəni «əzini təwən tutidiqan»lar ibraniy tilida «kiqiklər» degən söz bilən ipadilinidu; muxu ayətə 11:7dimu tiləqə elinojan «**pada arisidiki miskin məminlər**», yəni həlk arisidiki namrat, həkkənəyi, baxkilar təripidin bozək ķilindiojan kixılerni kərsətsə kerək.

Ibraniy tilida birsining əz ķolini məlum kixinining «**üstigə qüxürüp turoquzux**» i degən ibarə birhil jazalaxni bildüridu; Məsilən: «Amos» 1:8də, «**Mən... Ekron xəhirigə karxi kol ketürimən**», yaki «Zəb.» 81:14də «**Ularning düxmənlirini tezla egildürər idim, ķolumni rəkiblirigə burap basar idim**». Həlbuki, muxu yərdə mənisi ijabiy jəhəttə bolsa kerək; qunki nətijisi «Hudanıng ķaldısı»ning nijati bolidu (gərqə xu nijat tawlinix yaki «tərbiyilik jazalax»tiki azab-əkubətlər arkılık bolsimu). Məzkur ibarə Yəxaya pəyojəmbər («Yəx.» 1:25də) Yerusalemning tawlinixi bilən Pərvərdigar təripidin ularoja xapaət kərsitilidiojanlığı ipadilinidu. Xunga, pütün 7-ayətni hulasılısak: —

- (a) Pərvərdigarning padığısı həlkning gunahı tüpəylidin urulidu;
- (ə) Nətjidə, həlkning kəp kışmining bəxiqə «tarkitilix apiti» qüxidu;
- (b) Lekin Pərvərdigar padisidin kiqik «kəldi»ni, yəni Əz səziga kulak salidiojan məminlərni rəhİMdilliK bilən əsləp ularni apət iqida қoqdaydu (11:11ni kerüng).

Məsih satğunluq ķilindiojan kəqtə muhlislirioqa: «**Bügün keqə silər həmminglar Mening tüpəylimdin tandurulup putlixisilər, qunki mukəddas yazmilarda:**

«**Mən padığını uruwetimən, padidiki köylər patiparak bolup tarkitiwetilidu**» deyilgən. Lekin Mən tirilgəndin keyin **Galiliyəgə silərdin burun barımən**» («Mat.» 26:31-32, «Mar.» 14:27) dəp eytən səzlərigə kaytidin karisak, Zəkəriyaning bəxarət səzlərini səl ezbərkənlilikini kerimiz; U Hudanıng sezinə «Mən padığını uruwetimən» dəp, Əzinin kurbanlıq ķilinixinining Hudanıng kəlojan ixi ikənlikini təktitləydi. Gərqə u ularning xuning bilən Əzidin tenip kətkənlilikini aldın'ala bilən bolsimu, U yənilə ularoja: «**Lekin mən tirilgəndin keyin Galiliyəgə silərdin burun barımən**» degən səzləri bilən, elüp tirilgəndin keyin silərdin waz kəqməyman, əksiqə silərdin yənə həwər alımən, dəydu; demək, U «**Mən ķolumni kiqik peillarning üstigə qüxürüp turoquzimən**» degən wədisidə turdi.

8-9-ayətlərgə kəlsək: —

«**Zeminda xundak əməlgə axuruliduki, — dəydu Pərvərdigar, — üqtin ikki kismi kırılıp oludu; birək üqtin bir kismi uningda tırık ķalıdu.** Andin mən üqinqi kışmini otka kərgüzimən, ularni kümük tawlioqandək tawlaymən, altun sinaloqandək ularni sinaymən; ular Mening namimni qaķırıp nida ķılıdu wə Mən ularoja jawab berimən; Mən: «**Bu Mening həlkim**» dəymən; ular: «**Pərvərdigar Mening Hudayim**» — dəydu».

«Zəkəriya»

Hudanıng həküm-jazalırıda «üqtin bir kisi»ning kütkuzulup andin yənə tawlinixi birnəqqə yərlərdə kərülidu — məsilən, «Əz.» 5:12də, Israıl həlkı üç kisi möbələnidü: — «Xəhərdikilərdin üqtin bir kisi waba kesili bilən elidü həmdə aranglarda bolidioğan aqarlılıktın bexini yəydi; üqtin bir kisi epqerünglarda kılıqlınıdu; wə Mən üqtin bir kismini hər tərəptin qıkkən xamaloja soriwetimən, andin bir kılıqni qılapṭın suçurup ularni kooqlaymən». (Yəx.» 6:13də bolsa, həlkinqə pəkət ondin bir kisi mining Hudanıng uluq taw lax jazasidin etidioğanlıkı kərsitlidü.

Hudanıng həlkı tawlinidioğan waktida «zemində bolidioğanlıkı» təkitlinidü: «**Zemində xundak əməlgə axuruliduki, — dəydu Pərvərdigar, — uningda** (ibraniy tilidə käytılınidü) **üqtin ikki kisi kırılıp elidü.**»

Hudanıng bu jazasining ijrə kılınlı xəryani ular Məsihni qətkə kakkaşandan keyin miladiyədin keyinki 70-yili dəl xu «zemində» baxlinip, yənə xu yərdə ahirkı zamanda ahirlıxitdu.

Yəhudiy həlkinqə İkkinçi Dünya Uruxidin burun tartıkan azab-okubətləri sanaksızdır. Uruxtin keyin Pələstin zeminini igiliyi bilən ular xu azab-okubətlərdin aram tapkını bilən, xu azab-okubətlər yənilə **«Yakupning azab-okubat künü»** bilən əwjigə qıkıdu («Yər.» 30:7); u qaoqda ular «zemində turoqanda», həlkinqə taw lax üçün Huda təyyarlıqan «ot» Zionda yekılıdu, humdan Yerusalemda tutaxturuludu («Yəx.» 31:9).

Üqtin ikki kisi üzüp taxlinixi bilən Hudanıng həlkı hərgiz mutlak yokitiwetilməydi; hərdaim «üqtin biri» yaki «ondin biri» «mukəddəs nəsil» boluxka қalidu («Yəx.» 6:13); ular arkılık Hudanıng Israıl barlıq əllərgə bəht-bərikət bolsun degən uluq muddia-məksətlərini mənzilgə yətküzidü. U ularo: «**Mən seni tarkitiwətkən əllərning həmmisini tūgəxtürsəmmə, lekin seni pütünləy tūgəxtürməymən; pəkət üstüngdin həküm qıkırıp təribiyə-sawak berimən**» dəydi («Yər.» 30:11, 46:28).

Xuning bilən «Hudanıng қaldısı» sinilip tawlinidü; bu ixning pəlligə yetixi ularning əng ahirida ajayıb kütuluxidin ilgirirəkla bolsa kerək. Xu qaoqda Huda: «**Ularnı kümüx tawlıqandək tawlaydu, altun sinioqandək ularni sinaydu.**» Malaki pəyəqəmbər eytkəndək: «**U tawlıquqining oti, kırqining akartıqı xoltisidək bolidü; U kümüxnı tawlıquqı həm erioqdiyuqıdək tawlap oltridu... ularni altun-kümüxnı tawlıqandək tawlaydu; xuning bilən ular Pərvərdigar ola həkkaniylikta boləjan қurbanlıq-hədiyəni sunidu....**» («Mal.» 3:2-4; «Zəb.» 66:10-12nimü kerüng).

Ular Daniyal pəyəqəmbərnin üç dostidək «**dəhəxətlilik yalkunlap turoqan humdan**»da turup: «**Mening namımmi qakırıp nida kılıdu wə Mən ularo jawab berimən; Mən: «Bu Mening həlkim» dəymən; ular: «Pərvərdigar mening Hudayım» — dəydu**» («Yər.» 32:38-42, «Əz.» 37:23-28 wə Təwrattiki baxxa bexarətlərnimü kerüng; bu bexarət yənə «ularning yəküni»dur).

Xu kün baldur kelidü: —

«**Huxallıqtın towlanglar, i asmanlar; i yər-zemin, xadlan;**

Nahxılnı yangritınglar, i taqlar;

Qunkı Pərvərdigar Əz həlkigə təsəlli bərdi,

Əzinin har boləjan pekir-məminlirigə rəhİM kılıdu» («Yəx.» 49:13).

«Zəkəriya»

14-bab — Xərəplik ahirət; Pərvərdigarning küni, Pərvərdigarning padixahlıki

Bu babning awwalkı aytları 13-babtiki 7-9-ayətlərning təpsilatlarını aqidi, xundakla 12-babtiki bexarəttə eytılıqan ixlarning baxlanıqan waktiqa, yəni Hudanıg İsrailni jazalax yolda əllərning koxunlirining Yerusalemni mühasirigə elixiqa yol koyqan waktiqa kəytiidü. 14-babta muxu koxunlarning ḥalak bolidoqanlığı ez kezi bilən kərgən guwahqılar təswirligindək nahayıti təpsiliy aldin'ala eytılıdu.

Təwərəttiki kəp bexarətlərdə məlum bir wəkənəng akiwiti aldin'ala eytiloqandin keyin xu wəkənəng təpsilatlısı kəprək bayan kılınidu; muxu yərdimini xundak elinidu.

İsrailning 14-babta eytiloqan xu jiddiy krizisi oqa səpsilip қaraxtin awwal, krizisning arkà kөrүнүүсидикى birnəqqə əhwalqa karayli; —

(a) 12-14-bablardın enikki, Yəhudiylər həlki qayıtidin Kanaan zemini, xundakla Yerusalem xəhərinə igilgənədi. Təwrattiki baxışka bexarətlər wə bu bexarətninq əzığə asasən, qaytkanlıarning kəp kismi etikadsız halda zeminoğa qayıtkan. Təwrattiki baxışka bexarətlərgə qarıqandımu, ahırkı zamanlarqa kəlgəndə, Yəhudiylər həlki zemində turuwatkan wə zeminoğa qaytmioğan, tehiqə dunyaning qət-qətlirigə tarkitiləşən ikki hil haləttə bolidu.

(a) Rabbimiz yər yüzida hizmat etəwatkan qaoqda Yəhudiylər həlkining kəp kismi xundak, tarkitilojan ḥaləttə կalojanidi; zeminning əzidə turuwatkanlar bolsa mustəkil əməs, bəlkı «yat əllərning tətinqi imperiyası»ning həkümranlıki astida turattı (xu imperiyəning təpsilatlarını qüixinix üçün «Daniyal» 7-babtiki bexarətni kerüng). Xu qaoqda «yat əllərning tətinqi imperiyası» «Rim imperiyası» əndizisidə idi. «Daniyal» 7-babtiki bexarətkə asasən, xu imperiya ahirki məzgilidə «dajjalning imperiyası» bolidu. Israil kəytidin zemində hazırlıq oħxax mustəkil tursimu, ular ahir berip yənə xu imperiyəning həkümranlıqining (yəni, dajjalning) harlaxlırlı astida tursa kerək.

(b) Gərəqə (məzkar bexarət wə Təwrattiki baxka bexarətlər boyiqə) Israil zemində birkədə ronaq tapşan bolsimu (məsilən, Yerusalem xəhiri puhta küruloqan), muxu 14-babta təswirləngini boyiqə ular uqrayıdioqan hujum wə қorxaw bolsa Israilning pütkül tarihida əng wahxətlik wə zulmətlik wəkə bolıdu.

Baxka bexaratlarni tooqra qüxəngən bolsak, Israil xu wakitta allıqaqan dəjjal (Məsihning rəkibi) bilən əhdilixip uningçə bekindi bolidu. Məsihning xu sezi xu qaçda əməlgə axurulmuş bolidu: «**Mən atamning nami bilən kəlgənman, əmma silər Meni köbul kilməsilsər. Həlbuki, baxka birsi ez nami bilən kəlsə, silə uni köbul kilisilər**» («Yh.,» 5:43; «Yəx.,» 28:14-22nimü körüng). Dəjjalning ruhsiti wə kollaxliri bilən ular üçinqi bir ibadəthanini kuridu.

(p) Əmma dəjjal yaloqanlılıqka wə bid'atlıkkə asaslanıqan ezining xu sahta əhdisidə turmaydu. Yer yüzidiki barlıq həlkni əzığa ibadət kildurux üçün u Yəhudiylarning xu ibadəthanidiki ibaditini tohit tip, uni eziningki kılıdu («Dan.» 9:27, 11:31, «Mat.» 24:15ni körung). Həlkning bəziləri, xübhisizki, xu ixka kat'iy karxlıq bildürudu; dəjjal (ezidin ilgiri kəlgən birnəqqə mustəbitlərgə ohxax) Yəhudiyların halğını pütürləy yokitixkə niyat baqlaydu. Yerusaleməqə hujum kılıx niyiti bilən barlıq əllərning koxunlarını «Hərmageddon»da yığdıdu: «**Ular: — «Yürüngələr, ularنى millət qataridin yok kılaylı! Israilning nami ikkinqi tiləqə elinmisun!» — deməkə**» («Zəb.» 83:4 «Wəh.» 16:16).

«Zəkəriya»

(t) Muxu koxunlarning dəhxətlikli allığaçan 12-babta ayan kılındı. Ular zeminni ayaq astı kılıp barlıq ərəfəni tarmar kılındı. Ahir berip Yerusalemənə hujum kılıxka kırıdı: —

«**Mana, Pərvərdigar oja has kün kelidu; u kün arangdin mal-mülküng bulang-talang kılınip belüxüwelini.** Mən barlıq əllərni Yerusalemənə jəng kılıxka yiçimən; xəhər ixojal kılındı, əylər bulang-talang kılınip, kiz-ayallar ayaq astı kılındı; xəhərning yerimi əsirgə qüxüp sürgün kılındı; tirk ələqan həlk xəhərdin elip ketilməydi» (1-2-ayət).

Xunga xəhər ixojal kılınip halioqanqa bulang-talang kılındı. Ixojal kılıqanqa koxunning yawuzlukını tiləqə elixning hajiti yok. Xəhərdikilərning yerimi əsirgə qüxüp sürgün kılındı. Karioqanda düxmənning kəndaktır rəzil bir niyiti bilən azraq bir kışmini qaldurıdı. Yərəmiya pəyojəmbər xu künü tooqlurul: «**Ayhə, xu kün dəhxətliktur! Uningoja həqkəndək kün ohximaydu; u Yakupning azab-əkubət künidurlu;**» dəp pəryad kətüründü («Yər.» 30-bab).

Həlbuki, bəxərət boyiqə u kün «dəjjalning künü» əməs, bəlkı «**Pərvərdigar oja has bir kün**» — yəni U Əzinin yollarının toqrlılığı wə həkkaniyilikini həywət bilən ispatlaşka, düxmənlərini aqduruxka wə Əz həlkini nijatka erixtürükə bekitkən künidir. Bu dəhxətlik azab-əkubətlər iqidə Israil Pərvərdigar oja kattık nida kılıqanqa, 12:10də eytiləndən Əz Məsihımızın sanıp eltürdük, deyən wəhiyini köbul kılındı, dəp ixinimiz. Dəl xu waqıtta Israil «**kəytidin tuoqlulu**».

«**Andin Pərvərdigar qıkıp xu əllər bilən uruxidu; U Uning jəng kılıqan künidikidək uruxidu**» (3-ayət).

Təwrat tarihida Huda həlkə üçün kəp kətim jəng kılıqan; məsilən «Yəx.» 10:14də «**Xundak bir kün ilgiri bolup bəkməqan wə keyinmu bolup bəkmidi; qünki Pərvərdigar Israil üçün jəng kıldı**» dəp okuyımız. Əmma «jəng kılıqan künidikidək» deyən ibarə bəlkim Pərvərdigar Israilni Misirdin kütkəzəqan künini kərsitidir. Israil kütkəzəqan künü: «**Pərvərdigar jəngqidur, Yəhəwəh Uning namidur**» dəp küt kəyildi («Mis.» 14-15-bab).

Xu künü ularnı kütkəzəqan təyiksiz ayan boləqan zat Məsih Əysadin baxka həqkim əməstür. Bu karamət ix kılıxka muwapik Uning namları «Yəx.» 9:6diki bəxərət boyiqə «Əl-Gibbor», yəni «**Küp-Kudrətlik Huda**» yaki «palwan Huda»ni ez iqigə alıdu. Məsih xu süpitidə kəlgəndə: —

«**Uning putliri xu kün Yerusalemning xərkjy təripining əng aldi boləqan Zəytun teoında turidu; xuning bilən Zəytun teoqi otturidin xərk wə qərb tərəpkə yerildi; zor yoqan bir jiloşa payda bolidu; taqning yerimi ximal tərəpkə, yerimi jənub tərəpkə yətkilidu**» (4-ayət).

Hudanıng «putliri» yoktur, əmma Məsihningki bar, əlwəttə.

«**Zəytun teoqi**»ning Israilning tarihidiki kep muhüm wəkələr wə krizislər bilən ziq munasiwi bardur. Əzakiyal pəyojəmbər Dawutning padixaḥlıq tahtı tehi aqdurulmasın wə «**yat əllərning wəkti**» baxlanmastınla Pərvərdigarning julası dəl muxu taqdın kətürülüp Israil zeminindən ayrılojinini kərdi («Əz.» 11:23).

Əzi «**Hudanıng xan-xəripi boləqan**», Rəbbimiz Əysa Məsih Israil həlkidin qətkə kəkili, eltürülüp wə tirilgəndin keyin dunyadın, xundakla Israil zeminindən ayrılip kətkəndə u dəl muxu taqdın kətürülgən: «**Wə u ularnı Bəyt-Aniya yezisiojqə** (Bəyt-Aniya Zəytun teoında idi) **baxlap bardı wə kollırını kətürüp ularnı bərikətlidi. Wə xundak boldiki, ularnı bərikətligəndə U ulardin ayrılip asmanoja kətürüldi**» («Luka» 24:50-51). Əysanın Israildən xundak ayrılxı bilən ularning Babilə 70 yil sürgün boləqan azablıq məzgilidin tehimu uzun wə tehimu azablıq bir məzgil baxlandı.

Miladiyədin altə yüz yil burun Əzakiyal pəyojəmbər Pərvərdigarning julasining dəl u kətkən yenülüxtin kəytiq kəlidioqinini aldin'la kərdi: «**Mana, Israildin xundak ayrılxı bilən ularning Babilə 70 yil sürgün boləqan azablıq məzgilidin tehimu uzun wə tehimu azablıq bir məzgil baxlandı**».

«Zəkəriya»

xəripi bilən yorutuldi» («Əz.» 43:2). Bu bexarət bolsa simwollik xəklidə dəl Məsih Əysanıng dunyaşa qayıtip kelixi tooqruluk idi. Qünki Rəbbimiz muhlislardin Zəytun teoqidə ayrıloqanda pərixtilər ularoqa: — **«Əy Galiliyəliklər, nemixkə ərə turoqininqarqə asmanoja қarap käldinglar? Ərxə kətürülgən xu Əysə silər Uning asmanoja қandak kətürülgənlilikini kərgən bolsanglar, yənə xu ҳaldə qayıtip kelidu»** — dedi («Ros.» 1:11). **«Yənə xu ҳaldə»** bolsa pəkət insaniy tenidə asmandinla əməs, bəlkı yənə: —

- (a) kəysi jaydin kətkən bolsa dəl xu yərgə qayıtip kelidu;
- (ə) **«bulutlar bilən»** (yəni pərixtilər wə mukəddəs bəndiliri bilən billə) qayıtip kelidu («Mat.» 24:30, 26:64, «1Tes.» 4:17, «Ibr.» 12:1, «Wəh.» 1:7).

Məsihning üstigə qüixüi bilənla Zəytun teoqi «otturidin xərk wə oqərb tərəpkə yerildi; zor yooqan bir jiloja pəyda bolidu; taqning yerimi ximal tərəpkə, yerimi janub tərəpkə yetkilidi». Geologlar Zəytun Taqning otturisidiki xərkətin-oqərbkə sozuloğan bir «yər posti üzülmisi»ni tapşan. U «Pərvərdigarning künü»də yerlixni kütməktə.

Yerusalem dikilər **«jiloja bilən»** kəqidu: —

«Wə silər Mening taqlirimning dəl muxu jilojsı bilən қaqisılər; qünki taoqlarning jilojsı Azəlgiqə baridu; silər Yəhuda padixahı Uzzianing künliridə bolovan yər təwrəxtə қaqkininglardək қaqisılər. Andin Pərvərdigar Hudayim kelidu; həmdə sən bilən barlıq «mukəddəs bolouqıclar»mu kelidu!» (5-ayət).

«Padixahı Uzzianing künliridə bolovan yər təwrəx» («Amos» 1:1də tiloja elinidu («Amos» 1:2dimi bexarət kılinoğan). Bu ix Zəkəriya pəyəqəmbərnin dəwridin ikki yüz yil burun bolojını bilən halayıkka intayın körkənqlük təsir käldurojanlıq enik turidu.

«Azəl»ning kəyərdiliyi hazırlanqə bizgə naməlum. Həzirki əhwalda, Yerusalemın xərkəkə əqəq mumkin əməs; **«Kidron jilojsı»** wə intayın tik bolovan Zəytun teoqining ezi muxundak «əqəq yoli»ni tosuwalidu.

Muxu yərdə **«mukəddəs bolouqıclar»** degənlər barlıq kerub-pərixtilər wə bəlkim elümdin tirlənən Hudanıng mukəddəs bəndilirini kərsitudu («1Tes.» 4-bab, «Yəh.» 14-15, «1Kor.» 6:2-3, 15:51-57ni körüng).

(Bəzi alımlar Israilning towa kılıx wəkəti (12:4-13:12) muxu pəyəttə bolidu, dəp əkaraydu. 12-bab üstidə tohtalojinimizdə kərsətən sawablər üçün biz bu ixni Məsihning op'oquq ayan boluxidin ilgiri boluxi kerək, dəp əkaraymiz).

Məsihning Israilni kooʃdaydiojan birinqi ixi atlıq düxmənlərni uruxi bolidu **«həmmə atlarnı sarasımığə, atılıklärni saranglılkə qüxürimən»** (12:4). Andin u piyadə əskərlərni 14:12də təswirləngən waba bilən uridu. Israillar ezlirj jəng kılıxka küqləndürülidu: **«Ularning arisidiki ələngxip қalojanlarınu xu künü Dawuttək palwan bolidu; Dawut jəmati bolsa Hudadək, yəni ularning alidiki Pərvərdigarning pərixtisidək küqlük bolidu»** (12:8).

Israilning Məsihning eltürülüxi tüpəylidin bolovan towa kılıxtiki azabliri Mukəddəs Roħning ixligen əməli bolidu; xunga xu towa kılıxtiki azablar xübhisizki, dunyaning qət-qətlirigə tarkitilojanlar oqırimu yeyiloğan bolidu, dəp əkaraymiz.

6-7-ayətkə ətəyli: —

«Xu künü xundak boliduki, nur tohtap ələkə; parlak yultuzlarmu ərəngəpələk xələfə ketidu; biraq u Pərvərdigaroja məlum bolovan alahidə bir kün, ya keqə ya kündüz bolmayıdu; xundak əmələkə axuruliduki, kəq kərgəndə, ələm yorutulidu».

6-ayəttə kərsitligəndək, Məsihning dunyaşa qayıtip kelixidin səl ilgirila asmandiki yoruklar ərəngəpələk xələfə bolidu. Bu ix Təwrat wə İnjildiki birnəqqə bexarətlərdə tiloja elinidu: —

«Zəkəriya»

«Kuyax həm ay қarangoqlıxit ketidu, yultuzlar eż julasını қayturuwalidu» («Yoel» 3:15), «Ay uyatlıqta қalidu; kün hijil bolup kərünməydi; qünki samawi қoxunlarning Sərdarı bolğan Pərwərdigar Zion teoğıda padixahlıq қılıdu; Uning xan-xəripi eż aksakallırı aldida parlaydul» («Yəx.» 24:23), «Asmandiki yultuzlar wə yultuz türkümleri nurini bərməydi; kuyax bolsa qıçıqla қarangoqlıxitdu, aymu həq yorumaydu» (Yəx.» 13:10).

«Əmdı xu künldə, xu azab-okubət etüp kətkən һaman, kuyax қariyidu, ay yoruklukını bərməydi, yultuzlar asmandın tekülpü qüxitdu, asmandiki küqlər lərzigə kelidu» («Mar.» 13:4, 25).

Məsih kəlgən xu kün «Pərwərdigar ola məlum bolğan alahıda bir kün» bolidu — demək, dunya tarihidiki barlıq künldən pütünlay baxkıqə bolidu: «uningqa həqkəndək kün ohximaydu» («Yər.» 30:7). Rəbbimiz Əzzi xu kün toqqruluk elümü aldida mundak degen: — «Ləkin xu künü yaki wakıt-saitining həwirini bolsa, həqkim bilməydu — hətta ərxtiki pərixtılərmə bilməydu, Ooqlı bilməydu, uni pəkət Atila bilidu» («Mar.» 13:32).

Xu künü «ya keqə ya kündüz bolmaydu» deyilidu.

Bizningqa «kündüz bolmaydu», qünki kuyax, ay wə yultuzlarning nuri bolmayıdu; həm «keqimu bolmaydu» — (demək, keqidiki қarangoqluk bolmayıdu); qünki Rəb Məsihning xan-xəripinin julası, xundakla minglioğan perixtilər wə mükəddəs bəndiliridə əks etidioğan Rəbbining nurumu bar bolidu: «Xundak əməlgə axuruliduki, kəq kirgəndə aləm yorutulidu».

Bəzi alimlarning pikriqə bu «kəqlik nur» Məsihning ming yillik həkümranlığının ahirlojıqə dawamlixidu, deyilidu. Demək, xu künldə keqidə kündüzgə ohxax yorukluk bolidu. Hudoşa nisbətən «ming yil» pəkət «bir kün» bolidu (Injil, «2Pet.» 3:8, «Wəhiy» 20-babni kerüng). Biz bu pikirgə mayilmiz. Həq bolmioğanda, Məsihning «ming yillik» həkümranlığı baxlanıjan waktida: «Pərwərdigar Əz həlkining jarahitini tangidioğan, yəni ularning əmək yarısını sakəytikan xu künidə, ay xolisi kuyax nuridək, wə kuyax nuri bolsa yəttə həssə kığıllük bolidu, yəni yəttə kündiki nuroqa barawər bolidu» — wə bəlkim səltənitinining keyinkı künliridimu xundağ boluximu mumkin («Yəx.» 30:26).

Bu parlak jismaniylı nur «Hudanıng қaldısı»ning əyni qaqdiki rohiy əhalitini əks attürirdi.

Bu parlak künning əharpa künidə «kəq kirgəndə» — demək, Yəhudiy həlkə üçün əng қarangoqluk wə dərd-ələmlik pəyyətə «aləm yorutulidu»; yəni «Namidin əymindioğan silər üçün, ənənələrda xipa-dərman elip kelidioğan, həkkənaliylikni qaqidioğan Kuyax ornidin turidu» («Mal.» 4:4) — xu qaqında dərvəkə məoşpirət wə mənggülükhəyatın nuri bilən «aləm yorutulidu».

«Ornungdin tur, nur qaql! (i Israill!) qünki nurung yetip kəldi, Pərwərdigarning xan-xəripi üstüngdə kətürüldil» («Yəx.» 60:1).

«Xu kün»ning kəp ajayıb nətijiliri bu bəbətiki қaloğan ayətlərdə bayan kılınıdu: —

(1) Məsihning kelixi bilən yüz bərgən yər təwrəx wə bəlkim baxka təbiyi hədisilər bilən Pələstin zeminidə, jümlidin Yerusalemning əhalitidə qong əzgirixlər pəyda bolidu. Bu jismaniylı əzgirixlər baxka bexarətlərdə kəstilidu: —

«Qong əkərinqılıq bolğan, munarlar ərülən xu kün, hərbir uluq taoğda wə hərbir egiz dəngdə bolsa, ənənələr wə eriklər bolidu» («Yəx.» 30:25).

Yerusalemda: «Ahir zamanlarda, Pərwərdigarning əyi jay laxşan taoq taoqlarning bəxi bolup bəkitiliidu, u həmmə taoq-dəngdin üstün kılıp kətürülidu» («Yəx.» 2:2).

«Zəkəriya»

8-ayət: — «Xu küni xundaq boliduki, həyatlıq suliri Yerusalemədin ekip qıkıdu; ularning yerimi xərkəy dengizoja, yerimi oqrəbiy dengizoja қarap akıdu; yazda wə kıxta xundaq bolidu».

Bu ayəttə «xərkəy dengiz» «Əlük Dengiz»ni, «oqrəbiy dengiz» «Ottura Dengiz»ni kərsitidü. Muxu ix «Yoel» degən kitabtimu kərsitilidü: — «...Yəhudadiki barlıq erik-əstənglərdə lik su akıdu; həm Pərvərdigarning əydiñ bir bulaq qıkıdu, Xittim jilojsini suojiridu» («Yoel» 3:18) («Xittim jilojsi» Yerusalemning xərkəy təripidə bolup, l'ordan jilojsioja tutuxidu — «Qəl.» 25:1ni kerüng. «Xittim» bəlkı akatsyə dərəhlirini kərsitidü; bu dərəhlər pəkət қaojirak rayonlarda esidü).

Əzakiyal pəyəqəmbərmu bu ixlər tooqrisida (bolupmu xərkəq қarap akidiojan dərya toqıruluk) 47:1-12də sezləydu. «Əz.» 47:12də «Dərya boyida, u wə bu ketida, ozuk bolidiojan hərhil dərəhlər esidü. Əlarning yopurmaklıri solaxmaydu, ular mewisiz kalmayıdu; ular hər ayda mewiləydu; qünki uni suojiridiojan sular mukəddəs jaydin qıkıdu; əlarning mewisi ozuk, əlarning yopurmaklıri dora-dərmanlar bolidu» deyilidü. Uning bu bexariti boyiqə dərya «Əlük dengizdiki sularni sakəytidu» wə xuning bilən beliklər uningda kepiyidü. Okurmənlər biliduki, «Əlük Dengiz» dərwəkə ismi jismioja tolimu layik, qünki uningda bügüngiçə həqkandak janlıq yoktur.

«Zəbur» 46-küydimu «Zəkəriya»diki ahirki bablarda eytiloqan wəkələr təswirlinidü. Zəburning müallipi kerünüxtə kalğısidiki xərəplik Yerusaleməqa қarap: «Hudanıñ xəhiriñi, yəni Həmmidin Aliy Boloquqi makanlaxqan mukəddəs jayni, hursən kılıdiojan ekinliri xahliojan bir dərya bardur» dəydu. Muxu küçüning bexida pütkül yər yüzü astın-üstün kılindiojan əhəwal süpətlənidü: «Xunga yər ərülüp, təoqlar қomurulup dengiz təglirigə qüxüp kətsimu, uning dolğunlari xawqunlinip қaynam bolsimu, ərkəxləri bilən təoqlar silkinip kətsimu, korkmaymiz» («Zəbur» 46-küyidin). Kəriqanda, məzkur dərya bu qong apət iqidə pəyda bolidü.

Erəm baqıqisi toqıruluk: «Baqını suojirixkə Erəmdin bir dərya ekip qıktı; andin bəlünüp, tət ekin boldı» deyilidü («Yar.» 2:10). Kəriqanda, bu bərikətlilik əldimki sular hazır Yerusaleməqa yetkilip, «Hudanıñ xəhiriñi hursən kılıp», yər yüzidiki baxka jaylarnı suoqurup munbat kılıdiojan bolidü.

(2) Bujismani bəht-bərikətlər yər yüzidiki rohiy əhalətni əks attüridü. Hudanıñ xapaiti wə nijati Yerusalemədin ekip barlıq əllərni bərikətləydi.

Məsihədə mənggülüq həyatka erikxənlərinin həmmisi muxu bəht-bərikətlərdin hazır həzurlinidü. Ular üçün Məsihədə hazırlı: «Pərvərdigar Əzi bizgə xan-xərəplik bolovan, dəryalar, kəng əstənglər ekip turidiojan bir jay bolidu» («Yəx.» 33:21). «Yengi asman, yengi zemin» rosul Yuhannanıq axkarılanqanda u mundaq dəydu: — «U manga hrustaldək parkırak həyatlıq süyi ekiwatqan dəryani kərsətti. Dərya Hudanıñ wə Қozining təhtidin qıkqan ...» («Wəh.» 22:1). Rohiy dəryanıq mənbəsi Hudanıñ Əzi, əlwətə. Kimdə mənggülüq həyat bar bolsa, xu dərya uningdin ekip qıkıdu. Məsih əysə xundaq wədə kılıqan: «Kimdəkim ussisa, Mening yenimoja kelip iqsun! Manga etikad kılıquqı kixining mukəddəs yazmilarda eytiloqnidək, uning iq-baqoqridin həyatlıq süyining dəryalırı ekip qıkıdu!» («Yh.» 7:37).

«Hudanıñ dərya-erikləri suoja toloqandur» («Zəb.» 65:9). Əzakiyal dəryani oqayıbanə kərünüxtə kerüp: «(Dərya) mən etəlməydiqan dərya bolup qıktı; qünki sular ərləp kətti; uningda su üzgili bolatti, u etkili bolmaydiojan dərya bolup qıktı» dəydu («Əz.» 47:5).

Məsihinq «ming yillik» saltənitining bexida xu rohiy dərya pütkül yər yüzigə ekixi bilən «Huddi sular dengizni կaplıqandək, pütün yər yüzü Pərvərdigarnı bilip-tonux bilən կaplinidü» («Həb.» 2:14).

«Zəkəriya»

«Pərwərdigar pütkül yər yüzü üstidə padixah bolidu; xu künü pəkət bir «Pərwərdigar» bolidu, yər yüzidə birdinbir Uningla nami bolidu» (9-ayət).

Bu əhwal Rəbbimiz muhlisirijoja: «**Sening naming mukəddəs dəp uluqlanıqay. Sening padixahlıqıng kəlgəy**» wə «**Padixahlıqıng namayan kılınoqay**» dəp əgətkən duanıng əməlgə axurulqojinidur («Mat.» 6:10, «Luğa» 11:2).

Buningda üç nukta bar: —

(a) Pərwərdigar padixah bolidu, lekin U Əz wəkili bolovan Məsih arklılıq həküm süridü. Məsihning padixah boluxı pəkət Unıng Hudanıng Sez-Kalami yaki «Hudanıng Oqlı» bolovinidinla əməs, bəlkı «İnsan’oqlı» bolovinidin bolidu. Huda əslidə Adəm’atimizoja: «**Silər nəsillinip, kəpiyip, yər yüzini toldurup uni boysundurunqlar; dengizdiki beliklər, asmandiki uqarşanatlaroqa, xuningdək yər yüzidə yüridiqan hərbir hayvanlaroqa igidarqılık kilinglər**» degən («Yar.» 1:26). Lekin Adəm’atimiz Həwa’animiz bilən gunahı tüpəylidin Hudanıng xu uluq məksitidin məhrum boldi. Lekin aləmdə bir bolovan həkikiy, toluk, nukşansız insan bolovan Məsih, Əysa buni «xu künü»də əməlgə axuridu. Jəbrail pərixtə əslidə Unıng tuquluxi toorrluk Məryəməgə degəndək bolidu: «**U uluq bolidu, Həmmidin Aliy Bolquqining Oqlı, dəp atılıdu; wə Pərwərdigar Huda Uningoşa atisi Dawutning şəhətinə ata kılıdu. U Yəkupning jəmati üstigə mənggü səltənət kılıdu, Unıng padixahlıqı tügiməstür.**»

Insanlar tehi mukəmməl padixahı kərüp bağmiojan; lekin Dawut padixah, Muqəddəs Rohning yolyorukı bilən «mukəmməl padixah» toorrluk munu bexarətni bərgən:

«Kimki adəmlərning arısında adalət bilən səltənət kilsə,

Kimki Hudadin qorkux bilən səltənət kilsə,

U կuyax qılqandıki tang nuridək,

Bulutsız səhərdək bolidu, yamqurdın keyin asman süzük boluxı bilən,

Yumran maysilar tuprakṭın qıkıdu;

Mana u xundaq bolidu» («2Sam.» 23:1-4).

(ə) Məsihning səltənitining kelimi «**pütkül yər yüzü üstidə**» bolidu. Pələstin Unıng padixahlıqının mərkizi bolidu, lekin: «**U dengizdin-dengizləriqə, Əfrat dəryasidin yər yüzining qətlirigiqə həküm süridü**», wə: «**Dərvəzə, barlık padixahlar Unıng aldida səjdə kılıdu, pütkül əllər unıng hizmitidə bolidu**» («Zəb.» 72:8, 11); qünki xu qaođa dunyanıng barlık padixahlıqları «Pərwərdigaramız wə Unıng Məsihining padixahlıqı» bolidu, wə U «əbədil’əbədgışqə həküm süridü» («Wəh.» 11:15) wə Hudanıng iradisi «**Ərxətə ada kılınojandasək yər yüzidimu ada kılınidu**» («Mat.» 6:10). Xunga Zəkəriya pəyəqəmbər 16-ayəttə yənə: «**Barlık əllər... hər yili Yerusalemqa, padixahqa, yəni samawi қoxunlarning Sərdari bolovan Pərwərdigaroqa ibadət kılıxka ... qıkıdu**» dəp bexarət beridu.

Demək, dəl Huda wə Unıng Məsihini əng həkarət kılıqan jayda, yəni yər yüzidə, u zor hərmətlinidü, xundaqla mukəddəs, xərəplik wə tolimu məhər-muhəbbətlik dəp əkarılıp mədhijilinidü.

Rosul Pawlus degəndək: «**Əysanıng namiqə asmanlarda, yər yüzidə həm yər astida barlık tizlər pütkülüp, Hudaatiqə xan-xərəp kəltürüp hərbir til əysa Məsihning Rəb ikənlikini etirap kılıdu**» («Fil.» 2:10-11).

(b) Xu künü «**Pəkət bir «Pərwərdigar» bolidu, yər yüzidə birdinbir Unıngla nami bolidu**» deyilidü. Demək, Israillar wə əllər həqkandaq butni (burunkidək əlavəmikanlarqə)

«Zəkəriya»

«Pərvərdigar» dəwalmaydu. U həqiqətən «Barlik yər-zemining Hudasi», «Birdinbir mənggü Əlmigüqi, ... mubarəkləxkə layikolojan birdinbir Həkümran, yəni padixahlarning Padixahı, rəblərning Rəbbi» dəp atılıdu («Yəx.» 54:5, «1Tim.» 6:15).

«Xuning bilən kimki əzиг bir bəhtni tilisə, «Amin» degüqi Hudanıng nami bilən axu bəhtni tiləydu; kimki kəsəm iqməkqi bolsa, əmdi «Amin» degüqi Hudanıng nami bilən kəsəm iqidu» («Yəx.» 65:16). Pütkül yər yüzidikilər etkəndə qoqunojan butlarnı taxlap: «I Pərvərdigar, Sən mening küqüm wə қoroqinimsən, azab-okübat künidə baxpanahımsən. Əllər bolsa yər yüzining qət-qətliridin yeningə qelidu wə: «Bərhək, ata-bowlirimiz yaloqanlıq həm bimənilikkə mirashorluq kılqan; bu nərsilərdə həq payda yoktur. İnsanlar əz-əzığə hudalarnı yasiyalamdu?! Lekin yasiqini Huda əməstur!» dəp etirap kılıxidu («Yər.» 16:19-20).

(10-11-ayət) «Gebadin Yerusalemning jənubidiki Rimmonoqıqə bolovan pütün zemin «Arabah»dək tüzlənglikkə aylandurulidu; Yerusalem bolsa «Bənyamin dərwazisi»din «Birinqi dərwaza» ojıqə wə yənə «Burjək dərwazisi» ojıqə, «Hananıyəlning munari»din padixahning xarab kelqəklirigiqə yukiri kətürülidu, lekin xəhər yənilə ez jayida xu petim turidu; adəmlər yənə uningda turidu. «Halak pərmanı» yənə həq qüxürülməydu; Yerusalem hatırjəmlikdə turidu».

Yukarıda eytkinimizdək, Yerusalem xəhəri yər yüzidiki hərbir jaydin egiz kətürülidu. U hazır səkkiz taoqning otturisididur («Zəb.» 125:2ni kərung). Xu qəoşa Yerusalem dərwəkə «Pütkül jahanning hursənlilikdər... Büyük Padixahning xəhəri!» dəp atılıdu («Zəb.» 48:2).

«Geba» xəhəri bəlkim «Gibeah»ka ohxax boluxi mumkin; u «Yəx.» 18:24, «2Pad.» 23:8də tiloja elinojan, Yəhudanıng ximal təripida idi. Rimmon jənubiy qebrasida bolovaqka, kərsitilgən kələm bəlkim pütkül Yəhuda zemini boluxi kerək. «Arabah» I'ordan dəryası boyidiki uzun wə təwən bir tüzləngliktər; xunga ayəttə kərsitilgən ix Yəhudanıng pütkül zemini kətürülüp, yengi bir tüzlənglik bolidiqoqanlıigidir.

Hulasılısak, Yerusalemning ətrapidiki taoqlik rayonlar (atmix kilometrəqə uzunluk wə kənglikdə) tüzlənglikkə aylandurulidu.

Yerusalem oja kəlsək, ««Bənyamin dərwazisi»din «birinqi dərwaza» ojıqə» wə yənə ««Burjək dərwazisi» ojıqə» deyilgini Yerusalemning xərkidin oqrəbigiqə barlıq jaylarnı wə ««Hananıyəlning munari»din «padixahning xarab kelqəkliri»giqə» uning ximalidin jənubiqıqə bolovan barlıq jaylarnı kərsitidu; demək, pütün xəhərni bildüridu; pütkül xəhər egiz kətürülidu; «Yər.» 30:18də «xəhər harabılıri ul əlini (ibraniy tilida «əz dəngi üstidə») kəytidin ərəblidə turidu» deyilgəndək.

Kəytidin Yəxayanıng Yerusalem toqrisida bexaritini nəkil kəltürsək: — «Ahir zamanlarda, Pərvərdigarning əyi jaylaşkan təqəfə təqəflarning bəxi bolup bektilidu, u həmmə təqəfə-dəngidin üstün kılıp kətürülidu» («Yəx.» 2:2).

11-ayət: — «Xundaktimu əz jayida turuxluq bolidu; adəmlər yənə uningda turidu. «Halak pərmanı» yənə həq qüxürülməydu; Yerusalem hatırjəmlikdə turidu».

Demək: (a) Yerusalem dikilər ikkinçi sürgün bolmayıdu yaki yurtidin keqixinin hajiti bolmayıdu; «Yakup kəytidin kelidu, aram tepip azadə turidu wə həqkim uni kərkutmaydu» («Yər.» 30:10).

(ə) ««Halak pərmanı» yənə həq qüxürülməydu».

«Halak pərmanı» (yaki «halak ləniti») — etkəndə Huda (eoqır gunah tüpəylidin) məlum bir

«Zəkəriya»

nərsə, adəm, ailə, xəhər yaki hətta pütün bir həlk toopruluk «ħalak pərmani» (ibraniy tilida «ħərəm») qüxürgən bolsa, bularning həmmisini mutlak yoxitix kerək idi (məsilən, «Qən.» 7:25-26, 13:12-17, «Law.» 27:29, «Yəxua» 6:17-18, 7:11-13ni kərung). Lekin hazır Israilde «ħalak pərmani» qüxürlügdək gunahlar həq tepilməydi. Israilning etkən dəvrleridə Huda: «İbadəthanamdiki yetəkligüqilərni napak kılıp қaldurımən, həmdə Yəkupni ħalak lənitigə uqraxka, Israfil rəswaqılıkta қalduruxka bekittim» degən, («Yəx.» 43:28), lekin xu qəqdiki Israilning rohiy haliti kət'iy etkənidək bolmayıdu.

(b) «**Yerusalem hatırjəmlikdə turidu**». Sepilsiz wə istihkamsız bolsimu, Yerusalem üçün həq korkkudak ix bolmayıdu. Qünki Huda «**Mən Pərvərdigar uning ətrapiqa ot-yalqun sepili, uning iqidiki xan-xəripi bolimən**» (2:5); «**Pərvərdigar... nijatni uningoja sepil wə tıräklər kılıp bekitip köyidü**» dəydi («Yəx.» 26:1).

Bu ixlarda yər yüzidiki Yerusalem ərxtiki, mənggülük yengi Yerusalemning əksi bolidu: — «**Qünki қaranglar, Mən yengi asmanlarnı wə yengi zeminni yaritimən; ilgiriki ixlər həq əslənməydi, hətta əskə kəlməydi.**

Əksiqə silər Mening yaritidiojanlığimdən huxallininglar;

Mənggüə xad-huramlıqta bolungalar,

Qünki Mən Yerusalemni xad-huramlıq,

Uning həlkini huxallıq bərgüqi kılıp yaritimən.

Əzümmü Yerusalemın xad-huramlıqta bolimən, həm Əz həlkimdin huxallinimən; uningda nə yioja awazı, nə nalə-pəryadlar ikkinçi anglanmayıdu; uningda yənə birləşqə künlüq qaqraptıq kətkən bowak bolmayıdu, yaki wakti toxmay wakitsiz kətkən boway bolmayıdu; yüz yaxka kirgən bolsa «yigit» sanılıdu, xuningdək gunahkar yüz yaxka kirip elgən bolsa «Hudanıgə lənitigə uqrıqan» dəp hesablinidu..

Ular bikarəqə əmgsək kılımaydu; yaki ularning balılıri tuqulojanda keləqiki toopruluk wəhimə məwjuṭ bolmayıdu; qünki ular Pərvərdigar bəht ata kılqan nəsildür, ularning pərzəntlirimə xundak.

Wə xundak boliduki, ular nida kılıp qəkirməstənla, Mən ijabət kılımən; ular dua kılıp səzləwatqinidila, Mən ularnı anglaymən. Bərə həm pahlan bilən billə ozuklinidu; xir bolsa kalidək saman yəydi; yılanning rızki bolsa topa-qangla bolidu. Mening mukəddəs teoimning həmmə yeridə həq ziyanxəlik bolmayıdu; həq buzoqunqılık bolmayıdu» («Yəx.» 65:17-25).

«**Yengi Yerusalem**» bolsa «Wəh.» 21:1-2, 21:9-22:5də ayan kılınidu.

Xu künrlərdə «**U əlümni mənggüə yutuwalidu! Rəb Pərvərdigar hərbir yüzdiki yaxlarnı sürtiwetidu; pütün yər-zemin aldida Əz həlkining xərməndilikini elip taxlaydu; qünki Pərvərdigar xundak eytkən**» («Yəx.» 25:8).

Həzir biz 12-15-ayətlərgə etəyli. 3-ayəttə: «**Pərvərdigar qıkıp xu əllər bilən uruxidu, u jəng kılqan künidikidək uruxidu**» deyilidu. Bu 12-15-ayətlərdə aldin'ala etyilojan ixlər Hudanıgə xu jengining təpsilatları, yəni Əzining wə həlkining düxmənlirigə qüxürgən jazaliridin ibarət bolup, 12:4-10-ayətlər üçün «köxumqə səz» deyixə bolidu.

«**Wə Pərvərdigar Yerusalemə jəng kılqan barlık əllərni uruxka ixlətkən waba xundak boliduki, ular əra bolsila gəxləri qırıp ketidu; kəzliyi qanaqlırida qırıp ketidu; tilliri aozzida qırıp ketidu. Xu kuni xundak boliduki, ularning arisioja Pərvərdigardin zor bir alakəzadılık qüxitidu; ular hərbiri əz yekinining əlini tutuxidu, hərbirining əlini yekinining əlioja ərəxi kətürülidu**» (12-13-ayət).

«Zəkəriya»

Hudaning jazasida üq amil bar: —

(a) 12-ayəttiki қоркунqluk waba (radiyatsiyə kesiligə ohxaydu);

(ə) U qübürgən «alakədilik» bilən düxmənlər bir-biri bilən sokuxidu (bu dəl atlar wə atlıqalaroja qüxbürəlgən «sarangılık» wə «parakəndilik» bolsa kerək — 12:4). Bundak «alakədilik»ni Pərvərdigar Israilni kütkuzux üçün birnəqqə qətim ixlətkən; məsilən, Gideon wə kiçik қoxunini kütkuzozanda («Hək.» 7:22), Yonatan wə yaraqı kətürgüqisi əqəlibə ķilozanda ixlətkən («1Sam.» 14:16-20). Əng tipik misal Yəhəxfat padixaḥning duasi bilən Yəhədaqə karxi qıkkən Moab wə Ammon wə Seirdikilərning qong қoxunları bir-biri bilən sokuxğında, Yəhəda ulardin kütkuzulidu («2Tar.» 20-babta hatirilinidu).

(b) Hudaning küqləndürüxi bilən Yəhədaning «kəldisi» «otunlar arisidiki otdandək, ənqılər arisidiki məxəldək» bolidu; ular düxmənlərni «ong wə sol tərəptə yəwetidu» (12:6).

Ibraniy tilida 12-ayət «Ularning kezi (birlik xəklidə) ularning qanıkida qırıp ketidü; ularning tili (birlik xəklidə) ularning aqzıda qırıp ketidü» deyilidü. Jümlining bundak alahidə xəkildə elinixi bəlkim Hudaning jazasining Əziga karxi qıkkənlərning hərbirigə məhsus karitiloqanlığını təkitləx üçün boluxı mumkin. Ularning Israilni mazak kılıp: «**Kəzimiz Zionning izasını kərsün!**» dəp kəriqan kəzləri («Mik.» 4:11) wə Hudani tillap kupurluk ķilozan tillirining hərbiri xundak qırıp ketidü.

«Yəhədamu Yerusalemda jəng kılıdu; ətrapidiki barlık əllərning mal-mülükliyi jəm kılıp yiojılıdu — san-sanaksız altun-kümüx wə kiyim-keqəklər bolidu» (14-ayət).

Yəhəda əqəyrət elip Yerusalemidikilər bilən billə jəng kılıdu.

«**Əllərning mal-mülükliyi jəm kılıp yiojılıdu, — san-sanaksız altun-kümüx wə kiyim-keqəklər** (olja bolqan)» — muxuning oja ohxaydiyan wəkələr «2Tar.» 20-babta wə «2Pad.» 7:2-8də hatirilinidu.

«At, kəqir, təgə, exək, xundaqla ularning bargahlırida bolqan barlık mal-waralar üstigə qüvkən waba yüksəriki wabaqə ohxax bolidu» (15-ayət). Yüksirida «ħalak pərmanı» («ħərəm») tooqruluk azraq tohtaldı; bumu bir misal. Israil Pəlestingə kirğandə Akən degən birlə adəmning gunahı tüpəylidin məoqlup boldı. Xuning bilən Akən wə ailisidikilərlə bolup կalmay, uning barlık, kala, exək wə կoyliri «ħalak pərmanı» astioqa կoyulup qalma-kesək kılınip, andin kəydürüldi («Yəxua.» 7:24-25).

İnsanning gunahı pütküli kainat, barlık janiwarları eżining jazasında qetildurup, azabılıq təsirlərni elip kəlgən. Halbuki, Məsihning nijatining təsiri pütküli kainat, barlık janiwarlar oja bəhət-bərikət yətüzgən: «**Kainatın eżining qırıklıxı bolqan kullukdına kütulup, pütküli kainat** (jümlidin janiwarlar, əlwatta)... **Hudanın pərzəntlirigə beqixlinidiozan xan-xərəpkə təwə bolqan hərlükkə erixidu**» («Rim.» 8:20-22).

16-ayət: — «**Xundak əməlgə axuruliduki, Yerusalem oja jəng kılıxka kəlgən həmmə əllərdin barlık tirik կalojanlar hər yili Yerusalem oja, padixaḥka, yəni samawi қoxunlarning Sərdarı bolqan Pərvərdigar oja ibadət kılıxka wə «kəpilər həyti»ni təbrikəlxəkə qıçıdu.**

Hudanıng xu həküm-jazalırının ijabiy natijsimə bar; Yəxaya pəyəqəmbər degəndək: «(Hudanıng) həkümliyi yər yüzidə kərungən bolsa, yər yüzidikilər həkkənaliyliknı əginidu» (Yəx.» 26:9). Muxuning mewisi «əllərdin barlık tirik կalojanlar» birdinbir Həküm Sürgüqigə ibadət kılıxka Yerusalem oja qıçıdu. Xübhisizki, xu əllərdiki barlık kixilərning həmmisi əmas, bəlki ularning wəkilləri ibadətkə qıçıdu. Məsilən, yukirişda: «**Mən barlık əllərni Yerusalem oja**

«Zəkəriya»

jəng kılıxka yioqmən» deyilidu; lekin buningdimu əllərning қoxunliri əzlirigə wəkil bolup kelidu, əlwəttə.

Nemixə əllər **«kəpilər heyti»ni** (baxka həytini əməs) **təbriklekə**» qıçıdu? Biz bu məsilə toqrluluk, yəni Huda Israiloja bekitkən həytler toqrluluk «Lawiylar»diki «köxumqə səz»imizdə azraq tohtaldı. Kışkisi, «kəpilər heyti» (yaki «kəpə tikix həytisi») (a) hər yıldiki ahirkı əsulni təbrikleydi; Məsihning ming yillik səltənəti kəlgəndə, «ahirkı rohiy əsul» yiqildi; (ə) Məsihning ming yillik səltənitidə **«Hudanıgın məkanı insanlarning arisididur»** (qedir yaki kəpə tikkəndək) («Wəh.» 21:3) — muxu ix «kəpə tikix» bilən təbriklinidu. (b) bu həyt yilning həytləri iqidə yəttinqi, yəni ahirkı həyt bolup, xuning üçün uni «həytlarning həytisi» yaki «Pərvərdigarning həytisi» deyixə bolidu («Law.» 23:39).

Hudanıgın xu həyt toqrisidiki bəlgilimiliridə «huxallık» intayın təkitlinidu: **«Birinqi künü silər esil dərəhlərdin xah-putaklarını qatap, yəni horma dərəhlərini bilən əyvənət qoymaklıq dərəhlərning xahlırını kesip, erik boyidiki səgot qiwiklirini kırkıp Hudayınglar Pərvərdigar alındı yəttə künni xundak xad-huram etküzisilər. Silər hər yili bu yəttə künni Pərvərdigaroja atıqan bir həyt süpitidə etküzungular... Silər yəttə küngiqə kəpilərdə turunglar... Buning bilən Mən Israillarnı Misir zeminidin qıçarqınımnda, ularnı kəpilərdə turoquzqınımni əwladlıringlar bolidu. Əzüm Hudayınglar Pərvərdigardurmən»** («Law.» 23:40-43).

Xunga həytning xad-huramlığı Məsihning səltənitining xad-huramlıqıja dəl wəkillik kılınidu: **«Pərvərdigarning bədəl teləp ətküzojanları kaytip kelidu, küylərni eytip Zionqa yetip kelidu; ularning baxlırioja mənggülük xad-huramlıq könidi; ular huxallık wə xadlıqka qəmən bolidu; kəyəqo-həsrət həm uñ-nadamətlər bədər əqəmidən»** («Yəx.» 35:10).

Baxka yərlərdə eytkinimizdək, Məsihning yər yüzidiki ming yillik səltənəti mənggülük yengi asman-zeminning tonuxturuluxi wə baxlinixidur: —

«Ərxtin yüksək kətürüləngən bir awazning mundağ degənlikini anglidim: «Mana, Hudanıgın məkanı insanlarning arisididur; U ular bilən billə makanlıxip turidu, ular Uning həlkə bolidu. Huda Əzimu ular bilən billə turup, ularning Hudası bolidu. U ularning kəzdiridiki hər tamqə yaixni sürtidu; əmdi əlüm əsla bolmayıdu, nə matəm, nə yioqa-zar, nə kəyəqo-ələm bolmayıdu, qünki burunkı ixlar etüp kətti» («Wəh.» 21:1-8din). Məsihning əlümüning toluk «rohiy əsulü» xu qaoqda kərünidu: **«Mana, hər əl, hər kəbile, hər milləttin bolojan, hər hil tillarda səzlixi dijanan san-sanaksız zor bir top halayıq təhtning wə Əzizindən aldıda turatti; ularning həmmisigə ak ton kiydürülgən bolup, əkollırıda horma xahlıri tutkanıdi. Ular yüksək awaz bilən: «Nijat təhtte olturnuqı Hudayimizoja wə Əzizindən boloqay!» dəp warqırıxatti»** («Wəh.» 7:9-10).

17-ayət: — **«Xundak boliduki, yər yüzidiki əkmən-jəmətlərdin padixahka, yəni samawi əkmənlərin Sərdarı bolojan Pərvərdigar ola ibadətə qırmızıyanlar bolsa, əmdi ularning üstügə yamoqur yaqımaydu».**

Məsihning ming yillik səltənitidə **«Huddi sular dengizni əpəndi, pütün yər yəzini Pərvərdigarnı bilip-tonux bilən əpəndi»** («Hab.» 2:14); gunah-kəbəhlik bexining ketürülüxiga yol əyvənət qoyulmayıdu. Lekin pəyoqəmbərlərning baxka bəxarətliridin ming yillik səltənətning birinqi dəvrinin keyin əllərdin bəziləri Hudaqə pəkət kərünüxtə boysunidu, dəp bilimiz. Xunga muxu yərdə **«bəxiqə tədrrijiy qüxicidiojan jaza»** toqrluluk agah berilidu.

«Zəkəriya»

18-ayət: «**Misir jəməti qıkıp hazır bolmisa, ularoğumu yamoqur bolmayıdu; birak Pərvərdigar «kəpilər həyti»ni təbrikləxkə qıkmaydioqan barlıq əllər üstigə qüxüridiqan waba ularoğumu qüxürülidü».**

Misirning terikqiliqi yamoquroqa anqə tayanmaydu, bəlki Nil dəryasiqa tayinidu; xunga ularoğa əskərtildi, itaətsizlik üçün қoxumqə bir «waba» ularoğa qüxitidu. Buning қandaq waba ikənliki deyilməydi.

19-ayəttə agah qayıtilinidu: «**Bu Misirning jazası, xundakla «kəpilər həyti»ni təbrikləxkə qıkmaydioqan barlıq əllərning jazası bolidu**».

20-21-ayətlərdə bexarətning pəllisligə kelimiz. Hudaning əslidə Israilni qakirip: «**Silər Manga kahjılardın tərkib tapkan has bir padixahlıq wə mukəddəs bir қowm bolisilər**» degən muddia-məksiti ahirida əməlgə axurulidu: —

«**Xu künı atlarning қongoqurakları üstigə «Pərvərdigar oja atılıp pak-mukəddəs bolsun!» dəp yezilidu; Pərvərdigarning əyidiki barlıq қaqa-kuqılar mu kurbangah, alidiki қaqlarıraqa ohxax hesablinidu; Yerusalemдiki wə Yəhudadiki barlıq қaqa-kuqılar mu Pərvərdigar oja atılıp pak-mukəddəs bolidu; kurbanlıq kılıqnuqilar kelip ularni elip kurbanlıq gəxlirini pixuridu; xu künı samawi қoxunlarning Sərdari boloqan Pərvərdigarning əyidə «қanaanlıq-sodigər» ikkinqi bolmaydu.**

Xu qəqəda aləmning tarahida tunji ketim barlıq əllər Israil pütkül қowmining pütünləy Hudaşa atalojanlıqıqa guwahqı bolidu; qünki u yengi əhdisi boyiqə Huda: «**Əz Təwrat-kanunlirimni ularning iqiqə saloqan həmdə ularning kəlbigimu yazoqan**» («Yər.» 31:33).

Yerusalem wə Yəhudanıng əzi xundak pak-mukəddəs boliduki, ular «mukəddəs ibadəthana»ning bir kismi dəp hesablinidu. Əllərdin qılıqdiqan, ibadət yolda kurbanlıq kılıqdiqanlar xunqə kəp boliduki, mukəddəs ibadəthanidiki қaqa-kuqılar ularning kurbanlıq gəxlirini pixuruxıqa yətməydi.

Əmaliyəttə bolsa Yəhuda wə Yerusalemda «mukəddəs» wə «ortak ixlilikdiqan» degən pərkələr yokıqan bolidu. Həmmisi «mukəddəs» hesablinidu.

«**Kanaanlıq-sodigər**»ibraniyi tilida «kanaanlıq» deyildi. U muxu yərdə Pələstindiki ədimki butpərəs millətlərni həmdə «sodigər» degən ikki mənini kərsitidu. Hudanıng mukəddəs ibadəthanisida həqkandak butpərəs (Hudanı birlinqi orunoqa koymioqan) kixi yaki «ibadətni sodıqaya aylandurojuqı» mənpəətpərəs tepilməydi.

«Hudanıng padixahlığı»da məyli Məsihning ming yillik səltənitidə yaki uning Muğəddəs Rohında hazır boloqan mənggülüq padixahlıkida bolsun «**hərkəndək haram nərsə wə hərkəndək yirginqlik ixlarnı kılıqnuqı yaki yaloqanlıq kılıqnuqı uningoqa kirəlməydi**» («Wəh.» 21:27). Xu künı dərwəkə Hudanıng eyi «**Mening əyüm «Barlıq əl-yurtlar üçün dua kılınidioqan əy» dəp atılıdu**» degən səz əməlgə axurulidu.

«**Ibadəthanining kanunu xundak bolidu: U turoqan taqning qoqsining bekitilgən pasiloqıqə boloqan dairisi «əng mukəddəs» bolidu; mana, bu ibadəthanining kanunidur**» («Əz.» 43:12).

Məsihning «ming yillik səltənət»i toqıruluk «Təbirlər»nimü körüng.